

15) The Kīṭāgiri Sutta illustrates this method with 14 steps as follows: *one who has faith* (1), *draws near* (2), *he sits down* (3), *he lends ear* (4), *he hears the doctrine* (5), *he remembers it* (6), *he tests the meaning of the things* (7), *the things are approved of* (8), *desire is born* (9), *he makes an effort* (10), *he weighs it up* (11), *he strives* (12), *being resolute he realises the Truth* (13) and *penetrating it through wisdom he sees* (14). (Maj n° 70)

This is the best way to remove doubt and win the unwavering confidence in the Buddha Dhamma.

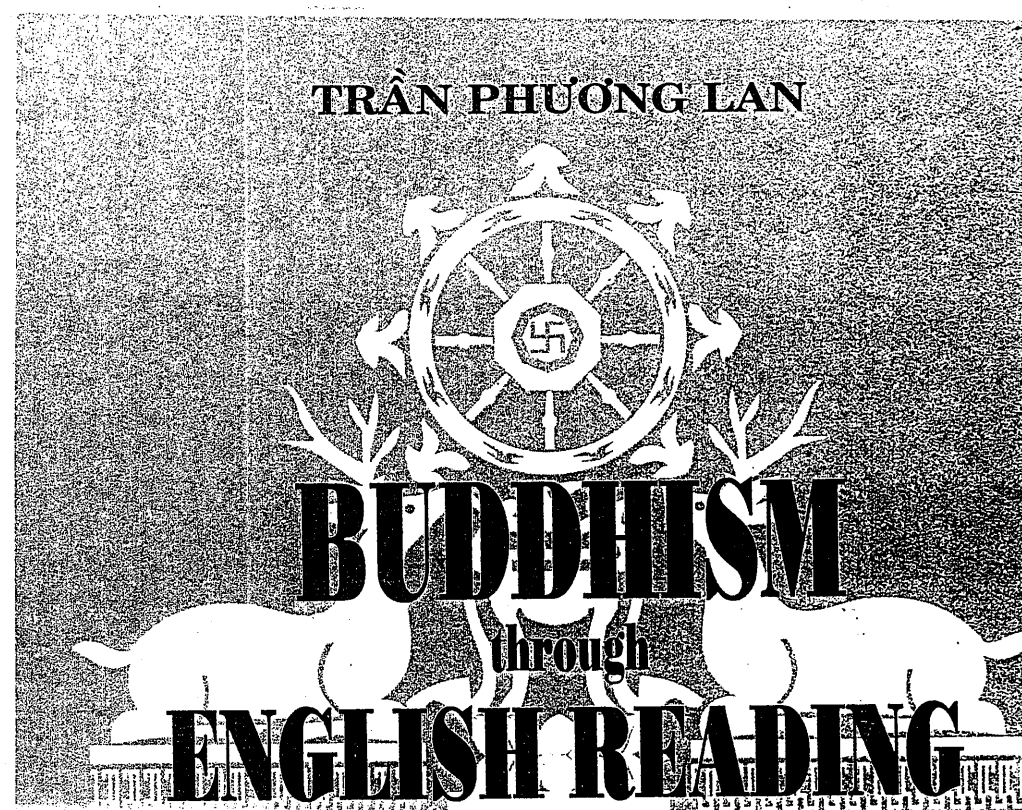
16) But if there isn't that faith leading to the 14 successive steps, one is on a wrong track, a false track. How very far has one strayed from this Dhamma-Discipline.

17) Conclusion:

For a disciple who has faith in the Teacher's instruction and lives in harmony with it, there arises in him this principle: "I would be gladly reduced to skin and sinews and bones and let my body's flesh and blood dry up if there were enough energy in me to win what is not yet won by human energy, human striving". For such a disciple, one of two fruits is to be expected: profound knowledge here and now or if there is any basis (for rebirth), the state of non-returning.

Adapted from:

- 1) *Kīṭāgiri Sutta* (Maj II, n° 70).
- 2) *What the Buddha Taught* (Dr Rāhula).
- 3) *The Buddha & the Freedom of Thought*, ABCP1989 n^o2, Dr. Gnanaramma.

TRẦN PHƯƠNG LAN

BUDDHISM

through

ENGLISH READING

ANH VĂN PHẬT PHÁP

BOOK THREE

QUYỂN 3

11) The Buddha said that his Teaching is a come-and-see thing (ehi-passika), which invites you to come and see, but not to come and believe. The words used to describe one who has realised Truth are: *“The stainless dustless Dhamma-Vision has arisen in him”* = he has seen Truth, has penetrated Truth, has crossed over doubt, and sees it as it really is without wavering. Referring to his Full Self-Awakening, he said: *“The eye is born, knowledge is born,... the light is born”*, it is seeing through knowledge or wisdom.

12) Dogmatic beliefs set up by some authority insist on believing and accepting them as the only Truth without question. Recluses and brāhmanas then came to the absolute conclusion: *“This alone is Truth, and everything else is falsehood”*.

“-It is like a line of blind men, the first one does not see, nor does the middle one, nor does the last one. Thus the state of those brāhmanas is like that of blind men.”

(Maj II, n° 95, Discourse with Canki)

13) Therefore, the Buddha's doctrine should not be dogmatised and worshipped in such a way as in other religions. What he taught is not to be taken as a magical formula, the utterance of which requires many ritual ceremonies.

14) The doctrine should be fully mastered and put into practice. One can master the doctrine through investigation into the Dhamma and the attainment of profound knowledge is not a sudden achievement. It is a process of gradual training, gradual doing and gradual course. The Buddha's method of teaching is indeed suitable for all.

7) The Buddha went even further. He asked his disciples to examine himself, the Tathāgata, in order to have confidence in the true value of their Teacher: *“Just as the quality of gold is determined by heating, rubbing on a stone by a wise smith, even so, my word has to be accepted after examination and not out of respect for me”*.

8) According to him,

a) **doubt is one of the Five Hindrances to the understanding of Truth and to spiritual progress. As long as there is doubt and wavering, no progress is possible because one cannot see and understand clearly.**

b) moreover, doubt is one of the three lower fetters that have to be removed before one enters the stream leading to Nibbāna. When it is removed, there is no more blind faith (bhakti) and there arises confidence (Saddhā) through seeing and understanding.

9) The Buddha was always eager to remove doubt. Just before his passing away, he asked his disciples several times if they had any doubt about his teaching, because he always exhorted them **to be a refuge to themselves and to hold fast to the Dhamma as a refuge, as a lamp, regarding the Doctrine and Discipline as their Teacher after his Parinibbāna.**

10) He discouraged them from creating a personal cult around him: *“What good does it bring to you, Vakkali, by looking at this body of filth? He who sees the Dhamma sees me and he who sees me sees the Dhamma”*, the Teacher said to the Elder Vakkali who was in the habit of looking at him in admiration, exhorting his disciple to master the doctrine for his benefit.

**HOMAGE TO THE LORD, THE ARAHANT,
THE FULLY- SELF AWAKENED ONE!**

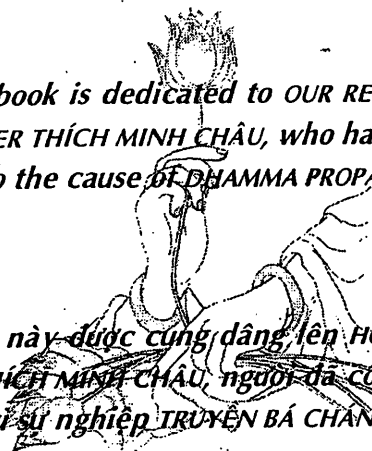
**KÍNH LỄ ĐỨC THẾ TÔN, BẬC A-LA-HÁN,
CHÁNH ĐẲNG GIÁC**

DEDICATION:

This book is dedicated to OUR REVERED DHAMMA-MASTER THÍCH MINH CHÂU, who has devoted all his life to the cause of DHAMMA PROPAGATION.

CUNG DÂNG:

Sách này được cúng dâng lên HÒA THƯỢNG PHÁP SƯ THÍCH MINH CHÂU, người đã cống hiến cả cuộc đời vì sự nghiệp TRUYỀN BÁ CHÁNH PHÁP.

3) The Buddha's Discourse to the Kālāmas expresses a correct mental attitude of a seeker of Truth in the jungle of views: He asked the Kālāmas to see for themselves:

- a) What was unwholesome, censured by the wise and to reject them or
- b) What was wholesome, praised by the wise and to accept them.

4) It was on this principle of personal responsibility that the Buddha allowed freedom of thought to his followers for the first time in the history of religions. This emphasised their spiritual effort to investigate and analyse all theories or opinions before accepting or rejecting them.

- 5) The Buddha encouraged them
 - a) to think freely and not to be led by anyone, any authority even that of time-honoured Scriptures or traditions.
 - b) to develop a rational attitude which is called a scientific one in modern terms before accepting any theory/ view.

6) The Buddha's address to the Kālāmas could be considered very bold and advanced in the social and religious situation of Ancient India where he lived. However, it was out of compassion for the world that he taught people how to get out of the confusion of opposite views and blind beliefs and to form their own judgement based on careful examination. The Buddha used what is called the Socratic method, which consists of a series of questions that lead the listeners to a logical conclusion as in the Discourse on the NO-SELF characteristic.

kindness, (by) compassion, sympathetic joy, equanimity, abides suffusing one quarter of the world, likewise the second, the third...

• Everywhere for all sorts and conditions, he abides suffusing the whole world with a heart possessed by loving-kindness, compassion, sympathetic joy, equanimity that is widespread, grown great, boundless, without enmity, without hatred.

• The Four Sublime states (Catu Brahmaviharā): the 4 Pure Abodes, the 4 Excellences, are also called the immeasurable freedom of mind.

- **Comfort** [assāsa (literally): free and quiet breathing]

1) *freedom from pain; a state of well-being.*

2) *relief, consolation, confidence.*

An Ariyan disciple attains four comforts in this very life.

Summary of the Remarks on the KĀLĀMA SUTTA:

1) According to the Discourse on the Ariyan Quest (Maj I, n° 26), the Buddha attained Enlightenment after he gave up the severe ascetic practices and discovered the Middle Path. By his own effort, he showed the world how one should get rid of dogmatic beliefs and age-old worthless traditions which could not lead to peace and happiness in this life and hereafter.

2) At the Buddha's time, various philosophers and religious teachers professed so many different views on human life and the world that common people could not distinguish between right and wrong. The Brahmajala Sutta (Dīgha n° 1 The Perfect Net) presents 62 views prevailing at that time.

CONTENTS

Editor's Introduction.....	10
Bibliography.....	16
CHAPTER I: THE BUDDHA'S GREAT DISCOURSES.....	19
Lesson 19: The Kālāmas Of Kesaputta (Abridged).....	21
Lesson 20: Lesser Discourse To Mālunkyā (Putta).....	38
Lesson 21: The Elder Sister Khemā (Abridged).....	50
Lesson 22: Discourse On All The Cankers (Sabbāsavasutta) (Abridged).....	60
Lesson 23: Excerpts From Mahā Parinibbāna-Sutta (The Book Of The Great Decease).....	78
Lesson 24: Discourse On The Foundation Of Mindfulness (Satipatthānasutta) (Abridged).....	92
CHAPTER II: SUPPLEMENTARY LESSONS.....	127
Lesson n ^o 1: Kanthaka's Mansion (Kanthakavimāna).....	129
Lesson n ^o 2: Rājjumālā's Mansion (Rājjumālāvimāna).....	132
Lesson n ^o 3: An Ode To The Buddha's Birth.....	137
Lesson n ^o 4: Buddhism, Ecology And Global Ethics.....	144
Lesson n ^o 5: Suffering Is Closed Where Love Is Open.....	160
CHAPTER III: LISTS OF ENGLISH-VIETNAMESE EQUIVALENTS	
(Bản từ ngữ Anh Việt tương đương).....	167
Lesson 19: The Kālāmas Of Kesaputta.....	169
Lesson 20: Mālunkyaputta Sutta.....	182
Lesson 21: The Elder Sister Khemā.....	186
Lesson 22: All Cankers.....	190
Lesson 23:.....	201
A- Excerpts From Mahā Parinibbāna Suttanta.....	201
B- Summary Of The Mahāparinibbāna Sutta.....	208
Lesson 24: The Foundation Of Mindfulness.....	224

Bài Đọc Thêm số 1: Kanthaka's Mansion	250
Bài Đọc Thêm số 2: Rajjumālā's Mansion	252
Bài Đọc Thêm số 3: An Ode To The Buddha's Birth.....	254
Bài Đọc Thêm số 4: Buddhism, Ecology And Global Ethics	258
Bài Đọc Thêm số 5: Suffering Is Closed Where Love Is Open.....	262

CHAPTER IV: ANSWERS	265
Answers: (lesson 19)– The Kālāmas At Kesaputta.....	267
Answers: (lesson 20)– Discourse To Mālunkiyāputta.....	270
Answers: (lesson 21)– The Elder Sister Khemā.....	273
Answers: (lesson 22)– Discourse On All Cankers.....	275
Answers: (lesson 23)– Mahā Parinibbāna	280
Answers: (lesson 24)– Discourse On The Foundation Of Mindfulness.....	283

CHAPTER V: TRANSLATIONS INTO VIETNAMESE & ENGLISH

(Các Bản Dịch Anh Việt & Việt Anh).....	289
Lời Giới Thiệu Của Soạn Giả	291
Bài 19:	296
A- Bản Dịch Việt Văn: Các Vị Kālāmas Ở Kesaputta.....	296
B- Bản Dịch Anh Văn.....	301
Bài 20:	303
A- Bản Dịch Việt Văn: Tiểu Kinh Mālunkiyāputta.....	303
B- Bản Dịch Anh Văn.....	307
Bài 21:	308
A- Bản Dịch Việt Văn: Trưởng Lão Ni Khemā.....	308
B- Bản Dịch Anh Văn.....	313
Bài 22:	314
A- Bản Dịch Việt Văn: Kinh Tất Cả Lậu Hoặc.....	314
B- Bản Dịch Anh Văn.....	321
Bài 23:	323
A- Bản Dịch Việt Văn: Trích Đoạn Kinh Đại Bát-Niết-Bàn	323
B- Bản Dịch Anh Văn.....	328

. *When touched by worldly conditions, the mind of an Arahant never wavers.*

↪ **Censure s.o/ s.t:** criticise s.o/ s.t severely.
→ *censure (n): strong criticism.*

D. Verse 81: *Even as a solid rock is not moved by the wind, so wise men are not stirred (affected) by praise or censure.*

P.6-7:

- ↪ **Greed, desire ≠ non-greed, freedom from greed.**
- ↪ **Hate, hatred, ill-will ≠ non-hate, non-hatred, freedom from ill-will.**
- ↪ **Ignorance, delusion, confusion, illusion ≠ freedom from ignorance/ illusion/ delusion; Enlightenment, Awakening.**
 - . *Does greed arise to a man's profit or to his loss?*
 - . *Does freedom from ill-will arise to his profit or to his loss?*
 - . *When you know for yourselves: these things are profitable, blameless, praised by the wise, and if performed and undertaken, they conduce to profit and happiness, then, do you undertake them and abide therein.*

P.8-10:

Suffuse s.t with s.t: spread all over s.t with s.t
= *pervade s.t with s.t.*

- The shrine is suffused with the perfume of sandal wood.*
- The poem is suffused / pervaded with the Buddhist flavour.*
- . *An ariyan disciple, with a heart possessed by loving*

(5), nor inference (6), nor by considering appearances (7).
nor by the delight in some opinions (8), nor by a person's
competence, nor out of respect for a recluse (10).

When you know for yourselves: these things are
unwholesome, blameworthy and censured by the wise, and
if performed and undertaken, they conduce to loss and
sorrow, then indeed, do you reject them!

Unwholesome (adj.): unprofitable, harmful, evil
≠ wholesome, profitable, good, beneficial.

P.4-5:

Profit = benefit, gain.
≠ loss, harm.

Conduce to s.t.: lead to s.t.
→ *conducive (adj.)*
Conduce to loss & sorrow ≠ conduce to profit & happiness.

Blameworthy (adj.): wrong, bad.
≠ praiseworthy, blameless.

Eight worldly conditions (Atthalokadhamma):

- 1- Gain & loss
- 2- Fame & shame
- 3- Praise & blame/ dispraise
- 4- Happiness & pain.

- These are four pairs of worldly conditions that everyone must face in his lifetime.
- Quite often desirable conditions gladden: one's heart and undesirable ones are hard to bear.
- The Buddha advises us to face them with an even-minded attitude and practise equanimity (*upekkhā*); one of the 4 sublime states in any conditions of life.

Bài 24:.....	330
A- Bản Dịch Việt Văn: Kinh Niệm Xứ.....	330
B- Bản Dịch Anh Văn.....	338
Bài Đọc Thêm Số 1: Lâu Đài Của Kanthaka (Ngựa Kiến Trắc).....	340
Bài Đọc Thêm Số 2: Lâu Đài Của Rajjumālā.....	345
Bài Đọc Thêm Số 3: Đạo Ca Xưng Tán Đức Phật Đản Sinh.....	352
Bài Đọc Thêm Số 4: Phật Giáo – Sinh Thái Học Và Đạo Đức Toàn Cầu.....	359
Bài Đọc Thêm Số 5: Lòng Từ Mở Ra, Khổ Đau Khép Lại.....	376

INDEX OF TECHNICAL TERMS.....	383
-------------------------------	-----

**
*

EDITOR'S INTRODUCTION

Dear Brothers and Sisters-in-the-Dhamma,
Dear Friends-in-the-Dhamma,

This is Book III, the last one in my Buddhism Through English Reading (BTER) series. The book containing six lessons, a number of supplementary readings and speeches, is intended for the last two-year students at the Vietnam Buddhist Academy (VBA) in Ho Chi Minh city. It may also serve as a self-study book for post-intermediate and advanced students of English who wish to learn Buddhist texts and a basic Buddhist terminology through English Reading.

All the selections are the English translations of the Discourses expounded by the Buddha himself and compiled in the Original Pāli Triple Canon (Tipiṭaka).

Besides, the last three supplementary lessons (n° 3, 4 & 5) are written by various Buddhist scholars.

Since this book is a continuation of Book I & II, it also aims to provide the learner with lessons on the Buddha's teachings and at the same time it attempts to help them to develop their five language skills: listening, speaking, reading, writing and translating. Therefore, the method of learning this book is the same as before.

The book is divided into five chapters.

Chapter I consists of six lessons on the Buddhist discourses and some grammar notes: lesson 19 → lesson 24.

-Lesson 19: "The Kālāmas at Kesaputta" is the

✓ **Abuse s.o.:** say rude words to / about s.o, insult s.o, attack s.o in words.

→ *abuse (n), abusive (adj.)*

✓ **Reville s.o/ s.t.:** criticise s.o / s.t. in abusive language.

Cripple s.o/ s.t.: harm / damage s.o / s.t seriously.

They fully expound and illumine their own doctrine, but they abuse, revile, depreciate and cripple others' view.

Which: indicates a choice among many persons/ things.

→ *We have doubt and wavering as to which of these worthy ones speaks truth and which speaks falsehood.*

P.3:

Alam (interjection): sure, indeed, truly.

You may well doubt, you may well waver: It is proper that you have doubt and wavering.

✓ **Doubt s.t.:** feel/ have doubt about s.t, feel doubtful about s.t.

Do you doubt their word?

→ *doubt (n), doubtful (adj.)*

We doubt whether they speak truth.

✓ **Waver (v.i):** be uncertain, unstable.

≠ be firm, stable, certain.

You waver or your confidence wavers = *you are not firm or confident in your opinion / belief.*

In a doubtful matter, wavering does arise.

Their faith is wavering between two opposite points of view.

Wavering (adj.): unstable, uncertain.

≠ *unwavering, stable, certain.*

Do not be led by report (1), or tradition (2), or hearsay (3)...by the authority of the scriptures (4), nor by mere logic

I. PRONUNCIATION: word stress & sound columns:

1. [i:] appreciate, depréciate
2. [i] cripple, tradítion, ínference, críticise, críticism, beneficial.
3. [e] sympathétic, énmity, bénéfit, cénsure.
4. [æ] dogmátic
5. [ɔ] loss, dógma, dógmatize, cómpetent
6. [ɔ:] fálsehood, mórtal.
7. [u:] condúce, suffúse, perfúme, abúse, delúision, confúision.
8. [ei] reputáion, appreciáion, depreciáion.

**
*

II. VOCABULARY: words & expressions:

P.1:

This good reputation was noised abroad about Gotama the recluse: "He is the Exalted One... an Arahant..."

(The Tathāgata's Ten Epithets were mentioned.)

→ *This paragraph is usually used as the introductory part in many discourses given to Buddhist lay-followers.*

A good reputation was noised abroad about him: A lovely report/ rumour went forth about him.

Noise s.t. abroad (formal): make s.t. publicly known.

Have a good/ bad reputation of/ for doing s.t.

→ *It is being noised abroad that our teams have won many gold medals at the SEA Games.*

P.2:

Appreciate s.o/ s.t.: value s.o/ s.t. highly; praise s.o/s.t.

≠ *depreciate s.o/ s.t.; devalue s.o/ s.t.*

→ *appreciation (n) ≠ depreciation.*

famous discourse dealing with the Buddha's advice to the Kālāmas on how to find out truth and falsehood. It also reveals the freedom of thought allowed by the Buddha to his disciples on the way seeking for truth.

The lesson is supplied with the remarks on the discourse made by famous Buddhist scholars and the 14 steps leading to truth explained by the Buddha in the Kītagiri Sutta.

–Lesson 20: The Discourse to Mālunkyāputta deals with the Ten Questions unrevealed by the Buddha, the reason why he didn't explain them and the well-known simile of a wounded man used to describe a disciple who wishes to get the answer to those questions from the Tathāgata.

–Lesson 21: The discourse presents how the Elder Sister Khemā, one of the Buddha's two chief female disciples, wisely answered King Pasenadi's question about the Tathāgata's existence or non-existence after death and the king's great amazement at the wonderful harmony between the Master's and his disciple's words.

–Lesson 22: The Discourse refers to the method of controlling all cankers and the Seven Ways of Riddance: vision, control, use, endurance, avoidance, elimination and cultivation. The discourse shows the striking contrast between the practical method used by a holy man of wise attention and the speculative views produced by unwise eternalists or annihilationists of all times.

-Lesson 23: Excerpts from Mahā-Parinibbāna Sutta
Part I deals with the Elder Ānanda's request to the Lord to give the last instructions concerning the Sangha and the Lord's answer to this question.

Part II deals with Māra's request to the Lord to pass away and his reply to this question.

Part III deals with the Lord's explanation on how he should be rightly honoured and held sacred by his disciples after his passing away.

The lesson is supplied with a detailed summary of the Mahā-Parinibbāna Sutta in the Dīgha-Nikāya II.

-Lesson 24: The Foundation of Mindfulness is the only way for the Purification of beings... for the destruction of suffering, for realising Nibbāna.

In this discourse, the Buddha gives the exposition of the four bases of mindfulness in full and its fruition in this very life.

The lesson is supplied with explanatory notes extracted from the famous commentary "The Way of Mindfulness" by Soma Thera.

Chapter II: Five supplementary lessons.

-Lesson 1: Kanthaka's Mansion: a story taken from Khuddaka Nikāya (The Minor Anthology of the Pāli Canon) about Kanthaka, Prince Siddhattha's horse, who becomes a deva (god) in the Thirty-Three Heaven after carrying the Prince away on the night of his great Renunciation.

DHAMMAPADA VERSES

Verse 52:

*Like a beautiful flower
That possesses both colour and perfume,
So well-spoken words are fruitful
To one who practises it.*

Verse 53:

*As from a heap of flowers
One may make many garlands,
Even so, one who is born as a mortal man
Should perform many good deeds.*

Verse 54:

*The perfume of flowers goes not against the wind
Nor does that of sandal, Tagara or Mallikā.
But the perfume of the virtuous goes against the wind,
The righteous man pervades every direction.*

Verse 55:

*Above and beyond all varieties of perfume,
Whether of sandal or of lotus,
Or of Tagara or Vassi,
The perfume of virtue is the best.*

Verse 56:

*Of little account is this perfume,
The perfume of Tagara or Sandal,
The perfume of the virtuous is the finest
That is wafted even to the gods.*

**
*

compassion, by sympathetic joy, by equanimity, such a one abides suffusing one quarter of the world, likewise the second, third and fourth quarter of the world... and in like manner, above, below, across, everywhere for all sorts and conditions, he abides suffusing the whole world with a heart possessed by loving kindness, by compassion, by sympathetic joy, by equanimity that is widespread, grown great and boundless, without enmity, without hatred.

P.9: *By that Ariyan disciple whose heart is thus free from enmity, from hatred, stainless and pure, four comforts are attained in this very life:*

(1) *When the body breaks up after death, I shall be reborn in the good bourn, the heaven world. This is the first comfort he attains.*

(2) *In this very life, I hold myself free from enmity and hatred, sorrowless and well. This is the second comfort.*

(3) *If I do no ill, how can sorrow touch me? This is the third comfort.*

(4) *If no ill be done by me, then in both ways do I behold myself utterly pure. This is the fourth comfort he attains. Thus, Kālāmas, the ariyan disciple attains these four comforts.*

P.10: *So it is, Exalted One. So it is, Well-Farer. The Ariyan disciple attains these four comforts in this very life (and they repeated all that had been said).*

Wonderful, Sir! Marvellous, Sir! We here do go for refuge to the Exalted One, to the Dhamma and the Order of monks. May the Exalted One accept us as lay-followers going for refuge from this day forth as long as life lasts.

(Anguttara Nikāya I, The Book of the Threes)

**
*

-Lesson 2: *Rajjumālā's Mansion*: also a story from Khuddaka Nikāya about Rajjumālā, a Buddhist female lay-follower, who becomes a devī (goddess) in the Thirty-Three Heaven after leading a life of good faith in the Triple Gem on earth.

-Lesson 3: *An Ode to the Buddha's Birth*: an excerpt from *The Light of Asia* by Sir Edwin Arnold, an English poet and scholar in the 19th century.

-Lesson 4: *Buddhism, Ecology and Buddhist Ethics*: a speech by the Most Venerable Dr. Thích Chơn Thiện, Vice Rector of the VN Buddhist Research Institute and Dr Ngô Bá Thành at the World Peace Council Conference in Hanoi on March, 24, 1999.

-Lesson 5: *Suffering is closed where Love is open*: a speech by the Most Venerable Dr. Thích Minh Châu, Head of ABCP VN National Centre at the X ABCP Conference in Laos on Feb., 27, 2003.

Chapter III supplies lists of English-Vietnamese Equivalents.

Chapter IV gives answers to the questions based on the texts.

Chapter V gives Vietnamese and English translations.

After learning the lessons in Books One and Two carefully, you are well-prepared to learn these lessons of Book Three.

The method of learning the Pronunciation, Vocabulary, in particular, Buddhist technical terms,

Grammar, Questions and Answers and Translation is the same as mentioned before.

With the careful step-by-step method and right effort, I believe you can make much better progress in studying the Buddha's discourses and Buddhist technical terms from now on.

I would like to send my best wishes for success to those interested in learning Buddhist literature and those inclined to continue their post-graduate studies at home and abroad and to do research on Buddhism through English.

**
*

ACKNOWLEDGEMENTS

—I am greatly indebted to the authors and translators listed in the bibliography for their invaluable references.

—I wish to express my deep gratitude to the Leadership of the VN Buddhist Academy in HCM City for their approval of this teaching plan and their support to my achievement.

—I would like to send my high appreciation to the Brothers and Sisters (of Course III) who have assisted me in typing the manuscripts and correcting the proof with great care, especially Brother Thích Tâm Khanh, Thích Quang Thạnh, Sisters Thích nữ Huệ Hương, Thích nữ Diệu Thuận, Mr. Nguyễn Hữu Trọng and Miss Trần Kim Hiền.

—And I am also very grateful to Mr Trần Đình Việt, Director of the Publishing House in HCM City, and many

they are praised by the wise, these things, when performed and undertaken, conduce to profit and happiness, then, Kālāmas, do ye undertake them, and abide therein.

Now what think ye, Kālāmas? When freedom from greed arises in a man, does it arise to his profit or to his loss? —to his profit, Sir.

Now what think ye, Kālāmas? When freedom from ill-will arises in a man, does it arise to his profit or to his loss? —to his profit, Sir.

Now what think ye, Kālāmas? When freedom from delusion arises in a man, does it arise to his profit or to his loss? —to his profit, Sir.

P.7: *—Then, Kālāmas, what think ye, are these things profitable or unprofitable?*

—Profitable, Sir.

Are they blameworthy or not?

—They are not, Sir.

Are they censured or praised by the wise?

—They are praised, Sir.

When performed and undertaken, do they conduce to happiness or not?

—They do conduce to happiness, Sir.

So then, Kālāmas, as to my words to you just now, “These things are profitable and conduce to happiness. Do ye undertake them and abide therein”, such was my reason for uttering them.

P.8: *—Now, Kālāmas, he who is an Ariyan disciple free from greed, ill-will and delusion, who is mindful and self-controlled, with a heart possessed by loving kindness, by*

respect for a recluse (10). –But, Kālāmas, when you know for yourselves: these things are unwholesome, these things are blameworthy, these things are censured by the wise, if performed and undertaken, they conduce to loss and sorrow..., then indeed, do ye reject them, Kālāmas.”

P.4: –*Now, what think ye, Kālāmas? When greed arises within a man, does it arise to his profit or to his loss?*

–*To his loss, revered Sir.*

Now what think ye, Kālāmas? When ill-will arises within a man, does it arise to his profit or to his loss?

To his loss, revered Sir.

Now what think ye, Kālāmas? When delusion arises within a man, does it arise to his profit or to his loss?

–*To his loss, revered Sir.*

P.5: –*Well then, Kālāmas, what think ye? Are these things profitable or unprofitable?*

–*Unprofitable, revered Sir.*

Are they blameworthy or not?

–*Blameworthy, revered Sir.*

Are they censured by the wise or not?

–*They are censured, revered Sir.*

If performed and undertaken, do they conduce to loss and sorrow or not?

–*They conduce to loss and sorrow, Sir.*

So then, Kālāmas, as to my words to you just now: “Do not be led by report or tradition or hearsay... then indeed do ye reject them, such was my reason for uttering these words”.

PART II:

P.6: –*But now, Kālāmas, if any time, you know for yourselves: these things are profitable, they are blameless,*

others who have contributed in various ways to the publication of the BTER Series for the benefit of many people.

In spite of our joint efforts, there may remain a number of weaknesses in this book. We sincerely hope to receive valuable suggestions from any professors and scholars who will kindly help us to improve our work for the next edition.

May the Triple Gem bless our meritorious deeds.

May all of us be well and happy!

Yours-in-the-Dhamma,
Upāsikā Nguyễn Tâm TRẦN PHƯƠNG LAN
VN Buddhist Academy in HCM city
May 2003

BIBLIOGRAPHY

A. ENGLISH:

TRANSLATIONS OF THE PĀLI CANON by the Pāli Text Society (P.T.S.) London:

1. Rhys Davids, T. W. & C.A.F. (1959): Collection Of Long Dialogues (Dīgha Nikāya).
2. Horner, I. B. (1954): The Middle-length Sayings (Majjhima-Nikāya).
3. Horner, I. B. (1974): Stories of The Mansions (Vimānavatthu)
4. Mrs Rhys Davids & Woodward, F.L. (1960): The Kindred Sayings (Saṃyutta-Nikāya).
5. Woodward, F.L. & Hare, E. M. (1960): The Gradual Sayings (Anguttara-Nikāya).
6. Woodward, F.L. (1948): The Minor Anthologies (Khuddaka-Nikāya): Verses Of Uplift (Udāna) & As It Was Said (Itivuttaka).
7. Hare, E. M. (1947): Woven Cadences (Sutta-Nīpata).
8. Norman, K. R. (1990): The Elders' Verses I & II. (Theragāthā & Therīgāthā).

OTHER WORKS on BUDDHISM:

9. Nanamoli & Bodhi (1995): The Middle-length Discourses of the Buddha, Wisdom Publication, Boston.
10. Burlingame, E. W. (1921): Dhammapada Commentary, Harvard University Press, Massachusetts.
11. Narada, Mahathera (1962): Dhammapada Buddhist Culture Service, Taiwan.
12. Rhys Davids & Stede William (1986): The Pāli-English Dictionary, P.T.S., London.
13. Malalasekera, G. P. (1998): Dictionary of Pāli Proper Names, New Delhi.
14. Malalasekera, G. P. (1984): Encyclopaedia of Buddhism, Buddhist Council of Ceylon, Colombo.
15. Nyanatiloka (1946): Buddhist Dictionary, A Manual of Buddhist Terms & Doctrines, India.
16. Narada Mahathera (1988): The Buddha & His Teaching, Buddhist Publication Society, Sri Lanka.
17. Rahula, Walpola (1959): What the Buddha Taught, Bedford.
18. Ambedkar, B. R. (1957): The Buddha & His Dhamma, Siddharth College Publication, Bombay.

Lesson 19

THE KĀLĀMAS OF KESAPUTTA (abridged)

PART I:

Paragraph 1: Thus have I heard. On an occasion the Exalted One, while going his rounds among the Kosalans with a great assembly of monks, came to Kesaputta, a district of Kosala.

Now the Kālāmas of Kesaputta heard that Gotama the recluse, the Sakyans' son, who went forth from the Sakyans' clan, had reached Kesaputta. And this good reputation was noised abroad about Gotama the recluse: He is the Exalted One, the Arahant, the Fully-Self Enlightened One,... It is indeed a good thing to get sight of such an Arahant!

P.2: So they came to see the Exalted One, then as they sat, they said this to him:

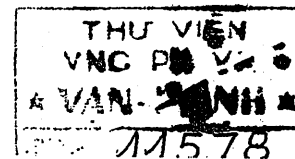
—Revered Sir, some recluses and brāhmanas visit Kesaputta. They fully expound and illumine their own doctrine, but they abuse, revile, depreciate and cripple the view of others. Moreover, other recluses and brāhmanas, on coming to Kesaputta, do likewise. When we listen to them, Revered Sir, we have doubt and wavering as to which of these worthy ones speaks truth, and which speaks falsehood.

P.3: *—Yes, sure, Kālāmas, you may well doubt, you may well waver. In a doubtful matter, wavering does arise. Now look you, Kālāmas, do not be led by report (1), or tradition (2), or hearsay (3). Be not led by the authority of the Scriptures (4), nor by mere logic (5), nor inference (6), nor by considering appearances (7), nor by the delight in some opinions (8), nor by a person's competence (9), nor out of*

19. Nanamoli	(1956): The Path of Purification, Colombo, Ceylon.
20. Nyanaponika	(1953): The Heart of Buddhist Meditation, Colombo, Ceylon.
21. Mahasi Sayadaw	(1978): The Progress of Insight, Kandy, Sri Lanka.
22. Soma Thera	(1981): The Way of Mindfulness, Kandy, Sri Lanka.
23. Buddhārakkhita	(1994): Mind Overcoming Its Cankers, Selangor, Malaysia.
24. Conze, Edward	(1950): Buddhism: Its Essence & Development, Harper & Brothers Publishers, N.Y.
25. Ishigami, Zenno	(1989): Disciples Of The Buddha, Kosei Publishing Co, Tokyo.
26. Schumann, H, W	(1989): The Historical Buddha, Arkana, London.
27. Arnold, Sir Edwin	(1989): The Light of Asia, Madras, India.
28. Law, B.C.	(1983): A History of Pāli Literature, Varanasi, India.

WORKS ON MODERN ENGLISH:

1. Thomson, A.J. & Martinet, A.V	(1992): A Practical English Grammar, Oxford, London.
2. Hornby, A.S	(1991): Guide To Patterns & Usage In English, Oxford, London.
3. Hornby, A.S	(1989): Oxford Advanced Learner's Dictionary, Oxford, London.
4. Tullock, Sara	(1994): Oxford Wordfinder, London.
5. Jones, Daniel	(1960): English Pronouncing Dictionary, Aldine, Bedford, London.
6. Collins Cobuild	(1988): English Language Dictionary, Birmingham University, London.
7. Murphy, R.	(1985): Grammar In Use. Cambridge, London.
8. Walker, E. & Elsworth, S.-	(1995): Grammar Practice For Intermediate Students, Longman, London.
9. Quirk, Randolph & Greenbaum, Sidney A.	University Grammar Of English, (1987): Longman, London.

10. Eckersley, C.E. & Eckersley, J.M.(1970): A Comprehensive English Grammar, Longman, London.
11. Warriner, John E. (1958): English Grammar & Composition, Harcourt, New York.

B. VIETNAMESE:

☞ **Translations of the Pāli Canon by the Most Venerable Dr Thích Minh Châu** in the Đại Tạng Kinh Việt Nam (*The Vietnam Great Buddhist Canon*) published at Viện Nghiên Cứu Phật Học VN (*VN Buddhist Research Institute*):

1. Kinh Trường Bộ (Dīgha Nikāya)	(1991),	Viện Nghiên Cứu P.H.V.N
2. Kinh Trung Bộ (Majjhima Nikāya)	(1992),	ditto.
3. Kinh Tương Ưng Bộ (Saṃyutta-Nikāya)	(1993),	ditto.
4. Kinh Tăng Chi Bộ (Anguttara-Nikāya)	(1996),	ditto.
5. Kinh Tiểu Bộ (Khuddaka-Nikāya)	(1999),	ditto.
a. Pháp Cú (Dhammapada)		
b. Kinh Tập (Sutta-Nipata)		
c. Lời Cảm Hứng (Udāna)		
d. Phật Thuyết Như Vậy (Itivuttaka)		
e. Kệ Trưởng Lão (Theragāthā)		
f. Kệ Trưởng Lão Ni (Therīgāthā).		

☞ **Other works in Vietnamese Buddhism:**

1. Mật Thể, Thích	(1960),	Việt Nam Phật Giáo Sử Lục, Minh Đức, ĐN.
2. Thanh Kiểm, Thích	(1989),	Lược Sử Phật Giáo Ấn Độ, T.H PGTPHCM.
3. Thanh Từ, Thích	(1992),	Thiền Sư Việt Nam, VN.
4. Lang, Nguyễn	(1990),	Việt Nam Phật Giáo Sử Luận, VN.
5. Lan, Trần Phương	(1997),	Đức Phật Lịch Sử (<i>translated from Schumann's The Historical Buddha</i>), VN.
6. Lan, Trần Phương	(1999),	Chuyện Thiên Cung (<i>translated from Pāli Canon by P.T.S.</i>), Viện Nghiên Cứu P.H.VN.

**

*

CHAPTER I

THE BUDDHA'S GREAT DISCOURSES

Dhamma as a limb of awakening, ... energy..., joy..., serenity..., concentration..., even-mindedness... Bhikkhus, if he does not cultivate these limbs of awakening, the cankers which are destructive and consuming might arise. But if he does, therefore these cankers are not. These are called the cankers to be got rid of by cultivation.

P.19: *—Bhikkhus, in whatever bhikkhu the cankers (which are) to be got rid of by vision have been got rid of by vision, ... by control, ... by use ... by endurance, ... by avoidance, ... by elimination, ... by cultivation, this bhikkhu is called one who is controlled with control over all the cankers. He has cut off craving, got rid of fetters and by fathoming pride, has put an end to suffering.*

P.20: Thus spoke the Lord. The Bhikkhus rejoiced at the words of the Lord and welcomed them.

[Maj I, n° 2: Discourse on All the Cankers]

**
*

DHAMMAPADA VERSES

Verse 157:

*If one holds oneself dear,
One should guard oneself well.
During any of the three watches (of the night)
A wise man should keep himself watchful.*

Verse 158:

*A man should first establish himself
In what is proper⁽¹⁾
And then instruct others
Such a wise man will not get defiled.*

¹ A right way of life.

III. Comprehension Questions:

PART I:

P.1:

1. Where did the Buddha come to stay in this story?
2. What did the Kālāmas hear about him?

P.2:

3. What did they say to him?

P.3:

4. What did he advise them not to do?
5. What did he advise them to do next?

P.4:

6. What did he ask them about greed, ill-will, delusion?

P.5:

7. What did he ask them more about these things next?

PART II:

P.6:

8. What did he advise them to do if they knew things were profitable, blameless and praised by the wise?
9. What did he ask them about freedom from greed, freedom from ill-will and freedom from delusion?

P.7:

10. What did he ask them more about these things?

P.8:

11. What did he say about an Ariyan disciple then?

P.9:

12. What are the 4 comforts attained by the Ariyan disciple?

P.10:

13. What did the Kālāmas do at the end of the Discourse?

Questions on the Remarks:

1. What did the Buddha show the world by his Enlightenment?
2. What did recluses and Brahmanas do at that time?
3. a- What did the discourse to the Kālāmas express?
b- What did he ask them to do?
4. What did he allow to his disciples?
5. What did he encourage them to do a)... b)...?
6. a- How could the Buddha's address to the Kālāmas be considered?
b- What did he teach them to do out of compassion?
7. a- Why did he ask his disciples to examine the Tathāgata?
b- What simile did he use on this occasion?
8. a- What is doubt according to him?
b- When does confidence arise?
9. Why was the Buddha always eager to remove doubt for his disciples?
10. What did he discourage them from doing?
11. a- What did he say about his teaching?
b- What words are used to describe one who has realised Truth?
12. a- What do dogmatic beliefs insist on?
b- What conclusion did recluses and Brahmanas reach?
c- What simile did the Buddha use to describe them?
13. a- Should the Buddha's doctrine be dogmatised?
b- Does it require many ceremonies?
14. a- How can one master the doctrine?
b- What kind of process is it?
15. How does the Kītāgiri Sutta illustrate this method?

which are painful, acute, sharp, miserable, deadly. Bhikkhus, if he lacks endurance, the cankers which are destructive and consuming might arise. But because he endures them thus, these cankers are not. These are called the cankers to be got rid of by endurance.

P.16: *And Bhikkhus, what are the cankers to be got rid of by avoidance? Herein, Bhikkhus, a bhikkhu, wisely reflective, avoids a wild elephant, horse, bull, dog, snake, a pit, a pool... He also avoids sitting in improper seats and frequenting unseemly resorts and associating with bad friends for which his wise fellow Brahma-farers would suspect him of wicked qualities. Bhikkhus, if he does not avoid these occasions, the cankers which are destructive and consuming might arise. But if he avoids them, these cankers are not.*

P.17: *—And what are the cankers to be got rid of by elimination? Herein, Bhikkhus, a bhikkhu, wisely reflective, does not tolerate **thought of sense-pleasures** that has arisen, he gets rid of it, he eliminates it, makes an end of it, extinguishes it; he does not tolerate **thought of ill-will**..., he does not tolerate **thought of harming**..., he does not tolerate **evil and unwholesome mental objects** that have constantly arisen. Bhikkhus, if he does not eliminate these thoughts, the cankers which are destructive and consuming might arise. But if he eliminates them, therefore these cankers are not. These are called cankers to be got rid of by elimination.*

P.18: *—And what, Bhikkhus, are cankers to be got rid of by cultivation? Herein, Bhikkhus, a bhikkhu, wisely reflective, cultivates **mindfulness as a limb of awakening** which is dependent on **aloofness, dispassion, cessation**, leading to renunciation. He cultivates **investigation of the***

and ceremonies –decline. Bhikkhus, these are called the cankers to be got rid of by vision.

P.13: And what, Bhikkhus, are the cankers to be got rid by control? Herein, Bhikkhus, a bhikkhu wisely reflective, lives with control over his eye, his ear, his nose, his tongue, his body, his mind. Bhikkhus, if he lives without control over these sense-organs, cankers which are destructive and consuming might arise. But if he lives controlled..., then the cankers are not. Bhikkhus, these are called the cankers to be got rid of by control.

P.14: And what, Bhikkhus, are the cankers to be got rid of by use? Herein, Bhikkhus, a bhikkhu, wisely reflective, uses robes simply to keep off the cold, the heat, flies, the wind, the sun ... and to cover himself decently. He uses almsfood not for sport, not for indulgence, not for personal beauty, not for adornment but only to support and sustain this body, to keep it unharmed, to foster the holy life, thinking: in this way I put out former feelings and will not produce new ones, and there will be for me faultlessness and living in comfort. He uses lodgings only to keep off the heat, the cold ... for the purpose of enjoying seclusion. He uses medicines for the sick only to get rid of pains and illness and to maintain his health. Bhikkhus, if he does not use the four requisites, the cankers which are destructive and consuming might arise, but because he uses them thus, these cankers are not. These are called the cankers to be got rid of by use.

P.15: And Bhikkhus, what are the cankers to be got rid of by endurance? Herein, Bhikkhus, a bhikkhu, wisely reflective, is one who bears cold, heat, hunger, thirst, flies, wind, sun, ... abusive and hurtful speech, bodily feelings

16. What happens to one if there isn't that faith?
17. What arises in a disciple who has that faith?
18. What fruit might be expected from him?

**
*

IV. TRANSLATION:

A) Translate the text into Vietnamese.

B) Translate these sentences into English:

1. Trong bài kinh giảng cho các vị dòng Kalamas, đức Phật khuyên các đệ tử của Ngài có thái độ đúng đắn trong lúc đi tìm chân lý cho chính mình.
2. Ngài dạy các đệ tử chấp nhận những gì thuần thiện đáng khen ngợi và bác bỏ những gì bất thiện, đáng chê trách.
3. Đức Phật là bậc Đạo Sư duy nhất trong lịch sử tư tưởng nhân loại cho phép các đệ tử Ngài được tự do tư tưởng.
4. Một người đi tìm chân lý phải nỗ lực quán sát và phân tích bất kỳ giáo lý hay quan điểm nào trước khi chấp nhận hay bác bỏ nó, chứ không lệ thuộc vào một uy quyền nào, ngay cả kinh điển hay truyền thống được tôn trọng qua bao thời đại.
5. Người ấy cũng phải đoạn trừ nghi hoặc là một trong năm triền cái/ chướng ngại đối với sự thông hiểu chân lý.
6. Đức Phật dạy các đệ tử đến để thấy giáo pháp của Ngài, chứ không phải đến để tin nó.
7. Do vậy, Phật pháp không phải là giáo điều độc đoán mù quáng, mà Phật pháp phải được quán sát và thực hành tuân tự từng bước một trước khi đạt niềm tịnh tín bất động đối với Tam Bảo.

**
*

LESSER DISCOURSE TO MĀLUNKYĀ (PUTTA)

(Culā Mālunkyāputta sutta) (abridged)

P.1: Thus have I heard. At one time, the Lord was staying near Sāvatti in the Jeta Grove at Anāthapindika's monastery. Then a thought occurred to the Venerable Mālunkyāputta as he was meditating in solitary seclusion: "There are these problems unexplained, put aside and ignored by the Lord; namely: (1) *the world is eternal*, (2) *or it is not eternal* (3), *the universe is finite* (4), *or it is infinite* (5), *life is the same as body* (6), *or life is one thing and body another* (7), *the Tathāgata exists after death* (8), *or the Tathāgata does not exist after death* (9), *the Tathāgata both exists and does not exist after death* (10), *the Tathāgata neither exists nor not exists after death*. The Lord does not explain these problems to me. The fact that the Lord does not explain these to me does not please me, does not satisfy me. I will go to the Lord and question him on this matter. If the Lord explains them to me, I will fare the Brahma-faring under the Lord. But if he does not, then I will disavow the training and return to secular life."

P.2: Then the Venerable Mālunkyāputta, emerging from solitary meditation, approached the Lord, saluted him, sat at one side and said:

—Lord, there are these problems... (as above). If the Lord knows: "The world is eternal", let him explain it to me. If the Lord does not know whether the world is eternal or not,

sorrows, lamentations, pains, grief, despair; I say that he is not freed from suffering.

PART II:

P.10: —And Bhikkhus, the instructed noble disciple, who sees the Noble Ones, who is skilled in the Dhamma of the Noble Ones, well-trained in the Dhamma of the Noble Ones, who sees the true men, who is skilled in the Dhamma of the true men, well-trained in the Dhamma of the true men, comprehends the things that should be wisely attended to; the things that should not be attended to; he does not attend to things that should not be attended to; and he wisely attends to things that should be attended to.

P.11: And what, Bhikkhus, are the things that he does not attend to because they should not be attended to? These are the things by attending to which there arises the canker of sense-pleasure or the canker of becoming ... or the canker of ignorance ... (the same as P.3).

And what are the things to which he attends because they should be attended to? These are the things, Bhikkhus, by wisely attending to which (a) there does not arise the canker of sense-pleasure, ... or the canker of becoming ... or the canker of ignorance or (b) the canker of sense-pleasure, or the canker of becoming or the canker of ignorance, arisen, declines.

P.12: Then thinking: "This is Dukkha, he wisely attends. "This is the Origin of Dukkha" ... "This is the Cessation of Dukkha" ... "This is the Path leading to the Cessation of Dukkha". Because he wisely attends thus, the Three Fetters —wrong view on one's own body, doubt, attachment to rites

becoming, or the canker of ignorance which has arisen declines.

These are the things that should be wisely attended to but to which he does not attend. He does not wisely attend in this way if he thinks:

P.7: "Was I in the past? Was I not in the past? What was I in the past? How was I in the past? Having been what, what did I become in the past? Now, will I come to be in the future? Will I not come to be in the future? What will I come to be in the future? How will I come to be in the future? Having become what, what will I come to be in the future. Or now, he is doubtful about himself in the present time: Now am I? Now am I not? Now, What am I? How am I? Whence has this being come? Where will he come to be?"

P.8: -To one who does not pay wise attention in this way, one of six wrong views arises (1) "There is for me a self" -this view arises as though it were true, as though it were real or (2) "There is not for me a self" or (3) "By self I perceive self" or (4) "By self, I perceive no-self" or (5) "By no-self I perceive self", this view arises in him as true, as real or (6) a wrong view arises in him thus: "It is this self for me that speaks, that feels, that experiences now here now there the fruit of good and bad deeds, it is this self for me that is permanent, stable, eternal, unchanging, remaining the same for ever.

P.9: This, Bhikkhus, is called becoming enmeshed in wrong views, a jungle of views, a wilderness of views, the scuffling of views, the struggle of views, the fetter of views. Bhikkhus, fettered by the fetter of views, the uninstructed ordinary man is not freed from birth, aging and death, from

etc..., then not knowing; not seeing, it would be straightforward to say: "I do not know, I do not see"...

-But did I ever speak to you: "Come, Mālunkyāputta, fare the Brahma-faring under me and I will explain these questions to you?"

-No, Lord.

-Or did you ever speak thus[†] me: "Sir, I will fare the Brahma-faring under the Lord if the Lord will explain these questions to me?"

-No, Lord.

-So it is agreed that neither did I say: "Come and fare the Brahma-faring under me and I will explain these questions to you."... nor did you say: "Sir, I will fare the Brahma-faring..." This being so, you foolish man, who are you and what are you disavowing?

P.3: Mālunkyāputta, whoever should speak thus: "I will not fare the Brahma-faring under the Lord until the Lord explains these questions to me", this man might die with these questions unanswered by the Tathāgata. It is, Mālunkyāputta, as if a man were pierced by a thickly poisoned arrow, and his relatives were to procure a surgeon. He might speak thus: I will not have this arrow drawn out until I know who shot me, whether he is a Khattiya (noble) or Brahmin or Vessa (merchant) or Sudda (servant), whether he is tall or short..., black or golden..., from which village or town he comes. I will not have this arrow drawn out until I know of the bow, the bowstring, the arrow, the feathers, the sinews..., Mālunkyāputta, that man would die without knowing any of these things.

P.4: Even so, Mālunkyāputta, if anyone says: "I will not fare the Brahma-faring...", he would die with these questions unanswered by the Tathāgata. Mālunkyāputta, the Brahma-faring could not be said to depend on these views: ".....". Whatever opinion one may have about these problems, there is birth, aging, death, sorrow, lamentation, pain, grief, despair, the cessation of which (Nibbāna) I declare in this very life.

P.5: Therefore, Mālunkyāputta, bear in mind what I have not explained as unexplained and what I have explained as explained. And Mālunkyāputta, what has not been explained? "whether the world is eternal..." and why have I not explained this? Because it is not connected with the goal, not fundamental to the Brahma-faring, not conducive to aversion, detachment, cessation, calming, superknowledge, awakening, Nibbāna. That is why I have not explained this.

P.6: And Mālunkyāputta, what has been explained? I have explained: this is dukkha, this is the origin of Dukkha, this is the cessation of Dukkha and this is the Path leading to the cessation of Dukkha. And why have I explained this? Because it is connected with the goal, fundamental to the Brahma-faring, conducive to aversion, detachment, cessation, calming, superknowledge, awakening, Nibbāna. That is why I have explained this."

P.7: Thus spoke the Lord. The Venerable Mālunkyāputta was delighted and welcomed what the Lord had said.

(Majjhima Nikāya II, n° 63 Discourse to Mālunkyāputta.)

**
*

avoidance, (6) there are cankers that should be got rid of by elimination, (7) there are cankers that should be got rid of by cultivation.

P.4: –And what, Bhikkhus, are the cankers to be got rid of by vision? Herein, Bhikkhus, an uninstructed ordinary man, who does not see the Noble Ones, who is unskilled in the Dhamma of the Noble Ones, untrained in the Dhamma of the Noble Ones, who does not see the true men, who is unskilled in the Dhamma of the true men, untrained in the Dhamma of the true men, does not understand the things that should be attended to and the things that should not be attended to. Not knowing the things that should be attended to and the things that should not be attended to, he attends to those things which should not be attended to and does not attend to those which should be attended to.

P.5: –And what, Bhikkhus, are the things which should not be attended to but to which he attends? From his unwise attention to these things, arises in him the canker of sense-pleasure which has not yet arisen or the canker of sense-pleasure, arisen, increases, or arises the canker of becoming which has not yet arisen or the canker of becoming, arisen, increases, or arises the canker of ignorance which has not yet arisen or the canker of ignorance, arisen, increases. Then these are the things to which he attends, but which should not be attended to.

P.6: –And what, Bhikkhus, are the things that should be wisely attended to but to which he does not attend? From his wise attention to these things, either the canker of sense-pleasure which has not arisen does not arise, or the canker of sense-pleasure which has arisen declines, or the canker of

DISCOURSE ON ALL THE CANKERS (Sabbāsavasutta) (abridged)

PART I:

P.1: Thus have I heard. The Lord was once staying near Sāvatti at the Jeta grove in Anāthapindika's monastery. There he addressed the Bhikkhus, saying: "Bhikkhus", "Revered One", they replied to him. The Lord spoke as follows:

—I will discourse to you, Bhikkhus, on the method of controlling all the cankers. Listen and attend carefully, and I will speak.

—Yes, Lord, the Bhikkhus answered the Lord in assent.

P.2: The Lord spoke thus:

—Bhikkhus, I say that the destruction of the cankers is (possible) for one who knows and sees, not for one who does not know and does not see. And what, Bhikkhus, is the destruction of the cankers for one who knows and sees? There are wise attention and unwise attention. Bhikkhus, from unwise attention arise cankers that have not arisen and also cankers that have arisen increase. But, Bhikkhus, from wise attention cankers that have not arisen do not arise and also cankers that have arisen decline.

P.3: *—There are, Bhikkhus, (1) cankers that should be got rid of by vision, (2) there are cankers that should be got rid of by control, (3) there are cankers that should be got rid of by use, (4) there are cankers that should be got rid of by endurance, (5) there are cankers that should be got rid of by*

Six Forms of Meditation:

DHAMMAPADA VERSES

Verse 296:

*Well awake and watchful ever
Are the disciples of Gotama (Gotamasāvaka),
They who meditate constantly,
Both by day and by night, on the Buddha.*

Verse 297:

*Well awake and watchful ever
Are the disciples of Gotama,
They who meditate constantly,
Both by day and by night, on the Dhamma.*

Verse 298:

*Well awake and watchful ever
Are the disciples of Gotama,
They who meditate constantly,
Both by day and by night, on the Sangha.*

Verse 299:

*Well awake and watchful ever
Are the disciples of Gotama,
They who meditate constantly,
Both by day and by night, on the body. (Kāya)*

Verse 300:

*Well awake and watchful ever
Are the disciples of Gotama,
They whose minds delight,
Both by day and by night, in non-injury⁽¹⁾. (ahimsā)*

¹ Non-injury = harmlessness = ahimsa.

Verse 301:

*Well awake and watchful ever
Are the disciples of Gotama,
They whose minds delight,
Both by day and by night, in meditation. (bhāvana)*

**
*

I. PRONUNCIATION: word stress & sound columns.

1. [i:] agrée, agréement, revéal, (un) revéaled
2. [i] sínew, ínfinite, ínjury
3. [e] sécular, féather
4. [æ] árrow
5. [ɔ] sólitary, ecólogist
6. [ɔ:] ignóre, straightfóward
7. [u:] condúce, condúcrive, seclúision
8. [ɜ:] piérce, avérsion
9. [əu] bow, bówstring
10. [aɪ] fínite, guídance
11. [aʊ] avów, disavów.

II. VOCABULARY: words & expressions.

P.1:

— **Meditate in solitary seclusion:** practise mental culture/ cultivation/ development in solitude/ loneliness/ a secluded place.

Ignore s.t.: take no notice of s.t.

— *The ten well-known classical questions on metaphysical problems are ignored and unanswered by the Buddha:*

IV. TRANSLATION.

A. Translate the text into Vietnamese.

B. Translate these sentences into English:

1. Tỷ-kheo-ni Khemā (Thái Hòa) là một trong các nữ đệ tử xuất chúng mà đức Phật xem như đệ nhất giữa những vị có đại tuệ trong Giáo hội Tỷ-kheo-ni.
2. Danh tiếng của nữ tôn giả như một bậc hiền trí đa văn và ứng đối linh lợi/ mẫu tiếp lan rộng khắp nơi và lời cuốn sự chú ý của Vua Pasenadi là người quan tâm sâu sắc đến một số vấn đề siêu hình.
3. Những câu đối đáp của Bà trước các câu hỏi của Vua Pasenadi khiến Vua vô cùng hoan hỷ đến độ (Vua) chấp nhận chúng ngay lập tức.
4. Những lời giải thích của Ni Sư phù hợp với lời giải thích của đức Phật về cả ý nghĩ lẫn ngôn từ khiến Vua kinh ngạc (trước sự kinh ngạc của Vua) đã chứng tỏ trí tuệ quảng bác của Bà đúng như đức Phật tán thán.
5. Phương pháp thuyết giảng của Bà phù hợp với danh tiếng Bà là bậc Đại hiền trí đã dùng một loạt câu hỏi đáp đưa người nghe đến một kết luận hợp lý.

**
*

P.2:

4. What did the man tell the king about the Sister Khemā and what did he request the king to do next?

P.3:

5. What were the king's questions about?
6. What were the Sister Khemā's answers?

P.4:

7. What did the king ask her next?
8. What did the Sister Khemā say in reply?
9. How did she explain the matter to the King? What examples did she use to illustrate this?

P.5:

10. Can one define the Tathāgata by his form? Why or why not?
11. Is it the same as defining the Tathāgata by feeling, perceptions, ... consciousness?
12. How did the King feel at the end of the discourse?
13. Do you think her method of teaching and discussing is in harmony with her reputation as a well-learned sage and brilliant talker? What is the method called by Westerners?

P.6:

14. What did King Pasenadi do on another occasion?
15. What did the King say in praise of the Lord and his disciple?

**
*

1) *The world is eternal or*

2) *It is not eternal*

3) *The universe is finite or*

4) *It is infinite (not finite)*

5) *Life is the same as body or*

6) *Life is one thing and body another.*

7) *The Tathāgata exists after death.*

8) *The Tathāgata does not exist after death.*

9) *The Tathāgata both exists and does not exist after death.*

10) *The Tathāgata neither exists nor not exists after death.*

- **The unrevealed, the unexplained (Avyākata):** what is not answered, explained, expounded by the Buddha.

Life (jīva) = soul, life-principal.

P.2:

- **Avow s.t (formal):** declare s.t openly, admit s.t, accept s.t, approve s.t.

Avow one's belief, faith.

avowal (n) = admission, acceptance.

- **Disavow s.t:** renounce s.t, disapprove s.t → *disavowal (n)*
Disavow one's belief, one's training.

Return to secular life: go back to worldly life.

Be straightforward (adj.): be honest and frank.

A straightforward language, question, attitude.

→ *straightforwardness (n)*

His/ her straightforwardness is admired by all.

- **Fare the Brahma-faring under s.o:** live/ lead the holy life under s.o's guidance.

→ *We vow/ promise solemnly to fare the Brahma-faring under the Lord.*

P.3:

Whoever should speak thus: "I will not fare the Brahma-faring under the Lord until he explains these questions to me", this man might die with these questions unanswered by the Tathāgata =... before these were explained by the Tathāgata.

Pierce s.o/ s.t: penetrate s.o/ s.t with something sharp-pointed; shoot, wound so. with an arrow, a bullet.

- It is as if a man were pierced by a thickly poisoned arrow and his relatives were to procure a surgeon.
- He might speak thus: "I will not have this arrow drawn out until I know of the man who shot me, of the bow, the bowstring, the arrow, the feathers, the sinews,... that man would die without knowing any of these things."

P.4:

The Brahma-faring could not be said to depend on these views.

Whatever opinion one may have about these problems, there is birth, aging, death, sorrow, lamentation, pain, grief, despair,... the cessation of which (i.e. Nibbāna) I declare in this very life.

P.5:

Bear/ keep s.t in mind: remember s.t

→Bear in mind what I have not explained as unexplained and what I have explained as explained.

Conduce to s.t: lead to s.t

→conducive (adj.)

Apply (v) to s.o/ s.t: concern s.o/ s.t. be relevant to s.o/ s.t.
be connected with so/s.t.

These rules do not always apply = *They are not always relevant.*

P.6:

Wonderful, Lord! Marvellous it is, Lord, how the explanation both of Master and disciple, both in spirit and in letter, will agree, will harmonize, will not be inconsistent, that is, in any word about the highest".

↪ Be consistent (adj.) with s.t

= be in agreement/ harmony with s.t.

≠ be inconsistent with s.t.

↪ Harmony (n) = agreement.

↪ Harmonize with s.t = be harmonious with s.t, agree with s.t.

→*The explanation of the Master harmonizes well with that of his disciple = it is harmonious with that of his disciple.*

→*That pagoda and its thupas harmonize with the landscape.*

His/ her behaviour is not inconsistent with his/ her words

= *His/ her behaviour is in harmony with his/ her words.*

The highest (agga-padasmim) = Nibbāna.

**
*

III. COMPREHENSION QUESTIONS:

P.1:

1. Where was the Lord staying at that time?
2. Where did the Sister Khemā take up her residence then?
3. What did King Pasenadi of Kosala do then?

— **Accomplished** (adj.):

1. Skilled in s.t (~ poetry, music, art).

2. Well-trained, well-educated in art, conversation.

**(S)he is a sage, accomplished, widely-learned, a brilliant talker.*

— **Have a ready wit:** have the ability to combine words, ideas in a clever manner.

→ *Witty* (adj.): *clever*

→ *Witticism* = *a witty remark.*

** (S)he is famous for his/ her ready wit/ cleverness in speaking or writing.*

** What is the reason, what is the cause why this thing is not revealed by the Lord?*

—Now in this matter, great king, I will question you. Do you reply as you think fit.

P.5:

If one should try to define the Tathāgata by his bodily form, that form of the Tathāgata is abandoned, cut down at the root, made like a palm tree stump, so that it cannot spring up again in the future.

— **Set free from reckoning as body is the Tathāgata.**

= Freed from calculating by his body is the Tathāgata.

Deep, boundless, unfathomable, just like the mighty ocean is the Tathāgata.

= the Tathāgata is as deep, boundless, unfathomable as the mighty ocean.

— **To say “The Tathāgata exists after death” does not apply.**

= To say “The Tathāgata exists after death” is not relevant to what is being discussed about the case of the Tathāgata.

Aversion (n) to s.o/ s.t/ doing s.t: strong dislike for s.o/ s.t; disgust at s.t, for so.

Ecologists have a great aversion to smoking.

Why have I not explained this? Because it is not connected with the goal, not fundamental to the holy life, not conducive to aversion, detachment, calming, superknowledge, awakening, Nibbāna.

P.6:

What has been explained? I have explained: This is Dukkha, this is the Origin of Dukkha, this is the Cessation of Dukkha and this is the Path leading to the cessation of Dukkha. And why have I explained this? Because it is connected with the goal...

III. COMPREHENSION QUESTIONS:

P.1:

1. Where was the Lord staying in this story?
2. What thought occurred to the Venerable Mālunkyāputta?
3. What did he decide to do then?

P.2:

4. What did he say to the Lord next?
5. What did the Lord say in reply?
6. What conclusion did they reach at last?

P.3:

7. What simile did the Lord use to describe a man who asked these questions?

P.4:

8. What would happen to a man if he asked the Lord to answer those questions?
9. What did the Lord say about the Brahma-faring?

P.5:

10. What did the Lord ask the Venerable Mālunkyāputta to do then?

P.6:

11. Why didn't the Lord explain this matter?

12. What did he explain and why?

P.7:

13. Was the Venerable Mālunkyāputta delighted at the end of the discourse?

**
*

IV. TRANSLATION:

A) Translate the text into Vietnamese.

B) Translate these sentences into English:

1. Một số đệ tử Phật quan tâm mười câu hỏi danh tiếng về các vấn đề siêu hình từ lâu không được đức Phật trả lời.
2. Để giải thích vấn đề này, đức Phật dùng ví dụ một người bị một mũi tên độc đâm có thể gần chết, nhưng lại từ chối được người khác nhổ mũi tên ra trừ khi người ấy biết được đôi điều về nguồn gốc của mũi tên kia.
3. Ngài dạy rằng mục đích của đời Phạm hạnh là đạt giải thoát giác ngộ chứ không lệ thuộc vào các vấn đề trên.
4. Đức Phật là bậc Đạo Sư thực tiễn chỉ khích lệ các đệ tử Ngài chuyên tâm vào sự tu tập Thánh đạo tám ngành đưa đến ly tham, thắng trí, giác ngộ, Niết-bàn.
5. Chính vấn đề khổ đau của nhân loại đã khiến/ thúc giục vị Vương tử dòng Thích-ca làm đại sự xuất thế và đi tìm con đường đưa đến hạnh phúc an lạc cho đời này và đời sau.

**
*

II. VOCABULARY: words and expressions.

–The Elder Sister Khemā (see *Therīgāthā: the Psalms of the Sisters*):

Before entering the Order, she was a queen consort of King Bimbisāra and of great beauty. To conquer her pride, the Master performed a vision of beauty decaying before her. She was convinced, asking him for ordination and later became an Arahant. She was ranked first in great wisdom (Mahāpaññā) by the Master in the list of “Preeminent Ones” and (she) was appointed (by the Lord) one of the two Chief female disciples (the other being the Venerable Uppalavannā) in the Order of nuns headed by the Venerable Mahā Pajāpati Gotami.

P.1:

Toranavatthu: a town between Sāvatti and Sāketa.

Wait upon so (here): sit beside s.o as a teacher.

Take up one's residence in/ at a place (formal): reside/ dwell there.

→ a resident ≠ a visitor, a non-resident.

P.2:

Your Majesty: a form of address to a king/ queen.

P.3-4:

At his/ her Majesty's command: by order of the King/ Queen.

A lovely rumour has gone abroad that she is a well-learned sage = a good reputation has noised abroad that she is a well-taught wise person.

Verse 387:

*By day shines the sun
By night gleams the moon,
The warrior shines in his armour,
The Brāhmana shines in meditation,
But all the day and all the night
The Buddha shines in glory.*

Verse 388:

*Because a man has put away evil,
He is called a Brāhmana.
Because he lives in quietude⁽¹⁾,
He is called a Bhikkhu (Samana).
Because he gives up all impurities,
He is called a recluse (Pabbajita).*

**
*

I. PRONUNCIATION: word stress and sound columns.

1. [ɪ:] cleave, gleam, revéal.
2. [ɪ] wit, brilliant, (in)consistent.
3. [e] réckon, éminent, rélevant.
4. [æ] gállon, fáthom, (un)fáthomable.
5. [a:] ármour, hármónize.
6. [ɒ] cónsort.
7. [ʌ] accómplished.
8. [əu] harmónious.
9. [aɪ] applý, quíetude.
10. [au] accóuntant.

**
*

¹ Quietude(n): stillness, calmness.

V. GRAMMAR:

A- Adverb clauses of concession with:

whatever, whether... or not, however, no matter what, no matter how.

Adverb clauses of concession are sometimes introduced by **whatever, whether... or not, however, no matter what, no matter how.**

ADVERB CLAUSES	MAIN CLAUSES
1) Whatever you may say,	you must work hard to live on.
2) Whatever you may think of it,	truth remains truth.
3) Whatever label you may put on it,	Buddhism remains what it is.
4) Whatever form, whether it is past, present, or future...	all that form should be regarded with proper wisdom.
5) Whatever opinion one may have about these problems,	there is birth, decay, death,... grief, despair.
6) However strong you may be,	you will become weak someday.
7) No matter what you may say,	you must work hard to live on.
8) No matter what opinion you may have about the world,	there is birth, decay, death,... grief, despair.
9) No matter how strong you are,	you will become weak someday.
10) No matter how hard he tries,	he can't win the prize.
11) (No matter) whether you agree or not,	such condition of life still continues to exist.
12) Whether we are ready or not,	we should start our journey tomorrow.

(see: *A practical English Grammar* p.299)

**
*

B. The Subjunctive:

I. FORM: *There are 3 forms of Subjunctive:*

1) The present subjunctive has the same form as the bare Infinitive; for example: the present subjunctive of BE is "BE" for all persons.

2) The past subjunctive of all verbs has the same form as the simple past (*indicative*), except the verb "BE"

("were" for all persons)

3) The past perfect subjunctive has the same form as the past perfect (*indicative*).

II. USE:

1) a- The present subjunctive is used to express a wish:

→ *Heaven help us! God bless you! Long live the King!*

or in the expression: **if need be** = if it is necessary

→ *if need be, we will always stand by you!*

b- Sometimes it is used in literary style to express a wish, a clause of condition, or of concession:

→ *It is our wish that (s) he fulfil his/ her noble career.*

→ *Whatever form, be it past, present or future, all that form should be regarded with proper wisdom.*

→ *If this be true, it is very amazing!*

→ *Though the world be sunken in grief, strive on!*

c- The present subjunctive here is often replaced by

Should + Infinitive verb

→ *It is our wish that (s) he should fulfil his/ her noble career.*

→ *If this should be true, it is very amazing!*

→ *Though the world should be sunken in grief, strive on!*

meaning in the very words, in the very sentences used by the Lord. Wonderful, Lord! Marvellous it is, Lord!... (*the same as above*)

Then King Pasenadi rose from his seat, saluted the Lord by the right and went away.

*[Samyutta Nikāya IV, Part X
The Kindred Sayings about the Unrevealed]*

**
*

DHAMMAPADA VERSES

Verse 383:

*Strive and cleave the stream,
Drive away lusts, O Brāhmana,
Knowing the destruction of life's elements (sankharā),
You shall know the uncreated (Nibbāna).*

Verse 384:

*When a Brāhmana has crossed
To the farther shore of Two States⁽¹⁾,
Then all the fetters fall away
From that Knowing One.*

Verse 386:

*He who is meditative, stainless,
He who has done his duty,
He who is free from all corruptions (āsavā)
He who has attained the highest goal,
Him I call a Brāhmana.*

¹ Two States: Calm and Insight.

from reckoning as body is the Tathāgata. Deep, boundless, unfathomable, just like the mighty ocean is the Tathāgata. To say: "The Tathāgata exists after death" does not apply. To say "the Tathāgata does not exist after death" does not apply....

If one should try to define the Tathāgata by feeling, by perception,... by consciousness, that feeling of the Tathāgata is abandoned,... set free from reckoning by feeling, by perception, activities, consciousness is the Tathāgata, deep, boundless, unfathomable like the mighty ocean ...

Then King Pasenadi of Kosala was delighted with the words of the Sister Khemā and welcomed them.

Rising from his seat, he saluted her by the right and went away.

P.6: On another occasion, the King went to visit the Lord and coming, he saluted him and sat down at one side, saying:

–Pray, Lord, does the Tathāgata exist after death?

–“Not revealed by me, great king, is this matter.

–Then, Lord, the Tathāgata does not exist after death.

–That also, great king, is not revealed by me.

... (He then asked the other questions and got the same reply exactly as before.)

–Wonderful, Lord! Marvellous it is, Lord, how the explanation both of Master and disciple, both in spirit and in letter, will agree, will harmonize, will not be inconsistent, that is, in any word about the highest.

Once, Lord, I went to visit the Sister Khemā and asked her the meaning of this matter, and she gave me the

d- A wish can also be expressed by:

May + S + V

→ *May all beings be happy.*

→ *May Heaven help us!*

→ *May the King live long.*

→ *May my form be thus:*

→ *May the world live in peace.*

2) The **past subjunctive** is used in “if clauses” to express a supposition contrary-to-fact in the present (see lesson 17: grammar: conditional sentences).

3) The **past perfect subjunctive** is used in “if clauses” to express a supposition contrary-to-fact in the past (see lesson 17).

4) The **past subjunctive or past perfect subjunctive** is used after “I wish, I had rather (that), suppose (that), as if, it’s (high) time (that):

M.Clause	Subordinate Clause
I wish	(that) the world lived in peace & happiness.
I wished	(that) they had taken his advice.
Suppose	(that) they went around the world.
I had rather	(that) you told them the truth.
He spoke	as if he were our eldest brother.
It is. (high) time	(that) we went home.
It is time	(that) we were leaving.

(see: A Practical E. Grammar p. 253)

**
*

THE ELDER SISTER KHEMĀ (abridged)

P.1: Once the Lord was staying near Sāvatti at Jeta Grove in Anāthapindika's monastery.

Now the sister Khemā, after going her rounds among the Kosalans, took up her residence at Toranavattu near Sāvatti. Then as King Pasenadi of Kosala was journeying to Sāvatti, he called a man, saying:

—Good fellow! Find out some recluse so that I can wait upon him today.

P.2: —Even so, your Majesty, said that man in reply to the King and after wandering through the town, he saw no recluse on whom the King might wait. Then he saw the Elder Sister Khemā who had come to reside there. He went back to the King, saying:

—Your Majesty, there is no recluse upon whom your Majesty can wait. But there is a sister named Khemā, a woman-disciple of the Lord, the Arahant, the Fully Self-Awakened One. Now of this lady a lovely rumour has gone abroad, that she is a sage, accomplished, widely learned, a brilliant talker, of good ready wit. Let your Majesty wait upon her.

P.3: So King Pasenadi went to visit the Sister Khemā, and on coming, saluted her and sat down at one side, saying:

—How say thou, lady? *Does the Tathāgata exist after death?*

—Great king, that is not revealed by the Lord.

—How say thou, lady? *So the Tathāgata does not exist after death?*

—That also, great king, is not revealed by the Lord.

—What then, lady? *Does the Tathāgata both exist and not exist after death?*

—That also, great king, is not revealed by the Lord.

—Then, lady, *the Tathāgata neither exists nor not exists after death.*

—That also, great king, is not revealed by the Lord.

P.4: —How then, lady, when asked “Does the Tathāgata exist after death?” you reply: “That is not revealed by the Lord” and when I ask the other questions, you make the same reply. Pray, lady, what is the reason, what is the cause why this thing is not revealed by the Lord?

—Now in this matter, great king, I will question you. Do you reply as you think fit. Now, great king, have you some accountant able to count the sand of the Ganges thus: there are so many hundred grains or so many thousand or so many hundreds of thousands of grains?

—No indeed, lady.

—Then, have you some reckoner able to reckon the water in the mighty ocean thus: “There are so many gallons of water, so many hundred, so many hundreds of thousand gallons of water?”

—No indeed, Lady.

—How is that?

—Mighty is the ocean, lady, deep, boundless, unfathomable.

P.5: —Even so, great king, *if one should try to define the Tathāgata by his bodily form, that form of the Tathāgata is abandoned, cut down to the root, made like a palm-tree stump so that it cannot spring up again in the future. Set free*

the five aggregates of grasping as mental objects? Herein, bhikkhus, a bhikkhu thinks: "Such is material form; such (is) the arising of material form; such (is) its passing away." Such is feeling; such (is) its arising; such (is) its passing away. Such is perception; such (is) its arising; such (is) its passing away. Such are the mental formations, such is their arising; such (is) their passing away. Such is consciousness; such its arising; such its passing away. Thus he lives contemplating the five aggregates of grasping as mental objects internally, or externally, or internally and externally or origination things or dissolution-things or origination-dissolution things in the five aggregates of grasping.

3) THE SIX INTERNAL-EXTERNAL SENSE BASES:

And moreover, how does a bhikkhu live contemplating the Six Internal-External Sense Bases as mental objects? Herein, a bhikkhu knows the eye and visual forms, and the fetter that arises dependent on both (eye and forms), he knows the arising of the fetter not arisen before and the passing away of the arisen fetter; and he knows the non-arising in future of the abandoned fetter.

He knows the ear and sounds, the nose and smells, the tongue and tastes,... the body and tactile objects, the mind and mental objects and the fetter that arises dependent on both. He knows... (the same as above).

Thus he lives contemplating the six internal and external sense-bases as mental objects.

4) THE SEVEN FACTORS OF AWAKENING:

And how, bhikkhus, does a bhikkhu live contemplating the mental objects concerning the Seven

Verse 159:

*Let a man make himself
What he instructs others to do.
Being himself well-controlled, he may control others.
Very difficult to control is the self.*

Verse 161:

*By oneself alone is evil done,
It is born of self, created by self.
Evil grinds a foolish one
As a diamond (grinds) a hard gem.*

Verse 165:

*By oneself alone is evil done,
By oneself alone is one defiled,
By oneself alone is evil left undone,
By oneself alone is one purified,
Purity and impurity depend on oneself,
No one can purify another,*

I. PRONUNCIATION: word stress and sound columns.

1. [i:] fréquent, unséemly.
2. [ɪ] wílderness, suspícion, míserable, elíminate.
3. [e] suspéct, enmés, refléctive, réquisite.
4. [v] tólerate, tólerance.
5. [ɔ] adórnmént.
6. [u:] consúming, endúrance.
7. [ʌ] júngle, scuffle, uninstrúcted, nóurishment, sústenance.
8. [ei] maintáin, sustáin, eliminátion, annihilátionist.
9. [aɪ] requíre, declíne, anníhilate.

II VOCABULARY: words and expressions.

P.1:

Āsava: cankers, defilements, corruptions, stains. There are four kinds:

1) **Kāmāsava** (*canker of sense-pleasure*): attachment to the world of sense-desire.

2) **Bhavāsava** (*canker of becoming*): attachment to the world of form and formlessness. It is **craving for the Jhānas** accompanied by the false views of eternalism and annihilationism. Therefore:

3) **Ditthāsava** (*canker of (false) views*) is often included in the canker of becoming.

4) **Avijjāsava** (*canker of ignorance*): not understanding the four Noble Truths, ignorance of the Way (Majjhima-commentary).

The term "Sabbāsava" used in this Sutta has a wider meaning than its usual one. It covers both psychological and physical cares and troubles and difficulties that can be seen in the holy life (Dr. Rāhula).

I will discourse to you on the means of controlling all the cankers: I will expound to you the method of restraining all cares and troubles.

The means of doing s.t = the method of doing s.t (Kāraṇa)

I say that the destruction of cankers is possible for one who knows and sees, not for one who does not know and does not see.

There are wise attention and unwise attention.

(14) the unconcentrated state of mind as the unconcentrated state,

(15) the freed state of mind as the freed state,

(16) the unfreed state of mind as the unfreed state.

Thus he lives contemplating the mind in the mind internally or externally or internally and externally. Or he lives contemplating origination-things... or dissolution-things... or origination-dissolution-things in the mind... Or thinking: "There is mind", his mindfulness is established to the extent necessary for knowledge and remembrance. And he lives independently and grasping after nothing in the world. Thus he lives contemplating the mind in the mind.

IV. CONTEMPLATION ON MENTAL OBJECTS (DHAMMA)

1) THE FIVE HINDRANCES:

And how, bhikkhus, does a bhikkhu live contemplating mental objects in mental objects? Herein, a bhikkhu lives contemplating the mental objects concerning the Five Hindrances.

Bhikkhus, when a sense-desire is present, he knows: "I have within me sense-desire"; or again when a sense-desire is not present, he knows: "I have no sense-desire, he knows how the non-arisen sense-desire arises, he knows how the arisen sense-desire disappears; and he knows of the non-arising in future of that abandoned sense-desire".

Concerning anger, torpor and languor, restlessness and worry, doubt, he knows the same.

2) THE FIVE AGGREGATES OF GRASPING:

And how, bhikkhus, does a bhikkhu live contemplating

Thus he lives contemplating the feelings in the feelings internally, or externally, or origination-things in the feelings, or dissolution-things in the feelings, or origination-dissolution things in the feelings. Or thinking "There is feeling", his mindfulness is established to the extent necessary just for knowledge, and remembrance, and he lives independently, not grasping anything in the world. Thus Bhikkhus, he lives contemplating the feelings in the feelings.

III. CONTEMPLATION ON MIND (citta).

And how, bhikkhus, does a bhikkhu live contemplating the mind in the mind? Herein, bhikkhus, a bhikkhu knows

- (1) the mind with lust as (a mind) with lust,
- (2) the mind without lust as without lust,
- (3) the mind with hate as with hate,
- (4) the mind without hate as without hate,
- (5) the mind with delusion as with delusion,
- (6) the mind without delusion as without delusion,
- (7) the shrunken state of mind as the shrunken state,
- (8) the distracted state of mind as the distracted state,
- (9) the developed state of mind as the developed state,
- (10) the underdeveloped state of mind as the underdeveloped,
- (11) the mind with some other mental state superior to it as the mind with some other mental state superior to it,
- (12) the mind with no other mental state superior to it as the mind with no other mental state superior to it,
- (13) the concentrated state of mind as the concentrated state,

Yoniso manasikāram: wise attention to/ reflection on the means, the way, right understanding of things as they really are.

Ayoniso manasikāram: unwise, improper attention/ reflection = not attending to the means, the way or attending to the wrong way, thinking permanence is in the impermanent, happiness in suffering, self in no-self and the fair (*beautiful*) in the foul (*ugly, evil*).

Attend to s.t = reflect on s.t, pay attention to s.t.

From unwise attention arise cankers that have arisen and also cankers that have arisen increase. But from wise attention cankers that have not arisen do not arise and also cankers that have arisen decline.

P.3:

There are cankers that should be got rid of by vision.

Vision: the first of the seven ways of riddance, is the **vision-knowledge of a streamwinner** (Dhammavision), the first stage of **Arahantship** (Sotāpattimagga) which gives the first vision of Nibbāna. Hence the Samsāra, the endless round of rebirths, is based on unwise attention. But a man of wise/ rational attention develops the Eightfold Path, beginning with **perfect view** (Sammāditthi) or **Vision** (dassana). **From the arising of knowledge, the stopping of ignorance is the stopping of the Sankhāras leading to the stopping of the whole mass of ill.**

Thus Nibbāna here called vivatta, devoid of the Samsāra, is based on wise attention, whereas the Samsāra or Vatta is based on unwise attention.

Cultivation (bhāvanā) mental culture/ development.

P4-6:

An uninstructed ordinary man who does not see the Noble Ones, who is unskilled in the Dhamma of the Noble Ones, untrained in the Dhamma of the Noble Ones, who does not see the true men, who is unskilled in the Dhamma of the true men, untrained in the Dhamma of the true men, does not understand the things which should be attended to or the things which should not be attended to.

P.7:

He does not wisely attend in this way, if he thinks (*unwisely thus*): was I in the Past? was I not in the Past? What was I in the Past? How was I in the Past? ...

= He reflects unwisely thus, thinking: Did I exist in the Past? Did I not exist in the Past? What being was I in the Past? What was I like in the Past, tall or short, fair or dark?

He is doubtful about himself in the Present time = He doubts his own existence (*atthibhāva*), his own components/ groups (*khandhā*).

P.8:

To one who does not pay wise attention thus, one of six wrong views arises:

(1) **There is for me a self:** I have a self. This is the view of the Eternalists who hold that the self exists permanently through all time.

(2) **There is not for me a self:** I have no self. This is the view of the Annihilationists who hold to the destruction (*Vibhava*) of the being.

6) CEMETERY REFLECTION:

And moreover, bhikkhus, as a bhikkhu might see a dead body thrown for one day or two, three days in a cemetery, he thinks of his own body thus: "This body too, is of the same nature as that one, and it has not got past that state of becoming like that".

And moreover, bhikkhus, a bhikkhu might see a body eaten by hawks, crows,... or reduced to a skeleton with flesh and blood, sinew-bound, or fleshless and blood-besmeared,... or without flesh and blood,... or the bones scattered here and there,... or white bones like sea-shells,... or a heap of dried bones or bones rotten and reduced to powder..., he reflects on his own body thus: "This body too, is of the same nature as that one, and it has not got past that state...". Thus, he lives contemplating the body in the body.

II. CONTEMPLATION ON FEELINGS.

And how, bhikkhus, does a bhikkhu live contemplating the feelings in the feelings?

Herein, bhikkhus, while experiencing a pleasant feeling, a bhikkhu comprehends: "I experience a pleasant feeling"; while experiencing a painful feeling, he comprehends: "I experience a painful feeling"; while experiencing a neither-pleasant-nor-painful feeling, he comprehends: "I experience a neither-pleasant-nor-painful feeling"; while experiencing a pleasant worldly feeling, a pleasant spiritual feeling, or a painful worldly feeling, or a painful spiritual feeling, or a neither-pleasant nor painful worldly feeling, or a neither-pleasant-nor-painful spiritual feeling, he comprehends that.

comprehends: "I am standing"; or when he is sitting down, he comprehends: "I am sitting down"; or when he is lying down, he comprehends: "I am lying down". So he comprehends just how his body is disposed.

3) FULL AWARENESS:

And again, bhikkhus, a bhikkhu is aware of going forward or backward, of looking straight or looking away, bending or stretching (his arm), of wearing robes or carrying a bowl, of eating, drinking... In going, standing, sitting, sleeping, waking, talking or keeping silence, he knows what he is doing. Thus he lives contemplating the body in the body.

4) REFLECTION on the IMPURITIES OF THE BODY:

Moreover, bhikkhus, a bhikkhu reflects on just this body itself from the sole upward to the crown of his head, enclosed in skin and full of impurities, thinking: "There are in this body hair, nails, teeth, skin, flesh, sinews, bones, marrow, kidneys, heart, liver, lungs, bowels...". Bhikkhus, it is like a double-mouthed provision-bag full of various kinds of grain and a man with eyes, pouring them out, should reflect thus: "This is paddy; this is bean; this is rice;...".

5) REFLECTION on the ELEMENTS:

And moreover, bhikkhus, a bhikkhu reflects just on this body according to how it is placed in respect of the elements, thinking: "There are in this body the four elements of solidity, fluidity, heat and motion". Thus he lives contemplating the body in the body.

(3) By self, I perceive self.

(4) By self, I perceive no-self.

(5) By no-self, I perceive self.

(6) It is this self for me that speaks, that feels, that experiences now here and now there the fruit of good and bad deeds, it is this self for me that is permanent, stable, eternal, unchanging, remaining the same forever.

This is the belief of the Eternalists who hold that this self undergoes the fruits of lovely or wicked actions in **this or that bourn, abode, class of womb = this is that consciousness⁽¹⁾** that they hold as permanent, eternal, unchanging as the world, the sun, the moon, the earth.

P.9:

This is called becoming enmeshed in wrong views, a jungle of views, a wilderness of views, the scuffling of views, the struggle of views, the fetter of views.

Be enmeshed in s.t: be caught in the meshes of a net, be entangled in s.t

→ *Holding wrong views on self, the Eternalists and the Annihilationists are enmeshed in a jungle of wrong views.*

Fettered by/ with the fetter of views, the uninstructed ordinary man is not freed from the round of rebirths.

A scuffle: a confused fight, struggle → scuffle (v).

Decline (v): die out, disappear, pass away.

P.10-13: By control.

Control (v) → controlled (p.p. and adj.) ≠ uncontrolled.

¹ "It is this consciousness that runs on, fares on, not another from this world to that beyond". (MajI, n° 38)

Live controlled with control over the sense-organs.

Live uncontrolled: live without control over the sense-organs.

If the Bhikkhu lives uncontrolled in regard to control over the sense-organs, cankers which are destructive and consuming might arise.

P.14: By use:

Use the four requisites of robes, almsfood, lodgings and medicines for the sick.

(1) A bhikkhu, wisely reflective, uses his robes only to keep off the cold, the heat,... simply to cover his body decently.

(2) He uses almsfood not for sport/ pleasure, not for indulgence, not for beauty, not for adornment, but only to support and sustain this body, to keep it unharmed, to foster the holy life.

(3) He uses lodgings for the purpose of enjoying seclusion: he uses lodgings to live a secluded life, live in seclusion.

(4) He uses medicines for the sick only to maintain his health.

Foster s.o/ s.t: nourish s.o/ s.t.

Maintain the holy life in faultlessness = keep the holy life pure, faultless, blameless.

Sustain s.t = Keep s.t alive, support s.t, maintain s.t.

→ sustenance (n) = nourishment.

P.15: By endurance.

Endure s.t: bear s.t, undergo s.t painful, unpleasant.

Endure abusive and hurtful speech, bodily feelings which are painful, acute, sharp, miserable, deadly.

1) BREATHING:

Herein, bhikkhus, a bhikkhu, having gone to the forest, to the foot of a tree or to an empty place, sits down cross-legged, holding his body erect and arousing mindfulness in front of him. Mindful he breathes in, and mindful he breathes out. Breathing in a long breath, he comprehends: "I am breathing in a long breath"; or breathing out a long breath, he comprehends: "I am breathing out a long breath"; or breathing in a short breath, he comprehends: "I am breathing in a short breath"; breathing out a short breath, he comprehends: "I am breathing out a short breath". He trains himself, thinking "Experiencing the whole body, I shall breathe in". He trains himself, thinking: "Experiencing the whole body, I shall breathe out". He trains himself, thinking: "Calming the activities of the body, I shall breathe in",..." calming the activities of the body, I shall breathe out".

Thus he lives contemplating the body internally, or... externally, or... both internally and externally. He lives contemplating origination-things in the body, or he lives contemplating dissolution-things in the body, or he lives contemplating origination-dissolution-things in the body, or thinking: "There is the body", his mindfulness is established to the extent necessary just for knowledge and remembrance, and he lives independently, not grasping anything in the world. Thus, Bhikkhus, a Bhikkhu lives contemplating the body in the body.

2) POSTURES OF THE BODY:

And again, bhikkhus, when he is going, a bhikkhu comprehends: "I am going"; or when he is standing, he

DISCOURSE on the FOUNDATION OF MINDFULNESS
(Satipatthānasutta) (abridged)

A. INTRODUCTION: The Origin of the Discourse.

Thus have I heard. The Blessed One was once staying among the Kurus, at a market-town called Kammāsadhamma. There the Blessed One addressed the Bhikkhus, and spoke as follows: "This is the only way, Bhikkhus, for the purification of beings, for the overcoming of sorrow and lamentation, for the destruction of suffering and grief, for winning the right path, for realising Nibbāna, namely, the Four Foundations of Mindfulness. What are the Four?"

Herein, Bhikkhus, a bhikkhu ardent, self-possessed and mindful, lives contemplating the body in the body so as to overcome the hankering and dejection in the world; he lives contemplating the feelings in the feelings... so as to overcome the hankering and dejection in the world; he lives contemplating the mind in the mind..., so as to overcome the hankering and dejection in the world; he lives contemplating the mental objects in the mental objects,.... so as to overcome the hankering and dejection in the world.

B. MAIN DIVISIONS:

I- BODY CONTEMPLATION.

And how, bhikkhus, does a bhikkhu live contemplating the body in the body?

Lack endurance/patience = have no patience.

If he lacks endurance, the cankers which are destructive and consuming might arise.

P.16: By avoidance.

Avoid s.o/ s.t; avoid doing s.t: keep oneself away from s.t/ doing s.t.

Avoid sitting in improper seats, frequenting unseemly resorts and associating with bad friends.

= Avoid improper/ unlawful places and bad company.

If he does not avoid these occasions, his wise fellow Brahma-farers would suspect him of evil qualities.

Suspect s.o of s.t: feel that he is guilty of s.t.

What makes you suspect him/her of bad conduct?

→ suspicion (n).

= what arouses your suspicion of his/her bad conduct?

P.17: By elimination.

Eliminate s.t = destroy s.t, extinguish s.t.

↳ Tolerate thought of sense pleasures, thought of ill-will, thought of harming, evil and unwholesome mental objects (states of mind).

Tolerate s.t: endure s.t that one dislikes → tolerance (n).

P.18:

By Cultivation = by mental culture/ development.

Cultivate mindfulness as a limb of awakening which is dependent on aloofness, dispassion, cessation, leading to renunciation.

Renunciation (here): the abandonment of all defilements (kilesa) and springing forward to Nibbāna.

Seven limbs/ links/ factors of Enlightenment/ Awakening
(Sambojjhanga).

(1) **Sati-Sambojjhanga:** mindfulness, heedfulness.

(2) **Dhamma vicaya Sambojjhanga:** investigation of the Doctrine, examination of the Law in detail.

(3) **Viriya Sambojjhanga:** Energy, Effort, Vigour, Exertion.

(4) **Piti Sambojjhanga:** Joy, Rapture born of knowledge, mental happiness.

(5) **Passadhi Sambojjhanga:** serenity, tranquility, calmness, relaxation.

(6) **Samādhi Sambojjhanga:** concentration, fixing one's mind on one point, one-pointedness of mind.

(7) **Upekkhā Sambojjhanga:** equanimity, evenness of mind, even-mindedness, detachment, composure.

P.19-20:

In whatever bhikkhu the cankers to be got rid of by vision
**have been got rid of by vision, ... by control, ... by use, ...
by endurance, ... by avoidance, ... by elimination, ... by
cultivation, this bhikkhu is called one who is
controlled with control over all the cankers.**

**He has cut off craving, got rid of fetters and by fathoming
pride, has put an end to suffering.**

Fathom s.t: fully master s.t, understand s.t fully.

*→The latent pride "I am" is fathomed by an end-maker
of suffering.*

An end-maker of suffering: one who makes an end of
suffering, who is freed from all cankers, a cankerless
Saint.

6. Khi đức Phật nằm trong rừng Sāla song thọ trước thời viên tịch, hoa trời rơi rắc khắp trên thân của bậc kế thừa chư Phật quá khứ và nhạc trời ngân vang trên bầu trời để tỏ lòng kính ngưỡng đức Như Lai.
7. Đức Phật dạy rằng đó không phải là cách kính ngưỡng đức Như Lai đúng pháp.
8. Nhưng bất cứ đệ tử Phật nào, dù xuất gia hay tại gia, quyết tâm hoàn thành mọi phận sự, sống đời chân chánh, giữ giới đức, chính người ấy có lòng tôn kính tối cao đối với Ngài.

**

*

P.4:

15. How does a disciple rightly honour, reverence, hold sacred the Lord with the worthiest homage?
16. What did the Lord ask his disciples to do then?

**
*

IV. TRANSLATION.

A. Translate the text into Vietnamese.

B. Translate these sentences into English:

1. Chẳng bao lâu sau khi đức Thế Tôn bình phục, Ngài đã dạy Tăng chúng rằng Ngài đã thuyết pháp mà không phân biệt mật giáo hay hiển giáo, vì đức Như Lai (*người đã đạt chân lý*) không có bàn tay nắm chặt để giữ lại vật gì cả.
2. Ngài không nghĩ rằng Ngài phải hướng dẫn Tăng chúng hay Tăng phải lệ thuộc Ngài như bất kỳ một đạo sư nào khác.
3. Ngài yêu cầu Tăng chúng tự làm ngọn đèn/ hòn đảo cho chính mình, hay tự làm nơi nương tựa cho chính mình bằng cách nắm vững chánh pháp và không tìm nơi nương tựa nào khác.
4. Là một thành viên của Tăng chúng, vị Tỷ-kheo tình cần/nỗ lực sống chánh niệm tỉnh giác, quán Tứ niệm xứ để từ bỏ mọi phiền não ở đời.
5. Đáp lời Ma vương thỉnh cầu Ngài viên tịch (diệt độ) ngay sau khi đạt Chánh giác, đức Phật dạy Ngài chỉ diệt độ khi nào các đệ tử trong tứ chúng của Ngài có khả năng thực hành và truyền bá chánh pháp rộng khắp thế giới.

III. COMPREHENSION QUESTIONS:

P.1:

1. Where was the Lord staying at that time?
2. What was he going to discourse on then?

P.2:

3. What did he say about the destruction of the cankers?
4. What did he say about wise attention and unwise attention?

P.3:

5. By what means/ methods should cankers be got rid of?

P.4:

6. What is the first of the seven ways of riddance? (= the first of the seven methods of getting rid of cankers)
7. What does the Buddha mean by "an uninstructed ordinary man"?
8. What happens to that man through not knowing things?

P.5:

9. What are the things that **should not be attended to** but to which he attends?

P.6:

10. What are the things that **should be attended to** but to which he does not attend?

P.7:

11. What does he think because he does not wisely attend?

P.8:

12. What are six wrong views that may arise from his unwise attention?

P.9:

13. What is this called and what is the result of this?

P.10:

14. What is the meaning of an instructed noble disciple given by the Buddha?

P.11:

15. What are the things that **he does not attend** to because they **should not be attended to**?

16. What are the things that **he attends to** because they **should be attended to**?

P.12:

17. What does he think about? And what is the result of his wise attention?

P.13:

18. How does a bhikkhu live in order to get rid of cankers by control?

19. What happens if he lives without control over his sense-organs?

P.14:

20. How does he use his robes, his almsfood, his lodgings, his medicines in order to get rid of cankers?

P.15:

21. What does he endure in order to get rid of cankers?

P.16:

22. What does he avoid in order to get rid of cankers?

P.17:

23. What does he eliminate in order to get rid of cankers?

P.18:

24. What does he cultivate in order to get rid of cankers?

6. Did the Lord think that he should lead the brotherhood or the order is dependent on him?

P.4:

7. What did the Lord ask the Bhikkhus to do then?

8. How is a bhikkhu to be a lamp to himself, a refuge to himself?

9. What will happen to those who shall be a lamp to themselves, a refuge to themselves...?

PART II:

P.1:

10. What did Māra ask the Buddha to do right after his supreme Enlightenment?

P.2:

11. What was the Buddha's answer?

PART III:

P.1:

12. What did the Buddha say to the Venerable Ānanda then?

P.2:

13. Describe the scene at Kusinārā: the twin sāla trees, heavenly Mandarava flowers, heavenly sandalwood powder, heavenly music and heavenly songs before the Buddha's Parinibbāna.

P.3:

14. What did the Buddha say about them?

over the body of the Tathāgata they descended and sprinkled...

- And heavenly music was sounded in the sky, and heavenly song came wafted from the sky...

P.3-4:

- Now it is not thus, Ānanda, that the Tathāgata is rightly honoured, revered, held sacred...

Reverence s.o (formal): respect s.o.

Out of reverence for s.o: out of respect for s.o.

Hold s.o sacred: regard s.o as holy.

- But the brother or the sister, the devout lay-man or woman, who fulfils all the greater and lesser duties, who is correct in life..., it is he or she who rightly honours, reverences, holds sacred the Tathāgata with the worthiest homage.

III. COMPREHENSION QUESTIONS:

PART I:

P.1:

1. What happened to the Exalted One when he had entered upon the retreat in the raining season at Beluva?
2. How did he bear his sickness?
3. What did he think then?

P.2:

4. What did the Venerable Ānanda say to the Lord after the Lord's recovery (from sickness)?

P.3:

5. What did the Lord answer?

P.19:

25. What is a bhikkhu who has got rid of all the cankers called? What is the result of this?

IV. TRANSLATION.

A. Translate the text into Vietnamese.

B. Translate these sentences into English:

1. Đức Phật dạy sự đoạn trừ lậu hoặc chỉ (có thể) dành cho người có trí tuệ (sáng suốt) chứ không dành cho người vô trí.
2. Người vô trí là người không khéo tu tập Pháp của các bậc hiền trí chân nhân nên không như lý tác ý (chú tâm hợp lý) đến những vật đáng chú ý.
3. Một người như vậy bị bao vây trong rừng rậm tà kiến nên không thể thoát khỏi vòng sinh tử luân hồi, trói buộc mọi loài hữu tình vào Tam giới.
4. Người có trí tuệ là người khéo tu tập pháp của các bậc hiền trí chân nhân nên chỉ chú tâm vào những vật đáng chú ý.
5. Một vị Thánh đệ tử như vậy luôn sống với sự phòng hộ các căn, thiếu dục tri túc, không lỗi lầm, để thành đạt mục đích tối thượng của đời Phạm hạnh mà vì mục đích ấy nhiều thiện nam tử xuất gia sống không gia đình.
6. Khi tất cả các lậu hoặc của vị ấy đã được đoạn trừ bằng nhiều cách khác nhau như vậy, đó quả thật là một Thánh đệ tử đã hoàn toàn tận diệt mọi nhiễm ô, chặt đứt mọi kiết sử (dây trói buộc) và chấm dứt vòng sinh tử luân hồi ngay tại đời này.

**

EXCERPTS from MAHĀ PARINIBBĀNA SUTTA
(The Book Of The Great Decease)

PART I:

P.1: Now when the Exalted One had entered upon the retreat in the rainy season at Beluva, there fell upon him a dire sickness and sharp pains came, even to death. But the Exalted One, mindful and self-possessed, bore them without complaint. Then this thought occurred to him: "It would not be right for me to pass away without addressing the attendant disciples, without taking leave of the Order. Let me now, by a strong effort of the will, bend this sickness down and keep my hold on life till the allotted time comes."

P.2: ...Now very soon after the Exalted One began to recover, and when he had quite got rid of the sickness, he came out from his lodging, and sat down in the shadow thereof on a seat spread out there. And the Venerable Ananda went to the place where the Exalted One was, and saluted him, and took a seat respectfully on one side, and addressed the Exalted One, saying:

-I have beheld, Lord, how the Exalted One was in health, and I have beheld how the Exalted One had to suffer. And though at the sight of the sickness of the Exalted One my body became weak as a creeper, and the horizon became dim before me, and my faculties were no longer clear, yet I took some little comfort from the thought that the Exalted One would not pass away until he had left instructions concerning the Order.

Be a master of the doctrine: master the doctrine, fully understand the teaching.

Be correct in life: be righteous in one's living, be proper in one's behaviour.

Walk according to the precepts: observe/ keep the rules.

Explain s.t minutely: make s.t clear in detail.

Start a false doctrine: raise an untrue teaching.

When others start a false doctrine, my disciples shall be able to refute it and spread the wonderful Truth abroad.

Refute s.t: prove s.t to be wrong.

→ Refute a theory, a view.

PART III:**P.1-2:**

- Now at that time, the twin Sāla trees were all one mass of bloom with flowers out of season.

Be all one mass of bloom: be in full bloom, be fully flourishing.

Out of season: at wrong time

≠ in season: at right time.

- **They dropped and sprinkled and scattered themselves out of reverence for the successor of the Buddhas of old.**

Sprinkle s.t on s.t: scatter/ shower s.t in small drops.

Successor (n): one who succeeds s.o, who comes after s.o and takes his place.

- Buddha Gotama is the successor to/ of the past Buddhas.

- **And heavenly Mandārava flowers too, and heavenly sandalwood powder came falling from the sky, and all**

possessed and mindful, so as to overcome the hankering and dejection in the world. And in the same way, he lives observing feelings, mental states and mental objects.

Live observing the body in the body: live contemplating/ considering the body/ reflecting on the body/ looking upon the body

Hanker for s.t: desire for s.t
→ *hankering (n) = desire*

Dejection: sadness, grief

Overcome the hankering and dejection = conquer desire and grief

Whoever shall be a lamp to themselves, a refuge to themselves..., it is they among my Bhikkhus, who shall reach the very topmost Height. But they must be anxious to learn.

PART II:

P.1-2:

“Pass away, now Lord, from existence. Now is the time for the Well-Farer to pass away.”

I shall not pass away, O Evil One, until not only the brothers and sisters of the Order, but also the male and female lay-disciples shall have become true hearers, wise and well-trained, well-learned, carrying the teachings in their memory, masters of the doctrine, correct in life, walking according to the precepts.

A hearer (savaka): a disciple who hears the Dhamma.

Carry s.t in one's memory: keep/ bear s.t in mind.

P.3: –*What, then, Ānanda? Does the Order expect that of me? I have preached the truth (Dhamma) without making any distinction between exoteric and esoteric doctrine; for in respect of truths, the Tathāgata has no such thing as the closed fist of a teacher who keeps something back. Surely, Ānanda should there be anyone who harbours the thought, “It is I who will lead the Brotherhood” or “the Order is dependent upon me”, it is he who should lay down instructions in any matter concerning the Order. Now the Tathāgata, Ānanda, thinks not that it is he who should lead the Brotherhood or that the Order is dependent upon him,. Why then should he leave instructions in any matter concerning the Order? I too, O Ānanda, am now grown old, and full of years, my journey is drawing to its close,...I have reached my sum of days, I am turning 80 years of age...*

P.4: –*Therefore, O Ānanda, be ye lamps to yourselves. Be ye a refuge to yourselves. Betake yourselves to no external refuge. Hold fast to the Truth (Dhamma) as a lamp. Hold fast as a refuge to the Truth. Look not for refuge to any one besides yourselves. And how, Ānanda, is a brother to be a lamp to himself, a refuge to himself, betaking himself to no external refuge, holding fast to the Truth as a lamp,... looking not for refuge to any one besides himself?*

P.5: –*Herein, O Mendicants, a brother lives observing the body in the body, ardent, self-possessed and mindful, so as to overcome the hankering and dejection in the world. And in the same way, he lives observing feelings, mental states and mental objects...*

P.6: –*And whoever, Ānanda, either now or after I am*

dead, shall be a lamp to themselves, and a refuge themselves, shall betake themselves to no external refuge, but holding fast to the Truth as their lamp, and holding fast as their refuge to the Truth, shall look not for refuge to any one besides themselves, it is they, Ānanda, among my Bhikkhus, who shall reach the very topmost Height! - but they must be anxious to learn."

PART II:

P.1: -On one occasion, Ānanda, I was resting under the Nigrodha tree on the bank of the river Nerañjarā right after the Supreme Enlightenment, then Māra, the Evil One, came to the place and addressed me: "Pass away now, Lord, from existence! Now is the time for the Well-Farer to pass away!"

P.2: -And when he had thus spoken, I addressed Māra, saying: "I shall not pass away, O Evil One, until not only the brothers and sisters of the Order, but also the male and female lay-disciples shall have become true hearers, wise and well-trained and well-learned, carrying the teachings in their memory, masters of the doctrine, correct in life, walking according to the precepts; until they, having thus themselves learned the Law, shall be able to preach it, make it known, establish it, minutely explain it and make it clear; until they, when others start a false doctrine, shall be able to refute it and spread the wonderful Truth abroad. I shall not die until this Brāhma-faring under me shall have become successful, prosperous, wide-spread and popular and in a word, well-proclaimed among human beings!"

P.3:

Esoteric doctrine: the teaching understood only by a few disciples.

≠ **Exoteric doctrine:** the teaching suitable for the public.

The closed fist (idiom): something hidden, secret.

- What then? Does the Order expect that of me? I have preached the Dhamma without making any distinction between exoteric and esoteric doctrine; for in respect of Truths (teachings) the Tathāgata has no such thing as the closed fist of a teacher who keeps something back.
- Now the Tathāgata, Ānanda, thinks not that it is he who should lead the Brotherhood or that the Order is dependent on him; why then should he leave instructions in any matter concerning the Order?

P.4:

Betake oneself to s.t (formal): go to s.t.

Hold fast to s.t (idiom): continue to believe in s.t (an idea/ doctrine) resolutely.

- Therefore, O Ānanda, be ye lamps to yourselves. Be ye a refuge to yourselves. Betake yourselves to no external refuge. Hold fast to the Truth (Dhamma) as a lamp. Hold fast as a refuge to the Truth.
- How is a brother to be a lamp to himself, a refuge to himself, betaking himself to no external refuge?

Attadīpa viharatta: be lamps/ islands to yourselves.

P.5:

- Herein (= in this teaching), O mendicants, a brother lives observing the body in the body, ardent, self-

sickness came to him. Then this thought occurred to him: "It would not be right for me to pass away without addressing the attendant disciples, without taking leave of the Order."

Take leave of s.o (formal): say good-bye to s.o

Bend down one's sickness: overcome one's illness.

Keep hold on life: continue to live.

Allot s.t to s.o: give s.t to s.o; save s.t for s.o

→ allotted (adj.) time/ place/ work/ duty

-Let me now keep my hold on life till the allotted time comes.

-We did the test within the time allotted to us.

P.2:

Behold s.o/ s.t (formal): see s.o / s.t

-Behold! all component things are impermanent. Strive on!

-I have beheld how the Lord was in health and how the Lord had to suffer.

At the sight of it = seeing s.t

Take comfort from s.o/ s.t: get consolation from s.o/ s.t

Bring comfort to s.o: give comfort to s.o;
comfort/ console s.o.

Though at the sight of the sickness of the Lord, my body became weak as a creeper, and the horizon became dim before me, and my faculties were no longer clear, yet I took some little comfort from the thought that the Lord would not pass away until he had left instructions concerning the Order.

PART III:

P.1: Now the Exalted One addressed the Venerable Ānanda, saying: "Ānanda, let us go on to the sāla grove of the Mallas at Kusinārā.

"Even so, Lord!" said the Venerable Ānanda, in assent to the Lord. "... Spread over for me, Ānanda, the couch with its head to the north, between the twin Sāla trees..."

P.2: Now at that time the twin Sāla trees were all one mass of bloom with flowers out of season, and all over the body of the Exalted One, they dropped and sprinkled and scattered themselves, out of reverence for the successor of the past Buddhas. And heavenly Mandārava flowers too, and heavenly sandalwood powder came falling from the sky, and all over the body of the Tathāgata, they descended and sprinkled, out of reverence for the successor of the Buddhas of old. And heavenly music was sounded in the sky and heavenly songs came wafted from the sky, out of reverence for the successor of the Buddhas of old.

P.3: Then the Exalted One addressed the Venerable Ānanda, saying: "*The twin Sāla trees are all one mass of bloom... all over the body of the Tathāgata, they dropped. And heavenly Mandārava flowers too, and heavenly sandalwood powder come falling... and heavenly music sounds in the sky... and heavenly songs come wafted from the sky out of reverence for the successor of the Buddhas of old.*"

P.4: Now it is not thus, Ānanda, that the Tathāgata is rightly honoured, revered, held sacred... But the brother or the sister, the devout lay man or woman, who continually fulfils all the greater and the lesser duties, who is correct in

life, walking according to the precepts – it is he or she who rightly honours, reverences, holds sacred... the Tathāgata with the worthiest homage. Therefore, Ānanda, be constant in the fulfilment of the greater and lesser duties, be correct in life, walking according to the precepts and thus Ānanda, should it be taught”.

*Digha Nikāya n°16 Mahā Parinibbāna Suttanta
(The Book of the Great Decease)*

**
*

DHAMMAPADA VERSES

Verse 160:

*For self is the refuge of self
How can one man be the refuge of another?
For by his own well-tamed self
A man gains for himself a refuge hard to gain*

Verse 338:

*As a tree, though cut down, grows up again
If its roots be undamaged and firm,
Even so, if latent craving is not rooted out,
This sorrow springs up again and again.*

Verse 340:

*The streams ⁽¹⁾ flow everywhere,
(As) The creeper sprouts ⁽²⁾ and spreads;
Seeing the creeper that has sprung up,
With wisdom cut off the root.*

1. Streams (here): cravings.

2. Sprout: begin to appear.

Verse 379:

*By self do you censure yourself,
By self do you examine yourself
Guard thyself, be mindful,
O Bhikkhu, thou shalt live in happiness.*

Verse 380:

*Self is the protector of self,
Self is one's refuge,
Therefore control yourself / thyself
As a merchant (controls) a noble steed.*

**
*

I: PRONUNCIATION: word stress & sound columns.

1. [i:] steed, créeper.
2. [ɪ] twin, sprinkle.
3. [e] strénuous, esotéric, exotéric, déjéction, succéssor.
4. [æ] sándal, hánkering, dámaged, undámaged.
5. [u:] refúte, minúte (adj.).
6. [ei] sácured, látent, consolátion.
7. [ou]consóle.
8. [ai] dire, horízon.
9. [au]sprout, pówder.

II VOCABULARY: words and expressions.

PART I:

P.1:

At that time, the Exalted One entered upon the retreat in the rainy season at Beluva near Vesāli, where a terrible

7. *On its two sides are well- created woodland thickets having both flowering trees and fruiting trees.*
8. *(When you are) seated like a deva-king on a golden-footed divan, on a soft rug of cloth, nymphs wait on you.*
9. *Covered with all adornments, beautified with various garlands, they delight you who are of great psychic potency; even as Vasavatin you rejoice.*
10. *With drum, conch, kettle-drum, with lutes and tam-tams you are filled with delight when dance, song and sweet music prevail.*
11. *Manifold are these deva-like shapes, deva-like sounds, also savours and perfumes that are agreeable, and delightful the objects of touch.*
12. *In this glorious Mansion, a deva-youth of great lustre, you shine forth with beauty like the rising sun.*
13. *Is this the fruit of your giving or again, of moral habit, or of paying homage with clasped hands? When asked, make this known to me”.*
14. *That deva-youth, delighted at being questioned by Moggallāna, when asked the question, explained... of what deed this was the fruit.*
15. *“In the superb city of Kapilavatthu of the Sakyans I was Kanthaka, conatal with Suddhodana’s son.*
16. *When at midnight he departed (to seek) for Awakening, with soft net-like hands and copper-coloured nails.*
17. *He patted my flank and said ‘Bear me, friend: When I have attained supreme Self-Awakening, I will help the word across’.*
18. *When I heard his voice, great joy was mine; with mind uplifted, happy, I neighed (in compliance).*

Factors of Awakening? Herein, (1) when the awakening factor of mindfulness is present, he knows that it is present; when it is absent, he knows that it is absent. He knows the arising of the non-arisen awakening factor of mindfulness, he knows the full development of such arisen mindfulness.

(He knows the same about the Awakening Factor of Investigation, of Energy, of Joy, of Serenity, of Concentration, of Equanimity).

Thus he lives contemplating the mental objects concerning the seven Factors of Awakening.

5) THE FOUR NOBLE TRUTHS:

And moreover how, bhikkhus, does a bhikkhu live contemplating the mental objects concerning the **Four Noble Truths**? Herein, bhikkhus, a bhikkhu comprehends as it really is: **“This is suffering (Dukkha)**, he comprehends as it really is: **“This is the Origin of suffering”**, (Samudaya); he comprehends as it really is: **“This is the Cessation of suffering”** (Nirodha); he comprehends as it really is: **“This is the Path leading to the Cessation of suffering”** (Magga). Thus he lives contemplating the mental objects internally, or externally... (the same as above).

C. CONCLUSION:

The Fruition of the Culture of the Four Foundations of Mindfulness

“Bhikkhus, whoever should thus develop these Four Foundations of mindfulness for seven years, one of these two fruits may be expected by him: “either knowledge

(Arahantship) here-now, or if some remainder of clinging is present, the state of Non-returning.

Bhikkhus, let alone 7 years. Should anyone thus develop these Four Foundations of Mindfulness for six years, five years, four years, three years, two years, one year;... then one of these two fruits may be expected by him. (the same as above)

Bhikkhus, let alone one year. Should anyone thus develop these Four Foundations of Mindfulness for seven months, six months,... half a month, then one of these two fruits may be expected by him: (the same as above).

Bhikkhus, let alone half a month. Should anyone thus develop these Four Foundations of Mindfulness for a week, then one of these two fruits may be expected by him: (the same as above).

Because of this, it was said: **“This is the only way, Bhikkhus, for the purification of beings, for the overcoming of sorrow and lamentation, for the destruction of suffering and grief, for winning the right path, for realising Nibbāna, namely, the Four Foundations of Mindfulness.”**

Thus spoke the Blessed One. Delighted, the Bhikkhus rejoiced at what the Blessed One had said.

(Majjhima, Nikāya I, n°10

- Dīgha Nikāya II, n°22

- The Way of Mindfulness by Soma Thera.

-The Progress of Insight by Mahasi Sayadaw Mahathera.)

**

*

Supplementary Lessons

Lesson n°1:

KANTHAKA'S MANSION (Kanthakavimāna)

The Blessed One was staying at Sāvatti, in Jeta Grove. At a time when the venerable Mahā-Moggallāna was on a deva-tour, Kanthaka, a deva-youth, coming out of his dwelling, was driving to the park with a great retinue and with great deva-potency. Seeing the venerable Mahā-Moggallāna, he hastily alighted from his vehicle and saluted him. And the Elder asked him:

1. *“As the moon at the full, the overlord of stars, the hare-marked, surrounded by the constellations, proceeds around,*
2. *So does this deva-like abode shine forth with beauty in a deva-city like the rising sun.*
3. *Of beryl, of gold, and of crystal and silver, begemmed with cat's-eyes, with pearls and with rubies,*
4. *Gaily coloured floor, delightful, with beryl paved, pinnacled halls goodly and lovely, your palace is well-wrought.*
5. *And you have delightful lotus-pools frequented by the puthuloma fish, the clear sparkling waters fringed with golden sand,*
6. *Covered with various lotuses, with white water-lilies overspread, entrancing, fanned by the breezes they waft a lovely fragrance around.*

DHAMMAPADA VERSES

Verse 373:

*The monk who enters an empty abode,
With tranquil heart
Experiences a joy transcending that of men
Through his right discernment of the Law.*

Verse 375:

*This is the proper beginning for a wise monk
Sense-control, contentment,
Restraint under the Fundamental Rules,
Association with virtuous friends
Whose lives are pure.*

Verse 376:

*One should be cordial in manner,
One should be upright in conduct,
So will one experience profound joy
And make an end of ill.*

Verse 377:

*As the jasmine creeper sheds its withered flowers,
Even so, monks, should you shed lust and hatred.*

Verse 378:

*The monk who is calm in body,
Calm in speech, calm in mind,
Who is well-composed,
Who has rejected worldly things
Is truly called "a peaceful one".*

**
*

I. PRONUNCIATION: word stress & sound columns.

1. [i:] breathe, serene.
2. [ɪ] shrink, wither, consider, originate, tranquility.
3. [e] breath, serenity, (in)dependent, recollection.
4. [æ] languor, tranquil, distracted, contracted, sensuality.
5. [ɔ] posture, dissolve.
6. [ɔ:] torpor, cordial.
7. [u:] dissolution.
8. [ʌ] shrunken.
9. [ə:] internally, externally, discernment.
10. [ei] origination, respiration, consideration.
11. [ai] respire, requirement.
12. [au] arouse, profound.
13. [iə] superior, disappearance.

II. VOCABULARY: words & expressions.

A. INTRODUCTION: THE ORIGIN of THE DISCOURSE

- It is called “ekāyana” (the only way) because it is the Blessed One’s way, the Buddha’s Way: “**He, the Blessed One, is the creator of the uncreated path.**” It exists only in this Doctrine and Discipline, and not in any other.

The Master declared: “**Subhadda, only in this Dhamma and Discipline is the Eightfold way to be found**”.

(Dīgha II Maha Parinibbāna Sutta)

- Why is the Foundation of Mindfulness called the “way”?
There are other factors of the Noble Way, namely, right understanding, right thinking, right speech, right action, right

CHAPTER II

SUPPLEMENTARY LESSONS

- V.82: Just as a lake, deep, clear and still;
Even so, on hearing the Law, the wise become calm.
- V.208: One should follow the wise, the intelligent, the learned, the patient, the dutiful, the noble; one should follow such virtuous and preeminent men, as the moon follows its course among the stars.

2) *The + adjective becomes an abstract singular noun meaning a state, a quality of something.*

- The true = truth ≠ the untrue, the false.
The good = goodness ≠ the evil.
The beautiful = beauty ≠ the ugly.
The stainless = the stainless state ≠ the stained (state).
The unsoiled = the unsoiled state ≠ the soiled.
The pure ≠ impure.
The subtle ≠ the gross
The born ≠ the unborn.
The aging ≠ the unaging
The dying ≠ the undying.
The possible ≠ the impossible.
The sorrowful ≠ the unsorrowful
The created ≠ the uncreated.
The conditioned ≠ the unconditioned.
The deathless, the immortal ≠ the mortal.

- Art aims to discover the good, the beautiful and the true.
- There is the born, the aging, the decaying, the dying...
→ I was a seeker for the good, ...seeking the unborn, the unaging, the undecaying, the undying, the unsorrowful, the stainless and I won the uttermost security from the bonds, Nibbāna, the uncreated, the unconditioned, the deathless... (Maj I n° 26).

**
*

livelihood, right effort, and concentration besides mindfulness. But “**Right Mindfulness is the heart of the Buddha’s doctrine.**” All the implications of the Buddha’s message as well as the core of his mind doctrine are included in the admonition “**Be mindful**” which pervades the Buddha’s great sermon on “the Foundation of Mindfulness.

(“The Heart of Buddhists Meditation” by Nyanaponika Thera)

Right Mindfulness: right attentiveness, it is right because it teaches us the right way and it serves the right purpose of the Buddha’s Teaching: the Extinction of suffering/craving.

For the purification of beings (Sattānam Visuddhiyā): for the cleansing of beings soiled by lust, hatred and delusion.

“*Mental stains soil beings; mental cleaning sanctifies them*”. (Samyutta Nikāya III)

For the overcoming of sorrow and lamentation “.....” the development of this way will lead to the conquering of sorrow and lamentation.

For the destruction of suffering and grief: for the cessation of bodily suffering and mental grief.

For reaching the right path: the real Eightfold Path is called the Right Path. Verily, this **mundane**⁽¹⁾ way of the Arousing of Mindfulness, maintained and cultivated, is conducive to the realisation of the **supramundane**⁽²⁾ way.

¹ Mundane (lokiya) = worldly.

² Supramundane (lokuttara): transcendental.

For the attainment of Nibbāna: for the achievement of the deathless, the destruction of lust, craving, suffering.

The Four Foundations/ Bases/ Arousings of Mindfulness:

Cattāro Satipathānā = the 4 classes of objects of mindfulness:

- 1) **The first Arousing of Mindfulness:** Body-contemplation/ reflection.
- 2) **The second Arousing of Mindfulness:** Contemplation on Feelings.
- 3) **The Third Arousing of Mindfulness:** Contemplation on Mind.
- 4) **The Fourth Arousing of Mindfulness:** Contemplation on Mental Objects.

The 4 are taught for casting out the illusions (vipallāsa) concerning beauty, pleasure, permanence and a self/ soul/ ego:

- 1- **The body is impure.**
- 2- **Feeling is suffering.**
- 3- **Mind (*mental states, consciousness*) is impermanent.**
- 4- **Mental Objects are insubstantial, selfless.**

The 4 Arousings of mindfulness, the Path to purity (Visuddhi Magga) are taught to people for the purpose of rejecting the charm of body and feeling as well as the notion of permanence and a soul/ self and pursuing the culture of quietude (calm) and insight (Samatha and Vipassanā Bhāvanā).

In short, they are taught for getting rid of the 4 floods or 10 fetters. In fact, the Arousing of mindfulness is only ONE; it is fourfold when regarded as a subject of meditation. On

B. THE + ADJECTIVE

1) *The + adjective becomes a plural noun which takes a plural verb.*

The rich ≠ the poor	= rich people ≠ poor people.
The living ≠ the dead	= living people ≠ dead people.
The wise ≠ the foolish	= wise people ≠ foolish people
The good ≠ the bad	= good people ≠ bad people.
The healthy ≠ the sick	= healthy people ≠ sick people
The intelligent ≠ the dull	= intelligent people ≠ dull people.
The learned ≠ the unlearned	= learned people ≠ unlearned people.
The dutiful ≠ the undutiful	= dutiful people ≠ undutiful people.
The faithful ≠ the unfaithful	= faithful people ≠ unfaithful people.
The virtuous ≠ the wicked	= virtuous people ≠ wicked people.
The educated ≠ the uneducated	= educated people ≠ uneducated people.
The wakeful ≠ the sleeping	= wakeful people ≠ sleeping people
The weary ≠ the unwary	= weary people ≠ unwary people.
The righteous ≠ the unrighteous	= righteous people ≠ unrighteous people.

Idioms:

- **The blind lead the blind.**
- **In the country of the blind, the one-eyed man is king.**

Dhammapada Verses:

V. 60: Long is the night to the wakeful, long is the league to the weary.

Long is samsāra to the foolish who know not the Sublime Truth.

V. 77: The man who exhorts, instructs and dissuades others from doing evil is liked by the good, the righteous and disliked by the bad, the unrighteous.

V. 81: As a solid rock is not shaken by the wind; Even so, the wise are not moved by praise or blame.

V. GRAMMAR: The FORMATION of some NOUNS.

A. NOUN + SUFFIX (ship, hood)

1) A noun + ship becomes a noun meaning the **quality/ rank / condition.**

friend + ship	=	friendship
leader + ship	=	leadership
member + ship	=	membership
chairman + ship	=	chairmanship
Arahant + ship	=	Arahantship

2) A noun + hood becomes a noun meaning the **quality/ rank/ condition.**

child + hood	=	childhood
boy + hood	=	boyhood
father + hood	=	fatherhood
girl + hood	=	girlhood
mother + hood	=	motherhood
man + hood	=	manhood
woman + hood	=	womanhood
god + hood	=	godhood
saint + hood	=	sainthood
Buddha + hood	=	Buddhahood

3) A noun + hood becomes a noun meaning a **group of + noun.**

brother + hood	→	brotherhood	=	the group of brothers, the order of monks.
sister + hood	→	sisterhood	=	the community of sisters, the order of nuns.
girl + hood	→	girlhood	=	all girls
boy + hood	→	boyhood	=	all boys.
man + hood	→	manhood	=	all men, mankind.
woman + hood	→	womanhood	=	all women, womankind.

account of the same entry into the one Nibbāna, the Arousing of mindfulness is said to be just ONE THING.

The meeting in the one Nibbāna of the various Arousings of mindfulness is called the meeting in the one thing, the participation in that one Nibbāna.

Meeting in **one thing: union in the one-natured Nibbāna.**

* A bhikkhu, ardent,... mindful lives observing the activities of the body so as to overcome the hankering and dejection toward the world (of body) observing feelings, so as to overcome the hankering and dejection toward the world (of feelings)...the world (of mind)... the world (of mental objects) = he lives contemplating the body in the body, ardent, clearly comprehending (it) and mindful (of it) so that he can overcome his desire and grief for the world.

He sees the body as a group of elements:

1- as something **impermanent.**

2- as something subject to **suffering.**

3- as something **selfless.**

His contemplation leads to freeing himself of passion for it.

Ardent (adj.): energetic, zealous.

→ ardour (n): energy, vigour for burning the defilements.

Clearly comprehending: endowed with full understanding.

Mindful: endowed with mindfulness to the body as a subject of meditation.

*"Mindfulness is necessary in all circumstances,
O Bhikkhus, I declare." the Teacher said,*

Here contemplation is assisted by mindfulness.

Therefore the 3 conditions connected with the Arousing of mindfulness are: ardour, clear comprehension and mindfulness.

Hankering and dejection: sense desire and grief.

-If in the meditator's body called the world, desire and grief are abandoned, in the world of his feelings, mind and mental objects, these are abandoned too = *the abandoning of the defilements of one object through the Path is truly the abandoning of the defilements of all objects.*

-Verily, the mundane (lokiya) way of Arousing of mindfulness, maintained and cultivated, is conducive to the realisation of the supramundane way = *for reaching the right Path and for the attainment of Nibbāna* (lokuttara = supramundane Dhamma)

B. MAIN DIVISIONS:

I- BODY CONTEMPLATION.

1) On Breathing...

He keeps his mindfulness alert: he arouses mindfulness in front; he fixes the attention towards the breath which is in front.

Ever mindful he breathes in, and... breathes out: he breathes in and out with mindfulness.

Experiencing the whole body I shall breathe in...out, he trains himself: he breathes in and out with consciousness of his whole body's breathing in and out.

Calming the activity of the body I shall breathe in... out: I shall breathe in and... out, quieting, making peaceful and tranquil the activity of the in-and-out-breathing body.

C. Conclusion:

32. What did the Lord say about the fruition of the culture of the 4 Foundations of Mindfulness in this way for from 7 years, 6 or 5, 4, 3, 2, to 1 year or even for from 7 months, 6, 5, 4, 3, 2, or 1, half a month to a week?

**
*

IV. TRANSLATION

A. Translate the text into Vietnamese.

B. Translate these sentences into English:

1. Tứ Niệm xứ là một trong những bài kinh quan trọng nhất được đức Phật thuyết giảng cho những ai muốn đạt cứu cánh tối thượng của đời Phạm hạnh ngay tại đời này.
2. Vị đệ tử Phật sống quán thân và như thật tuệ tri sắc thân là vô thường, khổ, vô ngã.
3. Cũng vậy, vị ấy thường xuyên quán các cảm thọ, các trạng thái tâm và các pháp, do đó vị ấy sống không chấp thủ vật gì ở đời.
4. Nếu một vị Tỷ-kheo chân chánh phát triển bốn Niệm xứ vị ấy có thể đạt thắng trí ngay hiện tại.
5. Đức Phật xem đây là con đường duy nhất để thanh tịnh hóa chứng sinh, để nhiếp phục sáu bi và chứng đắc Niết-bàn tại thế.

**
*

IV- Mental Objects:

① THE FIVE HINDRANCES.

19. What mental objects does he contemplate first of all?
20. What does he know about each of the other hindrances?
(*anger, torpor and languor, restlessness and worry, doubt*)
21. What does he know about sense desire?
22. How is sense desire cast out?
23. How is anger removed?
24. How is sloth and torpor overcome?
25. How is restlessness and worry cast out?
26. How is doubt dispelled?

② THE FIVE AGGREGATES.

27. 27) How does he contemplate the Five Aggregates first of all?

③ THE SIX SENSE BASES.

28. What are the six internal sense-bases?
What are the six external sense-bases?
29. What does he know when he contemplates the 6 sense bases?

④ THE SEVEN FACTORS OF AWAKENING.

30. What does he know about the Awakening Factor of Mindfulness? of Investigation? of Energy? of Joy? of Serenity? of Concentration? of Equanimity?

⑤ THE FOUR NOBLE TRUTHS.

31. What does he understand about the Four Noble Truths?

While cultivating insight, the meditator applies the 3 characteristics of impermanence; suffering and selflessness to the mind and body.

Thus he lives observing the body in the body internally:

thus he dwells in contemplation of the body in his own respiration body.

... **Externally:** in another's respiration body.

... **Internally and externally:** at one time in his body and at another in another's body = *he observes both the internal and external world.*

He lives observing origination factors in the body: contemplating origination-things in the body, he sees the things beginning with the body are origination things. (*dhamma samudayo*)

He lives observing dissolution factors in the body... contemplating the ending, the breaking up of the body = *when the body breaks up, the mind ceases to function, the respiration does not go on.*
= *there comes to be the ending of the breaths and the mind through the ending of the body (kāyādi-nirodhā).*

Originate (v) = arise, begin.

→ *Origination (n)* = arising, beginning.

Dissolve (v) = destroy, end.

→ *Dissolution (n)* = destruction, ending.

Respire (v) = breathe.

→ *Respiration (n)*, breathing.

His mindfulness is established with the thought: "There is the body" = "the body exists": *through careful thinking, he sees the body, but no being, no person, no soul, no "I".*

To the extent necessary: to the purpose.

Just for knowledge and awareness: just for a wider and further knowledge and the increase of mindfulness and clear comprehension.

And he lives unattached and grasps nothing/ clings to naught: he lives emancipated from craving and wrong views: "this is mine, this is my self..."

* To sum up, this contemplation on breathing comprises the 4 Truths. Thus, having endeavoured through the 4 Truths, a person arrives at peace. This is the way to emancipation of a person devoted to mindfulness of breathing.

2) Postures of the body...

3) Full awareness...

4) Impurity of the body...

5) Elements...

6) Nine cemetery objects...

It's the same with 4 Postures, Full Attention (4 kinds of comprehension), Impurity of the body, 4 Elements and Nine cemetery objects (14 sections in all).

Postures of the body: 4 modes of deportment: 4 positions of going, standing, sitting, lying (down) are modes of bare movements.

Thus internally: in this way, he examines his own 4 postures.

Or externally: or the 4 modes of deportment of another.

II. THE CONTEMPLATION ON FEELINGS.

The ninefold method of feeling contemplation: When experiencing a bodily or mental pleasant feeling, the

III- COMPREHENSION QUESTIONS:

A. Introduction:

1. Where was the Lord staying on this occasion?
2. What did he say about the 4 Foundations of Mindfulness?
3. What are the Four?
4. Why is it called the only way?
5. What are the 4 Foundations of Mindfulness taught for?

B. Main Divisions:

I- Body:

6. How does a bhikkhu live contemplating the body in the body first of all?
7. How does he live contemplating the body next?
8. What is his mindfulness established for? How does he live?
9. What does he comprehend about the 4 postures of his body?
10. What is he fully aware of?
11. How does he know the impurity of his body?
12. What elements of the body does he reflect on?
13. What are the cemetery reflections?

II- Feelings:

14. What does he comprehend about his feelings?
15. How does he live contemplating his feelings?

III- Mind/ Mental States:

16. How does he know his mental states?
17. What are the mental states mentioned in the text?
18. How does he live contemplating his mind?

C. CONCLUSION:

The Fruition of the culture of the 4 Foundations of Mindfulness:

Whoever should thus develop the 4 Foundations of Mindfulness for 7 years, one of these two fruits may be expected by him: either knowledge (Arahantship) here-now or if some remainder of clinging is present, the state of Non-Returning (Anāgāmi) = If any person cultivates the 4 Foundations of Mindfulness in this manner, he can either win Knowledge/ Sainthood in this very life or if there remains any form of grasping (*that leads to rebirth*), he can reach the stage of Non-Returning, the 3rd stage of sainthood by which he will be reborn in the Pure Abodes (Suddhāvāsa) and attain Arahantship, the destruction of suffering, full realisation, Nibbāna there.

Let alone 7 years. Should anyone thus develop these Four Bases of Mindfulness for 6, 5, 4, 3, 2, 1 year, seven months, 6, 5, 4... half a month, a week, one of these 2 fruits may be expected...

Let alone + noun = without considering + n

The Lord came to the conclusion of his discourse:

—This is the only way, O bhikkhus, for the purification of beings, for the overcoming of sorrow and lamentation, for the destruction of suffering and grief, for reaching the right Path, for the attainment of Nibbāna, namely, the Four Arousings of Mindfulness”.

**
*

Bhikkhu knows: “I experience/ feel a pleasant feeling”. But this knowledge casts out the belief in a being, and uproots the wrong view on self / soul:

Who feels? No being or person.

Whose is the feeling? Not of a being or person.

“I experience” or “I feel” is a conventional expression for that impersonal process of feeling.

It is the same with “a painful feeling” and “a neither-pleasant-nor-painful-feeling”.

A pleasant worldly feeling: one of 6 feelings of joy connected with the 6 sense-doors and tainted with defilements.

A pleasant spiritual feeling: one of 6 joyful feelings connected with renunciation and not dependent on sense desire.

A painful worldly feeling: one of 6 painful feelings connected with the 6 sense-doors and tainted with defilements.

A painful spiritual feeling: ...not dependent on sense desire.

A worldly neither-pleasant nor painful-feeling:... one of the 6 neutral feelings connected with the 6 sense-doors and tainted with defilements.

A spiritual neither-pleasant-nor-painful feelings: neutral feelings not connected with sense desire. (see: Majj III n^o137: Salayatana Vibhanga Sutta: the Analysis of the 6 Sense-Bases).

Internally: he contemplates feelings in the feelings of his own.

Externally: ...the feelings of others, or at one time he contemplates his own feelings and at another time, another’s feelings.

Contemplating origination things: he sees the origination and the dissolution of the aggregate of feeling (*in the ways mentioned above, according to the method of body contemplation.*)

Indeed the mindfulness of feeling is the Truth of suffering and thus the way of deliverance for the Bhikkhu who contemplates feelings.

III. The CONTEMPLATION of MIND/ MENTAL States (16 ways).

How does a bhikkhu lives observing mind? He knows the mind with lust as (a mind) with lust, the mind without lust as (a mind) without lust:

- 1) **The mind with lust (Sarāgam cittam)**
= the consciousness with lust: unskilled/ unwholesome mental state linked with sense-desire/ greed.
- 2) **The mind without lust (vītarāgam cittam)**
= the consciousness without lust: skilled/ wholesome mental state without sense- desire/greed.
- 3) **The mind with hate (sadosam cittam)**
= the consciousness with hate: unskilled/ unwholesome conscious states linked with ill-will/ anger.
- 4) **The mind without hate (vītadosam cittam)**
= the consciousness without hate: skilled/ wholesome states of mind without ill-will/ anger.
- 5) **The mind with ignorance (samoham cittam)**
= the consciousness with ignorance: unskilled/ unwholesome mental state linked with doubt or agitation.

-Detachment is therefore freedom from attachment and aversion. It is impartiality or evenness of mind to all without discrimination between the beloved and the unloved, the good and the wicked just as the Lord said in the simile of the saw: **“Monks, as low-down thieves might carve one limb from limb with a double-handed saw, yet even then whoever sets his mind at enmity, he, for this reason, is not a doer of my teaching”:**

(Maj I, n° 21 The Parable of the Saw)

And as the Venerable Sariputta said of the Lord:

*Devadatta, who tried to murder him,
Angulimāla, highway robber chief,
The elephant set loose to take his life,
And Rāhula, the good, his only son,
The sage is equal-minded to them all (Milindapanha)*

5) THE 4 NOBLE TRUTHS:

- a) The Bhikkhu understands: **“This is suffering”** (Dukkha) according to reality...
- b) He understands all things in the three planes of becoming/ existence (Kāma, Rūpa, Arūpa lokas) as dukkha, according to nature.
He understands the nature of previous craving that produces suffering.
- c) He understands the cessation of both suffering and its origin as Nibbāna.
- d) He understands the Noble Path leading to the cessation of suffering and the realisation of Nibbāna, Bliss.

-In the 2nd stage: only Joy & Happiness remain & Concentration develops.

-In the 3rd stage: only Happiness remains & Concentration develops.

-In the 4th stage: Mindfulness and Equanimity are purified.

3- Right concentration can also lead to the highest stages of **Arūpa Jhānas** such as: **the sphere of Infinite space**, the sphere of Infinite Consciousness, the sphere of Nothingness and **the sphere of Neither-Perception-nor-Non-Perception**.

4- Right concentration and reflection on the nature of things lead to **Insight (Vipassanā)**, the understanding of the nature of things and then **the freedom of mind, the freedom of wisdom, the full realisation of Truth, Nibbāna**.

This is really Buddhist mental culture (bhāvanā) in the full sense of the term. It aims at destroying mental defilements and cultivating such good qualities as mindfulness, awareness, energy, tranquility and finally attaining the wisdom to see Reality, Nibbāna.

g- Equanimity (upekkhā):

Even-mindedness/ impartiality is the ability to face life in all its ups and downs, rise and fall with composure, calm, detachment.

Right reflection on the nature of beings and things according to reality leads to **detachment, even-mindedness and see beings as possessors of their own deeds who will fare according to their deeds and in the highest sense, really no being exists, who then can you be attached to?**

6) **The mind without ignorance (vītamoham cittam)**

= the consciousness without ignorance: skilled/ wholesome mental states without confusion/ delusion.

7) **The shrunken mind (sankhittam cittam)**

= the contracted mind: the conscious state fallen into sloth and torpor/ indolence.

8) **The distracted mind (vikkhittam cittam)**

= the conscious state accompanied by restlessness, the restless state of mind.

9) **The developed mind (mahaggatam cittam)**

= the conscious state becoming great: the conscious state of the absorptions of the fine-material sphere (world of form) (rūpāvacara) and the immaterial sphere (formless world) (arūpāvacara).

10) **The underdeveloped mind (amahaggatam cittam)**

= the conscious state not becoming great: the ordinary conscious state of the world of sense.

11) **The mind with some other mental states superior to it (sauttaram cittam)**

= the conscious state that has not reached the highest spheres of attainment.

12) **The mind with no other mental state superior to it (anuttaram cittam)**

= the conscious state reaching the fine material sphere (rūpāvacara) or the immaterial sphere, having no other mental states superior to it (because these are the 2 highest planes of existence in the universe).

13) **The concentrated mind (samāhitam⁽¹⁾ cittam)**

= the composed/ calmed/ collected conscious state of the one who has full or partial concentration/ absorption (Jhāna).

14) **The unconcentrated mind (asamāhitam cittam)**

= the uncalmed/ discomposed conscious state: the mental state without concentration/ absorption.

15) **The liberated mind (vimuttam cittam)**

= the freed conscious state: the mental state emancipated partially from defilements through practice of insight or through absorptions.

16) **The unliberated mind (avimuttam cittam)**

= the unfreed state of consciousness, the mental state without any kind of partial emancipation.

IV. THE CONTEMPLATION of MENTAL OBJECTS.

1) THE FIVE HINDRANCES (PANCA NĪVARANĀNI):

a) Sense desire or sensuality (Kāmacchanda)

"When a sense-desire is present, he knows:

"I have within me sense-desire".

Present (Santam): existing.

Not present (Asantam): not existing because of right reflection or concentration.

-Sense-desire is cast out with the development of the absorptions (Jhānas) and the right reflection on the impermanence, suffering, selflessness and impurity of things according to reality.

¹ Samāhita (p.p. of samādahati): collected, composed, calmed, settled, attentive.

2- Reflection on the Noble Path and Fruition.

3- Reflection on the greatness of the Master, the Doctrine and the Holy Saints and the holy life.

d- Joy:

Right mindfulness leads to the factor of joy:

1- Buddha-recollection.

2- Dhamma-recollection.

3- Sangha (Order) -recollection.

4- Recollection of Sila(Virtue).

5- Recollection of Dāna (giving/ generosity in giving).

6- Recollection of the devas (gods, the Shining ones).

e- Serenity: calm, tranquility.

- The development of Joy in all postures leads to the arising of the enlightenment Factor of serenity in body and mind.

- Right reflection on the arisen factor of serenity leads to the development of this factor in all postures, that is, the relaxation of both body and mind (*mental & physical relaxation*).

f- Concentration: one-pointedness of mind.

1- Applying one's mind to one object of meditation is the first stage of one-pointedness of mind that can gradually remove mental confusion or distraction and purify the mind of passions/ stains.

2- Right and deep concentration leads to **the 4 stages of Rūpa Jhānas:**

-In the 1st stage: the 5 Hindrances are destroyed and replaced by the 5 Jhāna Factors: Applied thought, Sustained thought, Joy, Happiness & One-pointedness of mind/ concentration.

which he can reach Nibbāna.

Enlightenment is the sevenfold perfection beginning with mindfulness by which he awakes from the sleep of the defilements and penetrates the truth.

When the Awakening Factor of mindfulness is present, he knows that it is present; when it is absent, he knows that it is absent.

Present = existing through attainment

Absent = not existing through lack of attainment.

“He knows how the non-arisen factor of mindfulness...

arises...” = He knows that right reflection on good things is necessary for the arising of the factor of mindfulness and the increase and completion by culture of the arisen factor.

Mindfulness is really the main factor that leads to the arising and development of the other factors of enlightening as mentioned above.

b- Investigation of Mental objects:

Investigation is the examination of things such as the Five Aggregates, the Four Elements, the Six Sense Bases,... and other aspects of the doctrine such as philosophical, ethical problems, researches, discussions of religious subjects, dhamma talks... leading to the knowledge of things according to reality and the arising of the enlightening factor of Investigation as well as its development.

c- Energy:

Right reflection leads to the arising of this enlightening Factor of energy and its development:

1- Reflection on various forms of energy.

b) Anger: ill will, hatred, enmity.

-By right reflection on the liberating thought of love, the thought of love (mettā) that frees the heart indeed, anger is removed. The term “love” here is applied to partial concentration and full concentration (samādhi). Heart-liberating love is truly full concentration. Therefore the Master said: “There is, Bhikkhus, the liberation of the mind through love. Intense right reflection on love is the condition for keeping out new anger and throwing out old anger”.

The thought of universal love (mettā) is a sublime state of mind (Brahmavihara), it is one’s own state of freedom from hatred. (See the 4 Brahmaviharas: 4 Pure Abodes = 4 Excellences or 4 Sublime States)

c) Sloth and Torpor: indolence, lack of vigour, laziness.

Through right reflection on energy and vigour, sloth and torpor is overcome. Inceptive energy is the beginning or initial effort. Exertion is more powerful and endeavour is the most powerful step.

d) Agitation and worry: restlessness and worry.

The casting out of worry occurs through right reflection on mental tranquility or concentration.

Six things that lead to right reflection on tranquility are:

- 1- Knowledge of the Holy Scriptures in the well-learned bhikkhu.
- 2- Questioning much about the Buddha, the Dhamma and the Sangha of Real Saints.
- 3- Mastering the Discipline due to the practice and study of the Rules.

- 4- Association with those more experienced and virtuous in the Order.
- 5- Sympathetic and helpful companionship with experts of the Rules.
- 6- Talks referring to matters of rules.

e) Skeptical doubt, wavering:

Skeptical doubt is dispelled by right reflection in the above practice and it is totally destroyed by attaining the first stage of sainthood or the stream-entrance.

2) THE 5 AGGREGATES:

The contemplation of the 5 aggregates:

Such is material form (Iti rūpam): so far is there material form and no further: the Bhikkhu perceives material form according to nature. In regard to feeling, perception, mental formations, consciousness, the method of contemplation is the same.

Such is the arising of material form/ feeling/ perception...: the arising of material form and other aggregates should be known through the arising of ignorance and so forth....

Such is the disappearance of material form/ feeling/ perception...: it should be known through the passing away of ignorance and so forth (*for further understanding, one should read "the aggregates" in the Path of Purity (Visuddhi Magga).*)

The origination and dissolution of the 5 aggregates should be connected with Dependent Arising: "from the arising of ignorance, the arising of form comes to be..."

3) THE 6 SENSE BASES.

The contemplation of the sense-bases,

The 6 internal sense-bases: the eye, the ear, the nose, the tongue, the body and the mind.

The 6 external sense-bases: material form, sound, smell, taste, tactual object and mental object.

He understands the eye and visual forms and the fetter that arises dependent on both: He understands material form arising from the 4 producers namely kamma, consciousness, climate and nutriment/ food (kamma, citta, utu, āhāra).

→*He understands the tenfold fetter that arises dependent on both eye and forms.*

→*He knows the arising of the fetter not arisen before, and the cessation of the arisen fetter and he knows the non-arising of the abandoned fetter in future.*

How does the fetter cease?

- **The Path of Stream Winning** or the 1st stage of sainthood is the way for the cessation of the 1st 3 fetters: wrong view on self, doubt, clinging to rites and ceremonies.

- **The Path of Once-Returning** is the way for weakening of sensuality and anger.

- **The remainder of these two fetters** ceases in the attainment of the path of Non-Returning.

- **And the fetters of pride, of the desire to exist and of ignorance** ceases in the path of Sainthood/ Arahantship.

4) THE 7 FACTORS OF ENLIGHTENMENT

a- **Mindfulness** as the enlightenment factor of mindfulness: It is one of the factors of enlightenment by

merely conventional love and compassion aroused by the external stimulus, not love and compassion resulting from the real comprehension of the basis of human life.

Stimulated by our social tradition or convention, our love and compassion are usually limited by the norm of our social tradition or convention itself. We love some people and treat them with loving kindness, but not others. Generally, our social tradition or convention only allows us to extend our love and compassion within its limit, and seldom does it encourage us to develop them further. Racial characteristics, national frontiers and cultures are strong barriers erected by every country as means to protect itself and to show its superiority to others. We are inclined to boast of our good side and try to conceal our bad one from others.

It is the racial or national identity, the source of our national pride, that commonly serves as a barrier separating us from other nations and keeping us from extending our love to them. The aim of these national frontiers is creating the most possible differences among nations so that each one can get the best advantage.

As a rule, every nation or race considers itself superior to others in some aspects, but few people or nations recognize similarities in human nature. Consequently, slight differences among people or nations are often exaggerated, while great similarities of mankind are often neglected.

We always find other nations or races different from ours because they speak different languages or think in different ways, but we ignore the fact that apart from slight

19. *In knowing that the son of the Sakyans, of great renown, had mounted me, with mind uplifted, rejoicing, I bore the man supreme.*
20. *Having gone through others' territories, as the sun was rising he went on, without (any) longing, leaving me and Channa behind.*
21. *With my tongue I licked his feet of copper-coloured nails and weeping looked on as the great hero went.*
22. *Because I did not see the glorious Sakyan son any more, I fell sore sick, quickly I died.*
23. *And by his very majesty I inhabit this deva-like Mansion in a deva-city furnished with all modes of sense-pleasures.*
24. *And whatever joy arose in me when I heard of his Awakening, by that very root of skill I shall reach destruction of the cankers.*
25. *If you, reverend sir, should go into the presence of the Teacher, the Buddha, with my words too would you speak in homage at his feet?*
26. *I too will go to see the Conqueror, man without an equal; hard it is to see protectors of the world such as he."*
27. *And he, grateful, mindful of benefits, approached the Teacher; when he had heard the voice of the One with Vision, he purified the vision of Dhamma.*
28. *Purified of misbelief, doubt and vows, honouring the Teacher's feet, he disappeared then and there.*

**
*

RĀJJUMĀLĀ'S MANSION (Rajjumālāvimāna)

The Blessed One was staying at Sāvatti, in Jeta Grove. Now at the little village of Gayā there lived a brahman who gave his daughter in marriage to a brahman's son. She in that house wielded authority, and took from the first a dislike to the daughter of a woman slave, scolding and abusing and hitting her. As the girl grew up she treated her worse. (It is said, that in Kassapa Buddha's time their relations had been reversed). To prevent her mistress from pulling her hair when she beat her, she went to the barber's shop and had her hair shaved. Then the mistress in her anger saying she could not escape her by shaving the head, bound a cord about it, pulled her down with it, and did not suffer her to remove it; hence her name.

Now one day the Teacher, emerging from an attainment of great compassion, saw Rajjumālā's qualifications for the fruit of stream-entry and sat under a tree, emitting his rays. And wretched Rajjumālā, longing for death, took a jar and came along pretending to go for water, and looked for a tree on which to hang herself.

Seeing the Buddha, with heart drawn towards him, she thought, "What if the Blessed One would teach Dhamma to people even like me? I might be delivered from my miserable life". And he discerning said to her,

—Rajjumālā!

And she, as if anointed with ambrosia, drew near and saluted. He taught her the Four Truths and she attained the

followers and from which spring love (mettā) and compassion (karuṇā) leading to a respectful attitude towards life of all sentient beings and pre-empting world peace and social welfare. *It is the principle of equality among men as well as among all sentient beings.*

In the Dhammapada, the Buddha said:

"All tremble at punishment. All fear death; comparing others with oneself, one should neither kill nor cause to kill".

"Whoever seeking his own happiness, torments with the rod beings that desire happiness, gets no happiness hereafter".

The Buddha respected the life and happiness of all living beings for the only reason: *all living beings love life but fear death; they all wish for happiness but hate suffering.* He realized this truth through his own experience. In his survey over the world with his Buddha vision, the Lord saw that all living beings hold their own self dearest. So, he said,

"If one loves one's own self, one should not do harm to the self of others".

We would like to lay a special emphasis on this universal truth or the basic principle realized by the Buddha to prove that his compassionate mind is infinite, and it cannot be measured by any ordinary mind. It totally differs from ours, for it is enlightened by his vision of Truth, and not by any social tradition or convention.

We often express our love and compassion to others because we are taught that love and compassion should be appreciated and nourished. Our tradition and convention encourage us to nourish love and compassion. But they are

SUFFERING IS CLOSED WHERE LOVE IS OPEN

*Speech by the Most Venerable Thich Minh Chau/ Head
of Vietnam ABCP National Centre at the X ABCP
Conference held in Laos in Feb... 2003*

Venerable Sirs,
Esteemed Representatives,

On behalf of the Vietnam Buddhist Sangha and Vietnam ABCP National Centre and all Vietnamese Buddhists, we would like to express the most respectful greetings and best wishes to the Conference. Furthermore, we would like to send our sincere thanks to Laos ABCP National Centre for having kindly invited us to attend this important and meaningful Conference.

Venerable Sirs,

We are living in a world full of hatred and fear because terrorism, violence and war often happen almost everywhere on earth. The world situation in recent years has terribly startled us for many people have been deprived of their lives, our dreams of peace are now fading, and the welfare and happiness of mankind are constantly threatened by the gloomy picture of global unrest. For that reason, we Buddhists should strongly raise up and carry out the motto "Peace – Harmony – Justice" held out by this X ABCP conference in our mission of propagating the Dhamma for the "Good, welfare and happiness of many folk".

In order to make a contribution to the aim of the conference, we would like to discuss a universal principle which was realized and taught by the Buddha himself to his

fruit of stream-entry. Next he went to the village and sat beneath a tree.

Unable now to destroy herself she thought with patience, amity and kindness: "Let the brahman lady hurt and injure me or whatever she will", and went back taking water in her jar.

The master of the house stood at the door and said:

–You've been long in fetching that water and your face is radiant. You appear to me in a completely different manner. What is it?

She told him; and the brahman was pleased and went in saying:

–Don't you do anything more to Rajjumālā.

Then he went quickly to the Teacher and reverently invited him to a meal. After that he, the daughter-in-law and the brahman householders who had come in sat down near the Teacher, who told them how things had been in that former life with her and Rajjumālā, with suitable discourse on Dhamma beside.

He then returned to Sāvattī and the brahman made Rajjumālā his adopted daughter, while the daughter-in-law treated her gently.

Reborn when she died among the Thirty-Three, Rajjumālā also was interrogated by the venerable Mahā-Moggallāna:

1. "You who stand with surpassing beauty, devatā, to the accompaniment of music are dancing too, your hand and feet assuming various gestures.
2. While you are dancing with all your limbs in every way, devālike sounds stream forth, delightful to hear.

3. *While you are dancing with all your limbs in every way, devalike scents are wafted around, sweet scents, delightful.*
4. *While you are swaying your body, the sound of the trinkets in your braided hair is heard like the fivefold instrumental music.*
5. *Ear-drops breeze-blown, trembling in the breeze- the sound of these is heard like the fivefold instrumental music.*
6. *And the perfume of those sweet-scented, delightful garlands on your head blows in all directions like the māñjūsaka tree.*
7. *You breathe that sweet scent, you see unearthly beauty. Devatā, when asked, tell of what deed this is the fruit”.*

Asked thus by the Elder that Devatā, beginning with her own former birth, explained in these verses:

8. *“Formerly I was a brahman’s slave-girl at Gayā; of little merit, unlucky, I was known a Rajjumālā.*
9. *Brought low by abuse, blows and threats, I took a water-jar, and going out went off to fetch water.*
10. *Casting the water-jar away from the road, I entered a wood-land-thicket, thinking: Here I will die, what use is life to me?*
11. *Having made a strong noose and slung it on a tree, I looked round: Who now dwells in the wood?*
12. *I saw there the Self-Awakened One, the sage friendly toward all the world, seated at the root of a tree, meditating, with fear from no quarter.*
13. *Then I had a wonderful, astounding thrill: Who now*

not only on the assumption that Buddhist, and particularly Asian Buddhist’ worldviews are inherently environmentally friendly, but that is a beginning in a new field of study which will affect both Buddhism and Ecology. On the one hand, Environmental studies can recognize that Buddhism has helped to shape attitudes toward nature; and on the other hand as Buddhism fosters awe and reverence for nature, it may provide the transforming energies for ethical practices to protect endangered ecosystems, threatened species and diminishing resources: Buddhism will then come to be seen as **ecofriendly**. While Buddhism has certainly been influenced by the “green peace” environmental movement, the present paper suggests ways in which *Contemporary Buddhism in its worldview and practice, has penetrated the environmentalist Community in addressing the environmental crisis, and has served as vehicles for expressing specific Buddhist positions on ecological and peace concerns.*

We are grateful to the World Council of Peace and the Viet Nam Peace Committee for providing us with the opportunity to contribute our modest share to the success of this timely appropriate International Conference held in Hanoi the Capital of the peace – loving and environmentally friendly Socialist Republic of Viet Nam.

**
*

CONCLUSION:

This presentation to the Peace Conference organized by the World Council of Peace and the Viet Nam Peace Committee in Hanoi, is built on the premise that Buddhism may be instrumental in addressing the moral dilemmas created by the environmental crisis. *We are fully conscious that the complexity of the problem requires interlocking approaches from such fields as science, economics, politics, law, health, public policy...* As the human community struggles to formulate different attitudes towards nature and to articulate broader conceptions of ethics embracing species and ecosystem, *Buddhism may thus be a necessary, though only contributing, part of this multidisciplinary approach.*

At present, abundant scientific knowledge of the environmental crisis is available and numerous political and economic statements have been formulated. **What is lacking is the actual commitment to transform the environmental crisis from rhetoric in paper to effective policy in action.** There is growing consensus that Buddhism may now have a significant role to play, just as in the past it has sustained individuals and cultures in the face of internal and external threats.

This paper is intended to expand the discussion under way in certain circles, *to broaden and deepen the reflective basis for further cooperation on a topic of common concern – the fate of the earth as a Buddhist responsibility.* It is with a sense of humility and yet responsibility, that we get involved in this “**Buddhism and Ecology**” new challenge,

dwells in the wood: man or devatā?

14. *Serene and faith-inspiring, from wood to open come, and what I saw brought peace of mind: This is not just anyone.*
15. *Sense-faculties guarded, delighting in meditation, mind not astray, this must be the Awakened One, friendly toward all the world.*
16. *Like a lion dwelling in its cave, arousing fear and awe, unassailable, it was a chance as rare to see as an udumbara flower.*
17. *With gentle words the Tathāgata spoke to me: ‘Rajjumālā’, he said to me, ‘go to the Tathāgata for refuge.’*
18. *When I had heard his voice, gentle, meaningful, sweet, soft, tender and lovely and dispelling all grief.*
19. *The Tathāgata, friendly toward all the world, knowing that my mind was pliant, had faith and was pure, instructed me:*
20. *‘This is anguish’, he said to me. ‘This is the origin of anguish, this is the cessation of anguish, and the plunge into deathlessness is the direct way.’*
21. *Standing firm in the advice of the Compassionate, the skilled, I came to the deathless, to peace, Nibbāna, the unchanging state.*
22. *And I, standing firm with love, by belief aroused in what was basic was unwavering in vision, own daughter to the Awakened One.*
23. *And (now) I delight. I play, I rejoice with fear from no quarter. I wear a deva-like garland, I drink a sweet (juice) inducing suppleness.*

24. *Sixty thousand musical instruments wake me from my sleep: Ālamba, Gaggara, Bhūma, Sādhuvādin and Samaya,*
25. *Pokkhara and Suphassa; Vināmokkhā and other (women): Nandā as well as Sunandā, Sōnadinnā, Sucimhitā,*
26. *Alambusā, Missakesī and the pitiless one called Pundarikā, Eniphassā, Suphassā, and Subhaddā, Muduvādinī.*
27. *These and other more lovely (devatās) arouse the nymphs (from sleep). In the morning they come to me and say, Come, we will dance, we will sing, come, let us delight you.*
28. *Not for those with deeds of merit not done, for those alone with deeds of merit done is this Nandana, without grief, delightful, the great Grove of the (Three-and-) Thirty.*
29. *Not here nor beyond is there bliss for those with deeds of merit not done, but bliss there is here and beyond for those with deeds of merit done.*
30. *For such as long for companionship, by these much skill must be done, for they who have done deeds of merit delight, rejoice in heaven.*
31. *Tathāgatas arise indeed for the welfare of many, worthy of men's gifts, sources for fields of merit wherein; Having done a deed of homage, the givers rejoice in heaven."*

**
*

suffering (poverty, inequity, ignorance, war, environmental degradation...) Yet, existing International law does not identify the suffering of nonhuman beings as a moral issue. It is concerned with species and the protection of biodiversity, but it is not concerned with individual non-human beings, unless they are representatives of an endangered species.

International law does help to reduce some suffering of non-human creatures by calling for the protection of ecosystems, but the concern is with ecosystems health and the integrity of biotic communities in line with Aldo Leopold's land ethic, not with the suffering of individual creatures. (Steven C. Rockefeller. Ibid p.318).

National law in many states does address the issue of cruel abuse of animals. Should International law join the environmentalists' concern regarding ecosystems and species with compassion for all individual sentient beings?

From the Buddhist point of view, the suffering of non-human sentient beings caused by humans should be identified as a moral issue. Such a principle has been adopted in the International Union for the Conservation of Nature and Natural Resources (IUCN), Guideline on the treatment of non-human creatures set forth in "Caring for the Earth" (Gland: Switzerland, 1991, 14) which states: "People should treat creatures decently, and protect them from cruelty, avoidable suffering and unnecessary killing". Here again, it is assumed that Buddhism, given its ethical tradition can offer help to world undergoing destructive changes in its fragile ecosystem.

Section dealing with proposed new International Law Principle designed to prevent transboundary environmental harm. *The Report recommends that every State, in its relation with other states, should adopt the principle "Do not do to others what you would not do to your own citizens"*. It has been acknowledged that the most fundamental principle of environmental protection is widely recognized today to be a variation on the theme "ahimsa" or "no harming".

The draft **International Covenant Environment and Development prepared by the International Union for the Conservation of Nature and Natural Resources (IUCN)** states in a Section on Fundamental Principles: *"The Protection of the environment is best achieved by preventing environmental harm rather than by attempting to remedy and compensate such harm"*. (article 6). This principle is viewed as especially important in situations where there is the chance of irreversible environmental harm, as would occur if an endangered species were to be eliminated.

2. It is believed that Buddhism, given its ethical tradition is in unique position to secure from the international community a stated intent to cooperate in *providing all sentient beings with protection from cruel human treatment and unnecessary suffering*. The Four Noble Truths focus attention on Suffering as the fundamental problem from which sentient beings seek liberation, and Buddhist Ethics regards compassion for the suffering of all sentient beings as the supreme ethical virtue.

The immersing world ethics as expressed in International law does address different causes of human

Lesson n°3:

AN ODE TO THE BUDDHA'S BIRTH

From "The Light of Asia" by Sir Edwin Arnold.

Editor's Note:

Sir Edwin Arnold (1832-1904): English poet and scholar. Educated at Oxford University, he was appointed principal of the Poona College, Bombay (1856-1861). The fruit of this Indian official tour is at its best in "The Light of Asia" or "The Great Renunciation" (1879), a lyric poem of eulogy about Buddha Gotama of the Sakyas, which has made a considerable contribution to the Dhamma propapagation among Westerners since then. In addition, he wrote a number of poems and translations from the Sanscrit.

This is an excerpt from Chapter One of The Light of Asia.

*

*The Scripture of the Saviour of the World,
Lord Buddha-Prince Siddhārtha styled on, earth-
In Earth and Heavens and Hells Incomparable,
All-honoured, Wisest, Best, most pitiful;
The teacher of Nirvāna and the Law.*

*

*Thus came he to be born again for men.
Below the highest sphere four Regents sit
Who rule our world; and under them are zones
Nearer, but high, where saintliest spirits dead
Wait thrice ten thousand years, then live again
And on Lord Buddha, waiting in that sky,*

*Came for our sakes the five sure signs of birth,
 So that the Deva knew the signs, and said
 'Buddha will go again to help the world.
 "Yea!" spake He, 'now I go to help the world.
 This last of many times, for birth and death
 End hence for me and those who learn my Law.
 I will go down among the Sakyas,
 Under the southward snows of Himalay,
 Where pious people live and a just King'.*

*

*That night the wife of King Suddhodana
 Māyā the Queen, asleep beside her Lord,
 Dreamed a strange dream; dreamed that a star from
 heaven-
 Splendid, six-rayed, in colour rosy-pearl,
 Whereof the token was an Elephant
 Six-tusked, and white as milk of Kāmadhuk-
 Shot through the void and, shining into her
 Entered her womb upon the right. Awaked,
 Bliss beyond mortal mother's filled her breast
 And over half the earth a lovely light
 Forewent the morn. The strong hills shook; the waves
 Sank lulled, all flowers that blow by day came forth
 As 'twere high noon, down to the farthest hells
 Passed the Queen's joy, as when warm sunshine thrills
 Wood-glooms to gold, and into all the deeps
 A tender whisper pierced 'Oh ye, it said,
 The dead that are to live, the live who die
 Uprise, and hear, and hope! Buddha is come!'*

For Buddhism, explained the Most Venerable Thích Minh Châu: "To harm the harmless is like to throw fine dust against the wind with the result that one has to suffer the consequence of one's actions. Lord Buddha in His survey over the world, clearly states that all living beings hold their self dearest. So if one loves his own self, one should not do harm to the self of others".

Lord Buddha Gotama taught:

*"Your action should be in accordance with your name.
 You should be harmless to everybody.
 He who does not harm anybody through body, speech
 and mind,
 He who does not harm any living being
 Will be truly a Harmless One".*

Lord Buddha has a respect for life, any life, even the life of an insect and of a plant... He advises us not to kill, because all sentient beings tremble at the stick, to all life is dear. The first precept to be undertaken by a layman is this respect for life, this restraint from killing living beings. As a brahmana is worthy of his name, a sage should be one that practices this respect for life, wholly and completely. (THÍCH MINH CHAU)

Thus, for Buddhism, the principle of helping and not harming is being extended to embrace the relations of people to all sentient beings, not just to human beings.

The question is whether the principle of the Golden Rule should be considered humanity's most fundamental shared ethical ideal. It has already been cited in the Report of the U.N. World Commission on Environment and Development ("Our common Future" op.cit.1987) in a

express the aspirations and intentions of the states involved.

The question raised here is: what principles from a Buddhist perspective constitute the core of the emerging world ethics? Some observations and questions regarding global ethics and Buddhism might help to stimulate some productive reflection on these issues.

B. Some core elements of a Buddhist contribution to an emerging Global Ethics:

Contemporary International law is increasingly using the worldview emerging from the new physics, evolutionary biology and ecology to justify many of the principles and guidelines being developed. Emphasis is put on the interdependence of humanity and nature, the interconnection of all members of the large community of life, and the importance of biodiversity as well as cultural diversity. *Does Buddhism support this new ecological worldview emerging from scientific inquiry? As a matter of fact, a number of studies have pointed out that there seems to be a significant convergence of Buddhist philosophy and contemporary physics, ecology and environmental ethics.*

The Confucian philosopher Tu Weiming, in his article on "Toward the possibility of a Global Community" stressed the fundamental importance of the Golden Rule: "The first step in creating a new world order is to articulate a universal intent for the formation of a global community. This requires, at a minimum, the replacement of the principle of self-interest, no matter how broadly defined, with a new golden rule: "Do not do unto others what you would not want others to do unto you".

*Whereat in Limbos numberless much peace
Spread, and the world's heart throbbed, and a wind
blew*

*With unknown freshness over lands and seas,
And when the morning dawned, and this was told.
The grey dream-readers said, 'The dream is good!
The Crab is in conjunction with the sun
The Queen shall bear a boy, a holy child
Of wondrous wisdom, profiting all flesh.
Who shall deliver men from ignorance,
Or ruler the world, if he will deign to rule.*

*

*In this wise was the holy Buddha born
Queen Māyā stood at noon, her days fulfilled,
Under a Palsa in the Palace-grounds
A stately trunk, straight as a temple-shaft,
With crown of glossy leaves and fragrant blooms
And, knowing the time come-for all things knew-
The conscious tree bent down its boughs to make
A bower above Queen Māyā Māyā's majesty;
And Earth put forth a thousand sudden flowers
To spread a couch; while ready for the bath,
The rock hard by gave out a limpid stream
Of crystal flow. So brought she forth her child
Pangless; -he having on his perfect form
The marks, thirty and two, of blessed birth;
Of which the great news to the Palace came.*

*

But when they brought the painted palaquin

To fetch him home, the bearers of the poles
 Were the four Regents of the Earth, come down
 From Mount Sumeru –they who write men's deeds
 On brazen plate –the Angel of the East
 Whose hosts are clad in silver robes, and bear
 Targets of pearl; the Angel of the South,
 Whose horsemen, the Kumbhandas, ride blue steeds,
 With sapphire shields: the Angel of the West
 By Nāgas followed, riding steeds blood-red
 With coral shields: the Angel of the North,
 Environed by his Yakshas, all in gold;
 On yellow horses, bearing shields of gold
 These, with their pomp invisible, came down
 And took the poles, in cast and outward garb
 Like bearers, yet most mighty gods; and gods
 Walked free with men that day, though men knew not:
 For Heaven was filled with gladness for Earth's sake,
 Knowing Lord Buddha thus was come again.

**

But King Suddhodana wist not of this;
 The portents troubled, till his dream-readers
 Augured a Prince of earthly dominance,
 A Chakravatin, such as rise to rule
 Once in each thousand years; seven gifts he has—
 The Chakra-ratna, disc divine; the gem;
 The horse, the Asva-ratna, that proud steed
 With tramps the cloud; a snow-white elephant,
 The Hasti-ratna, born to bear his King;
 The crafty Minister, the General

sustainable peaceful world and the task of developing a
 new global ethics in the forefront of reflection on social
 transformation, to adjust to the demands of the *changing
 global environment*.

The need for ethical values that are shared
 worldwide is fundamental. While economic and
 technological forces are creating a new global community
 and the process of globalization cannot be stopped, the
 industrial and technological revolutions sweeping the planet
 are causing severe worldwide problems that can only be
 solved with global solutions and cooperation involving all
 sectors of society. It is the task of global ethics to chart the
 value changes needed so as to guide the forces shaping the
 emerging global community in creative directions that
 promote planetary well-being.

The idea of working an agreement on the ethics of
 living together in a multicultural world that is interconnected
 economically, and socially, was raised by the **United Nations
 World Commission on Environment and Development in
 1987**, when it called for the new creation of a new Charter
 that would “prescribe new norms for state and interstate
 behavior needed to maintain livelihood and life on our
 shared planet”. Since the **Stockholm Declaration** generated
 by the **U.N. Conference on the Human Environment in
 1972**, substantial progress has been made in developing
 International law regarding the environment and sustainable
 development. But what global ethics require is rather “soft
 law” documents in the field of International law, which are
 non-legally binding treaties, but mere statements that

repeated over and over again. It is the same for an appeal to limit the so-called peaceful uses of atomic energy, and to create a safe measure for the disposal of water from factories and industries.

5. Measures to restrict the emissions of poisonous gas into the air.

6. Measures to protect forests and animals from destruction.

7. The most important point is to help people to understand and control their craving or desire (*tanhā*) which is the basic cause of all causes of environmental pollution. This means that the release from one's mental pollution requires environmental education for individual and individuals' duty and responsibility. If one's sensual and sexual desires increase and increase (i.e. desire, hatred and illusion increase) as what is happening, there is no ways to protect environment as what we could learn from the doctrine of Dependent Origination: there is one thing left: decay, suffering and destruction for living things over the world.

8. Measures to build up a sustainable peace in the world.

IV. GLOBAL ETHICS, INTERNATIONAL LAW AND BUDDHISM:

A. The need for Global Ethics:

As we cross the threshold not only into a new century but also into a new millennium, during a time of dramatic social change, we are challenged to put **the building of a**

*Unconquered, and the wife of peerless grace,
The Istri-ratna, lovelier than the Dawn.*

*

*For which gifts looking with this wondrous boy,
The King gave order that his town should keep
High festival; therefore the ways were swept,
Rose-odours sprinkled in the street, the trees
Were hung with lamps and flags, while merry crowds
Gaped on the sword-players and posturers,
The jugglers, charmers, swingers, rope-walkers,
The nautch-girls in their spangled skirts, and bells
That chime light laughter round their restless feet;
The masquers wrapped in skins of bear and deer,
The tiger-tamers, wrestlers, quail-fighters,
Beaters of drum and twanglers of the wire,
Who made the people happy by command.*

*

*Moreover from afar came merchant-men,
Bringing, on tidings of this birth, rich gifts
In golden trays; goat-shawls and nard, and jade,
Turkises, 'evening-sky' tint, woven webs—
So fine twelve folds hide not a modest face—
Waist-cloths sewn thick with pearls, and sandal-wood;
Homage from tribute cities, so they called
Their prince Sarvārthasiddh. 'All-Prospering'
Briefer, Siddhārtha.*

*

*Mongst the strangers came
 A grey-haired saint, Asita, one whose ears;
 Long closed to earthly things, caught heavenly sounds.
 And heard at prayer beneath his peepul-tree
 The Devas singing songs at Buddha's birth
 Wondrous in lore he was by age and fasts;
 Him, drawing nigh, seeming so reverend,
 The King saluted, and Queen Māyā made
 To lay her babe before such holy feet;
 But when he saw the Prince, the old man cried
 'Ah, Queen, not so!' and thereupon he touched
 Eight times the dust, laid his waste visage there
 Saying 'O Babe! I worship! Thou art He!
 I see the rosy light, the foot-sole marks
 The soft curled tendril of the Svastika,
 The sacred primal signs thirty and two
 The eighty lesser tokens. Thou art Buddh,
 And thou wilt preach the Law and save all flesh
 Who learn the Law, though I shall never hear,
 Dying too soon, who lately longed to die;
 Howbeit I have seen Thee. Know, O King!
 This is that Blossom on our human tree
 Which opens once in many myriad years—
 But opened, fills the world with Wisdom's scent
 And Love's dropped honney; from royal root
 A Heavenly Lotus springs: Ah, happy House!
 Yet not all-happy, for a sword must pierce
 Thy bowels for this boy —whilst thou, sweet Queen!
 Dear to all gods and men for this great birth,
 Henceforth art grown too sacred for more woe;*

the individuals who compose society". (p.208)

B. Environmental Ethics

As we could imagine, people are born to be happy, but not to be suffering. So the true standard of man's good actions (or the wholesome) must be based on the physiological, psychological and social well being of human beings. People ought to make choice between those values. In order to do this, they should concern themselves about the following crucial points:

1. Almost all values of human beings' current culture are based on self-thought (or Ignorance-Avijjā), so they should be clarified under the light of Dependent Origination (or non-self-thought-vijjā). In other words, the doctrine of Dependent Origination needs to be introduced as widely as possible to people in the world of education and in society, so that a new course of culture for the protection of environment may be formed.

2. The doctrine of Dependent Origination says that "the One" exists in "the All" and "the All" exists in "the One". This means the pollution or disturbance of this place is that of other places over the world. This requires all individuals, all organizations and all nations have duty and responsibility to protect environment at the same time for the survival of mankind.

3. The truth of Dependent Origination should be added to Ecology as a basic theory, and should be considered an environmental philosophy and ethics.

4. In addition of the above three suggested points, an appeal to stop all atomic and chemical tests needs to be

feeling, perception, all the activities, every consciousness, be it past, future or present, inward or outward etc... that is the called the "consciousness-factor".

Here, what is called form-factor of one's body includes one's individual physical body and the outer physical world. In other words, environment is an intimate part of one's own physical body. If nature or environment is gravely polluted, his physical body life will immediately come to its ruin.

It may be said that the science of ecology and the danger of the environmental pollution are offering human beings a vision that there is no limit of physical body of a man: it cannot be limited to the extent of his own body of his country or of any continent. This is the real meaning of selflessness of his body. It is similar for his other aggregates. How could the doctrine of Dependent Origination not be a solution to the environmental crisis?

III. ENVIRONMENTAL ETHICS:

A. Ethics:

The Dictionary of Education Mc Graw-Hill Book defines: "The study of human behavior, not just to find the truth of things as they are, but also to inquire into the worth of goodness of human actions: the science of human conduct; concerned with judgments of obligation (*rightness and wrongness*, "*outghness*") and with judgment of value (*goodness or badness*)." For humanistic sence. Ethics means: "The theory that the true norms and proper goals of conduct are to be found in the physiological and social well-being of

*And life is woe, therefore in seven days
Painless thou shalt attain the close of pain."*

*

*Which fell: for on the seventh evening
Queen Māyā smiling slept, and waked no more;
Passing content to Tusita Heaven.
Where countless Devas worship her and wait
Attendant on that radiant Motherhead.
But for the Babe they found a foster-nurse
Princess Mahāprajapati –her breast
Nourished with noble milk the lips of Him
Whose lips comfort the worlds.*

**
*

BUDDHISM, ECOLOGY AND GLOBAL ETHICS

By Most Venerable Dr. THICH CHON THIEN
& Prof. Dr. NGO BA THANH.

INTRODUCTION

Peoples and nations of the world prepare to enter the 21st century, in a period when the human community is in search of new and sustaining relationships to the earth, amidst an environmental crisis that threatens the very existence of all life forms on the planet.

While the particular causes and solutions of this crisis are being debated by scientists, economists, lawyers, policy-makers, the facts of widespread destruction are causing alarm in many quarters and the question has been raised: "*Is the human a viable species on an endangered planet?*"

For many people an environmental crisis of such scope and complexity is not only the result of certain economic, political, and social factors, it is also a moral and spiritual crisis which, in order to be addressed, will require broader philosophical and religious understanding of ourselves as creatures of nature, embedded in life cycles and dependent on eco-systems. *Buddhism thus, need to be reexamined in light of the current environmental crisis, and to generate worldviews and ethics which underlie fundamental attitudes and values of different cultures and societies.*

As we discuss problems facing us in the world, it seems quite natural that the Buddhist tradition should be considered. It has been asserted that Buddhism is one of the

on the truth of Dependent Origination and the Five Aggregates can give a solution to the current environmental crisis?

II. BUDDHIST CONCEPT OF ENVIRONMENT:

A. Dependent Origination (Paticcasamuppāda):

The truth of Dependent origination realized by Lord Buddha Gotama says: by the cause of *Ignorance* (Avijjā), *Activities* (sāṅkhāra) arises; by the cause of *Activities*, *Consciousness* (vijjāna) arises; ... *Form-name* (Nāma-Rupa); ... *Six spheres* (chabbhihāna); ... *Contact* (phassa); ... *Feeling* (vedāna); ... *craving* (tānhā); *Grasping* (upādānā); ... *Becoming* (bhava); ... *Birth-death* (Jāti-marana); ... *Sorrow* (soka) in which form and name can never separate from each other, and can never separate either from the other eleven elements of the Dependent Origination. It is the same for the Three Worlds (Tibhava). *Form therefore includes man's physical body and physical world. The operation of Form means the operation of man's mental activities, and inversely. This shows that man's life and environment are interrelated with each other.*

B. The Five Aggregates (Pañca Khandhas):

It is similar for the operation of the five aggregates. Lord Buddha Gotama taught:

"I will teach you, Brethren, the five factors, and the five factors that have to do with grasping. Do you listen to it. And what, brethren, are the five sectors? All bodies brethren be it past, future or present, inward or outward, gross or subtle, low or lofty, far or near, that is called "the body-factor". Every

by man into the household of nature, large-scale nuclear fission is undoubtedly the most dangerous and profound. As a result, ionizing radiation has become the most serious pollution agent of the environment and the greatest threat to man's survival on earth. The attention of the layman, not surprisingly, has been captured by the atom bomb, although there is at least a chance that it may never be used again. The danger to humanity created by the so-called peaceful uses of atomic energy may be much greater."

For water and earth pollution, again, the practice of disposal into the ocean made by the Great Powers, the discharge of "high level" wastes dumped into the sea while "intermediate" and "low level" wastes are discharged into rivers or directly into the ground, and the emission of transportation, forest fires etc... are the main causes of pollution. The mass of carbonic gas, emitted more and more can make the atmosphere around the Earth warmer and warmer and cause change to the climate that is very harmful to man's life. How dangerous the current environmental pollution is! How threatened human life on earth is!

This pollution must be an evident result of the modern scientific civilization with its fast and uncontrolled development of industries and economics. This civilization in its turn, is the result of a very high development of self-thought way of thinking and enjoying pleasures of men. *So the main causes of the great environmental crisis which is being warned are ignorance (avijjā) and craving (tanhā) of men.*

Here, it may be asked whether Lord Buddha's teaching

largest religions in terms of the number participants. Its place in Asia is well established. Until recent times, it was the only religious or social tradition to be found throughout all the cultural spheres of Asia. Its compact on the character of the history and the current state of cultural and social development in Asia hence, is enormous.

Furthermore, Buddhism offers a model for an era of international cultural histories. *It can be said that Buddhism was the first world religion for it was the first to transcend boundaries of language, kinship patterns, political structures, cultural areas... Over the last century Buddhism has become "portable" and driven by the energies of contemporary Asian societies, and it is finding new homes in places as remote from one another as Brazil, Australia, Western and Eastern, the United States... The main issue before us is the question of whether in Buddhism we can find a way of dealing with ecological issues.*

The world's environmental crisis has prompted religiously committed, socially concerned people throughout the world to search their tradition for resources to address its root causes, and to recognize the rich potential of the interface between Buddhism and Ecology. Viet Nam is no exception. This presentation is part of a *Series of researches undertaken at the Viet Nam Buddhist Research Institute, Ho Chi Minh City, regarding Buddhism and Ecology, Buddhist Concept of Environmental ethics...* which constitute a modest contribution from the Academic, the Buddhist and the Environmental communities in Viet Nam, to the dialogue about a peaceful life and friendly behavior in an

increasingly threatened world, to the debate on the need for global ethics, and at the same time a call for Cooperation among the Academic, Buddhist and Environmental communities of the world, that of the ASEAN countries especially, to stimulate some productive reflection on these issues.

I. CONCEPT OF ENVIRONMENTAL AND ENVIRONMENTAL ETHICS

BASIC CONCEPT OF ENVIRONMENTAL AND ENVIRONMENTAL CRISIS

A. Concept of environmental:

Ecology is relatively a new science dealing with various principles which govern the relationships between organism and their environment. There are various definitions of ecology. We refer here to that of P.D. SHARMA (*F.N.I.E, Department of Botany, Univ. of Delhi*) in his book entitled "**Ecology and Environment**":

"These days Ecology has been contributing very much to socio-economic, political and other similar policies of the world. It is so common to find references of ecology in socio-economic writing, magazines, weeklies and daily newspapers... Ecology indeed plays an important role in human welfare. This is primarily a field subject and modern Ecology concerned with the functional interdependencies between living things and their environment".

P.D.SHARMA added: "*It is not only environment which influences the life of organisms, but organisms too modify their environment as a result of their growth, dispersal, reproduction, death, decay etc... thus, the environment is*

caused to change due to organisms' activities. The dynamic environment and organisms make ways for the development of different kinds of organisms through a process known as succession. The process continues till the development of a community is now able to keep itself adjusted in equilibrium with the environment. This final stage of community is called climax".

The above quotations prove that there is a live relation between men and the environment which is continuous, inseparable and natural. This very close relationship says that violating the environment means violating individuals' life, as people could see from the current environmental crisis.

B. Environmental crisis:

The term pollution is defined by the "Environmental Pollution Panel of the President's Science Advisory Committee in its Report "**Restoring the Quality of our Environment**" help as follows:

"Environmental pollution is the unfavorable alteration of our surroundings, wholly or largely as by-product of man's actions, through direct or indirect effects of changes in energy patterns, radiation levels, chemical and physical constitution and abundance of organisms. These changes may affect man directly, or through his supplies of water and of agricultural and other biological products, his physical objects or possessions, or his opportunities for recreation and appreciation of nature.

Regarding the problem of "**Nuclear Energy-Salvation or Damnation**" E.F. SCHUMAKER, in his book entitled "**Small is Beautiful**" wrote: "Of all the changes introduced

2/ **There is not for me a self:** I have no self. This is the view of the Annihilationists who hold to the destruction (Vibhava) of the being.

3/ **By self, I perceive self.**

4/ **By self, I perceive no-self.**

5/ **By no self, I perceive self.**

6/ **It is this self for me that speaks, that feels, that experiences now here and now there the fruits of good and bad deeds, it is this self for me that is permanent, stable, eternal, unchanging, remaining the same forever.** This is a belief of the Eternalists who hold that this self undergoes the fruits of lovely or wicked actions in this or that poura, abode, class of womb (= this self is that consciousness (1) that they hold as permanent, eternal, unchanging as the world, the sun, the moon, the earth...)

P. 9:

This is called becoming enmeshed in wrong views, a jungle of views, a wilderness of views, the scuffling of views, the struggle of views, the fetter of views.

2/ Ta không có tự ngã:

Đây là quan điểm của các vị Đoạn kiến chủ trương sự đoạn diệt tự ngã của loài hữu tình.

3/ Do tự ngã, ta tưởng tri tự ngã.

4/ Do tự ngã, ta tưởng tri không có tự ngã

5/ Do không có tự ngã, ta tưởng tri tự ngã.

6/ Chính tự ngã này của ta nói, cảm thấy, thọ lãnh nơi này nơi kia quả báo thiện ác, chính tự ngã này của ta thường hằng, kiên cố, trường cửu, bất biến, tồn tại vĩnh viễn. Đây là quan điểm của các vị Thường kiến chủ trương tự ngã này chịu nghiệp quả thiện ác trong cảnh giới, sinh thú, thai loại này hay khác. (Ngã này là Thức mà các vị ấy xem như thường hằng, vĩnh cửu, bất biến, như thể giới, mặt trời, mặt trăng, quả đất...)

Điều này gọi là mắc kẹt vào lưới tà kiến, rừng tà kiến, kiến hoang địa, kiến hỗn chiến, kiến đấu tranh, kiến triển phục.

differences in languages and cultures, men are alike just because all mortals fear death. We should realize this fundamental truth of human life so that our love and compassion can transcend national boundaries; hence war can be ended and peace can be preserved on this planet.

Our Lord Buddha extended his boundless love and compassion beyond the limits of any social tradition or convention as he fully comprehended the desire for life and disgust of suffering in all sentient beings. The Buddha's heart is not an Indian one, but an enlightened one which overpasses any racial or cultural boundary and sees human nature as it really is: All living beings are equal in the problem of life and death, or happiness and suffering.

Therefore, the great lesson we can take from the Buddha's Teaching is to overlook common selfishness hidden in national cause or racial pride and to realize the universal truth of human nature. For that reason, is it worthwhile to make the distinction between oneself and others because of some slight differences in language and culture? In fact, we understand the importance of nation languages and cultures in the development of every nation and every individual, but loftier are the Buddha's love and compassion overpassing all racial and national boundaries and extending to all living beings. In the Discourse on universal Love (Mettā Sutta), the Buddha said:

"May all beings be happy and secure.

May their mind be contented.

Whatever beings there may be – feeble or strong, long, great or medium, short, small or large, seen or unseen,

Those dwelling far or near,

Those who are born and those who are yet to be born.

May all beings, without exception, be happy...

Just as a mother would protect her only child even at the risk of her own life,

Even so, let one cultivate boundless heart towards all beings.

Let one's thoughts of boundless love pervade the whole world,

Above, below and across – without any obstruction, any hatred or any enmity."

We believe that it is the Buddha's boundless love and compassion that open the way to the Buddhist friendly attitude towards the life of all living beings and the noble ideal of serving the world unceasingly pursued by all Buddhists everywhere on earth.

It is this love and compassion that has urged Jīvaka to serve the Buddha and the Sangha with all his medical skill and properties, or Anāthapiṇḍika and Visakhā to offer all their possessions for the good of the clergy, or Emperor Asoka to declare ceasefire, restore peace and then make endless efforts to bring about material and spiritual comforts as well as disseminating the Dhamma for the profit of his people and many other nations in the region, and especially numerous generations of Buddhist monks and nuns try their best to send the message of love and peace abroad regardless of whatever difficulties and dangers they may face.

Today, the more we witness terrorism, violence and war that have continuously taken place almost everywhere on earth because of religious conflicts or extreme racism and

unskilled in the Dhamma of the true men, untrained in the Dhamma of the true men, does not understand the things which should be attended to or things which should not be attended to.

Be skilled in s.t = be versed in s.t
Be unskilled in s.t = be unversed in s.t

P. 7:

He does not wisely attend in this way, if he thinks (unwisely thus):

Was I in the past? Was I not in the past? What was I in the past? How was I in the past?...

= He reflects unwisely thus, thinking: Did I exist in the past? What being was I in the past? What was I like in the past, tall or short, fair or dark?

He is doubtful himself in the present time = He doubts his own existence (atthibhāva), his own components / groups (khandhā)

P.8:

To one who does not pay wise attention thus, **one of 6 wrong views arises:**

1/ **There is for me a self:** I have a self. This is the view of the Eternalists who hold that the self exists permanently through all time.

không thuần thực Pháp chân nhân, -không tu tập Pháp chân nhân, nên không hiểu các pháp cần được tác ý hay các pháp không cần tác ý.

Thiện xảo, thuần thực v.g
Không thiện xảo/ thông thạo v.g

Vị ấy phi như lý tác ý cách này nếu vị ấy suy tư (phi lý như vậy): Ta có mặt trong quá khứ hay ta không có mặt trong quá khứ? Ta là gì (loài nào), trong quá khứ? Hình dáng ta như thế nào trong quá khứ? (Cao thấp, trắng, đen?)

Vị ấy hoài nghi về tự ngã trong hiện tại: Vị ấy hoài nghi về sự hiện hữu của mình /ngũ uẩn của mình.

Với kẻ phi như lý tác ý cách này, **một trong 6 tà kiến khởi lên:**

1/-Ta có tự ngã: đây là quan điểm của các vị Thường kiến chủ trương tự ngã thường hiện hữu trong mọi thời.

P.3:

(1) By vision (Dassanā)

There are cankers that should be got rid of by vision.

Vision: the first of the 7 ways of riddance, is the vision-knowledge of a Streamwinner (Dhammavision), the first stage of Arahantship (Sotāpattimagga (P.)) which gives the first vision of Nibbāna. Hence the Samsāra, the endless round of rebirths, is based on unwise attention. But a man of wise/rational attention develops the Eightfold Path beginning with perfect view (Sammāditthi (P.)) or vision (dassanā).

From the arising of knowledge, from the stopping of ignorance is the stopping of the Sankhāras (P.) leading to the stopping of the whole mass of Ill.

Thus Nibbāna here called vivatta(P.), devoid of the Samsāra, is based on wise attention, whereas the Samsāra or Vatta (P.) is based on unwise attention.

P. 4 → 6:

An uninstructed ordinary man who does not see the Noble Ones, who is unskilled in the Dhamma of the Noble Ones, untrained in the Dhamma of the Noble Ones, who does not see the true men,

Do tri kiến

Có các lậu hoặc phải được đoạn trừ bằng tri kiến.

Tri kiến: phương tiện đầu trong 7 pháp môn trừ diệt, đó là tri kiến của bậc Nhập lưu (Pháp Nhãn), giai đoạn đầu của Thánh quả (Nhập lưu đạo) đem lại tri kiến đầu tiên về Niết-bàn. Do đó vòng luân hồi sinh tử vô tận y cứ như phi lý tác ý. Nhưng người như lý tác ý tu tập Thánh đạo bắt đầu với Chánh tri kiến.

Do tri kiến phát khởi, do vô minh chấm dứt là sự chấm dứt các hành đưa đến sự chấm dứt toàn bộ Khổ uẩn.

Như vậy, Niết-bàn ở đây được gọi là vivatta = không luân hồi sinh tử, đặt căn bản trên như lý tác ý, còn luân hồi sinh tử = vatta dựa trên phi như lý tác ý.

Một kẻ vô văn phạm phu không tham kiến các bậc Thánh, không thiện xảo/ thuần thực Pháp bậc Thánh, không tu tập Pháp bậc Thánh, không tham kiến các chân nhân,

above all, economic sanctions imposed on some countries through differences in political viewpoints, the more deeply we are aware of the Buddha's teaching about the natural inclination to enjoy life but fear death in all mortals. As a matter of fact, we Buddhists should try our best to spread Buddha's compassionate Teachings all over the world in the present situation.

Thank you for your attention.

(Translated into English by Trần Phương Lan)

**
*

I will discourse to you on the means of controlling all the cankers = I will expound to you the method of restraining all cares and troubles.

The means of doing s.t = the method of doing st (Kāraṇa)

I say that the destruction of cankers is possible for one who knows and sees, not for one who does not know and does not see.

There are wise attention and unwise attention.

Yoniso manasikāraṃ: wise attention to/ reflection on the means, the way; right understanding of things as they really are.

Ayoniso manasikāraṃ: unwise, improper attention/ reflection = not attending to the means, the way or attending to the wrong way, thinking permanence is in the impermanent, happiness in suffering, self in no-self, and the fair (beautiful) in the foul (ugly, evil).

Attend to s.t = reflect on s.t, pay attention to s.t

From unwise attention arise cankers that have not arisen and also cankers that have arisen increase. But from wise attention cankers that have not arisen do not arise and also cankers that have arisen decline.

Ta sẽ thuyết giảng cho các vị về phương tiện/ pháp môn phòng hộ tất cả lậu hoặc.

Phương tiện/ pháp môn làm gì

Ta bảo rằng sự đoạn tận lậu hoặc có thể thực hiện được với người biết và thấy, chứ không phải với người không biết, không thấy.

Cổ như lý tác ý và phi như lý tác ý.

Như lý tác ý: chú tâm chân chánh vào phương tiện, con đường; hiểu đúng sự vật như thật.

Phi như lý tác ý: không chú tâm đến phương tiện, con đường hay chú tâm sai lạc, không đúng cách, tưởng (thấy) thường trong vô thường, lạc trong khổ, ngã trong vô ngã hay tịnh trong bất tịnh.

Tác ý vật gì, chú tâm quan sát vật gì

Do phi như lý tác ý, các lậu hoặc chưa sinh khởi nay sinh khởi, và các lậu hoặc đã sinh khởi lại càng tăng trưởng. Nhưng do như lý tác ý, các lậu hoặc chưa sinh khởi không sinh khởi và các lậu hoặc đã sinh khởi phải đoạn diệt.

ALL CANKERS

P.1:

All cankers

Asavā (P.): cankers, defilements, corruptions, stains

There are 4 kinds:

1/ Kāmāsava (P.): Canker of sense-pleasure: attachment to the world of sense-desire.

2/ Bhavāsava (P.): Canker of becoming: attachment to the world of form and formlessness. It is craving for the Jhānas accompanied by the false views of eternalism and annihilationism.

Therefore:

3/ Ditthāsava (P.): Canker of (false) views: is often included in the canker of becoming.

4/ Avijjāsava: Canker of ignorance: not understanding the 4 Noble Truths, ignorance of the Way.

(Majjhima-Commentary)

The term "Sabbāsava" used in this sūta has a wider meaning than its usual one. It covers both psychological and physical cares and troubles and difficulties that can be seen in the holy life. (Dr. Rāhula)

Tất cả lậu hoặc

Lậu hoặc, cấu uế

Có 4 loại:

1/ Dục lậu: luyến ái cõi dục

2/ Hữu lậu: luyến ái cõi sắc và vô sắc. Đó là tham ái các cõi thiên. đi kèm với tà kiến về thuyết thường hằng hay thuyết đoạn diệt.

Do vậy:

3/ Kiến lậu: thường được bao gồm vào hữu lậu.

4/ Vô minh lậu: không hiểu Tứ Thánh đế, không hiểu Đạo.

(Sớ giải Trung bộ)

Từ "Tất cả lậu hoặc" dùng trong kinh này có nghĩa rộng hơn thường. Nó bao gồm những ưu tư phiền não và chướng ngại của tâm lẫn thân có thể gặp trong đời phạm hạnh. (T.S. Rāhula)

CHAPTER III

LISTS OF ENGLISH-VIETNAMESE EQUIVALENTS

(Bản từ ngữ Anh Việt tương đương)

P. 6:

"Wonderful, Lord! Marvellous it is, Lord, how the explanation both of Master and disciple, both in spirit and in letter, will agree, will harmonize, will not be inconsistent, that is, in any word about the highest."

Be consistent (adj) with s.t = Be in agreement/ harmony with s.t

≠ be inconsistent with s.t

Harmony (n) = agreement

Harmonize with s.t = be harmonious with s.t, agree with s.t

The explanation of the Master harmonizes well with that of his disciple = it is harmonious with that of his disciple.

That pagoda and its stupas harmonize with the landscape.

His/ her behaviour is not inconsistent with his/ her word

= His/ her behaviour is in harmony with his/ her words.

The Highest (agga-padamim (P.)) = Nibbāna

"Thật kỳ diệu thay, bạch Thế Tôn! Thật hy hữu thay là cách giảng giải của bậc Đạo sư và đệ tử về ý nghĩa lẫn văn cú đều tương đồng, đều hòa điệu, không đối nghịch nhau, đó là, trong mọi ngôn từ về điều tối thượng."

Phù hợp, hòa điệu với c.g

≠ đối nghịch với c.g

Sự hòa điệu, tương đồng

Hòa điệu với c.g

Lời giảng giải của bậc Đạo Sư thật hòa điệu với lời đệ tử ngài

Ngôi chùa và các tháp hài hòa với phong cảnh

Tư cách, hành vi vị ấy không đối nghịch với lời nói

= Thuyết hành tương hợp

Điều tối thượng = Niết-bàn

**
*

P. 5:

If one should try to define the Tathāgata by his bodily form, that form of the Tathāgata is abandoned, cut down at the root, made like a palm tree stump, so that it can not spring up again in the future.

Set free from reckoning as body is the Tathāgata.

= freed from calculating by his body is the Tathāgata.

Unfathomable (fml): so deep that the bottom can not be reached.

Deep, boundless, unfathomable, just like the mighty ocean is the Tathāgata

= the Tathāgata is as deep, boundless, unfathomable as the mighty ocean.

To say "The Tathāgata exists after death" does not apply
= to say "The Tathāgata exists after death" is not relevant to what is being discussed about the case of the Tathāgata.

Apply to s.o/ s.t:

1) concern s.o/ s.t.

2) be relevant to/ be connected with s.o/ s.t.

These rules do not always apply
= They are not always relevant.

Nếu ta cố định nghĩa đức Như Lai qua sắc thân ngài, thì sắc thân ấy của Như Lai đã được đoạn trừ, cắt đứt tận gốc rễ, được làm như khúc thân cây ta-la để nó không thể sinh khởi trong tương lai.

Được giải thoát khỏi sự ước lượng bằng sắc thân là đức Như Lai.

Không thể đến tận đáy.

Thật sâu thẳm, vô lượng, không thể đến tận cùng, như đại dương là đức Như Lai.

Nói "Như Lai tồn tại sau khi chết" thật không phù hợp với những điều đang được bàn về trường hợp của Như Lai.

Liên hệ với ai/ cái gì,
Phù hợp với ai/ cái gì.

Những luật này không phải lúc nào cũng phù hợp.

Lesson 19:

THE KĀLĀMAS OF KESAPUTTA

P.1:

The Kālāmas.

The Kosalans.

Kesaputta.

This good reputation was noised abroad about Gotama the recluse: "He is the Exalted One; an Arahant...": (The Tathāgata's Ten Epithets were mentioned).

This paragraph is usually used as the introductory part in many discourses given to Buddhist lay-followers.

A good reputation was noised abroad about him = A lovely report/ rumour went forth about him.

Noise s.t. abroad (formal) = make s.t. publicly known.

Have a good/ bad reputation of/ for doing s.t.

It is being noised abroad that our teams have won many gold medals at the SEA Games.

P.2:

Appreciate s.o/ s.t = value s.o/ s.t highly = praise s.o/ s.t.

≠ **Depreciate s.o/ s.t =** devalue s.o/ s.t

→appreciation (n) ≠ depreciation.

Các vị dòng họ Kālāmas.

Dân chúng ở Kosala

Tên thị trấn ở Kosala.

Tiếng đồn tốt đẹp này được truyền đi về Sa-môn Gotama: "Ngài là đức Thế Tôn, bậc A-la-hán..." (Như Lai Thập hiệu được nhắc đến).

Đoạn văn trên thường được dùng làm phần duyên khởi nhiều kinh giảng cho các đệ tử tại gia.

Tiếng tốt được đồn xa về vị ấy = lời đồn đại tốt đẹp truyền xa...

Truyền rộng, làm công chúng biết c.g.

Có danh tiếng tốt/ xấu về v.g.

Có tin đồn loan ra rằng các đội nhà đã được nhiều huy chương vàng ở Vận hội Đông Nam Á.

Khen ngợi, đánh giá cao ai /c.g

≠ Chê bai, đánh giá thấp ai /c.g

Abuse s.o = say rude words to/ about s.o = insult s.o = attack s.o in words.

→ Abuse (n); abusive (adj).

Revile s.o/ s.t = criticise s.o/ s.t in abusive language.

Cripple s.o/ s.t = harm/ damage s.o/ s.t seriously.

They fully expound and illumine their own doctrine, but they abuse, revile, depreciate and cripple others' view.

Which: indicates a choice among many persons/ things.

We have doubt and wavering as to which of these worthy ones speaks truth and which speaks falsehood.

P.3:

Alam (P.) (interjection) = sure, indeed, truly.

You may well doubt, you may well waver = It is proper that you have doubt and wavering.

Doubt s.t = feel/ have doubt about s.t = feel doubtful about s.t.

Do you doubt their word?

→ Doubt (n); doubtful (adj).

We doubt whether they speak truth or not.

Waver (v.i) = be uncertain, unstable ≠ be firm, stable, certain.

Mạ lý, tấn công ai bằng lời.

Phỉ báng, chỉ trích ai nặng lời.

Làm què quặt, hư hỏng nặng c.g.

Họ thuyết giảng đầy đủ & tỏ bóng (làm chói sáng) giáo lý của họ nhưng họ mạ lý, phỉ báng, chê bai & xuyên tạc quan điểm người khác.

Which: chỉ sự lựa chọn giữa nhiều người / vật.

Chúng tôi nghi ngờ phân vân về việc ai giữa các tôn giả ấy nói điều chân thật và ai nói điều hư vọng.

(Tiếng thán) tất nhiên, quả thật.

Các vị hoài nghi là phải, các vị phân vân là phải.

Hoài nghi v.g.

Bạn có nghi ngờ lời họ không?

Sự nghi hoặc gây nghi ngờ.

Ta nghi / không chắc họ nói thật.

Dao động, không chắc chắn.
≠ chắc chắn, vững tâm.

P. 2 → 4:

Your Majesty: a form of address to a king/ queen.

At his/ her Majesty's command = by order of the King/ Queen.

A lovely rumour has gone abroad that she is a well-learned sage = a good reputation has noised abroad that she is a well-taught wise person.

Accomplished (adj):

1/ skilled in s.t (Accomplished in poetry, music, art...)

2/ well-trained, well-educated in the art of conversation.

(S)he is a sage, accomplished, widely-learned, a brilliant talker

Have a ready wit: have the ability to combine words, ideas in a clever manner → witty (adj): clever

→ witticism = a witty remark

(S)he is famous for his/ her ready wit/ cleverness in speaking and writing.

What is the reason, what is the cause why this thing is not revealed by the Lord?

Now in this matter, great king, I will question you.

Do you reply as you think fit.

Tâu Hoàng Thượng, Hoàng Hậu, lời tên xưng vua, hoàng hậu.

Theo lệnh hoàng đế/ hoàng hậu.

Lời đồn tốt đẹp lan truyền rằng vị ấy là bậc hiền trí đa văn.

Đầy tài năng, hoàn hảo:

1/ (về thi ca, nhạc, họa...)

2/ điều luyện về nghệ thuật ứng đối thông thái

(Nữ) tôn giả ấy là bậc hiền trí, thông thái đa văn, ứng đối sắc sảo.

Có trí thông minh ứng đối lanh lẹ, sắc sảo

nhận xét tinh nhanh

Vị ấy nổi tiếng về tài thông minh ứng đối và sáng tác (thơ văn).

Do nhân gì, do duyên gì, điều này không được Thế Tôn tuyên thuyết?

Nay trong vấn đề này, tâu đại vương, tôi muốn hỏi Đại vương.

Xin đại vương cứ đáp cách nào đại vương thấy thích hợp.

THE ELDER SISTER KHEMĀ (P.)

P.1:

KINDRED SAYINGS ABOUT THE UNREVEALED

The Elder Sister Khemā (P.) (See Therīgāthā (P.): The Psalms of the Sisters): Before entering the Order, she was a Queen consort of King Bimbisāra and of great beauty. To conquer her pride, the Master performed a vision of beauty decaying before her. She was convinced, asking him for ordination and later became an Arahant (P.). She was ranked first in great wisdom (mahāpaññā (P.)) by the Master in the list of "Preeminent Ones" and was appointed one of the two chief female disciples (the other being the Venerable Uppalavannā (P.)) in the Order of Nuns headed by the Venerable Mahā Pajāpati Gotamī (P.).

Toranavattu (P.): a town between Sāvattihī and Sāketa.

Wait upon so (here): sit beside so as a teacher.

Take up one's residence in/ at a place (formal): reside/ dwell there.

→ a resident ≠ a visitor, a non-resident

KINH TƯƠNG ƯNG VỀ ĐIỀU KHÔNG ĐƯỢC THUYẾT

Trưởng Lão Ni Khemā (Thái Hòa) (xem Trưởng Lão Ni Kê):

Trước khi gia nhập giáo đoàn, nữ tôn giả là hoàng hậu của Vua Tần-bà-sa-la, có nhan sắc tuyệt thế. Để nhiếp phục kiêu mạn của bà, bậc Đạo sư thị hiện một hình giai nhân tàn tạ trước mắt bà. Bà tin phục, xin ngài cho thọ giới và về sau chứng đắc A-la-hán. Nữ tôn giả được đức Phật xếp hạng Đệ Nhất Đại Tuệ trong danh sách các "Bậc Xuất chúng", và được Ngài chỉ định làm một trong hai nữ Đại Đệ tử (vị kia là nữ tôn giả Liên Hoa Sắc) trong Ni chúng do nữ tôn giả Mahā Pajāpati Gotamī lãnh đạo.

Tên thị trấn giữa thành Xá vệ và Sāketa.

Hầu cận ai = ngồi cạnh ai như bậc đạo sư.

Cư trú nơi nào

người thường trú ≠ khách, tạm trú

You waver or your confidence wavers = you are not firm or confident in your opinion/ belief.

In a doubtful matter, wavering does arise.

Their faith is wavering between two opposite points of view.

Wavering (adj) = unstable, uncertain ≠ unwavering, stable, certain.

Do not be led by report (1), or tradition (2), or hearsay (3)... by the authority of the Scriptures (4), nor by mere logic (5), nor inference (6), nor by considering appearances (7), nor by the delight in some opinions (8), nor by a person's competence (9), nor out of respect for a recluse.

Do not be led by s.t = don't believe s.t.

(S)he's not easily led.

Lead s.o to believe = cause s.o to believe.

That doctrine led them to believe in their ultimate Truth.

Do ye reject them (the imperative in the archaic and emphatic form) = Reject them.

What think ye? (archaic) = what do you think?

Report (n) = account of s.t

Tradition: customs and beliefs passed on from generations to generations.

Hearsay (n) = rumour

Bạn dao động hay lòng tin bạn dao động = Bạn không vững chắc trong niềm tin của mình.

Trong vấn đề đáng nghi, dao động tất nhiên khởi lên.

Lòng tin của họ dao động giữa hai quan điểm đối nghịch.

Dao động (tt), không chắc. ≠ bất động, vững chắc.

Đừng tin theo truyền thuyết (1), truyền thống (2), lời đồn (3), vì uy quyền của kinh điển (4), thuần lý luận (không thực chứng) (5), vì suy diễn (6), vì xem xét bề ngoài (7), vì thích thú một số quan điểm (8), vì thẩm quyền của một người (9), hoặc vì lòng kính trọng một bậc Sa-môn/ đạo sư (10).

Chớ bị lung lạc/ chớ tin c.g.

Vị ấy không dễ tin gì đâu.

Khiến ai tin.

Giáo lý ấy khiến họ tin vào chân lý tối hậu của họ.

Các vị hãy quyết bác bỏ chúng (thể mệnh lệnh theo văn cổ và nhấn mạnh).

Các vị nghĩ thế nào? (Cổ).

Bản báo cáo, tường thuật v.g.

Truyền thống: phong tục tín ngưỡng truyền từ đời nọ sang đời kia.

Lời đồn.

Authority (n): the right/ power to command.

Mere logic = Mere reasoning.

Consider appearances.

Competence = ability = skill.

→Competent (adj).

Inference (n) = conclusion

Infer an opinion from s.t

= Reach an opinion from s.t.

When you know for yourselves: these things are unwholesome, blameworthy and censured by the wise, and if performed and undertaken, they conduce to loss and sorrow, then indeed, do you reject them!

Unwholesome (adj) = unprofitable, harmful, evil ≠ wholesome, profitable, good, beneficial.

P.4 → 5:

Profit (n) = benefit, gain ≠ loss, harm.

Conduce to s.t: lead to s.t; conducive (adj).

Undertake a task.

Conduce to loss and sorrow.

≠ conduce to profit and happiness.

Blameworthy (adj)= wrong, bad.
≠ praiseworthy, blameless.

Eight worldly conditions (Atthaloaka-dhamma(P.)):

1. Gain & loss
2. Fame & shame

Uy quyền, quyền ra lệnh.

Thuần lý luận (không thực chứng).

Xét đoán bề ngoài.

Thẩm quyền, khả năng.

Có đủ thẩm quyền, khả năng.

Suy diễn, kết luận từ v.g.

Suy diễn 1 ý từ v.g.

= đi đến một kết luận từ v.g.

Khi nào tự mình biết (vì lợi ích cho mình): các pháp này bất thiện, đầy lỗi lầm, bị người chỉ trích, và nếu được thực hành và chấp nhận, chúng đưa lại bất hạnh, khổ đau, thì các vị hãy bác bỏ chúng!

Bất thiện, không lợi ích, tai hại.
≠ thiện, lợi ích, tốt lành.

Điều lợi ích, lạc ≠ tai hại, bất hạnh.

Đưa đến c.g.

Đảm trách nhiệm vụ.

Đưa đến bất hạnh, khổ đau.

≠ Đưa đến lợi ích, an lạc.

Đầy lỗi lầm, đáng chê trách
≠ không lỗi lầm, đáng khen

Tám pháp ở thế gian:

1. Được & mất.
2. Vinh & nhục.

Aversion (n) to s.o/ s.t/ doing s.t
= strong dislike for s.o/ s.t;
disgust at s.t, for s.o.

Ecologists have a great aversion to smoking.

Why have I not explained this? Because it is not connected with the goal, not fundamental to the holy life, not conducive to aversion, detachment, cessation, calming, superknowledge, awakening, Nibbāna.

P.6:

What has been explained? I have explained: This is Dukkha (P.), this is the Origin of Dukkha, this is the Cessation of Dukkha and this is the Path leading to the Cessation of Dukkha.

And why have I explained this? Because it is connected with the goal...

Fundamental (adj) = essential, basic.

Fundamental to s.t = basic/ essential to s.t

This teaching is fundamental to the holy life.

Fundamentals (n)= essential part.

The Four Noble Truths & the Four Bases of Mindfulness are the fundamentals of the Buddha's Teachings.

Nhàm chán ai/ c.g

Các nhà môi trường học rất chán chê hút thuốc lá.

Tại sao ta đã không giải thích điều này? Vì nó không liên hệ đến mục đích, không phải căn bản đối với Phạm hạnh, không đưa đến nhàm chán, ly tham, đoạn diệt, an tịnh, thắng trí, giác ngộ, Niết-bàn.

Điều gì đã được ta giải thích? –Ta đã giải thích: Đây là Khổ, đây là Khổ Tập, đây là Khổ Diệt, đây là Con Đường đưa đến Khổ Diệt.

Và tại sao Ta đã giải thích điều này? Vì nó liên hệ đến mục đích...

Căn bản, cốt lõi.

Căn bản đối với các gì.

Giáo lý này là căn bản của phạm hạnh.

Phần cốt lõi.

Tứ Thánh Đế và Tứ Niệm Xứ là cốt lõi của giáo lý đức Phật.

**

Pierce s.o/ s.t = penetrate s.o/ s.t with something sharp-pointed; shoot/ wound s.o with an arrow, a bullet.

It is as if a man were pierced by a thickly poisoned arrow and his relatives were to procure a surgeon.

He might speak thus: "I will not have this arrow drawn out until I know of the man who shot me, of the bow, the bowstring, the arrow, the feather, the sinews...., that man would die without knowing any of these things".

P. 4:

The Brahma-faring could not be said to depend on these views.

Whatever opinion one may have about these problems, there is birth, aging, death, sorrow, lamentation, pain, grief, despair, ...the cessation of which (i.e. Nibbāna) I declare in this very life.

P. 5:

Bear/ keep s.t in mind = remember s.t

Bear in mind what I have not explained as unexplained and what I have explained as explained.

Conduce to s.t = lead to s.t
→ conducive (adj) = leading (to)

Đâm thủng ai/ c.g với vật nhọn; bắn/ làm bị thương với tên đạn.

Ví như có 1 người bị trúng mũi tên tẩm thuốc độc rất dày và quyến thuộc phải đi mời 1 phẫu thuật sư.

Kẻ ấy có thể bảo như sau: "Ta không muốn nhờ ai nhổ mũi tên này ra cho đến khi nào ta biết được ai đã bắn ta, biết về cây cung, dây cung, mũi tên, chum lông kết, dây gân..., kẻ ấy sẽ chết mà vẫn không biết gì về các điều này.

Phạm hạnh không thể được bảo là tùy thuộc các quan điểm này.

Dù ta có quan điểm gì về các vấn đề trên, vẫn có sinh, già, chết, sầu, bi, khổ, ưu não, ... mà sự đoạn diệt chúng tức Niết-bàn ta tuyên thuyết ngay đời hiện tại này.

Ghi nhớ, thọ trì điều gì.

Hãy ghi nhớ những gì ta không giải thích là những điều không được giải thích & những gì ta đã giải thích là đã được giải thích.

Đưa đến cái gì.

3. Praise & blame / dispraise.

4. Happiness & pain.

These are four pairs of worldly conditions that everyone must face in his lifetime.

Quite often desirable conditions gladden one's heart and undesirable ones are hard to bear.

The Buddha advises us to face them with an even-minded attitude and practise equanimity (upekkhā), one of the 4 sublime states in any conditions of life.

When touched by worldly conditions, the mind of an Arahant never wavers.

Censure s.o/ s.t = criticize s.o/ s.t severely

→ censure (n) = strong criticism.

D. Verse 81:

Even as a solid rock is not moved by the wind, So wise men are not stirred (affected) by praise or censure.

P.6→7:

Greed, desire ≠ non greed, freedom from greed.

Hate, hatred, ill-will ≠ non-hate, non-hatred, freedom from ill-will.

Ignorance, delusion, confusion, illusion ≠ freedom from ignorance/ delusion, enlightenment, Awakening.

3. Khen & chê.

4. Lạc & khổ.

Đây là bốn đôi song hành các pháp thế gian mà mọi người phải đối đầu trong cuộc sống.

Thông thường các lạc cảnh làm tâm hoan hỷ & khổ cảnh thật khó lòng chịu đựng.

Đức Phật khuyên ta đối diện chúng với tâm bình đẳng và thực hành xả, một trong bốn trạng thái tâm cao thượng ở bất cứ hoàn cảnh nào.

Khi xúc chạm mọi cảnh đời, tâm vị A-la-hán không hề dao động.

Chỉ trích ai/ cái gì = phê bình nặng.

Sự chỉ trích.

Pháp Cú 81:

Như tảng đá kiên cố, Không lay động trước gió, Bậc trí không dao động Trước những lời khen chê.

Tham ái ≠ vô tham, ly tham.

Sân hận ≠ vô sân, ly sân.

Si mê, lầm lạc, ảo tưởng ≠ ly si, giác ngộ.

Does greed arise to a man's profit or to his loss?

Does freedom from ill-will arise to his profit or to his loss?

When you know for yourselves: these things are profitable, blameless, praised by the wise, and if performed and undertaken, they conduce to profit and happiness, then, do you undertake them and abide there in.

P. 8 →10:

Suffuse s.t. with s.t = spread all over s.t with s.t = pervade s.t with s.t.

The shrine is suffused with the perfume of sandal wood.

The poem is suffused/ pervaded with the Buddhist flavour.

An Ariyan disciple, with a heart possessed by loving kindness, (by) compassion, sympathetic joy, equanimity, abides suffusing one quarter of the world, likewise the second, the third...

Everywhere for all sorts and conditions, he abides suffusing the whole world with a heart possessed by loving - kindness, compassion, sympathetic joy, equanimity that is widespread, grown great, boundless, without enmity, without hatred.

Tham ái khởi lên đưa đến lợi lạc hay bất hạnh?

Ly sân khởi lên đưa đến an lạc hay bất hạnh?

Khi tự mình biết các pháp này thuần thiện, không lỗi lầm, được người trí tán thán, nếu được thực hành và chấp nhận, chúng đưa đến an lạc hạnh phúc, thì các vị hãy chấp nhận chúng & an trú trong đó.

Thấm nhuần c.g với c.g = tỏa khắp.

Điện thờ ngạt ngào hương trầm.

Bài thơ thấm nhuần thiền vị / đạo vị.

Vị Thánh đệ tử với tâm đầy đủ từ, bi, hỷ, xả, an trú biến mãn một phương thế giới, cũng vậy, phương thứ hai, thứ ba.

Khắp nơi đối với mọi loài trong mọi cảnh giới, vị ấy an trú biến mãn toàn thể giới với tâm tràn đầy từ, bi, hỷ, xả, quảng bác, đại hành, vô lượng vô biên, không hận, không sân.

P. 2:

Avow s.t (formal): declare s.t openly, admit s.t, accept s.t, approve s.t

Avow one's belief, faith.

→**Avowal** (n) = admission, acceptance.

Disavow s.t = renounce s.t, disapprove s.t → **Disavowal** (n).

Disavow one's belief/ one's training.

Return to secular life: go back to worldly life.

Be straightforward (adj): be honest and frank.

A straightforward language, question, attitude.

→**straightforwardness** (n).

His/ her straightforwardness is admired by all.

Fare the Brahma-faring under s.o: live/ lead the holy life under s.o's guidance.

We vow/ promise solemnly to fare the Brahma-faring under the Lord.

P. 3:

Whoever should speak thus: "I will not fare the Brahma-faring under the Lord until he explains these questions to me", this man might die with these questions unanswered by the Tathāgata =...before these were explained by the Tathāgata.

Công bố, chấp nhận điều gì.

Công bố tín ngưỡng của mình. Sự chấp nhận.

Khước từ, bác bỏ, phủ nhận.

Bác bỏ niềm tin / học pháp.

Hoàn tục.

Thẳng thắn.

Ngôn ngữ / câu hỏi / thái độ thẳng thắn.

Sự thẳng thắn của vị ấy được mọi người cảm phục.

Sống đời Phạm hạnh dưới sự hướng dẫn của ai.

Chúng ta nguyện sống đời Phạm hạnh theo đức Thế Tôn.

Ai nói như vậy: "Ta sẽ không sống đời Phạm hạnh theo Thế Tôn cho đến khi nào ngài giải thích các vấn đề này cho ta", người ấy có thể chết mà những câu hỏi kia vẫn chưa được đức Thế Tôn trả lời =... trước khi chúng được ngài giải thích.

MĀLUNKYAPUTTA SUTTA

P.1:

Meditate in solitary seclusion: practise mental culture/ cultivation/ development in solitude/ loneliness/ a secluded place.

Ignore s.t = take no notice of s.t

The ten well-known classical questions on metaphysical problems are ignored and unanswered by the Buddha:

- 1) The world is eternal or
- 2) It is not eternal.
- 3) The universe is finite or
- 4) It is infinite (not finite).
- 5) Life is the same as body or
- 6) Life is one thing and body another
- 7) The Tathāgata exists after death or
- 8) The Tathāgata does not exist after death.
- 9) The Tathāgata both exists and does not exist after death or
- 10) The Tathāgata neither exists nor not exists after death.

The unrevealed, the unexplained (Avyākata (P.)): What is not answered, explained, expounded by the Buddha.

Life (Jiva(P.)) = soul, life-principal.

Độc cư thiền định: thực hành thiền quán trong chốn ẩn dật.

Không quan tâm c.g

Mười hai câu hỏi thời danh về các vấn đề siêu hình không được đức Phật quan tâm trả lời:

- 1. Thế giới thường hằng hay
 - 2. " " vô thường.
 - 3. Vũ trụ hữu biên hay
 - 4. " " vô "
 - 5. Sinh mạng và thân là một hay
 - 6. " " " " "
 - khác.
 - 7. Như Lai tồn tại sau khi chết hay
 - 8. " " không tồn tại sau khi chết.
 - 9. Như Lai vừa tồn tại, vừa không tồn tại sau khi chết hay
 - 10. Như Lai không tồn tại cũng không không tồn tại sau khi chết.
- Điều không được tuyên bố, không được đức Phật giải thích trả lời.

Sinh mạng, tâm hồn, mạng căn.

The Four Sublime States (Catu Brahmviharā): The 4 Pure Abodes, the 4 Excellences, are also called the Immeasurable Freedom of mind.

Summary of the Remarks on the KĀLĀMA SUTTA

1. According to the discourse on the Ariyan Quest (Maj. I, n° 26), the Buddha attained Enlightenment after he gave up the most severe ascetic practices and discovered the Middle Path. By his own effort, he showed the world how one should get rid of dogmatic beliefs and age-old worthless traditions which could not lead to peace and happiness in this life and hereafter.

2. At the Buddha's time, various philosophers and religious teachers professed so many different views on human life and the world that common people could not distinguish between right and wrong. The Brahmajala Sutta (P.) (Dīgha n° 1, the Perfect Net) presents 62 views prevailing at that time.

3. The Buddha's Discourse to the Kālāmas expresses a correct mental attitude of a seeker of Truth in the jungle of views: He asked the Kālāmas to see for themselves:

Tứ vô lượng tâm: bốn Phạm trú, bốn trạng thái tâm cao thượng, còn được gọi là Vô lượng tâm giải thoát.

Sơ lược các nhận xét kinh Kālāma.

Theo kinh Thánh cầu (Trung bộ I, số 26), đức Phật chứng đắc vô thượng chánh sau khi ngài từ bỏ các khổ hạnh khắc nghiệt nhất và khám phá ra Trung đạo. Bằng nỗ lực tự thân, ngài chứng tỏ cho thế giới bằng cách nào người ta phải đoạn trừ các tín điều độc đoán và truyền thống lâu đời không có giá trị, không đưa đến an lạc và hạnh phúc trong đời này và đời sau.

Vào thời đức Phật, nhiều triết gia và đạo sư công bố nhiều quan điểm khác nhau về nhân sinh và vũ trụ đến độ người thường không thể phân biệt phải trái. Kinh Phạm Võng (Trường bộ số 1) trình bày sáu mươi hai quan điểm thịnh hành thời bấy giờ.

Kinh Kālāma biểu lộ thái độ tâm lý đứng đắn của người đi tìm chân lý trong cái rừng quan điểm kia, đức Phật dạy các vị Kālāmas phải tự mình thấy:

- a) What is unwholesome, censured by the wise and to reject them or
 b) What was wholesome, praised by the wise and to accept them.

4. It was on this principle of personal responsibility that the Buddha allowed freedom of thought to his followers for the first time in history of religions. This emphasised their spiritual effort to investigate and analyse all theories or opinions before accepting or rejecting them.

5. The Buddha encouraged them:

- a) to think freely and not to be led by anyone, any authority even that of time-honoured Scriptures or traditions.
 b) to develop a rational attitude which is called a scientific one in modern terms before accepting any theory/ view.

6. The Buddha's address to the Kālāmas could be considered very bold and advanced in the social and religious situation of Ancient India, where he lived. However, it was out of compassion for the world that he taught people how to get out of the confusion of opposite views and blind beliefs and to form their own judgement based on careful examination.

- a) điều gì bất thiện bị người trí chỉ trích và phải bác bỏ chúng, hoặc
 b) điều gì thuần thiện, được người trí tán thán và nên chấp nhận chúng.

Chính trên nguyên tắc trách nhiệm cá nhân này đức Phật cho phép các đệ tử quyền tự do tư tưởng lần đầu tiên trong lịch sử các tôn giáo. Điều này nhấn mạnh nỗ lực tinh thần của họ để thẩm xét và phân tích mọi lý thuyết, quan điểm trước khi chấp nhận hay bài bác chúng.

Đức Phật khích lệ đệ tử:

- a) tự do tư tưởng và không để ai hoặc uy quyền nào hướng dẫn, dù đó là kinh điển hay truyền thống được tôn trọng lâu đời.
 b) phát triển thái độ hợp lý được gọi là thái độ khoa học theo ngôn từ hiện đại trước khi chấp nhận một lý thuyết, quan điểm.

Bài thuyết giảng của đức Phật với các vị Kālāmas có thể được xem là rất can đảm và cấp tiến trong hoàn cảnh xã hội và tôn giáo Ấn độ cổ đại, nơi ngài sinh trưởng. Tuy thế, vì lòng bi mẫn đối với đời, ngài dạy mọi người cách thoát khỏi cảnh hỗn độn của các quan điểm đối nghịch và tín ngưỡng mù quáng rồi tự tạo cách xét đoán riêng dựa theo quan sát cẩn thận.

For a disciple who has faith in the Teacher's instruction, and lives in harmony with it, there arises in him this principle "I would be gladly reduced to skin and sinews and bones and let my body's flesh and blood dry up if there were enough energy in me to win what is not yet won by human energy, human striving". For such a disciple, one of two fruits is to be expected: profound knowledge here and now or if there is any basis (for rebirth), the state of Non-Returning.

Adapted from:

- 1) Kīṭāgiri Sutta (Maj.II, n° 70)
- 2) Dr. Rāhula: What the Buddha Taught.
- 3) Dr. Gnanarama: the Buddha and Freedom of Thought ABCP 1989 n° 2.

**
*

Đối với vị đệ tử có lòng tin vào giáo pháp của Đạo sư, và sống hòa hợp giáo pháp, trong tâm vị ấy khởi lên tùy pháp này: "Cho dầu ta chỉ còn da bọc xương gân và máu thịt khô cạn ta cũng cam lòng nếu trong ta có đủ tinh tấn lực để chúng đắc những gì chưa được chúng đắc, bằng nỗ lực tinh cần của kẻ trượng phu".

Đối với một đệ tử như vậy, có thể mong đợi một trong hai quả này: Chánh trí ngay trong hiện tại hoặc nếu có dư y (để tái sinh), chứng quả Bất hoàn.

Phỏng theo:

1. Kinh Kīṭāgiri (Trung II, số 70).
2. Những Gì Đức Phật Dạy (TS. Rāhula).
3. Đức Phật và Tự Do Tư Tưởng (TS. Gnanarama)

14. The doctrine should be fully mastered and put into practice. One can master the doctrine through investigation into the Dhamma and the attainment of profound knowledge is not a sudden achievement. It is a process of gradual training, gradual doing and gradual course. The Buddha's method of teaching is indeed suitable for all.

15. The Kīṭāgiri Sutta (P.) illustrates this method with 14 steps as follows: one who has faith (1), draws near (2), he sits down (3), he lends ear (4), he hears the doctrine (5), he remembers it (6), he tests/ examines the meaning of the things (7), the things are approved of (8), desire is born (9), he makes an effort (10), he weighs it up (11), he strives (12), being resolute he realises the Truth (13), and penetrating it through wisdom he sees (14). (Maj n° 70).

This is the best way to remove doubt and win the unwavering confidence in the Buddha Dhamma.

But if there isn't that faith leading to the 14 successive steps, one is on a wrong track, a false track. How far has one strayed from this Dhamma-Discipline.

Giáo lý ấy phải được hoàn toàn quán triệt và thực hành. Ta có thể quán triệt giáo lý nhờ trạch pháp/ quán sát pháp và chứng đắc chánh trí (trí kiến uyên thâm) không phải là một thành tựu đột xuất. Đó là quá trình tu tập tiệm tiến, thực hành tiệm tiến và đạo lộ tiệm tiến. Phương pháp giáo hóa của đức Phật quả thực phù hợp với mọi người.

Kinh Kitagiri minh họa phương pháp này với mười bốn bước như sau: một vị có lòng tin (1), đến gần (2), ngồi xuống (3), lắng tai (4), nghe pháp (5), thọ trì pháp (6), quán sát ý nghĩa các pháp (7), các pháp được chấp nhận (8), ước muốn sinh (9), vị ấy nỗ lực (10), cân nhắc pháp (11), tinh tấn (12), nhiệt tâm chứng đắc chân lý (13), và thể nhập chân lý nhờ trí tuệ, vị ấy thấy (14).

(Trung bộ II, số 70).

Đó là cách tối ưu để đoạn trừ nghi hoặc và đạt lòng tịnh tín bất động vào Phật Pháp.

Nhưng nếu không có lòng tin ấy đưa đến 14 bước liên tiếp trên, thì vị ấy đang đi vào phi đạo, đi vào tà đạo. Vị ấy thật đã đi lạc quá xa Pháp và Luật này.

The Buddha used what is called the Socratic method, which consists of a series of questions that lead the listeners to a logical conclusion as in the Discourse on the NO-SELF Characteristic.

7. The Buddha went even further. He asked his disciples to examine himself, the Tathāgata, in order to have confidence in the true value of their Teacher: "Just as the quality of gold is determined by heating, rubbing on a stone by a wise smith, even so, my word has to be accepted after examination and not out of respect for me".

8. According to him,

a) doubt is one of the Five Hindrances to the understanding of Truth and to spiritual progress. As long as there is doubt and wavering, no progress is possible because one can not see and understand clearly.

b) moreover, doubt is one of the three lower fetters that have to be removed before one enters the stream leading to Nibbāna. When it is removed, there is no more blind faith (bhakti (P.)) and there arises confidence (Saddhā (P.)) through seeing and understanding.

Đức Phật dùng phương pháp gọi là phương pháp của Socrates gồm một loạt câu hỏi đưa người nghe đến một kết luận hợp lý như trong kinh Vô Ngã Tướng.

Đức Phật còn đi xa hơn nữa. Ngài dạy các đệ tử quán sát chính ngài, đức Như Lai để tạo niềm tin chắc vào chân giá trị của bậc đạo sư: ví như phẩm chất vàng được người thợ có trí thẩm định bằng cách đốt nóng, chà xát lên đá, cũng vậy, lời dạy của ta phải được chấp nhận sau khi quán sát chứ không phải vì tôn trọng ta.

Theo ngài,

a) nghi là một trong năm triền cái đối với sự thông đạt chân lý và tiến bộ tâm linh. Bao lâu còn nghi hoặc, dao động thì không thể có tiến bộ vì ta không thể thấy và hiểu rõ ràng.

b) hơn nữa, nghi hoặc là một trong ba hạ kiết sử phải được đoạn trừ trước khi ta nhập vào dòng nước đưa đến Niết-bàn. Khi nghi hoặc được trừ, thì không còn lòng tin mù quáng và niềm tịnh tín khởi lên do thấy và hiểu.

9. The Buddha was always eager to remove doubt. Just before his passing away, he asked his disciples several times if they had any doubt about his teaching, because he always exhorted them to be a refuge to themselves and to hold fast to the Dhamma as a refuge, as a lamp, regarding the Doctrine and Discipline as their Teacher after his Parinibbāna (P.).

10. He discouraged them from creating a personal cult around him: "What good does it bring to you, Vakkali, by looking at this body of filth? He who sees the Dhamma sees me and he who sees me sees the Dhamma.", the Teacher said to the Elder Vakkali who was in the habit of looking at him in admiration, exhorting his disciple to master the doctrine for his benefit.

11. The Buddha said that his Teaching is a come-and-see thing (ehi-passika (P.)), which invites you to come and see, but not to come and believe. The words used to describe one who has realised Truth are: "The Stainless dustless Dhamma-Vision has arisen in him".

Đức Phật luôn mong ước đoạn trừ nghi hoặc. Ngay trước khi diệt độ, ngài hỏi các đệ tử nhiều lần xem các vị có nghi hoặc gì về giáo pháp của ngài chăng, vì ngài luôn khích lệ các vị tự làm nơi nương tựa cho mình và giữ lấy chánh pháp làm nơi nương tựa, như ngọn đèn, xem Pháp và Luật như Đạo sư sau khi ngài diệt độ.

Ngài can ngăn các vị đừng tôn thờ cá nhân ngài: "Có ích lợi gì cho ông, này Vakkali, bằng cách nhìn vào tấm thân cấu uế này? Ai thấy Pháp là thấy ta và ai thấy ta là thấy Pháp". Đức Phật dạy trưởng lão Vakkali thường có thói quen chiêm ngưỡng ngài, và khích lệ vị đệ tử ấy quán triệt giáo lý vì lợi ích cho mình.

Đức Phật bảo giáo lý của ngài là Pháp đến-để-thấy, pháp mời bạn đến để thấy, chứ không phải đến để tin. Những lời được dùng để mô tả một vị đã chứng ngộ chân lý là: "Pháp nhãn vô trần ly cấu vừa khởi lên trong tâm vị ấy".

= He has seen Truth, has penetrated Truth, has crossed over doubt, and sees it as it really is without wavering. Referring to his Fully Self-Awakening, he said: "The eye is born, knowledge is born,... the light is born", it is seeing through knowledge or perfect wisdom.

12. Dogmatic beliefs set up by some authority insist on believing and accepting them as the only Truth without question. Recluses and brāhmanas then came to the absolute conclusion: "This alone is Truth, and everything else is falsehood".

"It is like a line of blind men, the first one does not see, nor does the middle one, nor does the last one. Thus the state of those brāhmanas is like that of blind men".

(Maj. II, n° 95, Discourse with Canki).

13. Therefore, the Buddha's doctrine should not be dogmatised and worshipped in such a way as in other religions. What he taught is not to be taken as a magical formula, the utterance of which requires many ritual ceremonies.

= Vị ấy đã thấy Pháp, đã thể nhập pháp, đã vượt qua nghi hoặc, đã thấy pháp như thật không còn dao động. Để cập sự chứng đắc Chánh đẳng giác của ngài, ngài bảo: "Nhân sinh, minh sinh,... quang sinh", đó là sự thấy do thắng tri hay trí tuệ viên mãn.

Giáo điều do một số người có uy quyền nào đó thiết lập đòi hỏi sự tin theo và chấp nhận chúng như chân lý duy nhất không được chất vấn. Rồi các Sa-môn, Bà-la-môn đi để kết luận tuyệt đối: "Chỉ đây là chân lý, ngoài ra đều là hư vọng".

"Thật giống như một chuỗi người mù, người đầu không thấy, người giữa cũng không, người cuối cũng vậy". Như vậy, tình trạng các Bà-la-môn kia cũng y hệt chuỗi người mù.

(Trung bộ II, số 95, kinh Canki).

Do vậy, không nên biến Phật Pháp thành giáo điều và tôn thờ theo cách các tôn giáo khác. Những lời ngài dạy không cần được xem như thần chú mà việc tụng đọc thần chú đòi hỏi nhiều lễ nghi hình thức.

The four Foundations/ Bases/ Arousings of Mindfulness:

Cattāro Satipathānā(P.)

= the 4 classes of objects of mindfulness:

1) **The first Arousing of Mindfulness: Body-contemplation /Reflection**

2) **The second arousing of Mindfulness: Contemplation on feelings**

3) **The third Arousing of Mindfulness: Contemplation on Mind**

4) **The fourth Arousing of Mindfulness: Contemplation on Mental Objects**

Notes:

(1) mundane (lokiya(P.)): worldly

(2) supramundane (lokuttara(P.)):

transcendental

The 4 are taught for casting out the illusions (vipallāsa(P.)) concerning beauty, pleasure, permanence and a self/ soul/ ego:

1/ **The body is impure.**

2/ **Feeling is suffering.**

3/ **Mind (mental states, consciousness) is impermanent.**

4/ **Mental objects are insubstantial/ selfless.**

Tứ Niệm Xứ: bốn loại đối tượng của tâm niệm:

1) **Sự phát khởi (tâm) niệm thứ nhất: Quán thân**

2) **Sự phát khởi (tâm) niệm thứ hai: Quán cảm thọ**

3) **Sự phát khởi (tâm) niệm thứ ba: Quán tâm**

4) **Sự phát khởi (tâm) niệm thứ tư: Quán các pháp của tâm**

Chú thích:

(1) thuộc thế tục

(2) siêu thế, xuất thế gian

Bốn niệm xứ được giảng nhằm loại trừ các vọng tưởng về tịnh (vẻ đẹp), lạc (lạc thú), thường (tính trường cửu) và ngã (linh hồn):

1/ **Thân là bất tịnh.**

2/ **Thọ là khổ đau.**

3/ **Tâm (tâm trạng, tâm thức) vô thường.**

4/ **Pháp vô ngã/ không thực thể**

Be enmeshed in st: be caught in the meshes of a net, be entangled in st.

Holding wrong views on self, the Eternalists and Annihilationists are enmeshed in a jungle of wrong views.

Fettered by/ with the fetter of views, the uninstructed ordinary man is not freed from the round of rebirths.

A scuffle: a confused fight, struggle, → scuffle (v)

Eternal (adj); Eternity (n)

Eternalist (adj&n); Eternalism(n):

Eternalist View (Bhavadiitthi)

Annihilate (v) = destroy

Annihilation (n) = destruction

Annihilationist (adj & n)

Annihilationism (n): annihilationist view (vibhava ditthi)

Decline (v): die out, disappear, pass away

P.10→13:

(2) By control (Samvarā (P.))

Control (v,n) → controlled (p.p & adj) ≠ uncontrolled

Live controlled: live with control over the sense-organs

Live uncontrolled: Live without control over the sense-organs.

Bị mắc kẹt vào lưới, vòng vây của c.g.

Có tà kiến về tự ngã, các vị Thường kiến và Đoạn kiến đều bị mắc kẹt vào rừng rậm tà kiến.

Bị kiến triển phược trói buộc, kẻ vô văn phạm phu không thể thoát vòng luân hồi sinh tử.

Cuộc hỗn chiến

Hỗn chiến

Trường cửu; tính trường cửu

Theo thuyết trường cửu; thuyết

trường cửu, thường kiến

Đoạn diệt

Sự đoạn diệt

Theo thuyết đoạn diệt, hư vô; đoạn kiến

Thuyết đoạn diệt, chủ nghĩa hư vô, đoạn kiến

Đoạn diệt, biến mất

Do phòng hộ

Phòng hộ → có phòng hộ

≠ không phòng hộ

Sống có phòng hộ/ chế ngự các căn

Sống không phòng hộ các căn

If the Bhikkhu lives uncontrolled in regard to control over the sense-organs, cankers which are destructive and consuming might arise.

P.14:

(3)By use (Patisevanā(P.))

Use the 4 requisites of robes, almsfood, lodgings and medicines for the sick.

1/ A bhikkhu, wisely reflective, uses his robes only to keep off the cold, the heat,..... simply to cover his body decently.

2/ He uses almsfood not for sport/ pleasure, not for indulgence, not for beauty, not for adornment, but only to support and sustain this body, to keep it unharmed, to foster the holy life.

3/ He uses lodgings for the purpose of enjoying seclusion = he uses lodgings to live a secluded life, live in seclusion.

4/ He uses medicines for the sick only to maintain his health.

Foster s.o/ s.t: nourish s.o/ s.t

Maintain the holy life in faultlessness = keep the holy life pure, faultless, blameless.

Sustain s.t = keep s.t alive, support s.t, maintain s.t
→ sustenance (n) = nourishment.

Nếu Tỷ-kheo sống không phòng hộ đối với sự phòng hộ các căn, các lậu hoặc tàn hại và nhiệt não có thể khởi lên.

Do thọ dụng:

Thọ dụng 4 nhu cầu: y phục, thực phẩm, sàng tọa và dược liệu trị bệnh.

1/ Tỷ-kheo như lý giác sát; dùng y phục chỉ để ngăn lạnh, nóng... chỉ để che thân cho tề chỉnh.

2/ Vị ấy dùng món khát thực không phải để vui thú, để tham đắm, để làm đẹp, để trang trí, nhưng chỉ để hỗ trợ, duy trì sự sống, cho thân này khỏi bị tổn hại, để bảo dưỡng đời phạm hạnh.

3/ Vị ấy dùng sàng tọa vì mục đích sống độc cư.

4/ Vị ấy dùng dược phẩm trị bệnh để giữ gìn sức khỏe.

Bảo dưỡng c.g

Duy trì đời phạm hạnh thanh tịnh, không lỗi lầm.

Bảo dưỡng, nuôi sống, hỗ trợ sự bảo dưỡng, nuôi sống.

Right Mindfulness: Right attentiveness, it is right because it teaches us the right way and it serves the right purpose of the Buddha's Teaching: the extinction of suffering/ craving.

For the purification of beings (Sattānam Visuddhiyā(P.)): for the cleansing of beings soiled by lust, hatred and delusion.

"Mental stains soil beings; mental cleansing sanctifies them."

(Samyutta Nikāya III)

For the overcoming of sorrow and lamentation: The development of this way will lead to the conquering of sorrow and lamentation.

For the destruction of suffering and grief: for the cessation of bodily suffering and mental grief.

For reaching the right path: the real Eightfold Path is called the right Path. Verily, this mundane (1) way of the Arousing of Mindfulness, maintained and cultivated, is conducive to realising the supramundane (2) way.

For the attainment of Nibbāna: for the achievement of the deathless, the destruction of lust/ craving, suffering.

Chánh niệm: Chú tâm chân chánh, niệm chân chánh, vì nó dạy ta chánh đạo và phục vụ mục đích chân chánh của Phật Pháp: khổ diệt hay ái diệt.

Để thanh tịnh hóa chúng sinh: để tẩy sạch mọi chúng sinh bị tham, sân, si làm ô-nhiễm.

"Các lậu hoặc của tâm làm cấu uế chúng sinh, sự thanh tịnh tâm làm chúng sinh thánh thiện". (Tương III)

Để nhiếp phục sầu bi: sự tu tập con đường này sẽ đưa đến đích nhiếp phục sầu bi.

Để đoạn tận khổ ưu: để chấm dứt thân khổ và tâm ưu.

Để thành đạt chánh đạo: Thánh Đạo Tám Ngành chân thật được gọi chánh đạo. Chính con đường thế gian "Niệm Xứ" được duy trì và tu tập, tất nhiên đưa đến sự chứng ngộ con đường siêu thế.

Để chứng đắc Niết-bàn: để thành đạt cái bất tử, ái diệt, khổ diệt.

THE FOUNDATION OF MINDFULNESS

INTRODUCTION:

THE ORIGIN OF THE DISCOURSE

This is called "ekāyana(P.)" (the only way) because it is the Blessed One's Way, the Buddha's Way: "He, the Blessed One, is the creator of the uncreated path". It exists only in this Doctrine, and not in any other.

The Master declared: "Subhadda, only in this Dhamma and Discipline is the Eightfold Way to be found."

(Dīgha II, Mahā Parinibbāna Sutta)

Why is the Foundation of Mindfulness called the "Way"?

There are other factors of the Noble Way, namely, right understanding, right thinking, right speech, right action, right livelihood, right effort, and concentration besides mindfulness. But "Right Mindfulness" is the heart of the Buddha's doctrine. All the implications of the Buddha's message as well as the core of his mind doctrine are included in the admonition "Be mindful!" which pervades the Buddha's great sermon on "the Foundation of Mindfulness".

(The Heart of Buddhist Meditation by Nyanaponika Thera)

NHẬP ĐỀ:

DUYÊN KHỞI KINH

Đây được gọi là "độc đạo" vì chính là đạo của đức Thế Tôn, Phật đạo. "Đức Thế Tôn là vị sinh khởi con đường chưa được sinh khởi". Con đường ấy chỉ có trong Pháp và Luật này chứ không có nơi nào khác. Bắc Đạo Sư tuyên bố: "Này Subhadda, chỉ trong Pháp và Luật này mới tìm thấy được Thánh Đạo Tám Ngành."

(Trường II, Kinh Đại Bát N.B)

Tại sao Niệm Xứ được gọi là "Đạo"?

Có các chi phần/ yếu tố khác trong Thánh Đạo, đó là, chánh tri kiến, chánh tư duy, chánh ngữ, chánh nghiệp, chánh mạng, chánh tinh tấn và chánh định ngoài "niệm". Song chánh niệm là trung tâm giáo lý Đ.P. Toàn thể nội dung thông điệp của Đ.P cũng như cốt tủy giáo lý về tâm của Ngài đều bao gồm trong lời khích lệ "Giữ chánh niệm!" tỏa rộng khắp bài kinh Phật quan trọng "Niệm Xứ".

("Trọng Tâm Thiền Định Phật giáo" của Trưởng Lão Nyanaponika)

P.15:

(4) By endurance (Adhivāsana(P.))
Endure s.t: bear s.t, undergo s.t painful.

Endure abusive and hurtful speech, bodily feelings which are painful, acute, sharp, miserable, deadly.

Lack endurance/ patience
If he lacks endurance, the cankers which are destructive and consuming might arise.

P.16:

(5) By Avoidance (Parivajjana (P.))
Avoid s.o/ s.t; avoid doing s.t = keep oneself away from s.t/ doing s.t

Avoid sitting in improper seats, frequenting unseemly resorts and associating with bad friends
= avoid improper/ unlawful places and bad company.

If he does not avoid these occasions, his wise fellow Brahma - farers would suspect him of evil qualities.

Suspect s.o of s.t: feel that he is guilty of st

What makes you suspect him/ of bad conduct? = What arouses your suspicion of his/ her bad conduct?

Suspicion (n) = doubt

Do kham nhẫn
Kham nhẫn, chịu đựng c.g

Kham nhẫn lời nói mạ lỵ, gây thương tổn, các cảm thọ về thân đau đớn, kịch liệt, nhức nhối, khốn khổ, chết điếng.

Thiếu kham nhẫn
Nếu vị ấy thiếu kham nhẫn, các lậu hoặc tàn hại và nhiệt não có thể khởi lên.

Do tránh né
Tránh ai, tránh làm gì

Tránh ngồi các chỗ không chánh đáng, tránh lai vãng các nơi bất xứng và thân cận ác bằng hữu.

Nếu vị ấy không tránh các trường hợp trên, các bạn đồng Phạm hạnh hiền trí sẽ nghi ngờ vị ấy có ác hạnh.

Nghi ngờ ai phạm lỗi gì

Điều gì khiến bạn nghi vị ấy có ác hạnh?

Sự nghi ngờ (ai có tội)

P.17:

(6) **By Elimination (Vinodanā(P.))**
Eliminate s.t = destroy s.t,
extinguish s.t

Tolerate thought of sense pleasures,
thought of ill-will, thought of
harming & evil and unwholesome
mental objects (states of minds).

Tolerate s.t: endure s.t that one
dislikes → Tolerance (n)

P. 18:

(7) **By Cultivation (Bhāvanā(P.))**
= by mental culture / development
Cultivate mindfulness as a limb of
awakening which is dependent on
aloofness, dispassion, cessation,
leading to renunciation.

Renunciation (here): liberation, the
abandonment of all defilements
(Kilesa) and the springing forward
to Nibbāna, the goal.

So the Way (Magga) is the Path
ending in renunciation, liberation
from all defilements by developing
the Eight Factors.

**Seven limbs/ factors of
Enlightenment/ Awakening**
(Sambojjhanga(P.)):

1/**Sati-Sambojjhanga(P.):**
mindfulness, heedfulness

2/**Dhamma vicaya Sambojjhanga**
(P.): investigation of the doctrine,
examination of the law in detail.

Do đoạn tận, diệt trừ
Diệt trừ, hủy hoại c.g

Kham nhẫn dục-niệm, sân-niệm,
hại-niệm & các ác bất thiện pháp.

Kham nhẫn, chấp nhận điều
không thích → Sự kham nhẫn.

Do tu tập thiền quán

Tu tập niệm giác chi y cứ viễn ly,
ly tham, đoạn diệt, đưa đến xuất
ly.

Xuất ly (ở đây): giải thoát, từ bỏ
tất cả các phiền não và vượt
thăng đến đích Niết-bàn.

Vậy Đạo là con đường chấm dứt
phiền não, bằng sự xuất ly, giải
thoát mọi phiền não nhờ tu tập
Tám chi phần.

Bảy giác chi: bảy yếu tố hỗ trợ
giác ngộ

Niệm giác chi: chú tâm tỉnh giác.

Trạch pháp giác chi, quán sát
pháp/ giáo lý tường tận.

Notes:

Jhāpana (P.) (from Jhāyati):
cremate s.t, burn s.t, set fire to
s.t.

Jhāpana (n): cremation, burning,
setting fire to s.t.

Sarira-Jhāpanakicca(P.): the
ceremony of cremating the relics

Jhāna(P.) (from Jhāyati(P.)):
destroy by means of Jhāna:
meditation on objects and burning
up anything adverse. It is the
development of mental states
divided into 4 stages in Rūpa
Jhānā and other 4 stages in
Arupa Jhānā.

Adapted from:

Mahā Parinibbāna Sutta
(the Book of Great Decease by
Rhys Davids)

The Historical Buddha,
by H.W.Schumann
Pāli Language and Literature,
by K.L.Hazra
Essence of Tipitaka by Ukolay

Hỏa thiêu c.g

Sự hỏa thiêu, đốt cháy c.g

Lễ hỏa táng xá-lợi

*Thiền định (do: Jhāyati: tiêu diệt
nhờ tâm định): tư duy tập trung
vào đối tượng và tiêu hủy mọi vật
đối nghịch. Đó là sự phát triển / tu
tập các trạng thái tâm được chia ra
4 giai đoạn trong Thiền Sắc giới và
4 giai đoạn khác trong Thiền Vô
Sắc giới.*

Phỏng theo:

Kinh Đại BÁT-NIẾT-BÀN
(Kinh Đại Diệt Độ, bản dịch của
Rhys Davids)
Đức Phật Lịch Sử
của H.W. Schumann
Ngôn Ngữ và Văn Học Pāli
của Hazra.
Cốt Tủy Tam Tạng của Ukolay.

**
**

Then at the **Makuta-Bandhana**(P.) Shrine of the Mallas in the east of the city, they performed the cremation of the remains of the Tathāgāta in the way the remains of a universal King were treated.

The Venerable **Kassapa** and five hundred brethren came to the shrine in time to walk reverently around the funeral pyre of the Exalted One and bent down at his feet.

When the homage was ended, the funeral pyre caught fire itself.

When the cremation ceremony was over, the Mallas paid honour and homage to the Relics of the Exalted One in their council hall for seven days.

Then the **Brahmin Dona**(P.) divided the Lord's relics into eight equal parts to (1) the King of the Magadha, **Ajātasattu** (2) the **Licchavis**(P.) of **Vesāli**, (3) the **Sakyas**(P.) of **Kapilavatthu**, (4) the **Bulis**(P.) of **Allakappa**, (5) the **Koliyas**(P.) of **Rāmagāma**, (6) **Vethadipaka** the Brahmin, (7) the Mallas of **Pāva** and (8) the Mallas of **Kusinārā**. The Brahmin **Dona** asked for the vessel in which the relics had been collected and the **Moriyas**(P.) of **Pipphalivana**(P.) received the embers. They each made a thupa over the relics in their city and thus there were ten thupas in all.

Rồi tại đền **Makuta-Badhana** của dòng Mallas ở phía đông Thành, dân chúng hành lễ hỏa táng thân xá-lợi của Thế Tôn Như Lai theo nghi lễ hỏa táng di hài của vị chuyển luân Thánh vương.

Tôn Giả **Kassapa** và 500 Tỷ-kheo vừa kịp đến ngôi đền cung kính đi quanh dàn hỏa táng của Thế Tôn và khấu đầu đánh lễ chân Thế Tôn.

Khi các vị đánh lễ xong, dàn hỏa tự bắt lửa cháy.

Khi lễ hỏa táng đã chấm dứt, dân Mallas đánh lễ Xá-lợi của Thế Tôn trong bảy ngày tại hội trường của họ.

Sau đó Bà-la-môn **Dona** chia xá-lợi Thế Tôn thành tám phần đều nhau cho vua **Ajatassattu** xứ **Magadha**, bộ tộc **Licchavis** ở **Vesāli**, bộ tộc **Sakyas** ở **Kapilavatthu**, bộ tộc **Bullis** ở **Allakappa**, bộ tộc **Koliyas** ở **Rāmagāma**, Bà-la-môn **Vethadipaka**, bộ tộc **Mallas** ở **Pāva** và bộ tộc **Mallas** ở **Kusinārā**. Còn Bàlamôn **Dona** xin chiếc bình đã được dùng thâu nhặt xá-lợi và bộ tộc **Moriyas** ở **Pipphalivana** nhận phần tro. Mỗi nhóm xây một bảo tháp thờ xá-lợi trong kinh thành của mình và như vậy là có 10 bảo tháp tất cả.

3/ **Viriya Sambojjhanga** (P.): Energy, Effort, Vigour, Exertion.

4/ **Pīti Sambojjhanga** (P.): Joy, Rapture born of knowledge, mental happiness.

5/ **Passaddhi Sambojjhanga** (P.): serenity, tranquility, calmness, relaxation

6/ **Samādhi Sambojjhanga** (P.): concentration, fixing one's mind on one point, one-pointedness of mind

7/ **Upekkhā Sambojjhanga** (P.): equanimity, evenness of mind, even-mindedness, detachment, composure

P.19→20:

In whatever bhikkhu the cankers to be got rid of by vision have been got rid of by vision,... by control,... by use,... by endurance,... by avoidance,... by elimination;... by cultivation, this bhikkhu is called one who is controlled with control over all the cankers.

He has cut off craving, got rid of fetters and by fathoming pride, has put an end to suffering.

Fathom s.t: fully master st, understand s.t fully.

The latent pride "I am" is fathomed by an end-maker of suffering (An Arahant)

Tinh tấn giác chi, nỗ lực chuyên cần

Hỷ giác chi, niềm vui sinh từ tri kiến, tâm hoan hỷ

Khinh an giác chi, thân thư thái, an tịnh

Định giác chi, nhất tâm

Xả giác chi, tâm bình đẳng, xả ly, thanh thân

Trong Tỷ-kheo nào các lậu hoặc cần được đoạn trừ do tri kiến đã được đoạn trừ do tri kiến,... do phòng hộ,... do thọ dụng,... do kham nhẫn... do tránh né... do trừ diệt, do tu tập thiền quán, vị Tỷ-kheo ấy được gọi là vị sống phòng hộ với sự phòng hộ tất cả lậu hoặc.

Vị ấy đã tiêu diệt khát ái, thoát ly kiết sử và do quán triệt kiêu mạn, đã đoạn tận khổ đau.

Quán triệt c.g

Mạn tùy miên "Ta là" được 1 vị đoạn tận khổ đau (vị Thánh) quán triệt.

An end-maker of suffering: one who makes an end of suffering, who is freed from all cankers, a cankerless Saint.

Anāsava(P.): one who is free from cankers, a cankerless/ canker-free Saint; an epithet of an Arahant.

Khīnāsava(P.): one whose cankers are destroyed; an epithet of an Arahant/ Saint.

NOTE:

(1) "It is this consciousness that runs on, that fares on, not another from this world to that beyond."

(see Maj No. 38).

Vị đoạn khổ. vị thoát khổ, vị Thánh vô lậu

Bậc giải thoát lậu hoặc, bậc Thánh vô lậu; một danh hiệu của vị A-la-hán.

Bậc lậu tận; một danh hiệu của vị A-la-hán/ Thánh.

"Chính thức này dòng ruổi, luân chuyển không đổi khác từ đời/ thế giới này sang đời/ thế giới kia.

(Trung I, số 38).

**
*

"Too soon has the Exalted One died! Too soon has the Well-Farer/ Happy One passed away! Too soon has the Light gone out of the world!"

But those who were free from passions, the Arahants, bore their grief, mindful and composed at the thought: "Impermanent are all component things. How is it possible that they should not be dissolved?"

The Elder Anuruddha then exhorted them with words of comfort and told them of the gods in the sky and on earth who were thus expressing or bearing their grief over the Lord's passing away.

Next he asked the Elder Ānanda to inform the Mallas of the Lord's passing away and they all expressed their deep sorrow about it in the like manner.

Then they took perfumes, garlands, and all musical instruments and five hundred suits of clothing and went to Sāla Grove, where they passed the day in paying honour, reverence, respect and homage to the remains of the Lord with dancing, hymns, music, garlands and perfumes, making canopies of cloth and decorating wreaths. And they spent six days doing homage to the Lord thus.

"Ôi Thế Tôn diệt độ quá sớm! Ôi Thiện Thệ diệt độ quá sớm! Ôi Nhân quang biến mất khỏi thế gian quá sớm!"

Còn các vị đã giải thoát tham ái, các vị A-la-hán, nhẫn nại chịu đựng sầu bi, chánh niệm tỉnh giác với suy tư: "Các pháp hữu vi đều vô thường. Làm sao chúng có thể không biến hoại cho được?"

Trưởng Lão Anuruddha khích lệ các vị cùng với những lời an ủi và nói cho hội chúng biết chư Thiên trên trời chư Thần dưới đất cũng đang biểu lộ hay kham nhẫn nỗi sầu bi như vậy vì Thế Tôn diệt độ.

Kế đó Tôn giả nhờ Trưởng Lão Ānanda đi báo tin cho bộ tộc Mallas biết Thế Tôn diệt độ và cả hội chúng đều bày tỏ nỗi thương tiếc sâu sắc như thế.

Sau đó hội chúng đem hương hoa cùng các nhạc khí và 500 cuộn vải đi đến rừng Sala, tại đây dân chúng ở lại suốt ngày tôn sùng, đánh lễ, trân trọng cúng dường thân xá-lợi của Thế Tôn với vũ khúc, đạo ca, âm nhạc, tràng hoa, hương liệu, cùng làm các màn vải và vòng hoa trang trí. Và dân chúng hành lễ cúng dường Thế Tôn như vậy trong 6 ngày.

Then the Lord entered into the first Jhāna, and rising out of it, he passed into the second, the third, the fourth. Rising out of it, he entered into the sphere of infinite space,... the sphere of infinite consciousness,... the sphere of nothingness and... the sphere of neither-perception-nor-non-perception and... the stopping of feelings and perceptions.

Then passing out of it, he entered the sphere of neither-perception nor non-perception,... the sphere of nothingness,... the sphere of infinite consciousness,... the sphere of infinite space,... the fourth Jhāna,... the third,... the second,... the first... the second,... the third,... the fourth,... and passing out of the last Jhāna, he immediately expired.

At the moment of his passing away, there arose a mighty earthquake, and Brahmā Sahampati, Sakka, the Elders Anuruddha and Ānanda uttered the stanzas of eulogy to the Lord, expressing their feelings about the impermanence of all things.

The brethren who were not yet free from passions wept and lamented, rolling to and fro in anguish:

Rồi Thế Tôn nhập sơ Thiền, và xuất sơ thiền, Ngài nhập nhị Thiền,... tam Thiền, tứ Thiền. Xuất tứ Thiền ngài nhập không vô biên xứ,... thức vô biên xứ,... vô sở hữu xứ,... phi-tưởng-phi-phi-tưởng-xứ và... diệt thọ tưởng định.

Rồi xuất diệt thọ tưởng định, ngài nhập phi tưởng phi phi tưởng xứ,... vô sở hữu xứ,... thức vô biên xứ,... không vô biên xứ, tứ Thiền,... tam Thiền,... nhị Thiền, sơ Thiền,... nhị Thiền,... tam Thiền,... tứ Thiền và xuất tứ Thiền, Ngài lập tức diệt độ.

Ngay lúc Thế Tôn diệt độ, một cơn đại địa chấn khởi lên và Phạm Thiên Ta Bà Chủ, Đế Thích Thiên chủ, Trưởng Lão Anuruddha và Ānanda đều ngâm kệ tán dương Thế Tôn cùng bày tỏ cảm tưởng về sự vô thường của vạn pháp.

Các Tỷ-kheo chưa giải thoát khỏi tham ái đều than khóc bi ai, lăn lộn đầy sầu não:

Lesson 23:

A- EXCERPTS FROM MAHĀ PARINIBBĀNA SUTTANTA

(THE BOOK OF THE GREAT DECEASE)

Trích Đoạn Kinh Đại Niết-bàn

PART I

P.1:

At that time, the Exalted One entered upon the retreat in the rainy season at Beluva near Vesālī, where the terrible sickness came to him. Then this thought occurred to him: "It would not be right for me to pass away without addressing the attendant disciples, without taking leave of the Order".

Take leave of s.o (formal)

= to say goodbye to so

Bend down one's sickness:

= overcome one's illness.

Keep hold on life: continue to live

P.2:

Allot s.t to s.o: give s.t to s.o,
save s.t for s.o

Allotted (adj) time/ place/ duty.

Let me now keep my hold on life till the allotted time comes in

We did the test within the time allotted to us.

Behold s.o/s.t (formal): see s.o/s.t

PHẦN I

Thời ấy đức Thế Tôn an cư mùa mưa tại Beluva gần Tỳ Xá Ly, ở đấy một cơn bệnh trọng đến với Ngài. Rồi tư tưởng này nảy ra trong trí Ngài: "Thật không hợp lý nếu ta diệt độ mà không nói gì với các đệ tử hầu cận ta và không giã từ Tăng chúng".

Giã từ ai

Nhiếp phục cơn bệnh

Duy trì sự sống, tiếp tục sống.

Dành c.g cho ai

Được dành (thì giờ, chỗ, việc, phận sự)

Nay ta hãy duy trì sự sống cho đến kỳ hạn đã định.

Chúng ta làm bài kiểm trong thời hạn dành cho chúng ta.

Ngắm nhìn

Behold! all component things are impermanent. Strive on!

I have beheld how the Lord was in health and how the Lord had to suffer.

At the sight of s.o/ s.t = seeing s.o/ s.t

Take comfort from s.o/ s.t:

= get consolation from s.o / s.t

Bring comfort to s.o: give comfort to s.o; comfort/ console s.o

Though at the sight of the sickness of the Lord, my body became weak as a creeper, and the horizon became dim before me, and my faculties were no longer clear, yet I took some little comfort from the thought that the Lord would not pass away until he had left instructions concerning the Order.

P. 3:

Esoteric doctrine: inner doctrine, the teaching understood only by a few disciples.

Exoteric doctrine: outer doctrine, the teaching suitable for the public.

The closed fist (idiom): something hidden, secret

What then? Does the Order expect that of me?

Hãy nhìn! các pháp hữu vi đều là vô thường. Hãy tinh tấn!

Con đã thấy Thế Tôn mạnh khoẻ thế nào và Thế Tôn bị bệnh khổ ra sao.

Khi thấy ai / c.g

Được an ủi nhờ ai / c.g

Đem lại an ủi cho ai, an ủi ai

Dù khi thấy Thế Tôn lâm bệnh, thân con hóa ra yếu ớt như lau sậy, chân trời trở nên mờ mịt trước mắt con, các căn của con không còn sáng suốt, tuy vậy con cũng được đôi chút an ủi vì nghĩ rằng Thế Tôn sẽ không diệt độ cho đến khi Ngài để lại di huấn liên hệ đến Tăng đoàn.

Mật giáo, giáo lý được một số ít đệ tử hiểu

Hiển giáo, giáo lý phù hợp với quần chúng

Bàn tay nắm chặt: vật giấu kín, điều bí mật

Này sao? Tăng chúng còn chờ đợi điều ấy nơi ta ư?

Then the wanderer Subhadda asked the Lord to receive him into the Order, so he was the last disciple to be converted by the Lord himself and soon became an Arahant.

CHAPTER VI:

The last scene.

The Lord asked the Bhikkhus to take the Dhamma-Discipline as their teacher after he was gone.

Then he asked them many times if any brother had doubt about the Buddha, the Dhamma or the Path, the method, he might inquire freely, but they were silent. The Lord said: "The Tathāgata knows for certain that no one in this assembly has any doubt, for even the most backward of these 500 bhikkhus has become a Stream-Winner, is no longer liable to be reborn in a woeful state and is assured of attaining Enlightenment/ Arahantship."

At last the Lord gave them the final exhortation: "Behold now, Bhikkhus, I exhort you. Subject to change are all component things. Work out your salvation with diligence!"

Rồi du sĩ Subhadda thỉnh cầu Thế Tôn nhận Tôn giả vào Tăng chúng, như vậy Tôn giả là đệ tử cuối cùng được chính Thế Tôn truyền giới và chẳng bao lâu cũng trở thành một bậc Thánh A-la-hán.

PHẨM VI:

Cảnh cuối cùng.

Thế Tôn bảo Tăng chúng lấy Pháp-Luật làm thầy sau khi Ngài diệt độ.

Rồi Ngài hỏi nhiều lần xem có vị Tỷ-kheo nào nghi hoặc về Phật, Pháp, Thánh đạo hay pháp môn, vị ấy có thể tự do hỏi Ngài, nhưng các vị đều im lặng. Thế Tôn dạy: "Như Lai biết chắc chắn không ai trong hội chúng này còn nghi hoặc vì ngay cả vị thấp nhất trong 500 vị Tỷ-kheo cũng đã thành bậc Dự lưu, không còn phải chịu tái sinh vào đọa xứ và chắc chắn chứng đắc giác ngộ Thánh quả."

Cuối cùng Thế Tôn nói lời khích lệ tối hậu với chư Tăng: "Này các Tỷ-kheo, hãy nhìn xem, ta khích lệ các vị. Các pháp hữu vi đều vô thường biến hoại. Hãy tinh tấn tự cứu độ mình!"

How transient are all component things!

Growth is their nature and decay; They are produced, they are dissolved again;

To bring them all into subjection - that is bliss.

Next the Lord asked the Elder Ānanda to go into Kusināra and inform the Mallas of his coming passing away in the last watch of the night. Then the Mallas were presented in groups to the Lord in the first watch. At that time, Subhadda(P.), a wandering ascetic, who heard of the Lord's final passing away, went to the Sāla Grove to request the Lord to clear his doubt about other religious leaders, founders of schools of doctrine.

The Lord said to him: "In whatever doctrine and discipline, the noble eightfold Path is not found, neither is there the first Samana, nor the second, nor the third, nor the last. Now in this Doctrine and Discipline, the Noble Eightfold Path is found and in it are found the true saints of the 4 degrees. The systems of other teachers are devoid of true saints. In this Doctrine and Disciple, may the Bhikkhus live the righteous life so that the world be not devoid of Arahants!"

Hữu vị vạn pháp thật vô thường,

Bản chất sinh thành biến hoại luôn Chúng được tạo nên rồi đoạn diệt.

Các hành tịnh chỉ - tối bình an.

Kể đó Thế Tôn bảo Trưởng lão Ānanda đi vào Kusināra báo cho bộ tộc Mallas biết Ngài sắp diệt độ vào canh cuối đêm ấy. Sau đó dân chúng Mallas được yết kiến Thế Tôn theo từng nhóm vào canh đầu.

Bấy giờ Subhadda, một du sĩ khổ hạnh, nghe tin Thế Tôn sắp diệt độ liền đến rừng Sāla để thỉnh cầu Ngài giải tỏa mối nghi hoặc về các ngoại đạo sư, các vị sáng lập các trường phái giáo lý.

Thế Tôn dạy vị ấy: "Trong bất cứ Pháp-Luật nào cũng không tìm thấy Bát Thánh Đạo, cũng không có vị đệ nhất samôn, đệ nhị, đệ tam, đệ tứ (Dự lưu, nhất lai, Bất lai, A-la-hán). Nay trong Pháp Luật này, ta tìm thấy Bát Thánh Đạo và thấy được các Thánh nhân chân chánh thuộc 4 cấp bậc ấy. Các hệ thống ngoại đạo sư đều thiếu vắng các bậc thánh chân chánh. Trong Pháp luật này, ước mong các Tỷ-kheo sống đời chân chánh để thế giới này không thiếu vắng Các Thánh A-la-hán!"

I have preached the Dhamma without making any distinction between exoteric and esoteric doctrine; for in respect of Truths (teachings) the Tathāgata has no such things as the closed fist of a teacher who keeps something back.

These two terms refer to both individuals and teachings: "This part of my doctrine will I (not) teach others" -such a thought means limiting the Dhamma to an inner circle and barring the Dhamma to others. "To this person I shall (not) teach." Such a thought implies individual distinction. But the Buddha makes no such distinction both concerning his teaching and his disciples.

The Buddha has nothing esoteric in his teachings, nor has he any inner circle among his disciples. (Narada Mahāthera)

Now the Tathāgata, Ānanda, thinks not that it is he who should lead the Brotherhood or that the Order is dependent on him. Why then, should he leave instructions in any matter concerning the Order?

Ta đã thuyết Pháp không phân biệt hiển giáo và mật giáo; vì đối với các giáo lý, Như Lai không có điều gì như thế bàn tay nắm chặt của bậc đạo sư còn giữ lại đôi điều nào đó.

Hai từ này đề cập cá nhân lẫn giáo pháp: "Phần giáo lý này ta sẽ (không) dạy các kẻ kia" - tư tưởng này hàm ý hạn chế giáo lý cho một nhóm nội bộ, và ngăn cản những kẻ khác đến với giáo lý. "Ta sẽ (không) dạy người này". Tư tưởng này bao hàm sự phân biệt cá nhân. Còn đức Phật không phân biệt như vậy cả về giáo lý lẫn các đệ tử.

Đức Phật không có điều gì bí mật trong giáo pháp của Ngài, Ngài cũng không có số người riêng nội bộ giữa hàng đệ tử. (Đại trưởng Lão Narada)

Nay Ānanda, nay Như Lai không nghĩ rằng chính Ngài hướng dẫn Tăng chúng hay giáo đoàn phải lệ thuộc vào Ngài. Vậy thì sao Ngài lại phải để lời di huấn trong bất cứ vấn đề gì liên hệ chúng Tăng?

P.4:

Betake oneself to s.t (formal):
go to s.t

Hold fast to s.t (idiom): continue to believe in s.t (an idea/ doctrine) resolutely

Therefore, O Ānanda, be ye lamps to yourselves. Be ye a refuge to yourselves. Betake yourselves to no external refuge. Hold fast to the Truth (Dhammā) as a lamp. Hold fast as a refuge to the Truth.

How is the Brother to be a lamp to himself, a refuge to himself, betaking himself to no external refuge?

Attadīpā Viharatta (P.): be ye lamps/ islands to yourselves. Be ye a refuge to yourselves

= Dwell making yourselves lamps/ islands, making yourselves your refuge...

According to the Commentary, "dīpa" here means "island", a support in the great ocean, Samsāra (Samsāra-sāgara)

The simile of an island as a safe place in the ocean, the round of rebirth, is used here.

Đi đến nơi nào

Nắm vững c.g, vững tin điều gì

Vậy này Ānanda, hãy tự làm ngọn đèn cho chính mình. Hãy tự làm nơi nương tựa cho mình. Đừng tìm nơi nương tựa nào khác. Giữ vững chánh pháp làm ngọn đèn. Giữ vững chánh pháp làm nơi nương tựa.

Thế nào là vị Tỷ-kheo làm ngọn đèn cho chính mình, là nơi nương tựa cho chính mình, không tìm nơi nương tựa nào khác?

Hãy làm ngọn đèn/ hòn đảo cho chính mình. Hãy tự làm nơi nương tựa cho mình...

Theo bản số giải, "dīpa" ở đây là "hòn đảo", nơi nương tựa trên đại dương sinh tử luân hồi.

Ảnh dụ hòn đảo làm nơi an trú trên biển sinh tử được dùng ở đây.

And he spoke of the **Four Persons worthy of a thupa**: "A Tathāgata, a Pacceka-Buddha(P.) (one who is awakened for himself alone without declaring the Dhamma to the world), a Savaka(P.) (a true hearer of the Tathāgata) and a Cakkavatti(P.) (Wheel-Turning King) The Lord said words of consolation to the weeping Ānanda and spoke of his four wonderful qualities: he made any group of brothers or sisters or laymen or laywomen joyful on seeing him and hearing his discourse.

When the Elder Ānanda requested him not to attain Parinibbāna in a small town like Kusinārā, he told him that Kusinārā had once been Kusāvati(P.), the royal city of a universal monarch named Mahā-Sudassana(P.). Then he taught the Mahā-Sudassana Sutta about the greatest glory and majesty of the greatest King to show the impermanence of all things.

Then he revealed himself as King Mahā-Sudassana, Queen Subhaddhā as Rāhula's mother, and Kusinārā as the spot where he had passed away seven times and now was the eighth time he would lay aside his last body there. He concluded the sutta with the celebrated verse:

Và ngài nói đến **Bốn Hạng Người xứng đáng được thờ Bào Tháp**: đức Như Lai, Độc giác Phật (vị giác ngộ phần mình nhưng không thuyết pháp cho đời), vị Thanh Văn đệ tử chân chánh của Như Lai và vị Chuyển Luân Vương.

Đức Phật nói lời an ủi Tôn Giả Ānanda đang khóc và nêu lên bốn đức tính vi diệu của Tôn Giả: Tôn Giả làm cho nhóm Tỷ-kheo, Tỷ-kheo-ni, nam nữ cư sĩ nào cũng hoan hỷ khi yết kiến Tôn Giả và nghe Tôn Giả thuyết pháp.

Khi Trưởng lão Ānanda thỉnh cầu ngài đừng diệt độ tại một thị trấn nhỏ như Kusinārā, Ngài bảo rằng Kusinārā đã từng là Kusāvati, kinh thành của một vị chuyển luân vương mệnh danh Đại Thiện Kiến. Sau đó Ngài giảng kinh Đại Thiện Kiến Vương về cảnh vinh quang oai hùng tối thượng của vị Thánh Vương tối thượng để chứng tỏ sự vô thường của vạn pháp.

Sau đó ngài tự nhận là Vua Đại Thiện Kiến, Hoàng hậu Đại Hiền Phi là mẫu thân Rāhula, và Kusinārā là nơi Ngài đã mệnh chung bảy lần và bây giờ là lần thứ tám Ngài bỏ thân cuối cùng tại đó. Ngài kết thúc bài kinh với vần kệ nổi tiếng:

Then he said that the two offerings of food-the one before his Enlightenment and the other before his final passing away - are of equal fruit and of much greater fruit and greater profit than any other.

CHAPTER V:

The Lord and the Order of Bhikkhus went to the **Sāla Grove of the Mallas** and he asked the Elder Ānanda to spread a couch for him.

On his couch between the twin Sāla trees, he expounded on how the Lord is rightly honoured and held sacred.

Next he spoke of **Four Holy Places** which the faithful followers should visit with reverence: the place where the Tathāgata was born, the place where he attained Supreme Enlightenment, the place where he turned the Wheel of Truth and the place where he realised Parinibbāna: (he passed finally away)

Then he taught the Bhikkhus how to conduct themselves with women and how to do with the remains of the Tathāgata.

Sau đó Ngài bảo rằng hai món thực phẩm cúng dường trước khi Ngài Giác Ngộ và trước khi Ngài diệt độ cùng được quả báo như nhau và được nhiều kết quả lớn, lợi ích hơn bất cứ món cúng dường nào khác.

PHẨM V:

Đức Thế Tôn và chúng Tăng đến rừng Sāla của dòng họ Mallas và ngài bảo Trưởng lão Ānanda trải sàng tọa cho ngài.

Trên sàng tọa giữa đôi Sāla song thọ, Ngài thuyết giảng cách Thế Tôn được tôn trọng, kính lễ đúng chánh pháp.

Kế đó Ngài nói về Bốn Thánh Địa mà các đệ tử mô đạo phải chiêm bái: nơi đức Như Lai đản sinh, nơi Ngài Chứng Vô Thượng Giác Ngộ, nơi Ngài Chuyển Pháp Luân và nơi ngài đắc Niết-bàn Vô dư y/ đại diệt độ.

Về sau Ngài dạy Các Tỷ-kheo cách đối xử với nữ giới và cách hành lễ cúng dường thân xá-lợi của đức Như Lai.

P.5:

Herein (= in this teaching), mendicants, a brother lives observing the body in the body, ardent, self-possessed and mindful, so as to overcome the hankering and dejection in the world. And in the same way, he lives observing feelings, mental states and mental objects.

Live observing the body in the Body: live contemplating/ considering the body/ reflecting on/ looking upon the body.

Hanker for s.t = desire for s.t.
→ Hankering (n) desire

Dejection = sadness, grief
Overcome the hankering and dejection in the world = conquer desire and grief.

Whoever shall be a lamp to themselves...., it is they among my bhikkhus, who shall reach the very topmost height. But they must be anxious to learn.

Reach the very topmost height
= Be in highest condition, attain Arahantship/ Sainthood

PART II

P. 1→2:

Pass away, now Lord, from existence. Now is the time for the Well-Farer to pass away.

Ở đây (trong giáo lý này) này các Tỷ-kheo, vị Tỷ-kheo sống quán thân trên thân, nhiệt tâm, tỉnh giác, chánh niệm để nhiếp phục tham ái ưu bi ở đời. Cũng vậy vị ấy sống quán thọ, tâm và pháp.

Sống quán thân trên thân/ trong thân.

Ham muốn điều gì

Tham ái

Ưu bi, sầu não

Nhiếp phục tham ái và ưu bi ở đời

Bất cứ ai làm ngọn đèn cho chính mình, chính những vị ấy trong các Tỷ-kheo của ta sẽ đạt đỉnh cao tối thượng. Song các vị ấy phải tha thiết học hành.

Đạt đỉnh cao tối thượng: đắc tối thắng pháp, đắc Thánh quả A-la-hán

PHẦN II

Giờ đây, bạch Thế Tôn, hãy diệt độ. Nay là thời bậc Thiện Thệ diệt độ.

I shall not pass away, O Evil One, until not only the brothers and sisters of the Order, but also the male and female lay-disciples shall have become true hearers, wise and well-learned, carrying the teachings in their memory, masters of the doctrine, correct in life, walking according to the precepts.

A hearer (savaka): a disciple who hears the Buddha - Dhamma

Carry s.t in one's memory: keep/bear s.t in mind

Be a master of the doctrine: master the doctrine, fully understand the teaching.

Be correct in life: be righteous in one's living, be proper in one's behaviour

Walk according to the precepts: observe/ keep the rules

Explain s.t minutely: make s.t clear in detail.

Start a false doctrine: raise an untrue teaching

When others start a false doctrine, my disciples shall be able to refute it and spread the wonderful Truth abroad.

Refute:s.t: prove s.t to be wrong

Refute: a theory, a view

Này Ac ma, ta sẽ không diệt độ cho đến khi nào không chỉ Tỷ-kheo và Tỷ-kheo-ni trong giáo đoàn, mà cả nam nữ đệ tử tại gia đều trở thành những đệ tử (thanh văn) chân chánh, hiền trí, khéo tu tập, đa văn, thọ trì giáo pháp trong tâm, tinh thông giáo lý, sống chân chánh, theo đúng giới luật.

Vị thanh văn: vị đệ tử nghe Phật Pháp

Ghi nhớ điều gì trong tâm

Tinh thông, quán triệt giáo lý

Sống chân chánh, xử thế đúng đắn, giữ thái độ sống đoan chánh.

Theo đúng giới luật, giữ giới

Giải thích đ.g rõ ràng, chi tiết

Khởi lên một tà thuyết

Khi ngoại nhân khởi lên một tà thuyết, các đệ tử tại gia có thể bài bác nó và truyền diệu Pháp khắp nơi.

Bài bác đ.g, chứng minh đ.g là sai

Bài bác một lý thuyết, quan điểm

Then you should reject it. But if they harmonize with the Suttas and the Vinaya, you may come to the conclusion: "Verily this is the word of the Lord and it has been well-grasped by that brother." You should receive this as the First Great Authority.

2)... again a Brother may say: "...From the mouth of that Sangha with their elders and leaders,..." (ditto, the same as above)

3)... "From the mouth of those Elders versed in the truths and the rules.." (ditto)

4)- "From the mouth of that Elder versed in the truths and the rules..." (ditto)

These are the **Four Great Authorities**

Next he went to Pāvā(P.) and stayed at the mango grove of Cunda(P.) the Smith, who offered a meal to the Lord and the Order. Then a severe sickness, dysentery, fell upon him, but he bore it without complaint and went on to Kusinārā(P.). In this course, the Lord had to sit down at many places and he was offered a pair of robes by Pukkusa(P.), a young Mallian, who was amazed at his calmness.

Vậy các vị phải bác bỏ điều ấy. Nhưng nếu chúng phù hợp với Kinh và Luật, các vị có thể đi đến kết luận: "Quả đây là lời dạy của Thế Tôn đã được Tỷ-kheo này hiểu đúng đắn". Các vị phải thọ trì đây là Đại Giáo Pháp thứ nhất.

2) Lại có vị Tỷ-kheo bảo: "Từ miệng Tăng Chúng gồm nhiều vị Thượng Toạ lãnh đạo ấy." (như trên)

3).. "Từ miệng Chư Thượng Toạ đa văn tinh thông giáo pháp và giới luật ấy..."(như trên)

4)... "Từ miệng vị Thượng Toạ tinh thông Giáo Pháp và Giới Luật ấy..." (như trên)

Đây là Bốn Đại Giáo Pháp

Kế đó Ngài đến Pāvā trú tại vườn xoài của người thợ rèn Cunda, vị này cúng dường Thế Tôn và chư Tăng một buổi thọ thực. Sau đó, cơn bệnh trọng, bệnh huyết lỵ, chợt ập vào ngài nhưng Ngài cố chịu đựng không than phiền và đi tiếp đến Kusinārā. Trong đoạn đường này, Thế Tôn phải ngồi nghỉ nhiều chỗ và Ngài được Pukkusa, một thanh niên dòng Mallas, cúng dường cặp y, vì thần phục sự an tịnh của Ngài.

"All component things are impermanent. Work out your salvation with diligence. The final extinction of the Tathāgata will take place before long."

(before long = soon)

CHAPTER IV:

On leaving Vesālī, he went to Bhandā village, where he taught the Four Truths, (Dhamma), namely, the Noble Conduct (sīla), Concentration (samādhi), Wisdom (paññā) and Freedom (vimutti).

Proceeding further on to the north, he stayed at Ānanda Shrine in Bhoga-Nagara, where he taught the Four Great Authorities (mahāpadesa(P.)):

1/ A brother may say: "From the mouth of the Lord himself have I heard thus: This is the truth, this is the discipline, this is the teaching of the Master". His words should neither be accepted nor rejected. Without praise and without scorn, every word and every sentence should be studied carefully and compared with the Suttas and Vinaya (the Rules). When so compared, if they do not harmonize with the Suttas and the Vinaya, you may come to the conclusion: "Verily this is not the word of the Lord, and it has been wrongly grasped by that brother."

"Các pháp hữu vi đều vô thường. Hãy tinh tấn tự cứu độ mình. Chẳng bao lâu nữa Như Lai sẽ diệt độ".

(Niết-bàn tối hậu sẽ diễn ra).

(chẳng bao lâu)

PHẨM IV:

Khi rời Vesālī, Ngài đến làng Bhandā, ở đó Ngài dạy Bốn Pháp, gọi là Thánh Giới, Thánh Định, Thánh Tuệ và Thánh Giải Thoát.

Tiến dần lên mãi về phương bắc, Ngài trú tại đền Ānanda ở thành Bhoga, nơi Ngài diễn giảng Bốn Đại Giáo Pháp (4 Pháp Tham Chiếu Lớn)
1/ Một Tỷ-kheo có thể nói:

"Chính từ miệng Thế Tôn, Tôi đã nghe như vậy: Đây là pháp, đây là luật, đây là lời dạy của bậc Đạo Sư". Lời nói ấy không nên bác bỏ hay chấp nhận. Không tán thán cũng không chê bai, mỗi chữ mỗi câu kia cần được nghiên cứu kỹ lưỡng và so sánh với kinh và luật. Khi được so sánh như vậy, nếu chúng không phù hợp với Kinh và Luật, các vị có thể đi đến kết luận: "Thực sự đây không phải là lời dạy của Thế Tôn và nó bị Tỷ-kheo kia hiểu sai lạc".

PART III

P.1→2:

Now at that time, the twin Sāla trees were all one mass of bloom with flowers out of season

Be all one mass of bloom = be in full bloom, be fully flourishing

Out of season ≠ in season

They dropped and sprinkled and scattered themselves out of reverence for the successor of the Buddhas of old.

Sprinkle s.t on s.t: scatter/shower s.t in small drops

Successor (n): one who succeeds s.o, who comes after s.o and takes his place.

Buddha Gotama is the successor to/ of the past Buddhas.

And heavenly Mandarava flowers too, and heavenly sandalwood powder came falling from the sky, and all over the body of Tathāgata they descended and sprinkled...

And heavenly music was sounded in the sky and heavenly song came wafted from the sky out of reverence for the successor of the past Buddhas.

P.3→4:

Now it is not thus, Ānanda, that the Tathāgata is rightly honoured, revered, held sacred...

PHẦN III

Bấy giờ, đôi Sala song thọ đang nở đầy hoa trái mùa

Nở đầy hoa, rộ nở

Trái mùa ≠ đúng mùa

Chúng rơi xuống, reo rắc, tung vãi để cúng dường, tỏ sự sùng kính bậc kế thừa chư Phật quá khứ.

Rãi rắc c.g trên c.g

Vị kế thừa, kế ngôi vị ai

Đức Phật Gotama là bậc kế thừa chư Phật quá khứ.

Và thiên hoa Mạn-đà-la, thiên hương chiên-đàn từ trời rơi xuống rải rắc khắp thân mình đức Như Lai...

Và rồi thiên nhạc trỗi lên trong bầu trời, thiên ca văng vẳng đưa xuống để cúng dường bậc kế thừa chư Phật quá khứ.

Bây giờ đây, này Ānanda, đố không phải là Như Lai được kính trọng, đánh lễ, tôn sùng đúng cách...

Reverence s.o (formal)

= Respect s.o

Out of reverence for s.o: out of respect for s.o

Hold s.o sacred: regard s.o as holy

But the brother or the sister, the devout lay-man or woman, who fulfils all the greater and lesser duties, who is correct in life..., it is he or she who rightly honours, reverences, holds sacred the Tathāgata with the worthiest homage.

Tôn trọng ai

Vi tôn trọng ai

Tôn thờ, xem ai là linh thiêng

Song vị Tỷ-kheo, Tỷ-kheo-ni, nam nữ cư sĩ nào hoàn thành mọi phận sự lớn nhỏ(chánh pháp và tùy pháp), chân chánh trong đời, chính vị ấy là người kính trọng, đánh lễ, tôn sùng Như Lai với cách cúng dường tối thượng.

**
*

B- SUMMARY OF THE MAHĀPARINIBBĀNA SUTTA

SƠ LƯỢC KINH ĐẠI BÁT-NIẾT-BÀN/ ĐẠI DIỆT ĐỘ

This sutta is regarded as the longest and most important of the Digha Nikāya. Compiled in a narrative form, it is the story of the Buddha's last days, of what he did, what he said and what happened to him during the last year of his life. It contains many important discourses on a number of the Lord's fundamental teachings and is divided into six chapters.

Kinh này được xem là kinh dài và quan trọng nhất trong Trường Bộ. Được kiết tập theo thể truyện ký, đó là chuyện những ngày cuối đời đức Phật, những việc Ngài làm, những lời Ngài dạy và những gì xảy đến với Ngài trong năm cuối đời. Kinh gồm nhiều bài giảng quan trọng về 1 số giáo lý căn bản của đức Thế Tôn và được chia ra 6 phẩm.

CHAPTER III:

While staying at Chāpāla(P.) shrine in Vesālī(P.), the Lord praised the beauty of this charming spot. Next he told Māra, the Evil One, of his Parinibbāna in three months' time and consciously rejected the rest of his life. Then arose a mighty earthquake and he explained to the Elder Ānanda the Eight causes of the earthquake, Eight kinds of Assemblies, Eight Positions of Mastery and Eight Stages of Deliverance.

The Elder Ānanda then requested the Lord to remain during the aeon for the good and welfare of many but the Lord rejected his appeal.

Next they went to Mahāvana to the Kūtagara Hall, where he spoke of the fundamental truths which he had declared, namely:

- The Four Arisings of Mindfulness,
- The Four Right Efforts,
- The Four Roads to Psychic Power,
- The Five Faculties,
- The Five Powers,
- The Seven limbs of Awakening,
- The Eightfold Noble Path.

And he exhorted them, saying:

PHẨM III:

Trong lúc trú tại đền Chāpāla ở Vesālī, Thế Tôn ca ngợi vẻ đẹp của thắng cảnh này. Sau đó Ngài báo cho Ác ma về Niết-bàn vô dư y của Ngài trong ba tháng nữa và Ngài tỉnh giác từ bỏ thọ hành. Khi ấy một cơn đại địa chấn nổi lên và Ngài giải thích cho Trưởng Lão Ānanda Tám nguyên nhân địa chấn, Tám loại Hội Chúng, Tám Thắng Xứ và Tám cấp độ Giải Thoát.

Rồi Trưởng lão Ānanda thỉnh cầu Thế Tôn ở lại cho trọn kiếp vì an lạc và hạnh phúc của số đông, nhưng Thế Tôn bác bỏ lời thỉnh cầu ấy.

Kế đó, các vị đến Đại Lâm, tại giảng đường Kūtagara, Ngài nhắc lại các pháp căn bản Ngài đã thuyết giảng, đó là:

- Tứ Niệm Xứ,
- Tứ Chánh Cẩn,
- Tứ Như Ý Túc,
- Ngũ Căn,
- Ngũ Lực,
- Thất Giác chi,
- Bát Thánh Đạo.

Và Ngài khích lệ các vị, bảo:

This is the Mirror of Truth, endowed with which a holy disciple may predict of himself: **"Downfall is destroyed by me. I am a Stream-Winner, I am no longer liable to be reborn in woeful states and assured of finally attaining enlightenment."**

Then he proceeded to Vesāli and stayed at **Ambapāli(P.)'s mango-grove**, where he taught the Brethren to be mindful and self-possessed and to live contemplating the body, feelings, mental states and mental objects. There, the Buddha and the Order were entertained by Ambapāli the courtesan, who later offered them her mango-grove.

Next he went to Beluva, a small village, where he took his rainy retreat and a severe sickness came upon him, even to death. But he made a strong effort to bend down the sickness and keep his hold on life till the allotted time.

After his recovery, he told the Elder Ānanda and the Bhikkhus to be lamps to themselves, to be a refuge to themselves, to hold fast to the Dhamma as a lamp and not to look for refuge to anyone besides themselves.

Đây là Pháp Kính mà vị Thánh đệ tử đạt được có thể dự đoán về phần mình: "Địa ngục đã bị đoạn tận đối với ta. Ta là vị Nhập Lưu, không còn phải chịu tái sinh vào đọa xứ và nhất định cuối cùng chúng đắc quả giác ngộ"

Sau đó ngài đến thành Vesāli và an trú tại **vườn xoài Ambapāli, (Cô Gái Vườn Xoài)**, ở đó Ngài dạy chư Tăng chánh niệm tỉnh giác, sống quán thân, thọ, tâm, pháp.

Tại đó, đức Phật và chư Tăng được kỹ nữ Ambapāli mời thọ thực và sau đó vị ấy cúng dường Tăng chúng vườn xoài của mình.

Kế tiếp Ngài đến Beluva, ngôi làng nhỏ nơi ngài an cư mùa mưa và một cơn bệnh trầm trọng chợt đến với Ngài, gần như chết. Nhưng Ngài nỗ lực nhiếp phục cơn bệnh và duy trì sức sống cho đến thời đã định.

Sau khi bình phục, Ngài dạy Trưởng lão Ānanda và chư Tăng phải tự làm ngọn đèn cho chính mình, làm nơi nương tựa cho chính mình, giữ vững chánh pháp làm ngọn đèn và không tìm nơi nương tựa ở ai khác ngoài chính mình.

CHAPTER I:

On the eve of his last great tour, while staying at Rājagaha on the Gijjhakūta (the Vulture's Peak) the Buddha gave the Order the famous discourse on the **Seven Factors of Non-Decline (7 Conditions of Welfare)** of a clan and **Seven Factors of Non-Decline of the bhikkhus**, namely:

- 1/ **Frequenting the meetings of the Order in concord/ harmony.**
- 2/ **Carrying out the duties of the Order in concord.**
- 3/ **Establishing nothing that has not been already prescribed and acting in accordance with the rules as laid down.**
- 4/ **Honouring, esteeming, revering and supporting the well-experienced elders, the fathers and leaders of the Order and listening to their words.**
- 5/ **Not falling under the influence of craving leading to rebirth.**
- 6/ **Delighting in a secluded life.**
- 7/ **Training their minds in self-possession.**

PHẨM I:

Vào đêm trước cuộc hành trình vĩ đại cuối đời Ngài, trong lúc trú tại **Vương Xá**, trên núi Linh Thú đức Phật thuyết pháp cho Tăng chúng bài kinh danh tiếng về **Bảy Pháp Bất Thối (7 Điều kiện sống An Lạc/ Hưng Thịnh)** của một bộ tộc và **Bảy Pháp Bất Thối của chúng Tỷ-kheo**, đó là:

- 1/ **Thường dự hội họp của tăng chúng trong đoàn kết, hoà hợp.**
- 2/ **Thực hành các tăng sự trong đoàn kết.**
- 3/ **Không thiết lập những gì (luật lệ) trước đó không được ban hành và làm đúng theo giới luật đã được đề ra.**
- 4/ **Tôn sùng, quý trọng, kính lễ ủng hộ (cúng dường) các vị Trưởng Lão Thượng Tọa giàu kinh nghiệm, các vị cha lãnh đạo Tăng chúng và lắng nghe các vị.**
- 5/ **Không chịu tác động của tham ái đưa đến tái sinh.**
- 6/ **Thích thú an tịnh độc cư.**
- 7/ **Tu tập tâm chánh niệm tỉnh giác.**

So long as these 7 Factors continue to exist in the Order and the Bhikkhus are well-instructed in these, they may be expected to prosper, not to decline.

He taught them many other **Seven Factors of Non-Decline**.

Then he set out his tour with the company of his Bhikkhus to **Ambalatthika**(P.) and **Nālandā** (P.), where he held Dhamma talks with them about **Sīla**(P.) (**Virtue**), **Samādhi** (P.) (**Concentration**), **Pañña** (P.) (**Wisdom**) and their **great fruit: the freedom of mind from all cankers**.

At Nālandā's Pāvārika Mango-Grove arose the conversation between the Lord and the Elder Sāriputta about the lineage of faith of the Buddhas.

Next he went to the village of Pātali, where he taught his lay-disciples the five losses of the evil-doer through his wrong conduct and **the five gains of the well-doer through his right conduct in this life**.

There, the Lord and the Order were entertained by Sunidha and Vassakara, the chief ministers of Magadha, who were building a fortress to repel the Vajjians.

Notes:

Gijjhakuta (P.): the Vulture's Peak

Bao lâu Bảy pháp Bất Thoái còn tồn tại trong Tăng chúng và các Tỷ-kheo khéo học tập các pháp này, giáo hội mới mong được hưng thịnh, chứ không suy thoái.

Ngài còn dạy các vị nhiều loại Bảy Pháp Bất Thoái khác nữa.

Rồi Ngài khởi hành cùng Tăng chúng đến **Ambalatthika** và **Nālandā**, tại đó Ngài nói nhiều pháp thoại với chư Tăng về **Giới, Định, Tuệ và kết quả lớn của chúng: tâm giải thoát các lậu hoặc**.

Tại vườn xoài Pāvārika ở Nālandā khởi lên cuộc đàm thoại giữa Thế Tôn và Trưởng lão Xá-lợi-phất về truyền thống chánh pháp của chư Phật.

Rồi Ngài đến làng Pātali, ở đó Ngài dạy các cư sĩ tại gia năm bất hạnh lớn của người làm ác do tà hạnh và **năm lợi lạc của người làm thiện do chánh hạnh trong đời này**.

Tại đó, Thế Tôn và Tăng chúng được Sunidha và Vassakara hai đại thần xứ Magadha, thỉnh mời thọ thực lúc hai vị đang xây thành lũy ngăn chặn dân Vajjians (Vạt-kỳ).

Linh Thú Sơn (đỉnh núi kên kên)

Prosperity (n): welfare, non-decline ≠ decline

Prescribe s.t: declare s.t as a rule.

Prosper (v) ≠ decline

Repel s.o: drive s.o back

CHAPTER II:

He went on to the village of Koti, where he expounded the Four Noble Truths, saying: "It is through not understanding the 4 Noble Truths, O bhikkhus, that we have had to wander so long in this weary path of rebirth, both you and I!"

Later, while he stayed at Nādika, he taught the Famous Discourse on the **Mirror of Truth (Dhammādāsa** (P.)) to the disciple who has confidence in:

The Buddha: the Exalted One, the Arahant...(endowed with Ten Epithets).

The Dhamma: It is well-taught by the Lord, it is self-realised, timeless, a come-and-see thing, leading onward, to be understood by the wise.

The Sangha: the Lord's Order is of good conduct, of upright conduct..., that is, the 4 pairs of persons, the eight individuals. This Order is worthy of offerings, of reverence, it is a matchless field of merit for the world.

Hưng thịnh, an cư, không suy thoái

Ban hành một luật lệ

Hưng thịnh ≠ suy thoái

Ngăn chặn, đẩy lùi ai.

PHẨM II:

Kế Ngài đến làng Koti, ở đó Ngài thuyết giảng Tứ Thánh Đế: "**Chính do không hiểu Tứ Thánh Đế, này các Tỷ-kheo, mà chúng ta đã phải trôi lăn trong sinh tử lộ đầy khổ nhọc này, cả ta và các vị nữa!**"

Sau đó, trong khi ngài ngụ tại **Nādika**, Ngài thuyết bài kinh danh tiếng **Pháp Kính** cho vị đệ tử có lòng tinh tín vào.

Đức Phật là đức Thế Tôn, bậc A-la-hán... (dầy đủ Thập Hiệu).

Pháp được Thế Tôn khéo giảng, do tự thân chứng ngộ, không có thời gian (có hiệu quả tức thì), pháp đến để thấy, hưởng thượng, được người trí thấu hiểu.

Tăng: Thiện hạnh là chúng Tăng đệ tử Thế Tôn, trực hạnh là chúng Tăng...đó là bốn đôi tám vị. Chúng Tăng này xứng đáng được cúng dường, tôn trọng, đó là phước điền vô thượng đối với đời.

BUDDHISM, ECOLOGY AND GLOBAL ETHICS

INTRODUCTION:

- Prepare to do s.t**
= Be prepared to do s.t
- Sustain s.o/ s.t**
- An environmental crisis**
- Threaten s.o/ s.t**
- Debate s.t** = discuss
- A policy-maker** = a politician
- Viable (adj)**
- A species:** a class group of
- Endanger s.o/ s.t**
= Cause danger to s.o/ s.t
→ Endangered (adj)
Be embedded in life cycles
- An eco-system**
- Generate s.t** = produce s.t
- Underlie s.t** = Be the basis of s.t
- Assert s.t** = State s.t firmly
- A compact** = An influence
- Transcend s.t**
= Go beyond or over s.t
- Transcendence (n)**
- Portable (adj)** = easily moved
= movable
- Prompt s.o to do s.t**
= Cause s.o to do s.t
- Address a problem**
= Try hard to understand it

Chuẩn bị làm c.g

Nâng đỡ, hỗ trợ
Cuộc khủng hoảng về môi trường
Đe dọa ai/ c.g
Thảo luận
Chính trị gia
Cố khả năng hoạt động đơn độc
Một loại, nhóm
Gây nguy hiểm cho ai/ c.g

Có nguy cơ bị hủy diệt
Được đặt vào các chu kỳ sống
Một hệ sinh thái
Phát minh, tạo ra
Làm nền tảng của c.g
Xác nhận c.g
Ảnh hưởng
Vượt lên c.g

Sự vượt lên, thăng hoa
Dễ di động

Khiến ai làm gì

Cố tìm hiểu một vấn đề

The 4 Arousings of mindfulness, the Path to purity (Visuddhi Magga), are taught to people for the purpose of rejecting the charm of body and feeling as well as the notion of permanence and a soul/self, and pursuing the culture of quietude (calm) and insight (samatha and vipassanā Bhāvanā). In short, they are taught for getting rid of the 4 floods or 10 fetters. In fact, the arousing of Mindfulness is only one; it is fourfold when regarded as a subject of meditation. On account of the same entry into the one Nibbāna, the arousing of Mindfulness is said to be just one thing.

The meeting in the one Nibbāna of the various Arousings of Mindfulness is called the meeting in the one thing, the participation in that one Nibbāna.

Meeting in one thing: union in the one-natured Nibbāna.

A Bhikkhu, ardent... mindful lives observing the activities of the body so as to overcome the hankering and dejection toward the world (of body), observing feelings, so as to overcome the hankering and dejection toward the world (of feelings)... the world (of mind)... the world (of mental objects)

Bốn Niệm Xứ, con đường đưa đến Thanh Tịnh, được thuyết giảng cho chúng sinh nhằm bác bỏ về hấp dẫn của sắc thân, cảm thọ cũng như quan niệm thường hằng và linh hồn/ bản ngã, đồng thời quyết tâm theo đuổi việc tu tập Tịnh Chỉ và Tuệ Quán (Phát triển Định và Tuệ)

Tóm lại, chúng được thuyết giảng để đoạn trừ bốn bực lưu hay 10 kiết sử. Thực ra, pháp tâm niệm chỉ là một; (nhưng) nó gồm 4 thành phần khi được xét theo đề tài thiền quán. Do cùng một lối nhập vào Niết-bàn độc nhất; phương pháp khởi tâm niệm được xem chỉ là một.

Điểm gặp trong Niết-bàn độc nhất của cách khởi niệm khác nhau được gọi là sự tập hợp trong cùng một pháp, sự tham dự vào Niết-bàn độc nhất.

Sự gặp gỡ trong Pháp Độc Nhất đó là sự quy tụ vào Niết-bàn nhất thể.

Vị Tỷ-kheo, nhiệt tâm, chánh niệm sống quán sát hoạt động của thân để nhiếp phục tham ái ưu bi đối với thế giới (của thân), quán sát cảm thọ, để nhiếp phục tham ái ưu bi đối với thế giới (cảm thọ)... thế giới (của tâm)... thế giới (của pháp)

= He lives contemplating the body in the body, ardent, clearly comprehending (it) and mindful (of it) so that he can overcome his desire and grief for the world. He sees his body as a group of elements:

- 1) as something impermanent
- 2) as something subject to suffering
- 3) as something selfless

His contemplation leads to freeing himself of passion for the body

Ardent (adj): energetic, zealous

Ardour (n): energy, vigour for burning the defilements.

Clearly comprehending: endowed with full understanding

Mindful: endowed with mindfulness to the body as a subject of meditation

"Mindfulness is necessary in all circumstances, O Bhikkhu, I declare." The Teacher said.

Here contemplation is assisted by mindfulness.

Therefore the 3 conditions connected with the Arousing of mindfulness are: ardent, clear comprehension and mindfulness.

Hankering and dejection (formal): sense, desire and grief

= Vị ấy sống quán thân trên thân, nhiệt tâm, tỉnh giác, chánh niệm (về thân ấy) để có thể nhiếp phục tham ưu đối với thế giới ngũ uẩn.

Vị ấy quán thân như một tập hợp các yếu tố:

- 1) như một vật vô thường
- 2) như một vật chịu khổ đau

3) như một vật vô ngã, không thực thể

Sự quán sát ấy đã đưa đến giải thoát cho mình khỏi tham đắm thân này.

Nhiệt tâm: tinh cần

Sự nhiệt tâm: nỗ lực diệt trừ lậu hoặc

Tỉnh giác: đầy đủ liễu tri

Chánh niệm: đầy đủ sự chú tâm vào thân là đối tượng thiền quán.

"Ta bảo chánh niệm tối cần trong mọi hoàn cảnh, này các Tỷ-kheo." Bạc Đạo sư dạy.

Ở đây quán sát được chánh niệm hỗ trợ.

Do vậy, ba điều kiện liên hệ với cách khởi niệm là: nhiệt tâm, tỉnh giác và chánh niệm.

Tham ái và ưu bi (trịnh trọng)

Svastika (Sans.)

Fast (n): self-restraint

Tendril (n): a piece of hair

A sign = -A token

A myriad of = A very large number of

All flesh = people

Howbeit (arc) = However

Bowels = heart, centre

Grow too sacred for more woe

= Become too holy to bear more woe.

Attain the close of pain

= Reach the end of suffering.

* According to Buddhist Canon, Queen Māyā passed to Tusita instead of Trayastrinshas as in this poem.

A foster-nurse

Nourish s.o

Comfort s.o

= Console/ cheer/ gladden s.o

Hình chữ Vạn

Tự chế ngự để giữ giới

Sợi lông

Dấu hiệu, tướng

Rất nhiều

Người (nói chung)

(Cổ) Tuy nhiên

Lòng, ruột

Trở thành quá thiêng liêng nên không thể chịu khổ thêm nữa.

Đạt đến sự dứt khổ

Theo kinh điển Phật giáo, Vương hậu Ma-gia lên cõi trời Đâu-suất-dà thay vì cõi Ba mươi ba như trong thi phẩm này.

Nhũ mẫu

Nuôi nấng ai

An ủi, làm vui ai

**
*

Gape at s.o = Look at s.o in surprise
A sword-player
A posturer
A juggler
A charmer
A swinger
A rope-walker
A nautch-girl = A dancing girl
Spangle (v) = sparkle with ornaments
Chime (v) = ring gently
A masquer
A tiger-tamer
A wresler
A quail-fighter
A beater of drum
A twangler of wire
Tidings (n) = news
A goat-shawl (n)
Nard (n)
Jade (n)
Turquis
"Evening-sky" tint
Reverend (adj) = Deserving reverence
Reverent (adj) = Showing in reverence
Wondrous (poetic) = wonderful
Lore = Knowledge
Peepul, pippala (Sans)
 = A fig-tree
Nigh (adv) = near

Kinh ngạc (há miệng) nhìn ai
 Người múa gươm
 Người diễn trò, làm điệu bộ
 Người tung cầu
 Người nhử rắn
 Người nhào lộn
 Người đi trên dây
 Vũ nữ
 Lấp lánh với nữ trang
 Rung nhẹ
 Người mang mặt nạ
 Người luyện hổ
 Người đánh vật
 Người chọi chim cú
 Người đánh trống
 Người quăng dây
 Tin tức
 Khăn quàng bằng da hươu
 Loại cây có hương liệu
 Ngọc bích
 Lam ngọc
 Sắc "trời chiều"
 Đáng kính
 Tỏ lòng cung kính
 Kỳ diệu, siêu phàm
 Kiến thức
 Cây sung
 Gần

If in the meditator's body called the world, desire and grief are abandoned, in the world of his feelings, mind and mental objects, these are abandoned too = the abandoning of the defilements of one object through the Path is truly the abandoning of the defilements of all objects.

Verily, the mundane (lokiya) way of Arousing of mindfulness, maintained and cultivated, is conducive to the realisation of the supramundane way, that is, for reaching the right path and for the attainment of Nibbāna (lokuttara = supramundane Dhamma).

B. MAIN DIVISIONS:

I. BODY CONTEMPLATION:

1) Breathing:

He keeps his mindfulness alert/ attentive: he arouses mindfulness in front; he fixes the attention towards the breath which is in front.

Ever mindful he breathes in, and... breathes out: he breathes in and out with mindfulness

Experiencing the whole body I shall breathe in... out, he trains himself: he breathes in and out with consciousness of his whole body's breathing in and out

Nếu trong thân của thiền giả được gọi là thế giới, tham ưu được đoạn trừ, thì trong thế giới cảm thọ, tâm và pháp, tham ưu này cũng được đoạn trừ = sự đoạn trừ phiền não trong một đối tượng bằng Thánh Đạo thực sự là sự đoạn trừ toàn thể phiền não trong mọi đối tượng.

Thực vậy, con đường thế gian về Niệm xứ, được duy trì và tu tập tất đưa đến sự chứng ngộ con đường siêu thế, đó là nhằm đạt chánh đạo và đắc Niết-bàn, Pháp xuất thế.

B. CÁC PHÂN ĐOẠN CHÍNH:

I. QUÁN THÂN:

1) Thở:

Vị ấy chăm chú giữ chánh niệm: khởi chánh niệm lên trước mặt; chú tâm vào hơi thở phía trước.

Chánh niệm, vị ấy thở vào, thở ra

Cảm giác toàn thân, ta sẽ thở vào,... ra, vị ấy tập: vị ấy thở vào ra với ý thức về sự thở vào ra của toàn thân.

Calming the activity of the body I shall breathe in... out: I shall breathe in and... out, quieting, making peaceful and trainquil the activity of the in-and-out-breathing body.

While cultivating insight, the meditator applies the 3 characteristics of impermanence, suffering and selflessness to the mind and body.

Thus he lives observing the body in the body internally: thus he dwells in contemplation of the body in his own respiration body.

...**Externally:** in another's respiration body.

...**Internally and externally: at one time in his body and at another in another's body** = he observes both the internal and external world.

He lives observing origination-factors in the body: contemplating origination-things in the body, he sees the things beginning with the body are origination things (dhammā samudayo)

He lives observing dissolution-factors in the body... contemplating the ending, the breaking up of the body = when the body breaks up, the respiration does not go on, the mind ceases to function = there comes to be the ending of the breaths and the mind through the ending of the body (Kāyādi - nirodhā)

An tịnh thân hành ta sẽ thở vào... ra: ta sẽ thở vào ra và làm an tịnh hoạt động của thân này đang thở vào ra.

Trong khi tu tập tuệ quán (như thật tuệ tri) thiền giả gắn liền 3 đặc tính vô thường, khổ, vô ngã với tâm và thân.

Như vậy vị ấy sống quán thân trên nội thân: bằng cách hưởng nội, vị ấy quán thân mình đang thở.

Bằng cách hưởng ngoại: trên thân kẻ khác đang thở.

Bằng cách hưởng nội và hưởng ngoại: có lúc trên thân mình, có lúc trên thân kẻ khác = vị ấy quan sát cả nội và ngoại giới.

Vị ấy sống quan sát các yếu tố/pháp sinh khởi trong thân: khi quán các pháp sinh khởi trong thân, vị ấy thấy các pháp bắt đầu với thân là pháp sinh khởi.

Sống quan sát các pháp đoạn diệt trong thân: quán sát sự hoại diệt của thân = khi thân hoại, hơi thở không còn tiếp tục và tâm ngừng hoạt động = sự chấm dứt hơi thở và tâm sẽ diễn ra do sự chấm dứt thân (thân diệt).

Fetch s.o home

A bearer of the poles

Dhataratha: the Angel of the East

A target = a shield

Virulha: the Angel of the South

A Kumbhanda: a class of fairies

Virupakkha: the Angel of the West

A Nāga: a divine snake

Vessavana/ Kuvera the Angel of the North

Be environed by

= be surrounded by

A Yaksha/ Yakkha

Invisible (adj): unseen

Garb (n) = clothing

Wot → **wist** (archaic)

= know → knew (past)

A portent = An omen

Augur (formal)

= predict, foresee s.t

Dominate s.t = Rule s.t

→ **Dominance** (n) = Rule, control

A Chakravartin (Sanskrit)

= A Universal ruler

A Chakra-ratna (Sans.)

= The Precious wheel

A Hasti-ratna (Sans.)

= A Precious elephant

An Istri-ratna (Sans.)

= A Precious woman

Đưa ai về nhà

Người mang đôi cẳng

Trời Quốc thiên vương ở Phương Đông

Tấm khiên che thân

Tăng trưởng Thiên vương ở phía Nam

Quỉ Cựu-bàn-trà, một loại quỉ thần

Quảng mục thiên vương ở Phương Tây

Xà thần, long thần

Tỳ-sa-môn, Đa văn thiên vương ở Phương Bắc

Được vây quanh với

Thần Dạ-xoa có đại lực

Vô hình, không ai thấy

Y phục

(Cổ) biết

Điềm triệu

Tiên đoán c.g

Cai trị c.g

Sự cai trị, cầm quyền

Chuyển luân vương

= Vị vua cai trị toàn cầu.

Bánh xe báu

Voi báu

Nữ báu

Bài Đọc Thêm số 3:

AN ODE TO THE BUDDHA'S BIRTH

An Ode to the Buddha's Birth	Đạo ca xưng tán đức Phật đản sinh
The Saviour of the world	Đấng Cứu thế
All-honoured = World-honoured = Lord	Đức Thế Tôn
Four Regents = Four Great Kings in Heaven	Tứ Đại Thiên Vương
Pious = Religious (adj)	Mộ đạo, tín thành.
Dream a dream	Mơ một giấc mơ
Six-rayed (adj)	Có sáu tia sáng
Six-tusked (adj)	Có sáu ngà
Kāmadhuk: a goddess of lust	Nữ Thần tham dục
Woodglooms	Những khoảng rừng tối tăm
The deep (poetic) = the sea	Biển cả
The heart throbs	Con tim hồi hộp
A dream reader	Người đoán mộng
Read a dream	Đoán mộng
In conjunction with	Liên kết với
Profit all flesh	Ích lợi mọi người
Deliver men from ignorance	Giải thoát người khỏi vô minh
Deign to do s.t = stoop to do s.t	Hạ cố, chiếu cố làm gì
A crown of glossy leaves	Đỉnh cây có lá rậm
Wise (arc) = way, manner	(Cổ) Cách
A bower (literary) = A shady shelter.	(Văn thơ) tàng cây che bóng
Spread a couch	Trải tọa sàng
Painless (adj) = without pain	Không đau
Limpid (adj) = very clear	Trong suốt
A palanquin = A litter	Cái kiệu, cáng

Originate (v) = arise, begin
origination (n) = arising, beginning
Dissolve (v) = destroy, end
Dissolution (n) = destruction, ending
Respire (v) = breathe
 → **respiration** (n) = breathing
His mindfulness is established with the thought: "There is the body" = "The body exists": through careful thinking, he sees the body, but no being, no person, no soul/ self.
To the extent necessary = to the purpose
Just for knowledge and awareness: just for a wider and further knowledge and the increase of mindfulness and clear comprehension.
And he lives unattached and grasps nothing/ clings to naught: he lives emancipated from craving and wrong views: "This is mine, this is myself".
Unattached (adj): independent, detached
 To sum up, this contemplation on breathing comprises the 4 Truths. Thus, having endeavoured through the 4 Truths, a person arrives at peace. This is the way to emancipation of a person devoted to mindfulness of breathing.

2) Postures of the body

Sinh khởi → sự sinh khởi

Hoại diệt → sự hoại diệt

Thở → sự thở

Niệm vị ấy được an trú với suy tư: "Có thân này" = "Thân đang hiện hữu": do suy tư thân trọng (tuệ quán), vị ấy thấy thân, nhưng không có 1 vị hữu tình, cả nhân, linh hồn, bản ngã nào cả.

Đến mức độ cần thiết = nhằm mục đích

Đủ để đạt chánh trí và chánh niệm: cốt để đạt tri kiến sâu rộng hơn và tăng cường chánh niệm tỉnh giác cao độ.

Và vị ấy sống không nương tựa, không chấp thủ vật gì: Vị ấy sống thoát ly tham ái và tà kiến: "Cái này là của ta... là tự ngã của ta."

Không nương tựa, độc lập

Tóm lại, tuệ quán hơi thở bao gồm cả Tứ Đế. Như vậy, sau khi nỗ lực tu tập Tứ Đế, con người đạt an tịnh. Đó là con đường giải thoát của người chuyên tâm niệm hơi thở.

2) Các tư thế của thân, tứ oai nghi

3) Full awareness

4) Impurity of the body

5) The Elements

It is the same thing with 4 Postures, Full Attention (4 kinds of comprehension), Impurity of the Body, 4 Elements and Nine Cemetery Objects (14 sections in all).

Postures of the body: four modes of deportment: 4 positions of going, standing, sitting, lying (down) are modes of bare movements.

Thus internally: in this way, he examines his own 4 postures.

Or **externally:** or the 4 modes of deportment of another.

6) Nine cemetery reflections:

A dead body thrown for one day or two, three days

A body eaten by hawks, crows...

A body reduced to a skeleton with flesh and blood, sinew-bound

A body reduced to a skeleton, fleshless and blood-besmeared

A body reduced to a skeleton without flesh and blood

A body reduced to the bones scattered here and there.

... white bones like sea - shells

... a heap of dried bones

... bones rotten and reduced to powder.

3) Tỉnh giác

4) Thân bất tịnh

5) Các nguyên tố, tứ đại

Cũng vậy với Tứ oai nghi, Tỉnh giác (4 loại), Thân bất tịnh, Tứ Đại và 9 pháp quán Nghĩa địa (14 phần tất cả).

Các tư thế của thân: 4 oai nghi: 4 tư thế đi, đứng, nằm, ngồi, nằm là các cách di chuyển đơn thuần.

Như vậy, bằng cách hướng nội (thân): theo cách này, vị ấy quan sát các tư thế của mình.

Hoặc hướng ngoại (thân): hay 4 tư thế kẻ khác

6) Chín pháp quán Nghĩa địa:

Một thi thể bị quăng 1, 2, 3 ngày

Một thi thể bị diều, quạ... ăn

Một thi thể chỉ còn bộ xương, có máu thịt được liên kết bằng dây gân

Một thi thể chỉ còn bộ xương, không có thịt và dính máu.

Một thi thể chỉ còn bộ xương, không có máu thịt.

Thi thể chỉ còn bộ xương rải rác đây đó

... xương trắng như vỏ ốc

... đồng xương khô

... xương mục nát thành bột

Thrill of joy = excitement

Feel a thrill of joy

From wood to open come

= Come from wood to open.

(A play on words):

= From the wood of craving to the non-wood/ woodless place

= Non-craving = Nibbāna

Dispel s.t (grief, doubt, hope)

Pliant (adj): supple, responsive

Anguish (n): suffering, pain.

Plunge into a state

= Enter into a state/ Attain a state

The plunge into deathlessness

= The attainment of Nibbāna

Arouse fear and awe

Assail = Attack

Assailable (adj)

≠ Unassailable

An udumbara flower (P.)

= A fig flower

Arouse belief = Inspire faith

Unwavering (adj)= firm, unshakable

Be unwavering in vision.

For such as long for

companionship = For those who desire to join this company

Skill (here) = deeds of merit, good deeds.

Do a deed of merit

Do a deed of demerit

Deva-like garland:

Niềm vui rộn ràng

Cảm thấy niềm vui rộn ràng

Từ rừng đến chỗ trống

(Một lối chơi chữ):

Từ rừng ái đến chỗ không rừng

= Ly tham, Niết-bàn

Xua tan (buồn, nghi, hy vọng).

Đễ uốn nắn, cảm ứng

Khổ

Nhập vào một trạng thái.

= Đạt một trạng thái.

Sự chứng đạt bất tử Niết-bàn.

Khơi dậy niềm lo sợ hãi hùng

Tấn công

Đễ bị tấn công

Không thể bị tấn công

Hoa Ưu-dâm, hoa sung (rất hiếm

thấy vì ẩn trong trái)

Làm phát khởi tín tâm

Bất động, vững vàng

Có tri kiến bất động

Đối với những ai ước muốn gia

nhập hội chúng này

Điều thiện, thiện nghiệp

Làm việc thiện

Làm việc ác

Tràng hoa Thiên giới

**

Bài Đọc Thêm số 2:

RAJJUMĀLĀ'S MANSION

Rajjumālā's Mansion	Lâu đài của nàng Rajjumālā.
Give daughter in marriage to s.o	Gả con gái cho ai.
Wield authority = Hold power	Cầm quyền
Take a dislike to s.o = Dislike s.o	Ghét ai
Scold s.o	Mắng nhiếc ai
Abuse s.o = Insult s.o	Mạ ly, nhục mạ ai
Mistreat s.o = Treat s.o badly	Đối xử tàn tệ với ai
Suffer s.o to do s.t (archaic)	(Cổ) Cho phép ai làm gì
= Allow s.o to...	
Emerge from an attainment	Xuất định
Emit one's rays	Phóng hào quang
= send forth one's radiance.	
Pretend to do s.t	Giả vờ làm gì
Be delivered from a miserable life.	Được giải thoát đời sống khổ
Be anointed with ambrosia	Được rảy thần dược
= Be sprinkled with divine drug	
Be qualified for the fruit of stream- entry/ stream-winning	Đầy đủ đức tính để đắc quả Dự lưu.
= Have qualifications for the fruit of...	Có các đức tính để đắc quả
To the accompaniment of music	Hòa theo tiếng nhạc
Assume a gesture	Tạo một dáng điệu
Sway one's body = Move one's body	Di chuyển
Eardrops = Earrings	Vòng tai
Breeze-blown (adj)	Được gió nhẹ thổi
Five-fold instrumental music	Âm nhạc do năm thứ đàn hòa.
Earthly (adj)	Trần tục
Unearthly(adj) = Divine, supernatural	Siêu phàm, thanh cao
A trinket = An ornament	Đồ trang sức
Braid s.t = Weave s.t	Kết, dệt c.g (tóc, chỉ)

II/ THE CONTEMPLATION ON FEELINGS:

The ninefold method of feeling contemplation:

The Bhikkhu, when experiencing a bodily or mental pleasant feeling, knows: "I experince/ feel a pleasant feeling." But this knowledge casts out the belief in a being, and uproots the wrong view on a self/ soul:

Who feels? No being or person
Whose is the feeling? Not of a being or person.

"I experience" or "I feel" is a conventional expression for that impersonal process of feeling.

It is the same with "a painful feeling" and a neither - pleasant - nor - painful feeling.

A pleasant worldly feeling: one of 6 feelings of joy connected with the 6 sense-doors and tainted with defilements.

A pleasant spiritual feeling: one of six joyful feelings connected with renunciation and not dependent on sense-desire.

A painful worldly feeling: one of six painful feelings connected with the six sense-doors and tainted with defilements.

A painful spiritual feeling: ... not dependent on sense-desire.

II/ QUÁN CẢM THỌ:

Phương pháp quán cảm thọ gồm chín phần:

Khi vị Tỷ-kheo cảm giác lạc thọ về thân hay tâm, vị ấy biết: "Ta cảm giác lạc thọ." Nhưng tri kiến này loại bỏ niềm tin vào một cá thể, và đoạn tận tà kiến về một bản ngã/ linh hồn.

Ai cảm thọ? Không cá thể/ người nào
Cảm thọ của ai? Không của người nào cả.

"Ta cảm thọ" hay "ta nhận thấy" là một từ ngữ theo quy ước thông thường để chỉ tiến trình cảm thọ vô ngã ấy.

Cũng vậy với "khổ thọ", và "bất khổ bất lạc thọ".

Lạc thọ thuộc thế gian (vật chất): 1 trong 6 lạc thọ liên hệ 6 giác quan và bị ô nhiễm vì lậu hoặc.

Lạc thọ không thuộc thế gian: 1 trong 6 lạc thọ liên hệ viễn ly và không tùy thuộc vào dục.

Khổ thọ thuộc thế gian (vật chất): 1 trong 6 khổ thọ liên hệ các giác quan và bị ô nhiễm vì lậu hoặc.

Khổ thọ không thuộc thế gian: ... không liên hệ với dục.

A worldly neither-pleasant-nor-painful feeling:... one of the 6 neutral feelings connected with the 6 sense-doors and tainted with deilements.

A spiritual neither-pleasant-nor-painful feelings: neutral feelings not connected with sense-desire.

(See: Maj III No. 137 Saḷāyatana Vibhanga Sutta: the Analysis of the 6 Sense - Bases)

Internally: he contemplates feelings in the feelings of his own.

Externally:... the feelings of others; or at one time he contemplates his own feelings and at another time, another's feelings.

Contemplating origination-things: he sees the origination and the dissolution of the aggregate of feeling (in the ways mentioned above, according to the method of body contemplation).

Indeed the mindfulness of feeling is the Truth of Suffering and thus the way of deliverance for the Bhikkhu who contemplates feelings.

III/ THE CONTEMPLATION OF MIND/ MENTAL STATES (16 ways)

How does a Bhikkhu live observing mind?

He knows the mind with lust as (a mind) with lust, the mind without lust as (a mind) without lust:

Bất khổ bất lạc thọ thuộc thế gian: 1 trong 6 cảm thọ trung tính liên hệ các căn và bị ô nhiễm lậu hoặc.

Bất khổ bất lạc thọ không thuộc thế gian: 1 trong các cảm thọ trung tính không liên hệ đến dục.

(Xem Trung III, số 137, Kinh Phân Biệt Sáu Xứ)

Bằng cách hướng nội: vị ấy quan sát các cảm thọ của mình.

Bằng cách hướng ngoại:... các cảm thọ của kẻ khác; hoặc có lúc quán cảm thọ của mình và lúc khác quán cảm thọ kẻ khác.

Quán các pháp sinh khởi: vị ấy thấy tính sinh khởi và đoạn diệt của thọ uẩn (như các cách trên theo pháp quán thân).

Quả thực chánh niệm về cảm thọ là Khổ Đế và như vậy là con đường giải thoát cho vị Tỷ-kheo quán các cảm thọ.

III/ QUÁN TÂM (CÁC TRẠNG THÁI TÂM) (16 cách)

Làm thế nào vị Tỷ-kheo sống quán tâm?

Vị ấy tuệ tri tâm có tham là tâm có tham, tâm không tham là tâm không tham:

Beautify s.t with s.t
= Make s.t beautiful with s.t

Sparkle (v)

A sparkling water

Cat's eyes

A divan = A kind of long seat/ bed.

Vassavatī

A drum

A tamtam

A lute

Agreeable (adj) = Delightful

Lustre (n) = Radiance

Superb (adj) = wonderful, splendid

A conatal with s.o

Netlike hands

(Mark of a great man)

Copper-coloured nails

Pat s.o/ s.t

Compliance (n)

= Obedience to a request

Uplifted (adj) = Delighted

Inhabit a mansion (formal)

= Dwell/ live in a palace

Be furnished with s.t

= Be supplied with s.t

Purify the Dhamma vision

= Gain the Eye of Truth.

Belief ≠ Misbelief, Doubt

Honour the Teacher's feet

= Show great respect to...

Làm đẹp c.g với c.g

Sáng lấp lánh

Dòng nước sáng lấp lánh

Ngọc mắt mèo

Một loại trường kỷ/ sàng tọa

Tên một Thiên vương, Đại lực vương

Trống lớn

Trống con

Đàn tỳ-bà

Làm thích thú

Hào quang

Huy hoàng kỳ diệu

Người/ vật sinh cùng ngày với ai.

Bàn tay có màn lưới (tướng Đại nhân).

Ngón tay màu đồng (tướng phụ)

Vỗ về ai/ c.g

Sự tuân lệnh

Thích thú, phấn khởi

Trú trong lâu đài

Được cung cấp với c.g

Làm thanh tịnh Pháp nhãn

= Đắc Pháp nhãn

Tin ≠ Không tin/ nghi.

Kính lễ chân bậc Đạo Sư.

**
*

KANTHAKA'S MANSION

Kanthaka's Mansion	Lâu đài của ngựa Kiên-trắc.
Be on a deva tour = make a journey to heaven.	Du hành lên thiên giới.
A deva-youth/ devaputta(P.) = A son of god.	Vị Thiên tử
A retinue = A company of followers.	Đoàn tùy tùng
Deva-potency = Divine power.	Thần lực
Alight from a vehicle = Descend from a chariot.	Xuống xe
Overlord = Supreme lord.	Chúa tể
Hare-marked = Marked with the figure of a hare.	In dấu hình con thỏ
A constellation = A group of stars	Chòm sao
Beryl = A kind of gem	Ngọc bích
Be gemmed with s.t = Be adorned with s.t	Được tô điểm với (1 loại ngọc).
A ruby	Viên hồng ngọc
A pinnacled hall = A hall with pointed roofs.	Sảnh đường có nóc nhọn
Well-wrought = Well-made wrought (archaic) = past participle of work.	Khéo xây dựng/ tạo thành (cổ) Được tạo dựng.
Be fringed with s.t = Be bordered with s.t.	Được viền với c.g
Water lilies	Hoa súng
Overspread (v) = spread over	Mọc lan tràn
Entrance s.o: Charm s.o	Làm ai say mê
Adorn (v) → Adornment (n)	Trang hoàng Sự/ Vật trang hoàng

- (1) The mind with lust (sarāgam cittam(P.)) = the consciousness with lust = unskilled/ unwholesome mental state without sense-desire/ greed.
- (2) The mind without lust (Vitarāgam cittam(P.)) = the consciousness with lust = skilled/ wholesome mental state without sense-desire/ greed.
- (3) The mind with hate (sadosam-cittam(P.)) = the consciousness with hate = unskilled/ unwholesome conscious states linked with ill-will/ anger.
- (4) The mind without hate (Vitadosam cittam(P.)) = the consciousness without hate = skilled/ wholesome states of mind without ill-will/ anger.
- (5) The mind with ignorance (samoham cittam(P.)) = the consciousness with ignorance = unskilled/ unwholesome mental states linked with doubt or agitation.
- (6) The mind without ignorance (vitamoham cittam(P.)): skilled/ wholesome mental state without confusion/ delusion.
- (7) The shrunken mind (sankhittam cittam(P.)) = the contracted mind = the conscious state fallen into sloth and torpor.

- (1) Tâm có tham: trạng thái tâm bất thiện liên hệ với dục.
- (2) Tâm không tham: trạng thái tâm thuần thiện không liên hệ dục tham.
- (3) Tâm có sân: trạng thái tâm bất thiện liên hệ với sân hận.
- (4) Tâm không sân: trạng thái tâm thuần thiện không có sân hận.
- (5) Tâm có si: trạng thái tâm bất thiện liên hệ với nghi hoặc, dao động.
- (6) Tâm không si: trạng thái tâm thuần thiện không si ám/ vọng tưởng.
- (7) Tâm thâu nhiếp: trạng thái tâm rơi vào hôn trầm thụy miên.

(8) **The distracted mind** (**vikkhittam cittam(P.)**) = the conscious state accompanied by restlessness, the restless state of mind.

(9) **The developed mind** (**mahaggatam cittam(P.)**) = the conscious state becoming great: the conscious state of the absorption of the fine-material sphere (world of form: rūpāvacara) and the immaterial sphere (formless world: arūpāvacara).

(10) **The underdeveloped mind** (**amahaggatam cittam(P.)**) = the conscious state not becoming great: the ordinary conscious state of the world of sense.

(11) **The mind with some other mental state superior to it** (**sauttaram cittam(P.)**) = the conscious state that has not reached the highest sphere of attainment.

(12) **The mind with no other mental state superior to it** (**anuttaram cittam(P.)**) = the conscious state reaching the fine material sphere (rūpāvacara) or the immaterial sphere, having no other mental states superior to it (because these are the 3 highest planes of existence in the universe).

(8) **Tâm tán loạn**: trạng thái tâm đi kèm tạp hối, tâm trạng bất an.

(9) **Tâm quảng đại**: trạng thái tâm được phát triển rộng lớn nhờ chứng các thiền sắc giới và vô sắc giới.

(10) **Tâm không quảng đại**: trạng thái tâm không được phát triển rộng lớn: tâm bình thường trong dục giới.

(11) **Tâm hữu hạn**: trạng thái tâm chưa đạt đến cảnh giới thiền chứng tối cao.

(12) **Tâm vô thượng**: trạng thái tâm đạt đến sắc giới hoặc vô sắc giới, không có tâm trạng nào cao hơn nữa (vì đây là hai cảnh giới sinh hữu tối cao trong vũ trụ).

The Lord came to the conclusion of his discourse: "This is the only way, O Bhikkhus, for the purification of beings, for the overcoming of sorrow and lamentation, for the destruction of suffering and grief, for the attainment of Nibbāna, namely, the Four Arousings of Mindfulness."

Adapted from:

-Maj I, No.10 The Foundation of Mindfulness.

-Dīgha II, No.22 Setting up of Mindfulness.

-The Way of Mindfulness by Soma Thera.

-The Progress of Insight by M.Sayādaw Mahāthera.

The Heart of Buddhist Meditation (Nyanaponika Thera).

Đức Thế Tôn đi đến kết luận bài kinh: "Này các Tỷ-kheo, đây là con đường độc nhất để thanh tịnh hóa chúng sinh, để nhiếp phục sầu bi, để đoạn tận khổ ưu, để chứng đắc Niết-bàn, đó là Tứ Niệm Xứ."

Phỏng theo:

Trung I, số 10, Kinh Niệm Xứ

Trường II, số 22 Kinh Đại Niệm Xứ

Con đường Tâm Niệm (Trường Lão Soma)

Tiến Trình Tuệ Quán (Đại Trưởng Lão M. Sayādaw.

Trọng Tâm Thiền Định Phật Giáo (T.L Nyanaponika)

**
**

C. CONCLUSION:

The fruition of the Culture of the Foundation of Mindfulness:

Whoever should thus develop the 4 Foundations of Mindfulness for 7 years, one of these two fruits may be expected by him: either knowledge (Arahantship) here - now or if some remainder of clinging is present, the state of Non-Returning (Anāgāmi) = if any person cultivates the 4 Foundations of Mindfulness in this manner for 7 years, he can either win knowledge/ Sainthood in this very life or if there remains any form of grasping (that leads to rebirth), he can reach the state of Non-Returning, the 3rd stage of Sainthood by which he will be reborn in the Pure Abodes (Suddhāvāsa) and attain Arahantship, the destruction of suffering, full realisation, Nibbāna there.

Let alone 7 years. Should anyone develop these Four Bases of Mindfulness for 6, 5, 4, 3, 2, 1 year, seven months, 6, 5, 4... half a month, a week, one of these two fruits may be expected.

Let alone + noun = without considering + n

KẾT LUẬN:

Thành quả việc tu tập Niệm Xứ:

Bất cứ ai tu tập 4 Niệm Xứ như vậy trong 7 năm, có thể mong đợi 1 trong 2 quả này: hoặc chánh trí (A-la-hán quả) ngay hiện tại hoặc có dư y, chứng quả Bất hoàn = Nếu người nào tu tập 4 Niệm Xứ theo cách này trong 7 năm, vị ấy có thể đắc chánh trí (Thánh quả) ngay đời này hoặc nếu còn dư y sót lại (đưa đến tái sinh), vị ấy có thể đắc trạng thái Bất lai, giai đoạn 3 của Thánh quả do đó vị ấy sẽ tái sinh vào Tịnh Cư Thiên và đắc Thánh quả, khổ diệt, chứng đắc viên mãn Niết-bàn tại đó.

Không kể 7 năm. Nếu có ai tu tập Niệm Xứ trong 6, 5, 4, 3, 2, 1 năm, 7 tháng, 6, 5, 4... nửa tháng, 1 tuần, có thể mong đợi 1 trong 2 quả này.

Không kể, không xét đến c.g

(13) The concentrated mind (samāhitam cittam(P.)) = the composed/ calmed/ collected conscious state of one who has full or partial concentration.

Appanā Samādhi(P.): full concentration, fixing one mind on one object.

Upacāra Samādhi (P.): neighbourhood or access-concentration: partial concentration.

(14) The unconcentrated mind (asamāhitam cittam(P.)) = the uncalmed/ discomposed conscious state: the mental state without concentration.

(15) The liberated mind (vimuttam cittam(P.)): the freed conscious state: mental state, emancipated partially from defilements through practice of insight or through absorptions.

(16) The unliberated mind (avimuttam cittam(P.)): the unfreed state of consciousness without any kind of partial emancipation.

Note:

samāhita (p.p of samādahati): collected, composed, calmed, attentive

IV/ THE CONTEMPLATION OF MENTAL OBJECTS:
1/ THE FIVE HINDRANCES (Pañca Nivaraṇāni(P.))

(13) Tâm có định: trạng thái tâm an tịnh của vị đạt thiền định toàn phần hay một phần (chánh định hay cận định).

Chánh định, định toàn phần.

Cận định, định một phần.

(14) Tâm không định: trạng thái tâm không an tịnh, tâm không đạt thiền định.

(15) Tâm giải thoát: trạng thái tâm được giải thoát một phần khỏi lậu hoặc do tu tập tuệ quán hay thiền định.

(16) Tâm không giải thoát: trạng thái tâm không được giải thoát phần nào cả.

Định tĩnh, an tịnh, chuyên chú

IV/ QUÁN TÂM PHÁP (CÁC ĐỐI TƯỢNG CỦA TÂM)
1/ NĂM TRIỀN CẢI

a) **Sense desire or sensuality**
(Kāmacchanda(P.))

When sense desire is present, he knows: "I have within me sense-desire".

Present (Santam): existing

Not present (Asantam): not existing because of right reflection or concentration.

Sense-desire is cast out with the development of the absorptions (Jhānas) and the right reflection on the impermanence, suffering, selflessness and impurity of things according to reality.

b) **Anger: ill-will, hatred, enmity**

By right reflection on the liberating thought of love, the thought of love (*mettā*) that frees the heart indeed, anger is removed. The term "love" here is applied to **partial concentration** and **full concentration** (*samādhi*). Heart-liberating love is truly full concentration. Therefore the Master said: "There is, **Bhikkhus, the liberation of the mind through love. Intense right reflection on love is the condition for keeping out new anger and throwing out old anger.**"

The thought of universal love (*mettā*) is a sublime state of mind (*Brahmavihara*), it is one's own state of freedom from hatred.

a) Tham dục:

Khi tham dục có mặt vị ấy tuệ tri: "Nội tâm ta có dục tham".

Có mặt, hiện hữu

Không có mặt: không hiện hữu, nhờ có chánh quán và chánh định.

Dục tham được loại trừ nhờ phát triển thiền định và chánh quán tính vô thường, khổ, vô ngã và bất tịnh trong các pháp đúng như thật.

b) **Sân hận: ác ý, thù nghịch.**

Do chánh quán về từ tâm giải thoát, tư duy về từ ái thực sự giải thoát tâm, nên sân hận được đoạn trừ. Thuật ngữ "Từ" ở đây gắn liền với thiền định một phần hay toàn phần. Từ tâm giải thoát đích thực là Chánh định. Do vậy, bậc Đạo Sư dạy: "Này các Tỷ-kheo, có tâm giải thoát do từ. Chánh quán tập trung vào từ tâm là điều kiện để ngăn ngừa sân hận mới và tổng xuất sân hận cũ."

Quán tưởng về Từ Tâm quảng đại là một trạng thái tâm cao thượng (phạm trú), đó là tâm trạng giải thoát khỏi sân hận.

And as the Venerable Sāriputta said of the Lord:

Devadatta, who tried to murder him

Angulimāla, highway robber chief,

The elephant set loose to take his life,

And Rāhula, the good, his only son,

The sage is equal-minded to them all:

Milindapanha (Milinda's Questions)

5/ THE FOUR NOBLE TRUTHS:

(a) **The Bhikkhu understands: "this is suffering" (Dukkha)** according to reality.

(b) He understands all things in the three planes of becoming / existence (Kāma, Rūpa, Arūpa Lokas) as dukkha, according to nature.

He understands the nature of previous craving that produces suffering.

(c) He understands the cessation of both suffering and its origin as Nibbāna.

(d) He understands the Noble Path leading to the cessation of suffering and the realisation of Nibbāna, Bliss.

Và cũng giống như Tôn giả Xá-lợi-phất nói về đức Thế Tôn:

Đề-bà cố giết Ngài,

Tướng cướp "Vòng ngón tay",

Con voi say được thả,
Để đoạt mạng sống Ngài,

La-hầu-la hiền thiện
Độc nhất, chính con trai,

Bậc trí tâm bình đẳng
Với tất cả mọi loài.

(Milinda Sở Vấn)

5/ BỐN THÁNH ĐẾ:

(a) **Vị Tỷ-kheo như thật tuệ tri: "Đây là khổ."**

(b) Vị ấy như thật tuệ tri vạn pháp trong ba cõi sinh hữu (dục giới, sắc giới, vô sắc giới) đều là khổ.

Vị ấy như thật tuệ tri bản chất của khát ái trước kia tạo khổ.

(c) Vị ấy tuệ tri sự đoạn diệt khổ và khổ tập là Niết-bàn.

(d) Vị ấy tuệ tri Thánh đạo đưa đến khổ diệt và chứng đắc Niết-bàn, Cực Lạc.

This is really Buddhist mental culture (bhāvanā) in the full sense of the term. It aims at destroying mental defilements and cultivating such good qualities as mindfulness, awareness, energy, tranquility and finally attaining the wisdom to see Reality, Nibbāna.

g) Equanimity (upekkhā(P.)): even-mindedness/ impartiality is the ability to face life in all its ups and downs, rise and fall with composure, calm, detachment.

Right reflection on the nature of beings and things according to reality leads to detachment, even-mindedness and see beings are possessors of their own deeds who will fare according to their deeds and in the highest sense, really no being exists, who then can one be attached to?

Detachment is therefore freedom from attachment and aversion. It is impartiality or evenness of mind to all without discrimination between the beloved and the unloved, the good and the wicked, just as the Lord said in the Simile of the Saw: "Monks, as low-down thieves might carve one limb from limb with a double-handed saw, yet even then whoever sets his mind at enmity, he, for this reason, is not a doer of my teaching."

(Maj I, No 21 the Parable of the Saw)

Đây chính là thiền quán đích thực của Phật Pháp trong ý nghĩa trọn vẹn của từ này. Nó nhằm đoạn trừ cấu uế của tâm và tu tập các đức tính như chánh niệm, tỉnh giác, tinh tấn, an tịnh và sau cùng chứng đắc trí tuệ thấy Chân như Thực Tại, Niết-bàn.

g) Xả giác chi: tâm bình đẳng, không thiên vị là khả năng đối diện cuộc đời trong mọi cảnh huống bằng tâm với sự bình thản, an tịnh, phóng xả.

Chánh quán bản chất chúng sinh và vạn vật như thật đưa đến tâm xả, bình đẳng và thấy chư hữu tình đều là chủ nhân của nghiệp sẽ đi theo nghiệp của mình và trong ý nghĩa cao nhất, thật sự không có một hữu tình nào cả, vậy thì ta có thể tham luyến ai được nữa?

Do vậy, xả là ly tham và ly sân. Đó là tâm không thiên vị hay bình đẳng đối với tất cả mà không phân biệt người được thương và kẻ bị ghét, người thiện và kẻ ác giống như đức Thế Tôn dạy trong kinh Dụ Cái Cửa: "Này các Tỷ-kheo, ví như các tên đạo tặc hạ đẳng có thể cắt tay chân bằng cái cửa hai cán, tuy vậy, nếu có ai sinh tâm thù hận thì kẻ ấy, vì lý do này, không phải là người thực hành giáo pháp của ta."

(Trung I, số 21, Dụ Cái Cửa)

(See the 4 Brahmavihara: 4 Pure Abodes = 4 Excellences or Sublime States)

c) Sloth and Torpor: indolence, lack of vigour, laziness

Through right reflection on energy and vigour sloth and torpor is overcome. Inceptive energy is the beginning or initial effort. Exertion is more powerful step.

d) Agitation and worry: restlessness and worry. The casting out of worry occurs through right reflection on mental tranquility or concentration.

Six things that lead to right reflection on tranquility are:

(1) Knowledge of the Holy Scriptures in the well-learned Bhikkhu

(2) Questioning much about the Buddha, the Dhamma and the Sangha of Real Saints.

(3) Mastering the Discipline due to the practice and study of the Rules.

(4) Association with those more experienced and virtuous in the Order.

(5) Sympathetic and helpful companionship with experts of the Rules.

(6) Talks referring to matters of Rules.

(Xem Tứ Vô Lượng Tâm: 4 trạng thái tâm cao thượng)

c) Hôn trầm thuy miên: thiếu tinh cần, lười biếng

Do chánh quán về tinh cần và nhiệt tâm, hôn thuy được nhiếp phục. Chuyên cần sơ khởi là nỗ lực ban đầu. Nhiệt tâm là bước vững mạnh hơn và tinh tấn là bước tiến đồng mãnh nhất.

d) Trạo cử - lo âu: bất an - lo lắng. Sự loại trừ lo âu diễn ra nhờ chánh quán về an tâm, định tĩnh.

Sáu pháp đưa đến chánh quán định tĩnh là:

(1) Tri kiến về Thánh Điển trong vị Tỷ-kheo đa văn.

(2) Tham vấn nhiều về Phật, Pháp, và Thánh Tăng.

(3) Tinh thông Giới luật do hành trì và nghiên cứu các Giới điều.

(4) Thân cận các vị nhiều kinh nghiệm và đức hạnh trong Tăng chúng.

(5) Bầu bạn thân thiện và đầy lợi ích với những vị tinh thông Giới luật.

(6) Đàm luận các vấn đề Giới luật.

e) Skeptical doubt, wavering

Skeptical doubt is dispelled by right reflection in the above practice and it is totally destroyed by attaining the first stage of Sainthood or the Stream-entrance.

2/ THE 5 AGGREGATES

The contemplation of the 5 aggregates

Such is material form (Iti Rūpam): so far is there material form and no further: the Bhikkhu perceives material form according to nature. In regard to feeling, perception, mental formations, consciousness, the method of contemplation is the same.

Such is the arising of material form/ feeling/ perception..: The arising of material form and other aggregates should be known through the arising of ignorance and so forth.

Such is the disappearance of material form/ feeling/ perception...: it should be known through the passing away of ignorance and so forth (for further understanding, one should read "the Aggregates" in the Path of Purity (Visuddhi Magga)).

e) Nghi hoặc - dao động

Nghi hoặc được loại trừ nhờ chánh quán lúc hành thiền như trên và nó được triệt tiêu do chứng đắc giai đoạn đầu của Thánh quả hay Nhập lưu đạo.

2/ NGŨ UẨN:

Quán ngũ uẩn

Sắc là như vậy: chỉ có sắc đến như vậy chứ không gì hơn nữa: Vị Tỷ-kheo nhận thức sắc pháp đúng như thật. Đối với thọ, tưởng, hành, thức, pháp quán cũng đều giống nhau.

Như vậy là sắc tập/ thọ tập/ tưởng tập...: Sắc tập và các tập uẩn kia phải được tuệ tri do sự phát khởi vô minh v.v...

Như vậy là sắc diệt/ thọ diệt/ tưởng diệt...: điều này cũng phải được tuệ tri do sự đoạn diệt vô minh v.v... (để hiểu thêm, ta cần đọc phần "Các Uẩn" trong Thanh Tịnh Đạo).

(2) **Right and deep concentration** leads to the 4 stages of Rūpa Jhānas:

-In the 1st stage: the 5 Hindrances are destroyed and replaced by the 5 Jhāna factors: Applied thought, Sustained thought, Joy, Happiness and one-pointedness of mind/ concentration.

-In the 2nd stage: only Joy & Happiness remain & concentration develops.

-In the 3rd stage: only Happiness remains & concentration develops.

-In the 4th stage: Mindfulness and Equanimity are purified.

(3) **Right concentration can also lead to the highest stages of Arūpa Jhāna** such as: the Sphere of Infinite Space, the Sphere of Infinite Consciousness, the Sphere of Nothingness and the Sphere of Neither - Perception - Nor - Non - Perception.

(4) **Right concentration and reflection on the nature of things lead to Insight (vipassanā)**, the understanding of the nature of things and the freedom of mind, the freedom of wisdom, the full realisation of Truth, Nibbāna.

(2) Chánh định đưa đến 4 giai đoạn Thiền sắc giới:

-Giai đoạn sơ khởi: 5 Triền cái được đoạn trừ và thay bằng 5 Thiền chi: Tầm, Tứ, Hỷ, Lạc và Nhất Tâm (Định).

-Giai đoạn hai: chỉ còn Hỷ Lạc và Định phát triển.

-Giai đoạn ba: chỉ còn Lạc và Định phát triển.

-Giai đoạn 4: Niệm và Xả được thanh tịnh.

(3) **Chánh định còn có thể đưa đến các giai đoạn tối cao của thiền Vô Sắc Giới như:** Không Vô Biên Xứ, Thức Vô Biên Xứ, Vô Sở Hữu Xứ và Phi Tưởng Phi Phi Tưởng Xứ.

(4) Chánh định và chánh quán bản chất vạn pháp, đưa đến tuệ giác và liễu tri vạn vật như thật, và tâm giải thoát, tuệ giải thoát, sự chứng đắc viên mãn Chân lý, Niết-bàn.

(3) Reflection on the greatness of the Master, the Doctrine and the Holy Saints and the holy life.

d) Joy:

Right mindfulness leads to the factor of joy:

- (1) Buddha-recollection
- (2) Dhamma-recollection
- (3) Sangha (Order)-recollection
- (4) Recollection of Sila (Virtue)
- (5) Recollection of Dāna (generosity in giving)
- (6) Recollection of the devās (gods, the shining ones)

e) Senerity: calm, tranquility

The development of joy in all postures leads to the arising of the enlightenment Factor of senerity in body and mind.

Right reflection on the arisen factor of senerity leads to the development of this factor in all postures, that is, the relaxation of body and mind (mental and physical relaxation).

f) Concentration: one-pointedness of mind

(1) **Applying one's mind to one object of meditation** is the first stage of one-pointedness of mind that can gradually remove mental confusion or distraction and purify the mind of passions/ stains.

(3) Quán tính Cao thượng của bậc Đạo sư, Giáo pháp và Thánh chúng cùng đời phạm hạnh:

d) Hỷ giác chi:

Chánh niệm đưa đến hỷ giác chi:

- (1) Niệm Phật
- (2) Niệm Pháp
- (3) Niệm Tăng
- (4) Niệm Giới
- (5) Niệm Thí (hào phóng trong bố thí)
- (6) Niệm Thiên (Chư Thiên, những vị có hào quang)

e) Khinh an giác chi

Sự tu tập hỷ giác chi trong mọi tư thế đưa đến sự sinh khởi khinh an giác chi trong thân tâm.

Chánh quán khinh an giác chi đã sinh khởi đưa đến sự phát triển giác chi này trong mọi tư thế, đó là sự thư thái của toàn thân tâm.

f) Định giác chi:

(1) Chú tâm vào một đối tượng duy là giai đoạn đầu của nhất tâm có thể dần dần loại trừ tâm tán loạn và thanh tịnh tâm khỏi các cấu uế lậu hoặc.

The origination and disolution of the 5 aggregates should be connected with Dependent Arising: "From the arising of ignorance, the arising of form comes to be..."

3/ THE 6 SENSE - BASES:

The contemplation of the sense-bases.

The 6 internal sense-bases: the eye, the ear, the nose, the tongue, the body and the mind.

The 6 external sense-bases: material form, sound, smell, taste, tactual object and mental object.

He understands the eye and visual forms and the fetter that arises dependent on both = He understands material form arising from the 4 producers, namely, Kamma, consciousness, climate/ proper time and food (Kamma, citta, utu, āhāra).

He understands the Tenfold fetter that arises dependent on both the eye and forms.

He knows the arising of the fetter not arisen before, the cessation of the arisen fetter and he knows the non-arising of the abandoned fetter in future.

How does the fetter cease?

Sự sinh khởi và đoạn diệt ngũ uẩn phải được liên hệ với lý Duyên khởi: "Do sinh khởi vô minh, sắc sinh khởi..."

3/ SÁU XỨ: (LỤC CĂN)

Quán sáu xứ.

Sáu nội xứ: mắt, tai, mũi, lưỡi, thân, ý.

Sáu ngoại xứ: sắc, thanh, hương, vị, xúc (đối tượng của xúc), pháp (đối tượng của tâm)

Vị ấy tuệ tri con mắt và các sắc cùng kiết sử sinh khởi do duyên cả 2: Vị ấy tuệ tri sắc pháp sinh do 4 vật tạo tác gọi là hành nghiệp, tâm thức, thời cơ và thực phẩm.

Vị ấy tuệ tri 10 kiết sử sinh khởi do duyên con mắt và hình sắc.

Vị ấy tuệ tri sự sinh khởi kiết sử chưa sinh trước kia và sự đoạn diệt kiết sử đã sinh, cùng tuệ tri sự không sinh khởi kiết sử đã được đoạn diệt trong tương lai.

Làm thế nào kiết sử đoạn diệt?

The Path of Stream-winning or the first stage of Sainthood is the way for the cessation of the first 3 fetters: wrong view on self, doubt, clinging to rites and ceremonies.

The Path of One-Returning is the way for the weakening of sensuality and anger.

The remainder of these two fetters ceases in the attainment of the Path of Non-Returning.

And the fetters of pride, of the desire to exist and of ignorance cease in the path of Sainthood/Arahantship.

4/ THE 7 FACTORS OF ENLIGHTENMENT:

a) **Mindfulness as the enlightenment factor of mindfulness:** It is one of the 7 factors of enlightenment by which he can reach Nibbāna.

Enlightenment is the sevenfold perfection beginning with mindfulness by which he awakes from the sleep of the defilements and penetrates the Truth.

When the Awakening Factor of mindfulness is present, he knows that it is present; when it is absent, he knows that it is absent.

Present = existing through attainment.

Nhập lưu đạo hay giai đoạn đầu của Thánh quả là con đường đoạn diệt 3 kiết sử đầu: thân kiến, nghi, giới cấm thủ.

Nhất lai đạo là con đường muội lược tham và sân.

Tàn dư của hai kiết sử này chấm dứt do chứng đắc Bất lai Đạo.

Còn mạn kiết sử, dục hữu kiết sử và vô minh kiết sử chấm dứt bằng Thánh Đạo A-la-hán.

4/ BẢY GIÁC CHI:

a) **Niệm giác chi:** là 1 trong 7 giác chi nhờ đó vị Tỷ-kheo đắc Niết-bàn.

Giác ngộ là thành tựu viên mãn gồm bảy chi phần bắt đầu bằng niệm do đó vị ấy thức tỉnh từ giấc ngủ đầy phiền não và nhập thể chân lý.

Khi niệm giác chi có mặt, vị ấy tuệ tri nó có mặt; Khi nó không có mặt, vị ấy tuệ tri nó không có mặt.

Có mặt: hiện hữu do chứng đắc.

Absent = not existing through lack of attainment

He knows how the non-arisen factor of Mindfulness arises... = He knows that right reflection on good things is necessary for the arising of the factor of mindfulness and the increase and completion by culture of the arisen factor.

Mindfulness is really the main factor that leads to the arising and development of the other factors of enlightening as mentioned above.

b) Investigation of Mental objects: The investigation is the examination of things such as the Five Aggregates, the Four Elements, the Six Sense Bases... and other aspects of the Doctrine such as philosophical, ethical problems, researches, discussions of religious subjects, dhamma talks... leading to the knowledge of things according to reality and the arising of the enlightening factor of investigation as well as its development.

c) Energy: Right reflection leads to the arising of this enlightening Factor of energy and its development:
(1) Reflection on various forms of energy
(2) Reflection on the Noble Path and Fruition

Vắng mặt: không hiện hữu do chưa chứng đắc.

Vị ấy biết cách nào niệm giác chi chưa sinh khởi nay sinh khởi. Vị ấy tuệ tri rằng chánh quán các thiện pháp là điều cần thiết để niệm giác chi sinh khởi, tăng trưởng và thành tựu viên mãn do tu tập giác chi đã sinh khởi.

Niệm thực sự là nhân tố chính đưa đến sự sinh khởi và phát triển các giác chi khác như đã nói ở trên.

b) Trạch pháp giác chi: Trạch pháp là sự quán sát các pháp như Ngũ Uẩn, Tứ Đại, Lục Căn... và các phương diện khác của giao pháp như các vấn đề triết lý, đạo đức, nghiên cứu, thảo luận các đề tài giáo lý, pháp thoại... đưa đến tri kiến như thật về các pháp và sự sinh khởi trạch pháp giác chi cũng như sự phát triển các giác chi ấy.

c) Tinh tấn giác chi: Chánh giác đưa đến sự sinh khởi tinh tấn giác chi và phát triển giác chi ấy:
(1) Quán các hình thức tinh tấn
(2) Quán Thánh Đạo và quả

Ecology: the study of the relationships between living beings and their environment	Sinh thái học
Ecological (adj)	Thuộc về sinh thái
Stimulate s.t	Thúc đẩy cái gì
I. CONCEPT OF ENVIRONMENT	Quan niệm về môi trường
An organism (n): a living thing, creature	Một sinh vật
Interdependence (n)	Sự tương quan, tùy thuộc lẫn nhau
Disperse (v): spread over → Dispersal (n)	Phân tán Sự phân tán
Dynamic (adj) = energetic	Năng động
An equilibrium (formal) = a balance	Quân bình
A succession (n) = a sequence	Sự liên tục (các sự kiện)
A climax (n) = a peak	Cực điểm
Violate s.t	Xâm phạm cái gì
Pollute s.t: make it dirty/ impure → Pollution (n)	Làm ô nhiễm Sự ô nhiễm
Environmental pollution	Sự ô nhiễm môi trường
Alter s.t = change s.t → Alteration (n) = change	Thay đổi cái gì Sự thay đổi
Radiate (v) → Radiation (n)	Tỏa nhiệt → sự phóng xạ
Biology (n) → Biological (adj)	Sinh học → thuộc về sinh học
Nucleus (n) → Nuclear (adj)	Hạt nhân → của hạt nhân
Nuclear energy	Năng lượng hạt nhân
Save (v) → Salvation (n)	Cứu độ → sự cứu độ
Damn (v) → Damnation (n)	Đầy dọa → sự đầy dọa
Large-scale (adj)	Có quy mô lớn
Nuclear fission	Sự phân tán hạt nhân
Ionizing radiation	Sự bức xạ để tạo i-on
Ionize (v): change into ions	Đổi thành i-on
Pollution agent	Tác nhân gây ô nhiễm
Capture the attention	Thu hút sự chú ý

Discharge s.t → Discharge (n)

Discharge of wastes

Dispose of s.t = Get rid of s.t.

→ Disposal (n)

Self-thought way of thinking

≠ No self-thought way of thinking

II. BUDDHIST CONCEPT OF

ENVIRONMENT

Dependent Origination

= Conditioned Genesis

= The Theory of the Twelve causes

Be interrelated (with s.o/ s.t)

The Five Aggregates

= The Five groups of grasping

The body-factor

III. ENVIRONMENTAL ETHICS

Inquire into s.t

Judge s.t

Humanistic (adj)

Humanism (n)

Concern oneself about s.t

= Be concerned about s.t

Emit poisonous gas

→ Emission of poisonous gas

Sustainable (adj) = long-lasting

IV. GLOBAL ETHICS

Cross the threshold into

A millennium

Challenge s.o to do s.t

Globalize

The process of globalization

Promote planetary well-being

Multicultural (adj)

Đổ, phóng xả c.g

Đổ các chất phế thải

Loại bỏ cái gì

Sự loại bỏ

Cách tự duy hữu ngã

≠ Cách tư duy vô ngã

Quan niệm của đạo Phật về môi

trường

Lý Duyên khởi (Xem bài 18, q II)

Lý thuyết về mười hai nhân duyên

Có quan hệ hỗ tương

Ngũ Thủ uẩn

Sắc uẩn

Đạo đức môi trường

Tìm hiểu cái gì

Phán xét cái gì

Thuộc về nhân bản

Nhân bản luận

Quan tâm đến cái gì

Phóng khí độc

→ Sự phóng khí độc

Bền vững, lâu dài

Đạo đức toàn cầu

Bước qua ngưỡng cửa vào

Một thiên niên kỷ

Thách ai làm gì

Toàn cầu hóa

Tiến trình toàn cầu hóa

Xúc tiến sự an lạc trên hành tinh

Đa văn hóa

CHAPTER V

TRANSLATIONS

INTO VIETNAMESE & ENGLISH

(Các Bản Dịch Anh Việt & Việt Anh)

Interconnected (adj) = Interrelated	Có quan hệ hỗ tương
Interstate behaviour	Phép xử thế liên quốc gia
Aspire to s.t	Ước vọng hoàn thành cái gì
= Desire to achieve s.t	
→ Aspiration (n) = Desire	Niềm ước vọng
Core = centre	Trung tâm
Biodiversity (n)	Sự đa dạng về sinh lý
Converge (v) = Meet, join	Hội tụ
≠ Separate	≠ phân ly
→ Convergence (n) ≠ Separation	Sự hội tụ ≠ phân ly
Articulate s.t = Express s.t	Nêu rõ, diễn tả c.g
Compensate s.t = make up for s.t	Đền bù c.g
Acknowledge s.t.	Chấp nhận cái gì là đúng
= accept/ admit s.t as true.	
Reversible (adj)	Có thể đảo ngược, thay đổi
≠ Irreversible (adj)	≠ Không thể đảo ngược
Immerse (v) ≡ sink	Chìm xuống
Inequity (n) = unfairness	Sự bất công
Degrade (v)	Suy thoái
→ Degradation (n)	Sự suy thoái
Integrity of s.t = Wholeness, unity	Sự toàn vẹn, đồng nhất
A dilemma	Tình thế nan giải
Rhetoric (n)	Cách nói văn hoa
Ecofriendly (adj)	Thân thiện với môi trường

**
*

SUFFERING IS CLOSED WHERE LOVE IS OPEN

ABCP: Asian Buddhist Conference
for Peace.

On behalf of s.o

Attend a conference

Terror (n)

Terrorism (n)

Startle s.o

Be deprived of s.t

Fade (v)

Threaten s.o

The globe (n) = the Earth, the
world

→globe (adj)

Global unrest

Preserve s.t

The Principle of equality

Hold s.t dear

Hold oneself dearest

Stimulate s.t

Stimulate s.o = inspire s.o.

Stimulus (n)

Superior to s.o/s.t

Superiority (n)

Inferior to s.o/s.t

Inferiority (n)

Show one's superiority to s.o

Boast of s.t

National identity

Extend one's love to s.o

Hội nghị Phật tử Châu Á vì Hòa
bình.

Thay mặt ai

Dự một hội nghị

Nổi kinh hoàng

Chủ nghĩa khủng bố.

Làm ai giật mình

Bị tước đoạt cái gì

Tàn dần

Đe dọa ai

Địa cầu, thế giới

Thuộc về địa cầu, thế giới

Sự bất ổn toàn cầu

Duy trì cái gì

Nguyên tắc bình đẳng

Yêu quý cái gì

Yêu quý bản thân nhất

Kích động cái gì

Gây cảm hứng cho ai

Động lực

Cao/ tốt hơn ai/ cái gì

Tính cách cao/ tốt hơn

Thấp hơn ai / cái gì

Tính cách thấp kém hơn

Tỏ ra cao hơn ai

Khoe khoang cái gì

Bản sắc dân tộc

Trải rộng tình thương đến ai

28. They are: *the eye and visual forms, the ear and sounds, the nose and smells, the tongue and tastes, the body and tactile objects, the mind and mental objects.*

29. He knows *each of the 6 internal-external sense-bases, the fetter* that arises dependent on both, *the arising of the fetter* not arisen before, *the passing away of the arisen fetter* and the non-arising of the abandoned fetter in future.

30. He knows of each awakening factor such as *mindfulness, investigation, energy, joy, serenity, concentration, equanimity, the presence or absence of each awakening factor, the arising of a non-arisen awakening factor and the full development of such arisen awakening factor.*

31. He understands as it really is: "*This is Suffering*" (Dukkha) "*This is the Origin of suffering*" (Samudaya), "*This is the Cessation of suffering*" (Nirodha), "*This is the Path leading to the Cessation of suffering*" (Magga).

32. He said that one of the two fruits might be expected by whoever should thus develop the 4 foundations of mindfulness: either *profound knowledge here-now* or if some remainder of clinging is present, *the state of Non-Returning.*

**
*

20. He knows that *a sense desire is present or absent* when it arises or disappears, he knows of *the arising of* a non-arisen sense-desire and the *disappearance of* an arisen sense-desire, and also *the non-arising of an abandoned sense-desire* in future.
21. He knows the same about each of the other hindrances.
22. It is cast out with the *development of the Absorptions* (Jhānas) and the *right reflection on the impermanence, suffering, selflessness and impurity of things* according to reality.
23. It is removed by *right reflection on the liberating thought of love* (Mettā), which is truly *full concentration* (Samādhi). *Universal love is a sublime state of mind freed from hatred.*
24. It is overcome by *right reflection on energy, vigour, exertion and endeavour.*
25. It is cast out by *right reflection on mental tranquility or concentration* which can be furthered by knowledge of the Holy Scriptures, questioning about the Triple Gem, mastering the Discipline, associating with the virtuous and experts of rules...
26. It is dispelled by *right reflection on the mental development* leading to the *attainment of the stream-entrance*, the first stage of Sainthood.
27. First of all he lives contemplating *each of them* such as *form, feeling perception, mental formations, consciousness, the arising and the passing away* of each of them, then he contemplates them internally or externally (the same as above).

Get the advantage over s.o
Underlie s.t
 = Be the basis of s.t
 Consider oneself superior to s.o
Transcend s.t = surpassing s.t
Overlook s.t
 = Ignore s.t, Do not notice s.t
Pursue an ideal= Make long efforts to achieve it.
Urge s.o to do s.t
 = Encourage s.o to do s.t.
Declare ceasefire
Restore peace
 Regardless of s.t
Witness s.t
 Impose economic sanctions against/ on s.o
Be inclined to do s.t
 = Tend to do s.t
 → **Inclination (n)** = Tendency
 Natural inclination to do s.t

Có lợi hơn ai
 Là nền tảng của cái gì
 Xem mình cao hơn ai
 Vượt lên cái gì
 Bỏ qua, không để ý cái gì
 Theo đuổi một lý tưởng
 = Nỗ lực lâu dài để đạt nó
 Thúc giục ai làm gì
 Tuyên bố ngưng chiến
 Phục hồi hòa bình
 Bất kể cái gì
 Chứng kiến cái gì
 Áp đặt các sự cấm vận kinh tế đối với ai.
 Có khuynh hướng làm gì
 Khuynh hướng
 Khuynh hướng tự nhiên làm gì.

**
 *

PART II: FEELINGS

14. He comprehends *any feeling* he is experiencing: a *pleasant feeling* or a *painful feeling*, or a *neither-pleasant nor-painful feeling*; a *pleasant worldly or spiritual feeling*, a *painful worldly or spiritual feeling*, or a *neither-pleasant-nor painful worldly or spiritual feeling*.
15. He lives contemplating them *internally* or *externally*, or *internally and externally*, or he lives contemplating *origination-things* or *dissolution-things* or *origination-dissolution-things* in the feelings.

PART III: MIND

16. He knows them by contemplating *the mind*.
17. They are: (1) the mind *with lust*, (2) the mind *without lust*, (3) the mind *with hate*, (4) the mind *without hate*, (5) the mind *with delusion*, (6) the mind *without delusion*, (7) the *shrunk* state of mind, (8) the *distracted* state of mind, (9) the *developed* state of mind, (10) the *underdeveloped* state of mind, (11) the mind *with some other mental state superior to it*, (12) the mind *with no other mental state superior to it*, (13) the *concentrated* state of mind, (14) the *unconcentrated* state of mind, (15) the *freed* state of mind, (16) the *unfreed* state of mind.
18. He lives contemplating his mind *internally* or *externally*, or *internally and externally*, or he lives contemplating *origination-things* or *dissolution-things*, or *origination-dissolution-things* in the mind.
19. He lives contemplating *the Five Hindrances: sense-desire, anger, torpor and languor, restlessness and worry, doubt*.

externally, or both *internally and externally*; then he lives contemplating *origination-things, dissolution-things* or *origination-dissolution-things* in the body.

8. With the thought: "there is the body", it is established just for *knowledge* and *remembrance*, and he lives *independently, not grasping anything in the world*.
9. He comprehends just *how his body is disposed in the 4 postūres* of going, standing, sitting or lying.
10. He is fully aware of *what he is doing* such as going forward or backward, looking straight or away, bending or stretching his arm, wearing robes or carrying a bowl, eating, drinking, talking or keeping silence...
11. He knows it by reflecting on the body with *all its component parts* such as hair, nail, teeth, flesh, bones... just like *a double-mouthed provision-bag* full of various kinds of grains.
12. He reflects on the *4 elements of solidity, fluidity, heat and motion* in the body.
13. They are: (1) reflection *on a dead body thrown for 1 or 2, 3 days*, (2) reflection *on a dead body eaten by birds or worms*, (3) reflection *on a dead body reduced to a skeleton with flesh and blood*, (4) reflection *on a skeleton with blood and without flesh*, (5) reflection *on a skeleton without blood and flesh*, (6) reflection *on bones scattered here and there*, (7) reflection *on white bones like sea shells*, (8) reflection *on a heap of dried up bones more than a year*, (9) reflection *on bones rotten and reduced to dust*.

CHAPTER IV: ANSWERS

Answers: (lesson 24)

DISCOURSE ON THE FOUNDATION OF MINDFULNESS

A- INTRODUCTION:

1. He was staying among the Kurus, at a market-town called Kammāsadhamma then.
2. He said that *this is the only way for the purification of beings, for the overcoming of sorrow and lamentation, for the destruction of suffering and grief, for winning the right path, for realising Nibbāna.*
3. They are: (1) *the contemplation of the body, (2) the contemplation of the feelings, (3) the contemplation of the mind and (4) the contemplation of the mental objects.*
4. It is called the only way because it is the Blessed One's Way, and it can be found only in this Dhamma-Discipline.
5. They are taught for *casting out the illusions concerning beauty, pleasure, permanence and a self, for attaining wisdom to see things as they really are, and achieving the path of purity leading to Nibbāna.*

B- MAIN DIVISIONS:

PART I: BODY

6. First of all, he lives *contemplating the breathing in and out of the body with mindfulness and clear comprehension, and training himself with thought of experiencing the whole body and calming the activities of the body* while breathing in and out.
7. Next he lives contemplating the body *internally or*

PART III:

P.1:

12. He asked the elder to accompany him and the great assembly of Bhikkhus to the Sāla grove and then (to) spread for him a couch with its head to the north, between the twin Sāla trees.

P.2:

13. The twin Sāla trees in full bloom out of season, heavenly mandarava flowers, and heavenly sandalwood powder dropped, sprinkled and scattered themselves all over the body of the Tathāgata; heavenly music and songs also came from the sky out of reverence for the successor of the past Buddhas then.

P.3:

14. He said that the Tathāgata was not rightly honoured, revered and held sacred thus (in that manner).

P.4:

15. The disciple rightly honours, reverences and holds sacred the Lord with the worthiest homage by constantly fulfilling the greater and lesser duties, being correct in life, and walking according to the precepts.

16. He asked them to fulfil all their duties, be correct in life and walk according to the precepts.

**
*

Answers: (lesson 19)

THE KĀLĀMAS AT KESAPUTTA.

P.1:

1. He came to stay at Kesaputta, a district of Kosala.
2. They heard that Gotama, the recluse had come to Kesaputta.

And this good reputation was noised abroad about Gotama the recluse: "He is the Exalted One, the Arahant, the Fully Self-Awakened One, endowed with knowledge and right conduct, the Well-Farer, the Knower of the world, the matchless leader of men willing to be tamed, the Teacher of gods and men, the Buddha, the Lord. It is a good thing to get sight of such an Arahant!"

P.2:

3. They told him that many recluses and brahmanas came there and expounded their own doctrine but abused the view of others. The fact caused them doubt and they did not know which of those ones spoke truth and which spoke falsehood.

P.3:

4. He advised them not to be led *by report, or tradition, or hearsay, or by the authority of the scriptures, by mere logic, by inference, by considering appearances, nor by the delight in some opinions, nor by a person's competence nor out of respect for a recluse.*
5. (Next) He advised them to *reject things* when they knew that those things were *unwholesome, blameworthy, censured by the wise, conducing to loss and sorrow* if performed and undertaken.

P.4:

6. He asked them whether *greed, ill-will, delusion* arose within a man to his profit or to his loss.
7. Moreover, he asked them whether those things were *unprofitable, blameworthy, censured by the wise* and *conducting to loss and sorrow* or not.

P.5:

8. He *advised them to undertake things and abide in them* if they *knew* those things were profitable, blameless, praised by the wise and *conducting to profit and happiness*.
9. He asked them whether *freedom from greed, freedom from ill - will, freedom from delusion* arose within a man to his profit or to his loss.

P.6:

10. Moreover, he asked them whether those things were *profitable, blameless, praised by the wise* and conducting to happiness or not.

P.7:

11. He said that an Ariyan disciple freed from greed, ill-will and delusion, mindful and self-controlled, with a heart possessed by loving kindness, compassion, sympathetic joy, equanimity, abides suffusing every quarter of the world. Then in like manner, he abides suffusing the whole world with the four sublime mental states that are widespread; boundless, without enmity and hatred.

P.8:

12. They are:

- a) The first comfort is (that) he will be reborn in the good bourn.

P.4:

7. He asked them to be lamps to themselves, (to) be a refuge to themselves, (to) hold fast to the Dhamma as a lamp, not to go to any external refuge, not to look for refuge to anyone besides themselves.
8. To be a lamp to himself, a refuge to himself, a Bhikkhu continues to look upon (lives contemplating) the body, feelings, moods (mental states) and ideas (mental objects) so that he can remain ardent, strenuous, self-possessed and mindful and overcome desire and dejection in the world.
9. Those who shall be a lamp to themselves, a refuge to themselves shall reach the very topmost height, Nibbāna, the supreme goal of the Brahma-faring.

PART II:

P.1:

10. Māra asked the Buddha to pass away then.

P.2:

11. It was that he would not pass away until (1) not only the brothers and sisters of the Order, but also his lay followers should have become true hearers, wise, well-trained, well-learned, masters of the doctrine, correct in life, walking according to the precepts (rules), (2) they should be able to preach the Law, make it known, establish it, minutely explain it and make it clear, (3) they should be able to spread the wonderful truth abroad when others start a false doctrine, and (4) the Brahma-faring under him should have become successful, prosperous, widespread, popular and well-proclaimed among men.

MAHĀ PARINIBBĀNA

PART I:

P.1:

1. A grave sickness fell upon him and sharp pains came, even to death then.
2. He bore it without complaint.
3. He thought that it would not be right for him to pass away without addressing his disciples, without taking leave of the order.

P.2:

4. He said that he had been deeply troubled to see how the Lord had suffered, but he had taken comfort from the thought that the Lord would not pass away without leaving instructions concerning the order.

Or: He said that he had been full of worries and troubles at the sight of the Lord's sickness, but it had been a comfort to him to think that the Lord would not pass away until he had left instructions concerning the Order.

P.3:

5. He answered that he had preached the Dhamma without any distinction between exoteric and esoteric doctrine because the Tathāgata had no such thing as the closed fist of a teacher who kept something back.
6. No, he didn't. He didn't think that he should lead the Brotherhood or the Order was dependent on him.

- b) The second is in this life, he is free from enmity, sorrowless and well.
- c) The third is sorrow can't touch him because he does no ill.
- d) The fourth is he is quite pure in both ways.

P.9:

13. They expressed their delight in the Buddha's words (*they exclaimed that it was a wonderful thing/ they gave an exclamation of amazement*) and asked him to accept them as lay-followers going for refuge to the Triple Gem until the end of their life.

**
*

DISCOURSE TO MĀLUNKIYĀPUTTA

P.1:

1. He was staying near Sāvatti in the Jeta grove at Anāthapindika's monastery.
2. The following thought occurred to him then: "*there are these problems unexplained, put aside and ignored by the Lord, namely (1) the world is eternal, (2) or it is not eternal, (3) the universe is finite, (4) or it is not finite, (5) life is the same as body, (6) or life is one thing and body another, (7) The Tathāgata exists after death, (8) or the Tathāgata does not exist after death, (9) the Tathāgata both exists and does not exist after death, (10) or the Tathāgata neither exists nor not exists after death*".
3. He decided to ask the Lord about them and disavow the training and (then) return to secular life if the Lord refused to answer them.
4. He requested the Lord to answer those questions if he knew how to answer them or to say straightforwardly: "I do not know, I do not see".
5. The Lord asked him whether any of them had made a formal promise (engagement) of Mālunkiyāputta's Brahma-faring under the Lord or not.
6. They reached the conclusion that both were free and *neither of them was under obligation to the other*.
7. *He used the simile of a man who was pierced by a thickly poisoned arrow and refused to have it taken out until he knew everything about the man who had shot him, about*

23. (To get rid of cankers), he eliminates thought of sense-pleasure, thought of ill-will, thought of harming and evil mental objects that have arisen.
24. (To get rid of cankers), he *cultivates the Seven Limbs of Awakening*, namely, mindfulness, investigation of the Dhamma, energy, joy, serenity, concentration, even-mindedness, which are dependent on aloofness, dispassion, cessation, leading to renunciation, Nibbāna.
25. A Bhikkhu who has got rid of all cankers is called *one who is controlled with control over all cankers, who has cut off craving, got rid of fetters and by fathoming pride, has put an end to suffering*.

**
*

P.11:

17.

a) He thinks: *“This is Dukkha, this is the origin of Dukkha, this is the cessation of Dukkha, this is the path leading to the cessation of Dukkha”*.

b) *Because of his wise attention, the three fetters of wrong view on self, doubt, attachment to rites and ceremonies decline.*

P.12:

18. (To get rid of cankers by control) he lives with control over his eye, ear, nose, tongue, body and mind.

19. If he lives without control over his sense-organs, cankers which are destructive and consuming might arise.

P.13:

20. (To get rid of cankers by use) he uses the 4 requisites: robes, almsfood, lodgings and medicines for the sick not for pleasure, not for personal beauty, but only to support his body, to keep it unharmed, to foster the holy life, to enjoy seclusion, to maintain his health, to live in faultlessness and comfort.

P.14:

21. (To get rid of cankers) he endures cold, heat, hunger, thirst, insects, wind, rain, evil speech, and all painful feelings which might arise.

22. (To get rid of cankers) he avoids fierce animals, dangerous places such as a mountain slope, a refuse pool, a pit, improper seats, unseemly resorts and even bad friends whose company would arouse suspicion in his wise fellow Brahma-farers.

the bow, the bowstring, the arrow, the feathers, the sinews... that man might die without knowing any of these things.

P.2:

8. If a man asked the Lord to answer those questions, he might die without getting the answers from the Lord.

9. He said that the Brahma-faring could not be said to depend on those views, because whatever opinion one may have about those problems, *there is birth, aging, death, sorrow, lamentation, pain, grief, despair, the cessation of which (Nibbāna)* he declared in this very life.

P.3:

10. He asked him to bear in mind what he had not explained as unexplained and what he had explained as explained.

P.4:

11. He didn't explain that because *it is not connected with the goal, not fundamental to the Brahma-faring, not conducive to aversion, detachment, cessation, calming, super-knowledge, awakening, Nibbāna.*

12. He explained: “This is Dukkha, this is the origin of Dukkha, this is the cessation of Dukkha and this is the path leading to the cessation of Dukkha”, because it is connected with the goal, fundamental to the Brahma-faring, conducive to aversion, detachment, calming, super-knowledge, awakening, Nibbāna.

P.5:

13. The Buddha's advice had indeed a great effect on the Elder Mālunkiyāputta because on another occasion he

asked the Lord for a teaching in brief and soon by his super-knowledge realised here and now the supreme goal of the Brahmin-faring for the sake of which good youths rightly go forth from home into homelessness and so he was one of the Arahants (the perfected ones), one of the eighty great disciples.

(Ang. II, the book of the fours 254).

**
*

experiences the fruit of good and bad deeds; this self is permanent, stable, eternal, unchanging, remaining the same for ever.

P.9:

13.

a) *This is called becoming enmeshed in wrong views, a jungle of views, a wilderness of views, the scuffling of views, the struggle of views, the fetter of views.*

b) *The result is that the uninstructed ordinary man fettered by the fetter of views is not freed from birth, aging, and death, sorrow, lamentations, pains, grief, despair, in brief, from suffering.*

14. *An instructed noble disciple is* one who sees the Noble ones, who is skilled in the Dhamma of the Noble ones, well-trained in the Dhamma of the Noble ones, who sees the true men, who is skilled in the Dhamma of the true men, well-trained in the Dhamma of the true men; therefore, he *comprehends the things that should be wisely attended to* and the things that should not be attended to.

P.10:

15. They are the things by attending to which the canker of sense-pleasure, the canker of becoming or the canker of ignorance which has not yet arisen *arises*, or the canker, already arisen, *increases*.

16. They are the things by attending to which the canker of sense-pleasure, the canker of becoming or the canker of ignorance which has not yet arisen *does not arise* or the canker, already arisen, *declines*.

and the things that should not be attended to.

8. Through not knowing those things, he attends to things which should not be attended to and does not attend to those which should be attended to.

P.5:

9. They are the *things that cause the canker of sense-pleasure, the canker of becoming, or the canker of ignorance* which has not yet arisen *to arise or the canker*, already arisen, *to increase* through unwise attention.

P.6:

10. They are things *that keep/ prevent the canker of sense-pleasure, of becoming or of ignorance* which has not yet arisen *from arising, or that cause the canker*, already arisen, *to decline* through wise attention.

P.7:

11. He thinks: "was I in the past? or was I not...? what was I and how I in the past...? will I come to be in the future? or will I not come to be...? What will I come to be and how will I come to be...?", Or he is doubtful about himself in the present: "now am I? whence has this being come? Where will he come to be?".

P.8:

12. They are:

- ① There is for me a self.
- ② There is not for me a self.
- ③ By self, I perceive self.
- ④ By self, I perceive no-self.
- ⑤ By no-self, I perceive self.
- ⑥ It is this self for me that speaks, feels, and

Answers: (lesson 21)

THE ELDER SISTER KHEMĀ

P.1:

1. He (the Lord) was staying near Sāvatti, at Jeta grove, in Anāthapindika's monastery.
2. She took up her residence at Torānavatthu near Sāvatti.
3. He (the king) was journeying to Sāvatti and asked a man to find out some recluse that he could wait upon.

P.2:

4. *He (the man) told him that the Elder sister Khemā was the Lord's woman-disciple about whom a lovely rumour had gone abroad that she was a sage, accomplished, widely-learned, a brilliant talker, of ready wit. Then he requested the king to wait upon her.*

P.3:

5. His questions were about the Tathāgata's existence or non-existence after death.
6. Her answers were that it was not revealed by the Lord.

P.4:

7. Next he asked her the reason why that thing was not revealed by the Lord.
8. She said that she would ask him questions about that matter.
9. She explained the matter to him by using the example/ simile of an accountant trying to count the sand of the Ganges and a reckoner (trying to) reckon the water in the ocean.

P.5:

10. *No, one can't. One can't define the Tathāgata by his form because that form is abandoned, cut down to the root, made like a palm tree stump so that it can't spring up again in the future. The Tathāgata is set free from reckoning as body because he is deep, boundless, unfathomable just like the ocean.*
11. Yes, it is. It's the same as defining the Tathāgata by feeling, perception, mental activities and consciousness.
12. He felt delighted at the end of the discourse.
13. a) Yes, I do. I think it (her method of teaching and discussing) is in harmony with her reputation as a well-learned sage and brilliant talker.
- b) It is called the Socratic method which consists of a series of questions and answers leading the listener to a logical conclusion.

P.6:

14. On another occasion, he went to visit the Lord, then he asked him the same questions and got the same answers exactly as before.
15. *He gave an exclamation of amazement and said that the explanation of both the Master and his disciple would agree, would harmonize, would not be inconsistent in any word about the highest.*

Or: *He expressed his amazement and said that...*

**
*

Answers: (lesson 22)

DISCOURSE ON ALL CANKERS.

P.1:

1. He was staying near Sāvatti at Jeta grove in Anāthapindika's monastery then.
2. He was going to discourse on the method of controlling all cankers.

P.2:

3. *He said that the destruction of the cankers is (possible) for one who knows and sees, not one who does not know and does not see.*
4. *He said that there are wise attention and unwise attention. From unwise attention cankers that have not arisen arise and also cankers that have arisen increase. But from wise attention cankers that have arisen decline.*

P.3:

5. They should be got rid of by vision, by control, by use, by endurance, by avoidance, by elimination and by cultivation.

P.4:

6. Vision is the first of the seven ways of riddance.
7. An *uninstructed ordinary man* means one who does not see the Noble ones, who is unskilled in the Dhamma of the Noble ones, (who is) untrained in the Dhamma of the Noble ones, who does not see the true men, who is unskilled in the Dhamma of the true men, (who is) untrained in the Dhamma of the true men. Therefore, he *does not understand the things that should be attended to*

rebirth(s) which binds/ ties all sentient beings to the Triple World.

4. A wise man is one who is well-trained in true sages' teaching and pays proper attention to things deserving attention (as above).
5. Such a holy disciple always lives with control over his sense-organs (with his sense-organs under control), contented, blameless in order to (so as to) win/ gain/ attain the ultimate goal of the holy life for which many good youths go forth from home into homelessness (a homeless life).
6. When all his cankers have been got rid of by such various ways, he is indeed a holy disciple who has totally destroyed all defilements, cut off all fetters and ended (put an end to) the round of rebirth here and now in this very life.

**
*

LỜI GIỚI THIỆU CỦA SOẠN GIẢ

Các Tăng Ni sinh thân mến,

Các Đạo hữu thân mến,

Đây là Quyển III, quyển cuối cùng trong bộ sách AVPP của tôi. Sách này gồm 6 bài học, một số bài đọc và nói, được dành cho các Học Viên (HV) hai năm cuối tại HVPGVN tpHCM. Nó cũng được dùng như sách tự học cho các HV hậu trung cấp và cao cấp Anh ngữ muốn học kinh điển PG và thuật ngữ Phật học căn bản qua các bài giảng văn tiếng Anh.

Tất cả các bài được chọn ở đây là bản dịch Anh ngữ của các bản kinh do chính đức Phật thuyết giảng và được kết tập vào Tam tạng kinh nguyên thủy Pāli. Ngoài ra, ba bài đọc thêm cuối cùng (số 3, 4 & 5) do nhiều học giả Phật giáo viết.

Vì sách này là phần tiếp theo quyển I & II, nó cũng nhằm mục đích cung cấp cho HV những bài học về lời dạy của đức Phật, đồng thời cố gắng giúp HV phát triển năm kỹ năng ngôn ngữ: nghe, nói, đọc, viết và dịch. Vì thế, phương pháp học sách này cũng giống như đã được nói trước đây.

Sách này được chia thành năm chương:

CHƯƠNG I gồm sáu bài học về các kinh quan trọng của đức Phật và một số chú thích ngữ pháp.

Bài 19: Các vị Kālāmas ở Kesaputta: là bài kinh danh tiếng liên hệ đến lời đức Phật dạy các vị Kālāmas về cách khám phá chân lý và hư vọng. Nó cũng biểu lộ tính tự do tư tưởng mà đức Phật ban cho các đệ tử Ngài trên con đường đi tìm chân lý.

Bài học này được cung cấp thêm các nhận xét về bản kinh do các học giả Phật giáo danh tiếng nêu ra cùng mười bốn bước đưa đến chân lý do đức Phật giảng trong kinh Kitagiri.

Bài 20: Kinh Malunkyaṅputta: liên hệ đến mười câu hỏi không được đức Phật thuyết giảng, lý do Ngài không thuyết giảng chúng và ẩn dụ nổi tiếng về một người bị thương được dùng để mô tả một vị đệ tử muốn nhận được câu trả lời từ đức Như Lai.

Bài 21: Trưởng lão ni Khemā, một trong hai đại đệ tử của đức Phật đã khôn khéo giải đáp câu hỏi của vua Pasenadi (Ba-tư-nặc) về sự tồn tại hay không tồn tại của đức Như Lai sau khi chết và nổi kinh ngạc của vua trước sự hòa hợp kỳ diệu giữa những lời của bậc đạo sư và đệ tử của Ngài.

Bài 22: Tất cả lậu hoặc: Bài kinh đề cập phương pháp chế ngự các lậu hoặc và bảy cách đoạn trừ chúng: Tri kiến, chế ngự, sử dụng, kham nhẫn, tránh né, tiêu diệt và tu tập. Bài kinh nêu rõ sự tương phản nổi bật giữa phương pháp thực tiễn được một bậc thanh tịnh có trí chú tâm và những quan điểm lý luận của các vị chủ trương thường kiến hay đoạn kiến vô trí trong mọi thời đại.

Bài 23: Trích đoạn kinh Đại Bát-niết-bàn:

Phần 1 nói đến lời trưởng lão A-nan thỉnh cầu đức Thế Tôn ban lời giáo huấn cuối cùng liên hệ đến Giáo hội và lời đức Phật đáp lại vấn đề này.

Phần 2 nói đến lời Ma vương thỉnh cầu đức Thế Tôn và lời đức Phật đáp lại vấn đề này.

Phần 3 nói đến lời đức Thế Tôn giải thích về cách

159.

*Hãy tự làm cho mình
Điều dạy kẻ khác làm
Bản thân khéo điều phục,
Có thể điều phục người,
Khó thay tự điều phục.*

161.

*Điều ác tự thân làm,
Tự mình sinh, mình tạo,
Điều ác nghiên kẻ ngu
Như kim cương nghiên ngọc.*

165.

*Việc ác do thân tạo,
Tự thân gây ô nhiễm,
Tự thân không làm ác
Tự thân được thanh tịnh,
Tịnh, bất tịnh tùy mình
Không ai thanh tịnh người.*

**
*

B- BẢN DỊCH ANH VĂN:

1. The Buddha said that the destruction of the cankers/ defilements is (possible) for a wise man but not for an unwise man.
2. An unwise man is one who is not well-trained in true sages' teaching and does not pay proper attention to things deserving attention (worthy of attention/ that should be attended to).
3. Such a man enshrouded in the jungle of wrong views cannot escape (be liberated from) the round of

ấy không tu tập các giác chi trên, các lậu hoặc tàn hại và nhiệt não có thể khởi lên. Song nếu vị ấy tu tập như vậy, các lậu hoặc không còn nữa. Đây là các lậu hoặc phải do tu tập được đoạn trừ.

Đoan.19: *Này các Tỷ-kheo, trong bất cứ Tỷ-kheo nào, các lậu hoặc phải do tri kiến được đoạn trừ đã được đoạn trừ bằng tri kiến..., do phòng hộ..., do thọ dụng..., do kham nhẫn..., do tránh né..., do tiêu diệt..., do tu tập..., đã được đoạn trừ bằng tu tập, vị Tỷ-kheo này được gọi là vị sống phòng hộ với sự phòng hộ tất cả lậu hoặc. Vị ấy đã chặt đứt khát ái, thoát ly kiết sử, và do quán triệt kiêu mạn, đã đoạn tận khổ đau”.*

Đức Thế Tôn thuyết giảng như vậy. Các Tỷ-kheo hoan hỷ tín thọ lời Thế Tôn dạy.

(Trung Bộ I, Số 2: Kinh Tất Cả Lậu Hoặc)

**
*

PHÁP CÚ:

157.

*Nếu yêu mến tự thân
Ta phải khéo hộ phòng,
Trong suốt cả ba canh,
Người trí cần tỉnh giác.*

158.

*Trước tiên tự đặt mình
Vào việc gì chân chánh⁽¹⁾
Sau đó dạy bảo người
Bậc trí không ướm nhiễm.*

¹ lối sống chân chánh.

Ngài phải được các đệ tử tôn trọng lễ bái như thế nào sau khi Ngài diệt độ.

Bài này được cung cấp thêm một bản tóm tắt các chi tiết của kinh Đại Bát Niết-bàn trong Trường Bộ II.

Bài 24: Tứ Niệm Xứ: là cách duy nhất để thanh tịnh hóa chúng sinh, để đoạn tận khổ và chúng đác Niết-bàn.

Trong kinh này đức Phật trình bày đầy đủ cho biết bốn niệm xứ và các quả vị ngay trong đời này.

Bài này được cung cấp thêm các chú thích trích từ luận văn danh tiếng “Con đường chánh niệm” của Trưởng lão Soma.

CHƯƠNG II: Năm bài đọc thêm:

Bài 1: Lâu đài của ngựa Kiên-trắc: là chuyện rút ra từ Kinh Tiểu Bộ của Kinh tạng Pāli về Kiên-trắc, con ngựa của Thái tử Sĩ-đạt-ta, trở thành một vị Thiên tử trên cõi trời Ba mươi ba sau khi chở Ngài ra đi vào đêm Ngài làm Đại sự Xuất thế.

Bài 2: Lâu đài của nàng Rajjumālā: cũng là chuyện rút ra từ Kinh Tiểu Bộ về Rajjumālā, một Phật nữ tại gia trở thành một Thiên nữ ở cõi trời Ba mươi ba sau khi sống đời tín thành vào Tam Bảo trên cõi đất.

Bài 3: Đạo ca xưng tán đức Phật đản sinh: là trích đoạn từ thi phẩm Ánh sáng Á châu của vị quý tộc Edwin Arnold, một thi sĩ và là học giả Anh vào thế kỷ 19.

Bài 4: Phật giáo-Sinh thái học và Đạo đức toàn cầu: là bài phát biểu của Hòa thượng Tiến sĩ Thích Chơn Thiện, Phó viện trưởng Viện nghiên cứu Phật học Việt Nam và bà luật sư Ngô Bá Thành, tại hội nghị của Hội đồng Hòa bình thế giới họp ở Hà Nội, ngày 24 tháng 3 năm 1999.

Bài 5: Lòng từ mở ra, khổ đau khép lại: là bài phát biểu của Hòa thượng Tiến sĩ Thích Minh Châu, trưởng Trung tâm ABCP Việt Nam trong hội nghị thứ X của Hội Phật tử Châu Á vì Hòa bình họp ở Lào ngày 27 tháng 2 năm 2003.

CHƯƠNG III cung cấp các bản từ ngữ Anh Việt tương đương.

CHƯƠNG IV cung cấp các bản giải đáp câu hỏi của bài học.

CHƯƠNG V cung cấp các bản dịch Anh Việt – Việt Anh.

Sau khi học cẩn thận các bài trong quyển I & II, HV đã được chuẩn bị tốt để học các bài của quyển III này.

Phương pháp học các phần Phát âm, Từ vựng, và đặc biệt là các Thuật ngữ Phật học, Ngữ pháp, Hỏi đáp và Phiên dịch đều giống như đã nói trước kia.

Với phương pháp thận trọng từng bước một và nỗ lực đúng đắn, tôi tin tưởng HV có thể đạt tiến bộ hơn nhiều trong việc học các bài kinh Phật và Thuật ngữ Phật học từ nay về sau.

Tôi xin gửi những lời chúc thành công mỹ mãn đến những vị nào quan tâm nghiên cứu Văn học Phật giáo và những vị muốn tiếp tục việc học sau Đại học trong nước hay ngoài nước và làm công tác nghiên cứu Phật học qua Anh ngữ.

các lậu hoặc không còn nữa. Đây gọi là các lậu hoặc do kham nhẫn được đoạn trừ.

Đoan.16: Và này các Tỷ-kheo, thế nào là các lậu hoặc do tránh né được đoạn trừ? Ở đây, này các Tỷ-kheo, một vị Tỷ-kheo, như lý giác sát, tránh né voi dữ, ngựa dữ, bò dữ, rắn độc, hổ sâu, ao nước... vị ấy cũng tránh ngôi các chỗ bất xứng, tránh lai vãng các trú xứ bất chánh, tránh thân cận các ác bằng hữu do đó các vị đồng Phạm hạnh hiền trí sẽ hoài nghi vị ấy có ác hạnh. Này các Tỷ-kheo, nếu vị ấy không tránh né những trường hợp này, các lậu hoặc tàn hại và nhiệt não có thể khởi lên. Song nếu vị ấy tránh né như vậy, các lậu hoặc không còn nữa. Đây gọi là các lậu hoặc do tránh né được đoạn trừ.

Đoan.17: Và này các Tỷ-kheo, thế nào là các lậu hoặc do tiêu diệt được đoạn trừ? Ở đây này các Tỷ-kheo, vị Tỷ-kheo không chấp nhận (dung thứ) dục niệm đã sinh khởi, vị ấy tống khứ nó, tiêu diệt nó, chấm dứt nó, đoạn tận nó; vị ấy không chấp nhận sân niệm..., vị ấy không chấp nhận hại niệm..., vị ấy không chấp nhận các ác bất thiện pháp thường xuyên khởi lên... Này các Tỷ-kheo, nếu vị ấy không diệt trừ các niệm trên, các lậu hoặc tàn hại và nhiệt não có thể khởi lên. Song nếu vị ấy diệt trừ chúng như vậy, các lậu hoặc không còn nữa. Đây gọi là các lậu hoặc do tiêu diệt được đoạn trừ.

Đoan.18: Và này các Tỷ-kheo, thế nào là các lậu hoặc phải do tu tập được đoạn trừ? Ở đây, này các Tỷ-kheo, vị Tỷ-kheo như lý giác sát, tu tập niệm giác chi y cứ viễn ly, ly tham, đoạn diệt, hướng đến từ bỏ. Vị ấy tu tập trạch pháp giác chi..., tinh tấn giác chi..., hỷ giác chi..., khinh an giác chi..., định giác chi..., xả giác chi... Này các Tỷ-kheo, nếu vị

không phòng hộ các căn (giác quan) này, các lậu hoặc tàn hại và nhiệt não có thể khởi sinh. Song nếu vị ấy sống phòng hộ... thì các lậu hoặc không còn nữa. Nay các Tỷ-kheo, đây gọi là các lậu hoặc phải do phòng hộ được đoạn trừ.

Đoan.14: Và này các Tỷ-kheo, thế nào là các lậu hoặc phải do thọ dụng được đoạn trừ? Ở đây, này các Tỷ-kheo, một Tỷ-kheo, như lý giác sát, thọ dụng y phục chỉ để ngăn ngừa nóng, lạnh, ruồi muỗi, gió, nắng và để che kín thân mình (được tề chỉnh). Vị ấy thọ dụng món khát thực không phải để vui đùa, không phải để tham đắm, không phải để làm đẹp thân mình, mà chỉ để hỗ trợ và nuôi sống thân này, giữ cho thân khỏi bị tổn hại, để bảo dưỡng đời Phạm hạnh, với suy tư: bằng cách này Ta diệt trừ các cảm thọ cũ và sẽ không tạo nên các cảm thọ mới, Ta sẽ không có lỗi lầm và sống được an lạc. Vị ấy thọ dụng sàng tọa để ngăn ngừa nóng, lạnh, chỉ vì mục đích an tịnh độc cư. Vị ấy thọ dụng được phẩm trị bệnh chỉ để khỏi bị bệnh tật và duy trì sức khỏe. Nay các Tỷ-kheo, nếu vị ấy không thọ dụng tứ sự cần thiết trên, các lậu hoặc tàn hại và nhiệt não có thể khởi lên, song vì vị ấy thọ dụng chúng như vậy, các lậu hoặc không còn nữa. Đây là các lậu hoặc do thọ dụng được đoạn trừ.

Đoan.15: Và này các Tỷ-kheo, thế nào là các lậu hoặc phải do kham nhẫn được đoạn trừ? Ở đây, này các Tỷ-kheo, một vị Tỷ-kheo, như lý giác sát, là vị kham nhẫn nóng, lạnh, đói khát, ruồi muỗi, nắng gió... kham nhẫn cách nói mạ lỵ, gây thương tổn, các cảm thọ về thân đau khổ, khốc liệt, dữ dội, thống thiết, chết điếng người. Nay các Tỷ-kheo, nếu vị ấy thiếu kham nhẫn, các lậu hoặc tàn hại và nhiệt não có thể khởi lên. Nhưng vì vị ấy kham nhẫn (chúng) như vậy nên

CẢM ƠN

–Tôi vô cùng biết ơn các tác giả và dịch giả được liệt kê trong thư mục về các sách tham khảo rất quý giá của các vị.

–Tôi xin bày tỏ lòng biết ơn sâu sắc đối với Ban Lãnh đạo Học viện Phật Giáo Việt Nam tại T.P HCM về sự tán đồng giáo án này và sự ủng hộ của các vị dành cho công trình của tôi.

–Tôi xin gửi lời nồng nhiệt tán thán các Tăng Ni sinh Khoá III đã giúp đỡ tôi đánh máy bản thảo và sửa bản in hết sức tận trọng, đặc biệt là Thầy Thích Tâm Khanh, Thích Quang Thạnh và các Cô T.N Huệ Hương, T.N Diệu Thuận, ông Nguyễn Hữu Trọng và cô Trần Kim Hiền.

–Và tôi cũng rất cảm ơn ông Trần Đình Việt, Giám đốc nhà Xuất bản Tp HCM cùng nhiều vị khác đã góp phần bằng những cách khác nhau vào việc xuất bản quyển sách này vì lợi ích của nhiều người.

Mặc dù chúng tôi có nhiều nỗ lực chung, vẫn còn một số khuyết điểm trong bộ sách Anh Văn Phật Pháp này. Chúng tôi chân thành hy vọng đón nhận ý kiến quý giá từ các giáo sư, học giả vui lòng giúp chúng tôi hoàn thiện tác phẩm vào kỳ biên soạn kế tiếp.

Cầu mong Tam Bảo phù hộ các thiện sự của chúng ta.

Chúc tất cả chúng ta đều được an lạc và hạnh phúc.

Trân trọng,

Cư sĩ Nguyễn Tâm **TRẦN PHƯƠNG LAN**

Học viện Phật giáo Việt Nam

tại Tp. Hồ Chí Minh. VN tháng 5-2003

CÁC VỊ KĀLĀMAS Ở KESAPUTTA

PHẦN I:

Đoan.1: Như vậy tôi nghe. Một thời đức Thế Tôn du hành giữa dân chúng Kosala với đại chúng Tỷ-kheo, đi đến Kesaputta, một thị trấn nước Kosala. Bấy giờ các vị Kālāmas ở Kesaputta nghe tin rằng Sa-môn Gotama là Thích tử, xuất gia từ bộ tộc Thích-ca, đã đi đến Kesaputta. Và danh tiếng tốt đẹp như sau được lan truyền về Sa-môn Gotama: “Ngài là đức Thế Tôn, bậc A-la-hán Chánh Đẳng Giác (đủ Như Lai thập hiệu). Được yết kiến một bậc A-la-hán như vậy thật là điều tốt lành thay!”

Đoan.2: Rồi các vị đi đến Thế Tôn, trong lúc ngồi xuống một bên, các vị bạch Thế Tôn:

–Bạch Thế Tôn, có một số Sa-môn, Bà-la-môn đến viếng Kesaputta. Các vị ấy thuyết giảng đầy đủ và làm chói sáng giáo lý của mình nhưng lại mạ lỵ, phỉ báng, chê bai và xuyên tạc quan điểm các người khác. Hơn nữa, một số Sa-môn, Bà-la-môn khác khi đến Kesaputta cũng làm như vậy. Bạch Thế Tôn, khi chúng con nghe các vị ấy, chúng con hoài nghi, phân vân không biết vị nào giữa các Tôn giả ấy nói điều chân thật, và vị nào nói điều hư vọng”.

Đoan.3: –Đương nhiên là vậy, này các vị Kālāmas, các vị hoài nghi là phải, các vị phân vân là phải. Trong một số vấn đề đáng nghi ngờ, sự phân vân dao động tất nhiên khởi lên. Này hãy nghe đây các vị Kālāmas. Chớ tin theo (1) truyền thuyết (các bản báo cáo ghi sự kiện) (2) truyền thống

chiến, kiến đấu tranh, kiến triển phục. Này các Tỷ-kheo, bị kiến kiết sử trói buộc, kẻ vô văn phạm phu không được giải thoát khỏi sinh, già, chết, sầu, bi, khổ, ưu, não; Ta nói rằng kẻ ấy không thoát khỏi khổ đau.

Đoan.10: Và này các Tỷ-kheo, một vị đa văn Thánh đệ tử, yết kiến các bậc Thánh, thuần thực/ thiện xảo pháp các bậc thánh, tu tập pháp các bậc Thánh, yết kiến các bậc Chân nhân, thuần thực pháp các bậc Chân nhân, tu tập pháp các Chân nhân, tuệ tri các pháp cần được tác ý và các pháp không cần được tác ý; nên vị ấy không tác ý các pháp không cần được tác ý và tác ý các pháp cần được tác ý.

Đoan.11: Và này, các Tỷ-kheo, thế nào là các pháp vị ấy không tác ý vì chúng không cần được tác ý? Đó là các pháp do tác ý (đến chúng), dục lậu chưa sinh khởi lại khởi sinh, hoặc hữu lậu... hoặc vô minh lậu (như đoạn 5). Và thế nào là các pháp vị ấy tác ý vì chúng cần được tác ý? Đó là các pháp do như lý tác ý (đến chúng), dục lậu..., hữu lậu..., vô minh lậu... không khởi sinh, hoặc dục lậu..., hữu lậu..., vô minh lậu đã sinh khởi lại đoạn tận.

Đoan.12: Vì vậy vị ấy như lý tác ý, suy tư: “đây là khổ”..., “đây là khổ tập”... “đây là khổ diệt”... “đây là con đường đưa đến khổ diệt”. Do vị ấy như lý tác ý như vậy ba kiết sử –thân kiến, nghi, giới cấm thủ– tận diệt. Này các Tỷ-kheo, đây gọi là các lậu hoặc phải do tri kiến được đoạn trừ.

Đoan.13: Và này các Tỷ-kheo, thế nào là các lậu hoặc phải do phòng hộ được đoạn trừ? Ở đây, này các Tỷ-kheo, một Tỷ-kheo, như lý giác sát, sống với sự phòng hộ con mắt, tai, mũi, lưỡi, thân, ý. Này các Tỷ-kheo, nếu vị ấy sống

các pháp này, (1) dục lậu chưa sinh khởi không khởi sinh, hoặc dục lậu đã sinh khởi lại đoạn tận, (2) hoặc hữu lậu hoặc vô minh lậu.... đã sinh khởi lại đoạn tận. Đây là các pháp cần được như lý tác ý, song vị ấy không tác ý.

Đoạn.7: Vị ấy không như lý tác ý như vậy (theo cách này) nếu vị ấy suy tư: (1) Ta có mặt trong thời quá khứ (2) hay Ta không có mặt? (3) Ta là gì (loài nào) trong quá khứ? (4) (hình dáng) Ta thế nào trong quá khứ? (5) trước kia Ta là gì và Ta đã trở thành loài gì trong quá khứ? (6) giờ đây, Ta sẽ có mặt trong thời vị lai (7) hay không có mặt? (8) Ta sẽ trở thành loài gì trong thời vị lai? (9) (hình dáng) Ta thế nào trong thời vị lai? (10) trước đó Ta là gì và rồi Ta sẽ trở thành loài gì trong thời vị lai? Hay vị ấy nghi ngờ về chính mình trong thời hiện tại: (11) Giờ đây Ta đang có mặt (12) hay không có mặt? (13) Ta là gì trong hiện tại? (14) (hình dáng) Ta thế nào? (15) Vị hữu tình này từ đâu đến? (16) Rồi sẽ đi về đâu?

Đoạn.8: Đối với người không như lý tác ý theo cách này, một trong sáu tà kiến khởi lên: (1) Ta có tự ngã: tà kiến này khởi lên như thật, như chân. (2) hoặc Ta không có tự ngã, (3) hoặc do tự ngã, Ta tưởng tri tự ngã, (4) hoặc do tự ngã, Ta tưởng tri không tự ngã, (5) hoặc do không tự ngã, Ta tưởng tri tự ngã; tà kiến này khởi lên như thật, như chân; (6) hoặc tà kiến khởi lên trong tâm vị ấy như vậy: “Chính tự ngã này của Ta nói, cảm giác, hưởng thọ nơi này nơi kia quả báo các nghiệp thiện ác, chính tự ngã này của Ta thường hằng, kiên cố, trường cửu, bất biến, tồn tại vĩnh viễn”.

Đoạn.9: Nay các Tỷ-kheo, điều này được gọi là mắc kẹt vào lưới tà kiến, rừng tà kiến, kiến hoang địa, kiến hỗn

(tín ngưỡng, phong tục lâu đời) hoặc (3) lời đồn (nghe nói); chớ tin theo vì (4) uy quyền của kinh điển (5) lý luận thuần tuý (siêu hình, không có thực chứng) (6) suy diễn (từ một sự kiện hay một biện luận) (7) xét đoán bề ngoài nông cạn, hoặc (8) do thích thú một số quan điểm nào đó, hoặc (9) vì quyền năng một cá nhân hoặc (10) lòng tôn trọng một bậc đạo sư (Sa-môn). Nhưng nay các vị Kālāmas, khi nào tự mình biết rõ (vì lợi ích của mình): Các pháp này là bất thiện, các pháp này đáng chê trách (đây lỗi lầm), các pháp này bị người hiền trí chỉ trích, nếu được thực hành và chấp nhận, chúng sẽ đưa đến bất hạnh, khổ đau thì quả thực, nay các vị Kālāmas, các vị phải bác bỏ chúng!

Đoạn.4: –Nay các vị Kālāmas, các vị nghĩ thế nào, khi tham ái khởi lên trong tâm một người, nó đưa đến lợi lạc hay bất hạnh cho kẻ ấy?

–Đưa đến bất hạnh, bạch Thế Tôn.

–Nay các vị Kālāmas, các vị nghĩ thế nào? Khi sân hận khởi lên trong tâm một người, nó đưa đến lợi lạc hay bất hạnh cho kẻ ấy?

–Đưa đến bất hạnh, bạch Thế Tôn.

–Nay các vị Kālāmas, các vị nghĩ thế nào? Khi si mê khởi lên trong tâm một người, nó đưa đến lợi lạc hay bất hạnh cho kẻ ấy?

–Đưa đến bất hạnh, bạch Thế Tôn.

Đoạn.5: Vậy này, các vị Kālāmas, các vị nghĩ thế nào, các pháp này lợi ích (thuần thiện) hay bất lợi (bất thiện)?

–Bất thiện, bạch Thế Tôn.

–Các pháp này có lỗi lầm hay không?

–Có lỗi lầm, bạch Thế Tôn.

-Các pháp này có bị người hiền trí chỉ trích không?

-Bị chỉ trích, bạch Thế Tôn.

-Nếu được thực hành và chấp thuận, chúng có đưa đến bất hạnh khổ đau hay không?

-Đưa đến bất hạnh, khổ đau, bạch Thế Tôn.

-Như vậy, này các vị Kālāmas về những lời Ta vừa bảo các vị: “Chớ tin theo truyền thuyết, truyền thống hoặc lời đồn...”, đây chính là nhân duyên Ta nói lên những lời ấy.

PHẦN II:

Đoạn.6: Nhưng này, các vị Kālāmas, khi nào các vị tự mình biết rõ: “Các pháp này ích lợi (*thuần thiện*) các pháp này không có lỗi lầm, các pháp này được người hiền trí tán thán, nếu được thực hành và chấp nhận, chúng sẽ đưa đến lợi lạc hạnh phúc thì này, các vị Kālāmas, các vị hãy chấp nhận chúng và an trú trong ấy”.

-Này các vị Kālāmas, các vị nghĩ thế nào? Khi ly tham khởi lên trong tâm một người, nó đưa đến lợi lạc hay bất hạnh cho kẻ ấy?

-Đưa đến lợi lạc, bạch Thế Tôn.

-Này các vị Kālāmas, các vị nghĩ thế nào? Khi ly sân khởi lên trong tâm một người, nó đưa đến lợi lạc hay bất hạnh cho kẻ ấy?

-Đưa đến lợi lạc, bạch Thế Tôn.

-Này các vị Kālāmas, các vị nghĩ thế nào? Khi ly si khởi lên trong tâm một người, nó đưa đến lợi lạc hay bất hạnh cho kẻ ấy?

-Đưa đến lợi lạc, bạch Thế Tôn.

Đoạn.7: Vậy này các vị Kālāmas, các vị nghĩ thế nào,

tri kiến được đoạn trừ (= phải được đoạn trừ bằng tri kiến), (2) có các lậu hoặc phải do **phòng hộ** được đoạn trừ, (3) có các lậu hoặc phải do **thọ dụng** được đoạn trừ, (4) có các lậu hoặc phải do **kham nhẫn** được đoạn trừ, (5) có các lậu hoặc phải do **tránh né** được đoạn trừ, (6) có các lậu hoặc phải do **tiêu diệt** được đoạn trừ, (7) có các lậu hoặc phải do **tu tập** được đoạn trừ.

Đoạn.4: Và này các Tỷ-kheo, thế nào là các lậu hoặc phải do *tri kiến* được đoạn trừ? Ở đây, này các Tỷ-kheo, một kẻ vô văn phạm phu, không yết kiến các bậc Thánh, không thuần thực/ thiện xảo pháp các bậc Thánh, không tu tập pháp các bậc Thánh; không yết kiến các bậc Chân nhân, không thuần thực pháp các bậc Chân nhân, không tu tập pháp các bậc Chân nhân, nên không hiểu biết các pháp cần được tác ý và các pháp không cần được tác ý. Do không hiểu biết các pháp cần được tác ý và các pháp không cần được tác ý, (nên) vị ấy tác ý các pháp không cần được tác ý và không tác ý các pháp cần được tác ý.

Đoạn.5: Và này, các Tỷ-kheo, thế nào là các pháp không cần được tác ý, nhưng vị ấy lại tác ý? Do vị ấy phi như lý tác ý các pháp này, (1) dục lậu chưa sinh khởi lại khởi sinh trong tâm vị ấy, hoặc dục lậu đã sinh khởi càng tăng trưởng; (2) hoặc hữu lậu chưa sinh khởi lại khởi sinh, hoặc hữu lậu đã sinh khởi càng tăng trưởng; (3) hoặc vô minh lậu chưa sinh khởi lại khởi sinh hoặc vô minh lậu đã sinh khởi càng tăng trưởng. Như vậy, đây là các pháp không cần được tác ý song vị ấy lại tác ý.

Đoạn.6: Và này các Tỷ-kheo, thế nào là các pháp cần được tác ý, nhưng vị ấy không tác ý? Do vị ấy như lý tác ý

KINH TẤT CẢ LẬU HOẶC
(rút ngắn)

Đoan.1: Như vậy tôi nghe, một thời đức Thế Tôn ở gần Sāvattthi (Xá-vệ) tại Jetavana (Kỳ Viên) trong tinh xá ông Anāthapindika (Cấp Cô Độc). Tại đó, Ngài bảo các Tỷ-kheo:

–Này các Tỷ-kheo.

–Bạch Thế Tôn, các Tỷ-kheo đáp lời.

Thế Tôn nói như sau:

–Này các Tỷ-kheo, Ta sẽ thuyết giảng cho các vị về pháp môn phòng hộ (chế ngự) các lậu hoặc. Hãy lắng nghe và khéo tác ý, Ta sẽ nói.

–Thưa vâng, bạch Thế Tôn.

Các Tỷ-kheo đồng đáp lại Thế Tôn.

Đoan.2: Thế Tôn thuyết như vậy:

–Này các Tỷ-kheo, Ta bảo rằng sự đoạn tận lậu hoặc dành cho (=có thể thực hiện được đối với) người biết và thấy, chứ không phải cho người không biết và không thấy. Và này, các Tỷ-kheo, thế nào là sự đoạn tận lậu hoặc dành cho người biết và thấy? Có như lý tác ý và phi như lý tác ý. Này các Tỷ-kheo, do phi như lý tác ý, các lậu hoặc chưa sinh khởi lại khởi sinh và các lậu hoặc đã sinh khởi càng tăng trưởng. Song này các Tỷ-kheo, do như lý tác ý, các lậu hoặc chưa sinh khởi không khởi sinh và các lậu hoặc đã sinh khởi lại diệt tận.

Đoan.3: Này các Tỷ-kheo, (1) có các lậu hoặc phải do

các pháp này lợi ích (thuần thiện) hay bất lợi (bất thiện)?

–Thuần thiện, bạch Thế Tôn.

–Các pháp này có lỗi lầm hay không?

–Không lỗi lầm, bạch Thế Tôn.

–Các pháp này có bị người hiền trí chỉ trích hay được tán thán?

–Được tán thán, bạch Thế Tôn.

–Khi được thực hành và chấp thuận, chúng có đưa đến hạnh phúc hay không?

–Đưa đến hạnh phúc, bạch Thế Tôn.

–Như vậy, này các vị Kālāmas, về những lời Ta vừa nói: “Các pháp này thuần thiện và đưa đến hạnh phúc an lạc, các vị hãy chấp nhận chúng và an trú trong ấy”. Đây chính là nhân duyên Ta nói lên những lời ấy.

Đoan.8: Này các vị Kālāmas, vị Thánh đệ tử ly tham, ly sân, ly si, chánh niệm tỉnh giác, với tâm đầy đủ từ, bi, hỷ, xả như vậy, vị ấy an trú biến mãn một phương thế giới, cũng thế, phương thứ hai, thứ ba... và cũng thế, trên, dưới, bề ngang, khắp nơi đối với mọi loài trong mọi cảnh giới. Vị ấy an trú, biến mãn toàn cõi thế gian với tâm đầy đủ từ, bi, hỷ, xả, quảng bác, đại hành, vô lượng vô biên, không hận, không sân.

Do vị Thánh đệ tử có tâm giải thoát như vậy khỏi sân hận, không uế nhiễm và thuần thanh tịnh, bốn niềm an lạc được thành tựu ngay chính cõi đời này:

(1) Khi thân hoại mạng chung, ta sẽ được sinh thiên thú, thiên giới. Đó là niềm an lạc thứ nhất vị ấy đạt được.

(2) Ngay chính cõi đời này, ta được giải thoát khỏi sân hận, tâm không phiền não, thân đầy an lạc. Đây là niềm an lạc thứ hai...

(3) Nếu ta không làm ác, thì sao phiền não có thể xúc phạm đến ta? Đây là niềm an lạc thứ ba...

(4) Nếu việc ác ta không làm, thì trong cả hai cách, ta thấy ta thuần tịnh. Đây là niềm an lạc thứ tư. Như vậy, này các vị Kālāmas, vị Thánh đệ tử thành tựu bốn niềm an lạc trên.

—Quả thật là như vậy, bạch Thế Tôn. Quả thật là như vậy, bạch Thiện Thệ. Vị Thánh đệ tử thành tựu bốn niềm an lạc ngay trong cõi đời này (và các vị lập lại những lời nói trên).

—Thật kỳ diệu thay, bạch Thế Tôn! thật hi hữu thay, bạch Thế Tôn. Ngay đây chúng con xin quy y Thế Tôn, quy y Pháp và quy y chúng Tỷ-kheo. Ước mong Thế Tôn nhận chúng con làm đệ tử cư sĩ quy ngưỡng Thế Tôn từ nay cho đến trọn đời.

(Tăng Chi Bộ Kinh I, Chương Ba Pháp)

**
*

PHÁP CÚ:

52.

Như bông hoa tươi đẹp
Có đầy đủ sắc hương,
Cũng vậy, lời khéo nói
Thực hành có kết quả.

53.

Như từ một đồng hoa
Ta làm được nhiều tràng,
Cũng vậy, sinh làm người
Phải thực hành thiện pháp.

B- BẢN DỊCH ANH VĂN:

1. The Elder Sister Khemā (Peace) was one of the preeminent (outstanding/ distinguished/ excellent) female disciples that the Buddha regarded as chief (considered to be chief) among those of great wisdom in the Order of nuns.
2. Her reputation/ fame as a widely-learned sage and brilliant talker spread abroad and attracted the attention of King Pasenadi who was deeply concerned about (interested in) some metaphysical problems.
3. Her answers to King Pasenadi's question brought/ caused him such a delight that he welcomed them at once/ immediately.
4. Her explanation, which was in harmony with the Buddha's both in the spirit and in the letter to the king's amazement, showed/ indicated/ justified her great wisdom/ intelligence as praised by the Buddha.
5. Her method of teaching agreed with her reputation as a great sage who used a series of questions and answers leading listeners to a logical conclusion.

**
*

384.

*Khi La-Môn vượt qua
Bờ kia của hai pháp⁽¹⁾,
Mọi kết sử đoạn tận
Do người đạt tri kiến.*

386.

*Vị tu thiên, ly cấu,
Đã làm xong phận sự,
Vị giải thoát lậu hoặc,
Đã đạt đích tối thượng,
Ta gọi Bà-la-môn.*

387.

*Mặt trời sáng ban ngày,
Mặt trăng chiếu ban đêm,
Võ tướng⁽²⁾ sáng giáp bào,
La-môn sáng thiên đình,
Nhưng suốt cả đêm ngày
Đức Phật chiếu hào quang.*

388.

*Do người đoạn trừ ác,
Được gọi Bà-la-môn.
Do người sống an tịnh,
Nên được gọi Sa-môn,
Do từ bỏ cấu uế,
Được gọi người xuất gia.*

**
*

1. Hai pháp: Chỉ và quán.

2. Sát-đế-ly.

54.

*Hương của các loài hoa
Không bay ngược làn gió,
Chẳng phải hương chiên-đàn,
Già la, hay Vũ quý,
Song hương người đức hạnh
Bay ngược qua làn gió,
Bậc đức hạnh chánh chân
Lan tỏa khắp muôn phương.*

55.

*Vượt lên các loài hương
Hoa sen hay chiên-đàn,
Già la hay Vũ quý,
Tối thượng là giới hương.*

56.

*Ít giá trị hương này,
Hương Già la, Vũ quý,
Hương đức hạnh tối thượng
Lan tỏa tận cõi thiên.*

Chú thích:

- of little account: of little importance: ít quan trọng.
- a man of great account: a man of great importance: người quan trọng.

**
*

B- BẢN DỊCH ANH VĂN:

1. In the discourse to the Kalamas, the Buddha advised his followers to have a correct spiritual attitude while going in search of Truth for themselves.

2. He asked his followers/ disciples to accept what was good and praiseworthy and to reject what was evil and blameworthy.
3. The Buddha is the unique teacher in the history of human thought to allow freedom of thought to his disciples. (or: who allowed freedom of thought...)
4. A seeker of Truth should try his best to investigate and analyse any doctrine or viewpoint before accepting or rejecting it without depending on any authority even time-honoured Scriptures or traditions.
5. He also has to remove doubt that is one of the five hindrances/ obstacles to the understanding of truth.
6. The Buddha asked his followers to come and see his teaching and not to come and believe it.
7. Therefore/ For that reason, the Buddha's teaching is not a dogmatic and blind belief/ faith, but it should be examined/ investigated and practised gradually/ step by step before reaching/ attaining/ winning the unshakable/ unwavering confidence in the Triple Gem.

**
*

–Thưa Đại vương, điều ấy không được Ta tuyên thuyết.
–Bạch Thế Tôn, thế thì Như Lai không tồn tại sau khi chết?

–Thưa Đại vương, điều ấy cũng không được Ta tuyên thuyết (sau đó vua hỏi các câu kia và được trả lời giống hệt như trên).

–Thật kỳ diệu thay, bạch Thế Tôn! Thật hy hữu thay! Bạch Thế Tôn là cách giảng giải của bậc Đạo Sư và đệ tử về ý nghĩa lẫn văn cú đều tương đồng, đều hòa điệu, không đối nghịch nhau trong mọi ngôn từ ấy là, về điều tối thượng.

Bạch Thế Tôn, có một thời con đến viếng Tỷ-kheo-ni Khemā và hỏi ý nghĩa vấn đề này, nữ Tôn giả ấy đã cho con biết ý nghĩa này đúng với những ngôn từ, những văn cú Thế Tôn đã dùng. Thật kỳ diệu thay, bạch Thế Tôn! Thật hy hữu thay! Bạch Thế Tôn (như trên).

Sau đó, vua Pasenadi từ chỗ ngồi đứng dậy, đánh lễ Thế Tôn với thân bên hữu hướng về Ngài rồi ra đi.

(Tương Ứng Bộ Kinh IV, Phẩm Không Thuyết).

**
*

PHÁP CÚ:

383.

*Hãy tinh tấn, đoạn dòng,
Bỏ tham dục, La-môn,
Biết các hành đoạn diệt,
Sẽ đạt pháp vô vi⁽¹⁾.*

¹. Niết-bàn.

nước như vậy, có nhiều trăm, nhiều ngàn đầu nước như vậy chăng?

-Thưa nữ Tôn giả, quả thật không thể được.

-Vậy là thế nào?

-Thưa nữ Tôn giả, thật mênh mông, sâu thẳm, vô lượng, không thể dò tận đáy là đại dương.

Đoan.5: -Cũng vậy, tâu Đại vương, nếu ta cố (tìm cách) định nghĩa Như Lai bằng sắc thân của Ngài thì sắc thân ấy của Như Lai đã được đoạn trừ, được cắt đứt tận gốc rễ, được làm cho giống như khúc thân cây Tala để nó không thể sinh khởi trong tương lai.

Được giải thoát khỏi sự ước lượng bằng sắc thân là đức Như Lai, thật sâu thẳm, vô lượng không thể dò tận đáy, như đại dương là Như Lai. Nói "Như Lai tồn tại sau khi chết" cũng không phù hợp. Nói: "Như Lai không tồn tại sau khi chết" cũng không phù hợp.

Nếu ta cố định nghĩa Như Lai bằng cảm thọ, tưởng, hành, thức... thì cảm thọ ấy của Như Lai đã được đoạn trừ... (như trên). "Được giải thoát khỏi sự ước lượng bằng thọ, tưởng, hành, thức là Như Lai; thật sâu thẳm, vô lượng, không thể dò tận đáy, như đại dương là Như Lai..."

Sau đó, vua Pasenadi hoan hỷ tín thọ lời dạy của Tỷ-kheo-ni Khemā và từ chỗ ngồi đứng dậy, đánh lễ với thân bên hữu hướng về ni sư rồi ra đi.

Đoan.6: Vào một dịp khác, vua đến viếng Thế Tôn và khi đến, vua đánh lễ Thế Tôn xong và ngồi xuống một bên, vua hỏi:

-Bạch Thế Tôn, xin cho biết Như Lai có tồn tại sau khi chết?

Bài 20:

A- BẢN DỊCH VIỆT VĂN:

TIỂU KINH MĀLUNKYĀPUTTA

(rút ngắn)

Đoan.1: Như vậy tôi nghe, một thời đức Thế Tôn trú gần thành Sāvattthi (Xá-vệ) trong Kỳ viên tại tinh xá ông Cấp Cô Độc. Lúc ấy một ý tưởng khởi lên trong tâm Tôn giả Mālunkya-putta đang đọc cư thiên định: "Có các vấn đề này không được đức Thế Tôn giải thích, bị loại bỏ sang một bên, không được Ngài quan tâm đến; đó là: (1) Thế giới thường hằng (2) hay vô thường, (3) Vũ trụ hữu biên (4) hay vô biên; (5) Sinh mạng và thân là một (6) hay sinh mạng và thân là khác; (7) Như Lai tồn tại sau khi chết (8) hay Như Lai không tồn tại sau khi chết, (9) Như Lai vừa tồn tại vừa không tồn tại sau khi chết, (10) Như Lai không tồn tại cũng không không tồn tại sau khi chết". Đức Thế Tôn không giải thích các vấn đề này khiến ta không hài lòng, khiến ta không thỏa mãn. Ta sẽ đi đến đức Thế Tôn và hỏi Ngài chuyện này. Nếu đức Thế Tôn giải thích chúng cho ta, ta sẽ sống đời Phạm hạnh dưới sự hướng dẫn của đức Thế Tôn. Nhưng nếu Ngài không giải thích, ta sẽ từ bỏ học pháp và hoàn tục".

Đoan.2: Rồi khi Tôn giả Mālunkya-putta xuất định, đến gần đức Thế Tôn, đánh lễ Ngài xong, ngồi xuống một bên và thưa:

-Bạch Thế Tôn, có những vấn đề này... (như trên). Nếu Thế Tôn biết: "Thế giới thường hằng", xin Thế Tôn giải thích cho con. Nếu Thế Tôn không biết thế giới thường hằng

hay vô thường, ... thì (vì) không biết, không thấy, nên thẳng thắn trả lời: “Ta không biết, ta không thấy...”

–Nhưng Ta có hề bảo ông: “Này, Mālunkyāputta, hãy đến sống đời Phạm hạnh theo ta và ta sẽ giải thích các vấn đề này cho người” chẳng?

–Thưa không, bạch Thế Tôn.

–Hay ông có hề nói với Ta như sau: “Bạch Thế Tôn con sẽ sống đời Phạm hạnh theo Thế Tôn nếu Thế Tôn giải thích các vấn đề này cho con” chẳng?

–Thưa không, bạch Thế Tôn.

–Vậy thì đồng ý là Ta không hề bảo: “Hãy đến đây sống đời Phạm hạnh theo Ta...” và ông cũng không hề nói: “Bạch Thế Tôn, con sẽ sống đời Phạm hạnh theo Thế Tôn...” Sự tình này là như vậy, thì hỏi kẻ ngu si kia, người là ai và người đang phủ nhận cái gì?

Đoan.3: Này Mālunkyāputta, nếu có ai nói như vậy: “Ta sẽ không sống đời Phạm hạnh theo Thế Tôn cho đến khi nào Thế Tôn giải thích các vấn đề này cho ta...”, Người này có thể chết đi mà vẫn không được Như Lai trả lời các vấn đề trên. Ví như, này Mālunkyāputta, một người bị bắn một mũi tên tẩm thuốc độc rất dày, và quyền thuộc người ấy phải đi mời một phẫu thuật sư. Người ấy có thể nói như sau: “Ta sẽ không nhờ rút mũi tên này ra cho đến khi nào ta biết ai đã bắn ta, kẻ ấy là một Sát-đế-ly (quý tộc) hay Bà-la-môn, thương nhân hay nô lệ, kẻ ấy cao hay thấp, da đen hay da vàng, đến đây từ làng xã nào. Ta sẽ không nhờ rút mũi tên này ra cho đến khi nào ta biết rõ về loại cung, dây cung, mũi tên, lông kết, dây gân nào... Này Mālunkyāputta, người ấy có thể chết đi mà vẫn không biết gì về các điều này”.

–Tâu Đại vương, điều ấy không được đức Thế Tôn tuyên thuyết.

–Xin nữ Tôn giả cho biết, vậy đức Như Lai không tồn tại sau khi chết?

–Tâu Đại vương, điều ấy cũng không được đức Thế Tôn tuyên thuyết.

–Vậy thì, thưa nữ Tôn giả, đức Như Lai vừa tồn tại vừa không tồn tại sau khi chết?

–Tâu Đại vương, điều ấy cũng không được đức Thế Tôn tuyên thuyết.

–Vậy thì, thưa nữ Tôn giả, đức Thế Tôn không tồn tại và cũng không không tồn tại sau khi chết?

–Tâu Đại vương, điều ấy cũng không được đức Thế Tôn tuyên thuyết.

Đoan.4: –Sao vậy, thưa nữ Tôn giả? Khi được hỏi: “Đức Thế Tôn có tồn tại sau khi chết?” Nữ Tôn giả đáp: “Điều ấy không được đức Thế Tôn tuyên thuyết”, và khi Ta hỏi các câu kia, nữ Tôn giả cũng trả lời như vậy. Xin nữ Tôn giả cho biết, do nhân gì, do duyên gì, điều ấy không được đức Thế Tôn tuyên thuyết?

–Tâu Đại vương, giờ đây trong vấn đề này, tôi muốn hỏi Đại vương. Xin Đại vương cứ đáp cách nào Đại vương thấy thích hợp. Tâu Đại vương, nay Đại vương có người kế toán nào có thể đếm cát sông Hằng như vậy: có nhiều trăm hạt như vậy, nhiều ngàn hạt hoặc nhiều trăm ngàn hạt như vậy... chẳng?

–Thưa nữ Tôn giả, thực không thể được.

–Vậy thì Đại vương có nhà toán số nào có thể ước lượng nước trong đại dương như vậy: có nhiều đấu (thùng)

TRƯỞNG LÃO NI KHEMĀ
(rút ngắn)

Đoan.1: Một thời đức Thế Tôn trú gần Sāvatti (Xá-vệ) tại Kỳ Viên, trong tinh xá ông Cấp Cô Độc.

Bấy giờ Tỷ-kheo-ni Khe-mā (Thái Hòa), sau khi du hành giữa dân chúng Kosala, an trú tại Toranavatthu gần Sāvatti. Vừa lúc ấy, vua Pasenadi nước Kosala cũng đang du hành đến Sāvatti, gọi một người và phán:

—Này hiền hữu! Hãy tìm cho được một Sa-môn để Ta có thể đến tham kiến hôm nay.

Đoan.2: —Tâu Hoàng thượng, xin vâng.

Người kia đáp lệnh vua. Sau khi đi quanh quần khắp cả thị trấn, ông không thấy vị Sa-môn hay Bà-la-môn nào để vua có thể yết kiến. Rồi ông thấy Trưởng lão ni Khe-mā đã đến trú tại đó. Ông trở về trình vua:

—Tâu Hoàng thượng, không có vị Sa-môn hay Bà-la-môn nào để Hoàng thượng có thể tham kiến. Song có Tỷ-kheo-ni mệnh danh Khe-mā là nữ đệ tử của đức Thế Tôn, bậc A-la-hán Chánh Đẳng Giác. Bấy giờ về nữ Tôn giả này, có lời tốt đẹp truyền đi rằng Ni sư là bậc hiền trí, thông thái, đa văn, người có tài ứng đối lanh lợi sắc sảo. Xin Hoàng Thượng đến tham kiến Ni sư ấy.

Đoan.3: Vì vậy vua Pasenadi đi viếng Tỷ-kheo-ni Khe-mā, và khi đến nơi, vua đánh lễ Ni sư ấy xong, ngồi xuống một bên bảo:

—Thưa nữ Tôn giả (Bạch Ni sư), xin cho biết đức Như Lai có tồn tại sau khi chết chăng?

Đoan.4: Cũng vậy, này Mālunkyāputta, nếu có ai nói: “Ta sẽ không sống đời Phạm hạnh...” người ấy sẽ chết đi mà vẫn không được Như Lai trả lời các vấn đề trên. Này Mālunkyāputta, đời sống Phạm hạnh không thể được bảo là tùy thuộc vào quan điểm này: “.....”. Dù người ta có bất cứ quan điểm gì về các vấn đề trên, thì vẫn có sinh, già, bệnh, chết, sầu, bi, khổ, ưu, não mà sự đoạn diệt chúng (tức Niết-bàn) Ta tuyên thuyết ngay trong đời hiện tại này.

Đoan.5: Vì vậy, này Mālunkyāputta, hãy ghi nhớ những gì ta không giải thích là điều không được giải thích, và những gì ta đã giải thích là điều được giải thích. Và này Mālunkyāputta, điều gì không được giải thích? — “Thế giới thường hằng hay vô thường...” Và tại sao ta đã không giải thích điều này? — Vì nó không liên hệ đến mục đích, không phải là căn bản đối với Phạm hạnh, không đưa đến yếm ly (nhàm chán), ly tham, đoạn diệt, an tịnh, thắng trí, Giác ngộ, Niết-bàn. Vì thế ta đã không giải thích.

Đoan.6: Và này Mālunkyāputta, điều gì đã được giải thích? — Ta đã giải thích: “Đây là khổ, đây là khổ tập, đây là khổ diệt, và đây là con đường đưa đến khổ diệt”. Và tại sao ta đã giải thích điều này? — Vì nó liên hệ đến mục đích, là căn bản đối với Phạm hạnh, đưa đến yếm ly, ly tham, đoạn diệt, an tịnh, thắng trí, Giác ngộ, Niết-bàn. Vì thế ta đã giải thích.”

Đoan.7: Thế Tôn thuyết giảng như vậy, Tôn giả Mālunkyāputta hoan hỷ tín thọ lời Thế Tôn dạy.

(Trung Bộ Kinh II, Số 63, Kinh Mālunkyāputta)

**

PHÁP CÚ:

SÁU PHÁP THIÊN QUÁN

296.

*Luôn chánh niệm tỉnh giác,
Đệ tử Gotama,
Suốt cả ngày lẫn đêm,
Thường quán tưởng Phật-đà.*

297.

*Luôn chánh niệm tỉnh giác
Đệ tử Gotama,
Suốt cả ngày lẫn đêm,
Thường quán tưởng Chánh pháp.*

298.

*Luôn chánh niệm tỉnh giác
Đệ tử Gotama,
Suốt cả ngày lẫn đêm,
Thường quán tưởng Tăng-già.*

299.

*Luôn chánh niệm tỉnh giác
Đệ tử Gotama,
Suốt cả ngày lẫn đêm,
Thường quán tưởng sắc thân.*

300.

*Luôn chánh niệm tỉnh giác,
Đệ tử Gotama,
Suốt cả ngày lẫn đêm,
Tâm hoan hỷ bất hại.*

301.

*Luôn chánh niệm tỉnh giác,
Đệ tử Gotama,
Suốt cả ngày lẫn đêm,
Tâm hoan hỷ thiên quán.*

**
*

B- BẢN DỊCH ANH VĂN:

1. Some Buddhist disciples were interested in/ concerned about the ten well-known questions on metaphysical problems which had long been unanswered by the Buddha.
2. To explain this matter/ To make this matter clear, the Buddha used the simile of a man who was deadly wounded by a poisoned arrow, but who refused to have it taken/ drawn out unless he knew something about the origin of the arrow.
3. The Buddha said that the goal of the holy life is to attain liberation, Awakening without depending on those prolems.
4. The Buddha is a practical teacher who exhorts his disciples to devote themselves to cultivating the Noble Eight-fold Path leading to detachment, super knowledge, Awakening, Nibbāna.
5. It is the problem of human suffering that causes/ urges the Sakyan prince to renounce the world/ to perform the Great Renunciation and go in search of the path to true happiness in this world and hereafter.

**
*

Làn gió mát, lạ, lướt qua biển, đất.
Khi bình minh ló dạng, chuyện đem trình
Những người đoán mộng tâu: “Chính điềm lành!
Sao con Cua cùng mặt trời tụ hội,
Hoàng hậu sinh một hoàng nam nối dõi,
Bậc Thánh hiền đại tuệ, lợi quần sinh
Sẽ giải thoát loài người khỏi vô minh,
Hoặc chiếu cố thế gian và ngự trị”.

Theo cách này đức Phật-dà giáng thế:
Đứng giữa trưa, Hoàng hậu đứng lâm bồn
Dưới Sa-la đại thọ trong khu vườn,
Thân hùng vĩ, thẳng cao như ngọn tháp,
Dưới tàn lá sum suê, hoa thơm ngát,
Cùng muôn loài, khi biết đã đến thời,
Cây khôn liền uốn nhánh lá cao vờ
Xuống đất để làm mái che Hoàng hậu.
Mặt đất bỗng hiện đủ ngàn hoa báu
Trải tọa sàng. Chuẩn bị tắm hoàng nam
Đá kể gần phun nước suối trong nguồn
Pha lê chảy. Mẫu hoàng ôm cho trẻ
Thật bình an. Ngài vẹn toàn thân thể,
Ba mươi hai tướng tốt báo điềm lành.

Tin mừng vui vang đến tận cung đình.
Nhưng khi chúng đem kiệu hoa đến đón
Ngài hồi cung, đám người khiêng đôi cáng
Hóa ra là bốn vị Đại Thiên vương
Từ núi Tu-di canh giữ bốn phương:
Thần phương Đông có biệt danh Trì Quốc,
Đoàn tùy từng khoác xiêm y bằng bạc,

Bài 23:

A- BẢN DỊCH VIỆT VĂN:

TRÍCH ĐOẠN KINH ĐẠI BÁT-NIỆT-BÀN

PHẦN I:

Đoan.1: Bấy giờ khi Thế Tôn an cư mùa mưa tại Beluva, một cơn bệnh trầm trọng chợt đến với Ngài, và những trận đau khốc liệt khởi lên, gần như chết. Song đức Thế Tôn chánh niệm tỉnh giác, chịu đựng chúng mà không hề than vãn. Lúc đó tư tưởng này nảy sinh trong trí Ngài: “Thật không hợp lý nếu Ta diệt độ mà không nói gì với các đệ tử hầu cận Ta và không có lời từ biệt Tăng chúng. Vậy giờ đây Ta hãy dùng nỗ lực ý chí nhiếp phục cơn bệnh này và duy trì mạng sống cho đến hạn kỳ đã định”.

Đoan.2: Bấy giờ chẳng bao lâu sau, Thế Tôn bắt đầu bình phục. Vừa khi Ngài đã hoàn toàn khỏi bệnh, Ngài bước ra khỏi tịnh xá và ngồi trong bóng mát của ngôi tịnh thất trên tọa cụ đã trải sẵn tại đó. Rồi Tôn giả Ānanda đi đến chỗ Thế Tôn nghỉ, đánh lễ Ngài và cung kính ngồi xuống một bên thưa trình Thế Tôn:

—Bạch Thế Tôn, con đã thấy Thế Tôn mạnh khỏe như thế nào và con cũng đã thấy Thế Tôn chịu bệnh khổ ra sao. Mặc dù khi nhìn thấy Thế Tôn bệnh hoạn, thân con hóa ra yếu ớt như lau sậy, chân trời trở nên mờ mịt trước mắt con, và các căn của con không còn sáng suốt nữa, tuy thế con cũng được đôi chút an ủi vì nghĩ rằng Thế Tôn sẽ không diệt độ cho đến khi Ngài để lại di huấn liên hệ đến Tăng đoàn.

Đoan.3: —Này, sao Ānanda, Tăng chúng còn mong chờ điều ấy ở Ta ư? Ta đã thuyết Pháp mà không hề phân biệt Hiển giáo và Mật giáo, vì đối với các giáo pháp, Như Lai

không có điều gì như thế bèn tay nắm chặt cửa bậc Đạo sư còn giữ lại đôi phần nào đó. Hiển nhiên, này Ānanda, nếu có ai mang tư tưởng: “Chính Ta lãnh đạo chúng Tăng”, hay “giáo hội tùy thuộc vào Ta”, thì chính vị ấy phải để lại di huấn trong mọi vấn đề liên hệ Tăng đoàn. Nay Như Lai, này Ānanda, không nghĩ rằng chính Ngài phải hướng dẫn giáo hội hay Tăng chúng tùy thuộc vào Ngài, thì tại sao Ngài phải để lại di huấn trong mọi vấn đề liên hệ Giáo đoàn? Này Ānanda, giờ đây Ta đã già, tuổi thọ đã cao, hành trình sắp chấm dứt, Ta đã đến chung thời, Ta vừa tròn tám mươi tuổi...

Đoạn.4: Vì vậy, này Ānanda, hãy làm ngọn đèn cho chính mình. Hãy làm nơi nương tựa cho mình. Đừng đi tìm nơi nương tựa nào khác. Hãy giữ vững Chánh Pháp làm ngọn đèn, hãy giữ vững Chánh Pháp làm nơi nương tựa. Không tìm nơi nương tựa nào khác ngoài chính mình. Và này Ānanda, thế nào là vị Tỷ-kheo làm ngọn đèn cho chính mình, làm nơi nương tựa cho mình, không tìm nơi nương tựa nào khác, giữ vững Chánh Pháp làm ngọn đèn, không tìm nơi nương tựa nào khác ngoài chính mình?

Đoạn.5: Ở đây, này các Tỷ-kheo, vị Tỷ-kheo sống quán thân trên thân, nhiệt tâm tinh cần, tỉnh giác, chánh niệm, để nhiếp phục tham ái ưu bi ở đời. Cũng vậy, vị ấy sống quán thọ, tâm, pháp...

Đoạn.6: Và này Ānanda, những ai, ngay bây giờ hay sau khi Ta diệt độ, tự làm ngọn đèn cho chính mình, là nơi nương tựa cho mình, không đi tìm nơi nương tựa nào khác, nhưng giữ vững Chánh Pháp làm ngọn đèn, giữ vững Chánh Pháp làm nơi nương tựa, không tìm nơi nương tựa nào khác ngoài chính mình, thì chính các vị ấy, này Ānanda, là những vị sẽ

Nên chư Thiên hiểu biết các điềm lành
Đồng bảo: –Phật tái sinh giúp thế giới.
–Phải, ta đi giúp trần gian, Ngài nói,
Đời cuối cùng qua bao kiếp tử sinh
Đến với ta và kẻ học Pháp lành
Ta sẽ xuống giữa Thích-ca bộ tộc
Dưới sườn núi miền nam Hy-mã-lạp
Có thần dân mộ đạo với mình quân.

Một đêm kia, chánh hậu Tịnh Phan vương,
Bà Ma-gia, ngủ yên bên chóa thượng,
Thấy mộng lạ: sao từ trời hiện xuống
Sáu hào quang màu hồng ngọc huy hoàng
Từ sao kia là một đại tượng vương
Sáu ngà trắng như sữa thân Tham dục
Giữa cõi không, chiếu vào bà lập tức
Nhập mẫu thai bên phải. Tỉnh giấc mơ,
Diễm phúc siêu phàm tràn ngập lòng bà
Và nửa cõi đất, hào quang mẫu nhiệm
Ngay trước ban mai, hào quang xuất hiện:
Các đôi cây lay động, sóng ngàn trùng
Lặng yên dần, hoa nở rộ tung bừng
Như giữa ngo, tận các miền ngục tối
Niềm hân hoan của bà hoàng chiếu dội.
Khi mặt trời ảm áp nhuộm màu vàng
Các khu rừng, xuyên tận các đại dương.
Một tiếng thì thầm dịu dàng vang vọng:
–Hỡi các người chết kia, nay phải sống,
Dậy mà nghe, hy vọng, Phật-đà sinh!
Ở Lâm-tì-ni vạn vật an bình
Đang trải rộng, tâm thế gian náo nức

Bài đọc thêm số 3:

ĐẠO CA XUNG TÁN ĐỨC PHẬT ĐẢN SINH

(Trích đoạn từ thi phẩm Ánh Sáng Á Châu của Sir Edwin Arnold)

Chú thích của soạn giả:

Sir Edwin Arnold (1832-1904): thi sĩ quý tộc và là học giả Anh, được giáo dục tại Viện Đại học Oxford; Luân Đôn và là hiệu trưởng trường Đại học Poona ở Bombay (Ấn Độ) từ năm 1856 đến 1861. Kết quả của chuyến công du ở Ấn Độ đạt đến đỉnh cao với thi phẩm Ánh sáng Á Châu hay Đại sự Xuất thế (1879), một thi phẩm trữ tình ca ngợi đức Phật Cổ-đàm của dòng Thích-ca, đã đóng góp phần lớn vào sự truyền bá chánh pháp giữa người Tây phương từ đó đến nay. Ngoài ra ông còn viết một số thi phẩm và dịch một số tác phẩm từ tiếng Phạn Sanskrit.

Đây là trích đoạn từ Chương Một của thi phẩm Ánh Sáng Á Châu.

*Kinh của Ngài, Phật Thế Tôn cứu độ,
Sĩ-đạt-ta là Thái tử giáng trần,
Trong đất, trời, địa ngục, chẳng ai bằng
Bậc Tối thắng, Đại từ bi, Trí tuệ
Được tất cả muôn loài đồng kính lễ
Bậc Đạo sư dạy Giáo pháp Niết-bàn.*

*Như vậy Ngài tái thế cứu nhân gian:
Dưới cõi tối cao, Tứ Thiên vương ngự
Trị thế gian, và dưới đó là miền
Cao nhưng gần, nơi các vị Thánh hiền
Sẽ sống lại ba mươi ngàn năm tới
Châu đức Phật, trên trời cao bờ đời
Vì nhân gian, hiện năm tướng giáng sinh,*

đạt đỉnh cao tối thượng trong các Tỷ-kheo của Ta. Song các vị ấy cần phải tha thiết học hành”.

PHẦN II:

Đoạn.1: Vào một thời, này Ananda, khi Ta đang nghỉ dưới gốc cây Đa trên bờ sông Nerañjara (Ni-liên-thuyền) ngay sau khi chứng đắc Vô Thượng Giác Ngộ, Ác Ma hiện đến và nói với Ta:

–Bach Thế Tôn, hãy diệt độ! Nay là thời Thiên Thế diệt độ!

Đoạn.2: Khi Ác Ma nói vậy xong, Ta liền bảo Ác Ma:

–Ta sẽ không diệt độ, này Ác Ma, cho đến khi nào không những các Tỷ-kheo, Tỷ-kheo-ni trong Giáo hội, mà cả nam nữ cư sĩ cũng đã trở thành các đệ tử Thanh văn đích thực, hiền trí, khéo tu tập, thọ trì chánh pháp trong tâm, tinh thông giáo lý, sống đời chân chánh, giữ đúng giới luật, cho đến khi nào, các đệ tử đã tự mình khéo học pháp như vậy, lại có thể tuyên thuyết Pháp, khai thị Pháp, thiết lập Pháp, giải thích Pháp thật rõ ràng, làm sáng tỏ Chánh Pháp, cho đến khi nào ngoại nhân khởi lên một tà thuyết, các đệ tử có thể bài bác nó và truyền bá Diệu Pháp rộng khắp. Ta sẽ không diệt độ cho đến khi nào đời Phạm hạnh dưới sự hướng dẫn của Ta đã được thành tựu, hưng thịnh, quảng bá, phổ biến, nói tóm lại, là được khéo thuyết giảng giữa loài người.

PHẦN III:

Đoạn.1: Bấy giờ Thế Tôn bảo Tôn giả Ananda:

–Này Ananda, chúng ta hãy đi đến rừng Sāla của dòng họ Mallas tại Kusinārā.

–Thưa vâng, bạch Thế Tôn.
Tôn giả Ānanda vâng đáp Thế Tôn.

.....
–Này Ānanda, hãy trải sàng tọa cho Ta, đầu hướng về
phía bắc giữa đôi Sāla song thọ.

–Thưa vâng, bạch Thế Tôn.
Tôn giả Ānanda vâng đáp Thế Tôn.

.....
Đoan.2: Bấy giờ đôi Sāla song thọ đang trở đầy hoa trái
mùa và khắp trên thân mình đến Thế Tôn, chúng rơi xuống,
gieo rắc, tung vãi để cung kính cúng dường bậc kế thừa chư
Phật quá khứ. Và cả thiên hoa Mạn-đà-la, thiên hương
chiên-đàn từ trời rơi xuống, khắp trên mình Thế Tôn, chúng
gieo rắc, tung vãi để cung kính cúng dường bậc kế thừa chư
Phật quá khứ. Thiên nhạc vang lên giữa không trung, thiên
ca văng vẳng từ trời vọng lại, để cung kính cúng dường bậc
kế thừa chư Phật quá khứ.

Đoan.3: Lúc ấy Thế Tôn bảo Tôn giả Ānanda:

–Này Ānanda, đôi Sāla song thọ đang trở đầy hoa trái
mùa, và khắp trên thân mình Như Lai, chúng rơi xuống... Cả
thiên hoa Mạn-đà-la, thiên hương chiên-đàn rơi xuống...
thiên nhạc vang lên trong không gian,... thiên ca văng vẳng
từ trời vọng lại, để cung kính cúng dường bậc kế thừa chư
Phật quá khứ.

Đoan.4: Giờ đây, này Ānanda, như vậy không phải là
Như Lai được kính trọng, danh lễ, tôn sùng đúng cách.
Nhưng vị Tỷ-kheo, Tỷ-kheo-ni, nam nữ cư sĩ nào liên tục
hoàn thành mọi phận sự lớn nhỏ (chánh pháp và tùy pháp),
sống đời chân chánh, hành trì giới luật, chính vị ấy theo
đúng cách cung kính, danh lễ, tôn sùng Như Lai với sự quy

28. *Nandana, Hỷ lạc viên này,
Không phải để dành cho những ai
Chẳng tạo tác nên nhiều phước nghiệp,
Mà dành riêng biệt để cho người
Đã hoàn thành được nhiều công đức,
Là Đại Lâm viên của cõi trời
Tam thập tam Thiên-đây lạc thú,
Không gì phiền não, mãi vui chơi.*

29. *Chẳng đời này hoặc ở đời sau,
Cực lạc dành cho những kẻ nào.
Không tạo tác nên nhiều phước nghiệp,
Song đời này lẫn cõi đời sau
Để dành cực lạc cho bao kẻ
Làm các thiện hành, phước nghiệp cao.*

30. *Với những ai mong chúng bạn hiền,
Phải làm thiện nghiệp thật tinh chuyên,
Vì người tạo được nhiều công đức
Hưởng lạc thú nhiều ở cõi Thiên.*

31. *Như Lai xuất hiện ở trên đời,
Là chính vì an lạc mọi loài,
Xứng đáng cho người dâng lễ vật,
Phước điền vô thượng của bao người,
Sau khi dâng lễ, tâm thành kính,
Các thí chủ vui hưởng cõi trời”.*

**
**

21. Cương quyết theo lời khuyến dụ kia
Của Ngài thuần thiện. Đấng từ bi.
Con liền đạt đến tâm an tịnh,
Bất tử, Niết-bàn, không thoái suy.
22. Tâm con kiên định ngập tình thương.
Tin tưởng vào Tam Bảo vững vàng,
Bất động trong con niềm chánh kiến.
Con là đích nữ bậc Y vương.
23. Nay con hưởng lạc thú, vui chơi,
Hoan hỷ, vô ưu, khắp cõi trời,
Con đội tràng hoa Thiên nữ đẹp,
Cam lồ con uống tạo niềm vui.
24. Sáu mươi ngàn nhạc cụ đàn tơ,
Thức tỉnh con từ giấc ngủ mơ:
Ālamba, Gāggara, Bhīma,
Sādhuvadīn và Samsaya.
25. Pokkhara và Suphassa,
Vīnamokkhā cùng các nàng kia,
Nandā cũng như Sunandā,
Sonadinā và Sucimhitā.
26. Alambusā, Missakesī,
Cùng nàng tiên ác Pundarikā,
Eniphassā, Suphassā,
Subhaddā và Muduvādinī.
27. Các nàng tiên nữ diễm kiều này
Đánh thức thân tiên lúc ngủ say,
Buổi sáng các nàng thường đến bảo:
"Chúng em múa hát giúp vui đây."

ngưỡng tối thượng. Vì thế, này Ānanda, hãy liên tục hoàn thành mọi phận sự lớn nhỏ, sống đời chân chánh, hành trì giới luật và như vậy là điều các vị cần phải học tập.

(Trường Bộ Kinh: số 16:

Kinh Đại Bát-niết-bàn, Phẩm II, III, V)

**
**

PHÁP CÚ:

160.

Tự mình y chỉ mình
Nào có y chỉ khác,
Nhờ khéo điều phục mình
Đạt y chỉ khó đạt.

338.

Cây chặt, vẫn mọc lên
Rễ chưa hại, vẫn bền.
Ái tùy miên chưa nhổ
Khổ này khởi triền miên.

340.

Dòng ⁽¹⁾ ái dục chảy khắp
Như dây leo mọc tràn,
Thấy dây leo vừa lan
Vớ trí, đoạn tận gốc.

379.

Tự mình chỉ trích mình,
Tự mình quán sát mình,
Tự hộ phòng, tỉnh giác,
Tỷ-kheo, trú an lạc.

¹ dòng = ái dục.

Tự mình phòng hộ mình,
 Tự mình an trú mình
 Vậy nên tự điều phục
 Như người điều ngựa hiền.

**
 *

B- BẢN DỊCH ANH VĂN:

1. Soon after his recovery from illness, the Lord said to the Order of monks that he had taught the Dhamma without any distinction between exoteric and esoteric doctrine for the Tathāgata, the one who has come to Truth, had no closed fist to keep anything back.
2. Unlike any other teacher, he didn't think that he should lead the Order or the Order should depend on him.
 Or: He didn't think that he should lead the Order or the Order should depend on him as any other teacher did.
3. He asked the Order of monks to be lamps/ islands to themselves, to be a refuge to themselves by holding fast to the Dhamma and not to go to any external refuge.
4. As a member of the Order, a Buddhist monk/ brother diligently lives mindful and self-possessed, observing/ contemplating the Four Bases of Mindfulness so that he can overcome (so as to overcome) all passions in the world.
5. In reply to Māra who requested the Buddha to attain the full passing away (pass fully away), soon after his Enlightenment, he said that he would pass fully away

14. Thanh thần, và làm khởi tín tâm,
 Ngài từ rừng ái đạt lý tham,
 Cảnh còn thấy khiến tâm an tịnh,
 Đây chẳng ai ngoài Tối Thượng nhân.
15. Tất cả các căn khéo hộ phòng,
 Hân hoan thiền định, trí tình thông,
 Ngồi đây ắt hẳn Ngài Viên Giác
 Từ ái hướng tâm đến cõi trần.
16. Như sư tử trú ẩn hang rừng
 Khơi dậy niềm lo sợ hãi hùng,
 Vô địch, không loài nào đánh phá,
 Cơ may thật hiếm thấy hoa sung
17. Với những lời thân ái dịu dàng,
 Đức Như Lai dạy bảo cùng con:
 –Raj-ju, hãy đến nơi an trú,
 Quy ngưỡng Như Lai, đức Thế Tôn.
18. Khi được nghe âm điệu của Ngài,
 Nhẹ nhàng, đầy ý nghĩa êm tai,
 Ngọt ngào, hiền dịu và thân ái,
 Xua hết bao sầu não ở đời.
19. Như Lai từ mẫn khắp trần gian,
 Biết rõ tâm con đã sẵn sàng,
 Đây đủ tín thành và sáng suốt,
 Ngài liền cất tiếng dạy con rằng:
20. –Đây là Khổ Thánh đế, Ngài khuyên,
 Khổ Tập là nguồn gốc khởi lên,
 Khổ Diệt là đây, Tam Thánh đế,
 Đường vào Bất Tử, Đạo bình yên.

Khi được vị Trưởng lão hỏi như vậy, nàng ngâm các vần kệ giải thích, bắt đầu bằng câu chuyện tiền thân của nàng:

8. *Kiếp trước làm nô lệ một nhà
Bà-la-môn ở tại Gā-ya,
Raj-ju-mā chính tên con đó,
Đức mỏng, phận hèn mọn xấu xa.*
9. *Bị mắng nhiếc đau khổ ngập tràn,
Cùng đe dọa, đánh đập hung tàn,
Con cầm ghe lớn đi tìm nước,
Và định đi luôn để thoát nạn.*
10. *Vứt chiếc ghe ra khỏi mặt đường,
Con đi vào tận chốn rừng hoang,
Nghĩ rằng đây chính nơi con chết,
Ích lợi gì đời sống của con?*
11. *Khi đã làm thông lọng vũng vàng,
Buộc dây vào cổ thụ bên đường,
Con nhìn quanh quẩn và suy nghĩ:
Ai đó đang cư trú giữa rừng?*
12. *Con thấy Phật-đà, bậc trí nhân
Từ bi đối với cõi trần gian,
Đang ngồi tĩnh tọa, tâm thiền định,
Vô úy, Ngài không sợ tứ phương.*
13. *Bỗng nhiên con rúng động tâm can,
Kinh ngạc, lòng con thấy lạ thường,
Ai ở trong rừng này đấy nhỉ,
Thiên thần hay chỉ một người phạm?*

only when his disciples in the four assemblies could practise and spread his true Dhamma all over the world/ everywhere on earth.

6. When the Buddha was lying in the twin Sala grove before his full/ final passing away, heavenly flowers sprinkled themselves all over the body of the successor of the past Buddhas and heavenly music was sounded in the sky out of reverence for the Tathāgata.
7. The Buddha said that it was not the right way to do the Tathagata homage.
8. But any Buddhist, whether a monk, a nun or a lay follower, who resolutely fulfils all the duties, lives a correct life and keeps the precepts does the best homage/ pays the highest respect to him.

**
*

A- BẢN DỊCH VIỆT VĂN:

KINH NIỆM XỨ

(rút ngắn)

A- NHẬP ĐỀ: DUYÊN KHỞI KINH

Như vậy tôi nghe. Một thời đức Thế Tôn ở giữa dân chúng Kuru (Câu Lôu) trong một thị trấn tên là Kammāsadhamma (Kiềm-ma-sát-đàm). Tại đó đức Thế Tôn gọi các Tỷ-kheo và nói như sau:

–Này các Tỷ-kheo, đây là con đường độc nhất để thanh tịnh hóa chúng sinh, để chế ngự sáu bi, để đoạn tận khổ ưu, để thành đạt chánh đạo, để chứng ngộ Niết-bàn, đó là Bốn Niệm xứ. Thế nào là Bốn?

Ở đây, này các Tỷ-kheo, một Tỷ-kheo nhiệt tâm, tỉnh giác, chánh niệm, sống quán thân trên thân để chế ngự tham ái, ưu bi ở đời, (vị ấy) sống quán thọ trên thọ..., để chế ngự tham ái, ưu bi ở đời; (vị ấy) sống quán tâm trên tâm..., để chế ngự tham ái ưu bi ở đời; (vị ấy) sống quán pháp trên pháp... để chế ngự tham ái, ưu bi ở đời.

B- CHÁNH KINH:

I. QUÁN THÂN

Và này các Tỷ-kheo, làm thế nào vị Tỷ-kheo sống quán thân trên thân?

1. THỞ:

Ở đây, này các Tỷ-kheo, vị Tỷ-kheo, sau khi đi đến khu rừng, đến một gốc cây hay một chỗ trống vắng, ngồi kiết già, giữ thân thẳng và khởi chánh niệm lên trước mặt. Tỉnh

2. Trong khi nàing múa với toàn thân,
Xoay tít tứ chi khắp mọi phương,
Âm nhạc thiên đình vang vọng đến
Bên tai nghe quả thật du dương.
3. Trong khi nàing múa với toàn thân,
Xoay tít tứ chi khắp mọi phương,
Nhè nhẹ hương trời lan tỏa rộng,
Làn hương dịu ngọt tạo hân hoan.
4. Trong lúc nàing di chuyển dáng hình,
Trâm cài bím tóc kết bên mình,
Âm vang như tiếng tơ hòa tấu
Năm thứ đàn huyền diệu hợp thành.
5. Vòng tai được gió thổi ngang qua,
Lay động theo làn gió nhẹ đưa,
Âm hưởng các vòng vàng ngọc ấy
Khác nào năm tiếng nhạc đồng hòa.
6. Và hương thơm của các tràng hoa
Khả ái, dịu dàng cứ tỏa ra
Từ đỉnh đầu nàing bay mọi hướng,
Giống như cây Mạn-thù-sa-ka.
7. Nàing thờ làn hương thật ngọt ngào,
Nàing nhìn vẻ đẹp cõi trời cao,
Hỡi nàing Thiên nữ, khi nghe hỏi,
Hãy nói quả dây của nghiệp nào.

Đức Phật xem xét kỹ, liền gọi cô:

–Rajjumālā!

Cô bé như được tắm nước cam lồ, vội đến gần đánh lễ Ngài. Ngài dạy cô Tứ đế và cô rắc quả Dự lưu. Kế đó Ngài đi vào làng và ngồi dưới gốc cây khác.

Bấy giờ cô bé không thể tự hủy hoại mình nữa, bèn suy nghĩ với lòng nhẫn nhục, thân thiện và từ ái: “Thôi cứ để mặc cho bà chủ Bà-la-môn này đánh đập, làm tổn thương ta thế nào tùy ý”. Rồi cô trở về lấy nước vào ghè.

Ông chủ nhà đứng ở cửa bảo:

–Cô đã đi lấy nước thật lâu và mặt cô lại rạn rở thế kia. Ta thấy cô có vẻ hoàn toàn khác hẳn, có việc gì vậy?”

Cô bé kể chuyện cho chủ, ông hài lòng và bước vào bảo cô dâu:

–Thôi con đừng làm gì Rajjumālā nữa.

Rồi ông vội vàng đi đến yết kiến bậc Đạo Sư và cung kính mời ngài thọ thực. Sau đó, cả ông cùng dâu con trong nhà đi vào ngồi cạnh bậc Đạo Sư. Ngài kể cho họ việc xảy ra đời trước giữa cô dâu và Rajjumālā, cùng với một bài thuyết pháp thích hợp. Sau đó ngài trở về Sāvatti, còn vị Bà-la-môn nhận Rajjumālā làm con nuôi và từ đó nàng dâu đối xử với cô rất tốt đẹp.

Khi nàng từ trần, Rajjumālā được tái sinh vào cõi Ba mươi ba và cũng được Tôn giả Mahā-Moggallāna hỏi:

1. *–Nàng Thiên nữ sắc đẹp siêu phàm,
Đang múa theo âm nhạc nhịp nhàng,
Toàn thể tứ chi nàng uyển chuyển
Thiên hình vạn trạng giữa không gian.*

giác, vị ấy thở vô, và tỉnh giác, vị ấy thở ra. Thở vô dài, vị ấy tuệ tri: “**Ta thở vô dài**”; hay thở ra dài, vị ấy tuệ tri: “**Ta thở ra dài**”; hay thở vô ngắn, vị ấy tuệ tri: “**Ta thở vô ngắn**”; hay thở ra ngắn, vị ấy tuệ tri: “**Ta thở ra ngắn**”. Vị ấy tập với suy tư: “**cảm giác toàn thân, ta sẽ thở vô**”. Vị ấy tập với suy tư: “**cảm giác toàn thân, ta sẽ thở ra**”. Vị ấy tập với suy tư: “**An tịnh thân hành, ta sẽ thở vô**”... “**An tịnh thân hành, ta sẽ thở ra**”.

Như vậy, vị ấy sống quán thân trên nội thân... hay ngoại thân... hay cả nội thân lẫn ngoại thân. Vị ấy sống quán các pháp (tính) sinh khởi trên thân, hay vị ấy sống quán các pháp đoạn diệt trên thân, hay vị ấy sống quán các pháp sinh-diệt trên thân. Với tư duy: “Có thân này”, niệm vị ấy được an trú đến mức độ đủ để (hướng đến mục đích) đạt chánh trí và chánh niệm; và vị ấy sống không nương tựa, không chấp thủ vật gì ở đời. Như vậy, này các Tỷ-kheo, vị Tỷ-kheo sống quán thân trên thân.

2. CÁC TƯ THẾ CỦA THÂN (TỨ OAI NGHI)

Lại nữa, này các Tỷ-kheo, khi đang đi, vị Tỷ-kheo tuệ tri: “Ta đang đi”, hay khi đang đứng, vị ấy tuệ tri: “Ta đang đứng”, hay khi đang ngồi, vị ấy tuệ tri: “Ta đang ngồi”, hay khi đang nằm, vị ấy tuệ tri: “Ta đang nằm”. Như vậy vị ấy tuệ tri thân mình được sử dụng như thế nào.

3. TỈNH GIÁC

Lại nữa, này các Tỷ-kheo, vị Tỷ-kheo biết rõ mình bước tới, bước lui, nhìn thẳng, nhìn nghiêng, co hay duỗi tay, đắp y hay mang bát, ăn hay uống... khi đi, đứng, ngồi, ngủ, thức, nói, im lặng, vị ấy đều biết rõ việc mình đang làm. Như vậy vị ấy sống quán thân trên thân.

4. QUÁN THÂN BẤT TỊNH

Hơn nữa, này các Tỷ-kheo, vị Tỷ-kheo quán sát chính thân này từ gót chân lên đỉnh đầu, được da bao bọc và chứa đầy các vật bất tịnh, với suy tư: “Trong thân này có tóc, móng, răng, da, thịt, gân, xương, tủy, thận, tim, gan, phổi, ruột...”.

Này các Tỷ-kheo, thật giống như cái bao có hai lỗ hở, đựng đầy các thứ hạt khác nhau và một người có mắt, đổ chúng ra phải quán sát như vậy: “đây là lúa, đây là đậu, đây là gạo...”.

5. QUÁN TỬ ĐẠI

Hơn nữa, này các Tỷ-kheo, vị Tỷ-kheo quán sát thân này theo cách (nó được) sắp đặt (về) các giới, với tư duy: “Trong thân này có **địa đại, thủy đại, hỏa đại, phong đại**”. Như vậy, vị ấy sống quán thân trên thân...

6. QUÁN NGHĨA ĐỊA

Hơn nữa, này các Tỷ-kheo, khi vị Tỷ-kheo thấy (1) một thi thể quăng một, hai, ba ngày trong nghĩa địa, vị ấy nghĩ về thân mình như sau: “Thân này cũng cùng bản chất như thân kia, và nó không thể vượt khỏi tình trạng trở thành như vậy”...

Và hơn nữa, này các Tỷ-kheo, vị Tỷ-kheo có thể thấy (2) một thi thể bị điều quạ ăn... (3) hoặc chỉ còn bộ xương có máu thịt, được sợi gân liên kết, (4) hoặc không có thịt nhưng còn dính máu, (5) hoặc không còn máu thịt, (6) hoặc đám xương rải rác đó đây, (7) hoặc đồng xương trắng như vỏ ốc, (8) hoặc đồng xương khô, (9) hoặc xương mục nát thành bột... Vị ấy quán thân mình như sau: “Thân này cũng cùng một bản chất như thân kia, và nó không thể vượt khỏi tình

Bài đọc thêm số 2:

LÂU ĐÀI CỦA RAJJUMĀLĀ

(Rajjumālā-Vimāna)

Thời ấy đức Thế Tôn trú tại Sāvattthi, trong Kỳ Viên Tinh-xá. Bấy giờ ở một ngôi làng nhỏ vùng Gayā có một Bà-la-môn gả con gái cho con trai một Bà-la-môn khác. Nàng dâu về nắm quyền hành trong nhà ấy, ngay từ đầu đã sinh lòng ác cảm với con gái của một nữ tỳ, nên thường đánh mắng nhục mạ cô bé.

Khi cô bé lớn dần, nàng dâu lại đối xử tàn tệ hơn nữa (tục truyền rằng vào thời đức Phật Kassapa, hai nàng này đã có mối liên hệ ngược với hiện tại).

Để đề phòng cô chủ kéo tóc mình mỗi khi đánh đập, cô bé nữ tỳ đến tiệm cắt tóc nhờ cạo trọc đầu. Sau đó cô chủ đang cơn giận dữ bảo rằng cô bé kia chẳng thể thoát khỏi tay mình bằng cách cạo đầu, liền buộc một sợi dây quanh cổ cô bé và kéo cô ngã xuống, rồi lại không chịu để cho bé tháo dây ra, từ đó cô bé có tên Rajjumālā: Vòng dây đeo cổ.

Bấy giờ một ngày kia, bậc Đạo sư vừa xuất định Đại bi, thấy Rajjumālā có đầy đủ khả năng đạt quả Dự lưu, bèn đến ngồi dưới một gốc cây tỏa hào quang rực rỡ.

Lúc ấy cô bé Rajjumālā khốn khổ kia chỉ muốn chết, cầm chiếc ghè đi ra đường giả vờ lấy nước và tìm một cây để treo cổ. Khi ấy đức Phật, với tâm hướng về Ngài, cô suy nghĩ: “Vị tử đức Thế Tôn thuyết pháp cho những người như ta thì sao? Ta có thể được giải thoát khỏi cuộc đời khốn cùng này.”

25. Nếu như Tôn giả có đi ra
 Và yết kiến Ngài, bậc Đạo sư,
 Tôn giả nói dùm con kính lễ
 Dưới chân đức Phật Gó-ta-ma.
26. Con sẽ hầu thăm bậc Đại Hùng,
 Là người không có kẻ ngang bằng,
 Khó tìm thấy được người che chở
 Như đức Phật che chở cõi trần.
27. Rồi chàng Thiên tử, dáng tri ân,
 Biết lợi lạc nên đã đến gần
 Khi đã nghe lời Ngài có mắt,
 Chàng thanh tịnh Pháp nhãn ly trần.
28. Tẩy sạch lòng nghi, đạt tín tâm,
 Phát nguyện tu tập vững tinh cần,
 Khẩu đầu danh lễ chân sư phụ,
 Chàng biến mất ngay khỏi cõi trần.

**
 *

trạng ấy”. Như vậy, vị Tỷ-kheo sống quán thân trên thân.

II. QUÁN THỌ

Và này các Tỷ-kheo, làm thế nào vị Tỷ-kheo sống quán thọ trên các thọ?

Ở đây, này các Tỷ-kheo, trong khi cảm giác lạc thọ, vị Tỷ-kheo tuệ tri: “Ta cảm giác lạc thọ”; trong khi cảm giác khổ thọ, vị ấy tuệ tri: “Ta cảm giác khổ thọ”; trong khi cảm giác bất khổ bất lạc thọ, vị ấy tuệ tri: “Ta cảm giác bất khổ bất lạc thọ”; trong khi cảm giác lạc thọ thuộc vật chất, hay cảm giác lạc thọ không thuộc vật chất, (không liên hệ đến dục), hay cảm giác khổ thọ thuộc vật chất, hay cảm giác khổ thọ không thuộc vật chất, hay cảm giác bất khổ bất lạc thọ thuộc vật chất, hay cảm giác bất khổ bất lạc thọ không thuộc vật chất, vị ấy đều tuệ tri chúng.

Như vậy, vị ấy sống quán thọ trên các nội thọ, hay các ngoại thọ, hay trên các nội thọ - ngoại thọ, hoặc quán pháp sinh khởi trên các thọ, hay pháp đoạn diệt trên các thọ, hay pháp sinh-diệt trên các thọ. Hoặc với suy tư: “Có cảm thọ”, niệm của vị ấy được an trú đến mức độ đủ để đạt chánh trí và chánh niệm, và vị ấy sống không nương tựa, không chấp thủ vật gì ở đời. Như vậy, này các Tỷ-kheo, vị ấy sống quán thọ trên các thọ.

III. QUÁN TÂM

Và này các Tỷ-kheo, làm thế nào vị Tỷ-kheo sống quán tâm trên tâm? Ở đây, này các Tỷ-kheo, vị Tỷ-kheo tuệ tri: (1) tâm có tham như là tâm có tham hay (2) tâm không tham như là tâm không tham, hay (3) tâm có sân như là tâm có sân, hay (4) tâm không sân như là tâm không sân, hay (5) tâm có si như là tâm có si, hay (6) tâm không si như là

tâm không si, hay (7) **tâm thấu nhiếp** như là tâm thấu nhiếp, hay (8) **tâm tán loạn** như là tâm tán loạn, hay (9) **tâm quảng đại** như là tâm quảng đại, hay (10) **tâm không quảng đại** như là tâm không quảng đại, hay (11) **tâm hữu hạn** như là tâm hữu hạn, hay (12) **tâm vô thượng** như là tâm vô thượng, hay (13) **tâm cố định** như là tâm cố định, hay (14) **tâm không định** như là tâm không định, hay (15) **tâm giải thoát** như là tâm giải thoát, hay (16) **tâm không giải thoát** như là tâm không giải thoát.

Như vậy vị ấy sống quán tâm trên nội tâm, hay quán tâm trên ngoại tâm, hay quán tâm trên nội tâm - ngoại tâm. Hay vị ấy quán **pháp sinh khởi** trên tâm, hay **pháp đoạn diệt** trên tâm, hay **pháp sinh-diệt** trên tâm, hoặc với suy tư: “có tâm”, niệm của vị ấy được an trú đến mức độ đủ để đạt **chánh trí và chánh niệm**. Và vị ấy không sống nương tựa, không chấp trước vật gì ở đời. Như vậy vị ấy sống quán tâm trên tâm.

IV. QUÁN PHÁP

1. NĂM TRIỀN CÁI

Và này các Tỷ-kheo, làm thế nào vị Tỷ-kheo sống quán pháp trên các pháp? Ở đây, này các Tỷ-kheo, vị Tỷ-kheo sống quán pháp (trên các pháp) đối với **năm triền cái**.

Này các Tỷ-kheo, khi có dục tham (có mặt) vị ấy tuệ tri: “**Nội tâm ta có dục tham**”, hoặc khi không có dục tham (không có mặt) vị ấy tuệ tri: “**Nội tâm ta không có dục tham**”. Vị ấy tuệ tri cách nào **dục tham chưa sinh khởi nay khởi sinh**, cách nào **dục tham đã sinh khởi nay đoạn diệt**, và vị ấy tuệ tri cách nào **dục tham đã được đoạn diệt không sinh khởi nữa** trong tương lai.

19. Khi biết hoàng nam Tịnh Phạn Vương,
Đại danh lừng lẫy, cõi lưng con,
Với tâm phấn khởi đầy hoan hỷ,
Con rước người vô thượng chí tôn.

20. Vượt qua đất nước của người ta,
Khi mặt trời lên đã quá xa,
Ngài bước đi, lòng không luyến tiếc,
Bỏ con cùng với chú Chan-na.

21. Con liếm chân Ngài với lưỡi con,
Chân Ngài có các móng màu đồng,
Và con kêu khóc nhìn theo mãi
Khi thấy Ngài đi, bậc Đại Hùng.

22. Vì không còn thấy bóng huy hoàng
Của Thái tử, con Tịnh Phạn Vương,
Con ngã quỵ ngay, lâm trọng bệnh,
Và nhanh chóng già biệt trần gian.

23. Chính nhờ Ngài có đại oai thần
Ở tại Thiên cung con trú thân,
Thành phố chư Thiên này có đủ
Biết bao lạc thú đẹp vô ngần.

24. Khi nghe Ngài Giác ngộ viên thành,
Hỷ lạc trong lòng con khởi sinh,
Do chính căn nguyên thuần thiện ấy
Mà con sẽ tận diệt vô minh.

13. Kết quả này do việc cúng dường,
Hoặc do giữ giới luật thông thường,
Hoặc do đánh lễ đầy cung kính,
Được hỏi xin cho biết, hỏi chàng.
14. Chàng Thiên tử ấy hỷ tâm tràn,
Được Mục-liên Tôn giả hỏi han,
Chàng giải đáp ngay phần hạnh nghiệp,
Và đây là kết quả cho chàng:
15. –Trong chốn kinh thành mỹ lệ xưa,
Ca-tỳ-la-vệ, tộc Thích-ca,
Con là Kiên Trắc, cũng sinh nhật
Với Thái tử là Sĩ-đạt-ta.
16. Vào nửa đêm, vương tử xuất gia
Đi tìm giác ngộ, già từ nhà,
Với bàn tay địu bao nân lưới
Các mộng đồng thau chiếu sáng lò.
17. Ngài bảo con, vừa võ mạn sườn:
“Hãy mang ta, hỏi bạn thân thương,
Khi nào giác ngộ đường Vô thượng,
Ta sẽ giúp người khắp thế gian.”
18. Khi được nghe lời nói của Ngài,
Lòng con rộn rã vạn niềm vui,
Với tâm phấn khởi đầy hoan hỷ,
Tuân lệnh trên, con vội hý dài.

Đối với sân hận, hôn trầm thuy miên, trạo hối, nghi hoặc, vị ấy cũng tuệ tri như vậy...

2. NĂM THỦ UẨN

Và này các Tỷ-kheo, làm thế nào vị Tỷ-kheo sống quán pháp (trên các pháp) là năm thủ uẩn? Ở đây, này các Tỷ-kheo, vị Tỷ-kheo suy tư: “Sắc là như vậy, Sắc tập là như vậy, Sắc diệt là như vậy. Thọ là như vậy, Thọ tập là như vậy, Thọ diệt là như vậy. Tưởng là như vậy, Tưởng tập là như vậy, Tưởng diệt là như vậy. Hành là như vậy, Hành tập là như vậy, Hành diệt là như vậy. Thức là như vậy, Thức tập là như vậy, Thức diệt là như vậy”.

Như vậy vị ấy sống quán pháp trên các nội pháp là năm thủ uẩn, hay sống quán pháp trên các ngoại pháp, hay quán pháp trên các nội-ngoại pháp, hay các pháp sinh khởi, các pháp đoạn diệt, hay các pháp sinh diệt trong năm thủ uẩn.

3. SÁU NỘI – NGOẠI XỨ

Và hơn nữa, làm thế nào vị Tỷ-kheo sống quán pháp (trên các pháp) là sáu nội ngoại xứ? Ở đây, này các Tỷ-kheo, vị Tỷ-kheo tuệ tri con mắt và các sắc, cùng kiết sử sinh khởi do duyên (tùy thuộc) cả hai (nội ngoại xứ, tức là mắt và sắc), vị ấy tuệ tri sự sinh khởi của kiết sử chưa sinh khởi trước kia và sự đoạn diệt của kiết sử đã sinh khởi, và vị ấy tuệ tri sự không sinh khởi trong tương lai của kiết sử đã được đoạn diệt.

Vị ấy tuệ tri tai và các thanh, mũi và các mùi, lưỡi và các vị, thân và các xúc, ý (tâm) và các pháp, cùng kiết sử do duyên cả hai xứ này... Vị ấy tuệ tri... (như trên)

Như vậy, vị ấy sống quán pháp trên các pháp là sáu nội - ngoại xứ.

4. BẢY GIÁC CHI

Và này các Tỷ-kheo, làm thế nào vị Tỷ-kheo quán các pháp đối với bảy giác chi? Ở đây, này các Tỷ-kheo, khi có niệm giác chi, vị ấy tuệ tri có niệm giác chi; khi không có niệm giác chi, vị ấy tuệ tri không có niệm giác chi. Vị ấy tuệ tri sự sinh khởi của niệm giác chi chưa sinh khởi, vị ấy tuệ tri sự tu tập viên mãn của niệm giác chi đã sinh khởi.

Đối với trạch pháp giác chi, tinh tấn giác chi, hỷ giác chi, khinh an giác chi, định giác chi, xả giác chi vị ấy cũng tuệ tri như trên.

Như vậy vị sống quán các pháp đối với bảy giác chi.

5. BỐN THÁNH ĐẾ

Và hơn nữa, này các Tỷ-kheo, làm thế nào vị Tỷ-kheo sống quán các pháp đối với Bốn Thánh Đế? Ở đây, này các Tỷ-kheo, vị Tỷ-kheo như thật tuệ tri: “Đây là khổ”; vị ấy như thật tuệ tri: “Đây là khổ tập”; vị ấy như thật tuệ tri: “Đây là khổ diệt”; vị ấy như thật tuệ tri: “Đây là con đường đưa đến khổ diệt”. Như vậy vị ấy sống quán nội pháp ngoại pháp... (như trên).

C- KẾT LUẬN:

THÀNH QUẢ SỰ TU TẬP BỐN NIỆM XỨ

–Này các Tỷ-kheo, bất cứ ai tu tập Bốn Niệm Xứ này như vậy trong bảy năm, vị ấy có thể mong đạt được một trong hai quả này: hoặc chánh trí (*A-la-hán quả*) trong hiện tại, hay nếu còn chút dư y, chứng quả Bất hoàn”.

Này các Tỷ-kheo, không kể gì bảy năm. nếu vị nào tu tập Bốn Niệm Xứ này như vậy trong sáu năm, năm năm, bốn năm, ba năm, hai năm, một năm,... thì có thể mong đạt được một trong hai quả này (như trên).

6. *Mặt hồ bao phủ các hoa sen,
Hoa súng lan tràn khắp phía trên,
Làm đắm say lòng, cơn gió thoảng
Tỏa làn hương tuyệt diệu quanh miền.*

7-8. *Đôi bờ có đủ các cây rừng
Kết trái đơm hoa thật khéo trông,
Khi chàng an tọa như Thiên chủ
Tràng kỷ chân vàng, lót thảm lông,*

9. *Tiên nữ hầu chàng khéo điểm trang,
Vòng hoa đủ loại, với kim hoàn
Làm chàng thích thú, chàng an hưởng
Đại lực thần như đấng Ngọc hoàng.*

10. *Tù và, kèn, trống với huyền cầm,
Trống lớn, trống con đánh bập bùng,
Thiên tử hưởng tràn đầy lạc thú
Khi đàn, ca, vũ nhạc vang lừng.*

11. *Này đây thiên sắc với thiên thanh,
Thiên vị, thiên hương đẹp ý mình,
Thiên xúc mượt mà, êm dịu quá,
Thật là vạn trạng với thiên hình.*

12. *Trong cung này rực rỡ huy hoàng
Chàng chính là Thiên tử đại quang,
Với sắc siêu phàm chàng chiếu sáng,
Trông chàng chẳng khác ánh chiêu dương.*

LÂU ĐÀI CỦA KANTHAKA (Ngựa Kiên Trắc)
(Kanthaka- Vimāna)

Bấy giờ đức Thế Tôn trú tại Sāvatti (Xá-vệ) trong Kỳ Viên. Thời ấy khi Tôn giả Mahā-Moggallāna (Đại Mục-kiền-liên) du hành lên Thiên giới, một vị Thiên tử tên Kanthaka (Kiên Trắc) bước ra khỏi Lâu đài của chàng, đang lên xe đến vườn Thượng uyển với cả đoàn tùy tùng đông đảo trong oai nghi đầy thiên lực.

Khi thấy Tôn giả, vị Thiên tử vội xuống xe và đánh lễ Tôn giả. Vị Trưởng lão hỏi chàng:

1-2. *Như trăng rằm, chúa tể muôn sao,
Tinh tú vây quanh tựa đứng châu,
Mặt nguyệt xoay vần hình thỏ ngọc,
Lâu đài Thiên tử sáng đường nào,
Nguy nga tráng lệ trên Thiên giới,
Như mặt trời lên giữa trời cao,*

3-4. *Ngọc bích, lưu ly, mã não, vàng,
Ngọc trai, hồng ngọc, bạc trang hoàng,
Nền màu rực rỡ đầy kỳ thú,
Ngọc bích dát trên khắp mặt sàn,
Trùng các nóc cao vời tuyệt mỹ,
Cung điện chàng xây dựng vẻ vang.*

5. *Chàng có hồ sen tạo mỹ quan,
Cá Pu-thu lội nước tung tăng,
Nước hồ lấp lánh và trong vắt,
Bờ được viền quanh với cát vàng.*

Này các Tỷ-kheo, không kể gì một năm. Nếu vị nào tu tập Bốn Niệm Xứ này trong bảy tháng, sáu tháng, ... nửa tháng, thì có thể mong đạt được một trong hai quả này (như trên).

Này các Tỷ-kheo, không kể gì nửa tháng. Nếu vị nào tu tập Bốn Niệm Xứ này như vậy trong một tuần, thì có thể mong đạt được một trong hai quả này (như trên).

Do vậy, điều này đã được nói: “**Đây là con đường độc nhất, này các Tỷ-kheo, để thanh tịnh hóa chúng sinh, để nhiếp phục sâu bi, để đoạn tận khổ ưu, để thành đạt chánh đạo, để chứng đắc Niết-bàn, đó là Bốn Niệm Xứ**”.

Đức Thế Tôn thuyết giảng như vậy. Các Tỷ-kheo hoan hỷ chấp nhận lời Thế Tôn dạy.

(Trung Bộ Kinh I, Số 10; Trường Bộ II, số 22;
Con Đường Chánh Niệm, Trưởng Lão Soma
Tiến Trình Tuệ Quán T.L-M.Sayadaw)

**
*

PHÁP CÚ

373.

*Tỷ-kheo vào nhà trống
Với tâm ý thanh tịnh,
Hưởng thọ hỷ siêu nhân
Do chánh quán giáo pháp.*

375.

*Đây khởi đầu thích hợp
Cho Tỷ-kheo có trí
Phòng hộ căn, tri túc,
Giữ gìn các Giới Bốn,
Thân cận các thiện hữu
Đời sống thường thanh tịnh.*

376.

*Thái độ phải thân ái,
Tư cách phải nghiêm trang,
Do vậy hãy lâu dài
Và khổ đau diệt tận.*

377.

*Như cây vũ quý hoa
Trút bỏ các hoa tàn,
Cũng vậy, các Tỷ-kheo,
Phải trút bỏ dục, sân.*

378.

*Tỷ-kheo được thanh tịnh
Lời tịnh, cùng ý tịnh,
Vị ấy khéo định tĩnh,
Từ bỏ các thế pháp,
Xứng danh "Bậc tịch tịnh".*

**
*

B- BẢN DỊCH ANH VĂN:

1. "The Four Foundations/ Bases of Mindfulness" is one of the most important discourses given by the Buddha to those who want to reach/ attain the ultimate goal of the holy life right here and now.
2. The Buddhist disciple lives observing/ contemplating the body and comprehends according to reality the body is impermanent, suffering and selfless.
3. In the same manner, he constantly contemplates the feelings, the mental states and the mental objects by (the contemplating of) which he lives without grasping anything is the world.

4. If a monk rightly develop the Four Bases of mindfulness, he can attain Superknowledge here and now in this very life.
 5. The Buddha regards this as the only way for the purification of beings, for the overcoming of sorrow and for the realisation of Nibbāna.
- Or: a) ...the only way to purify beings, to overcome sorrow and to realise Nibbāna.
b) ...the only way of purifying beings, of overcoming sorrow and of realising Nibbāna.

**
*

Challenge · 260
 Chāpāla(P.) · 213
 cleansing · 103, 225
 climax · 147, 259
 closed fist · 79, 85, 202, 203,
 280, 328
 combine · 56, 187
 come-and-see · 178, 211
 comfort · 24, 64, 78, 84, 143,
 202, 221, 268, 278, 280
 command · 55, 141, 172, 187
 Commentary · 16
 compact · 145, 258
 companionship · 114, 136, 239,
 253
 compassion · 24, 30, 31, 36,
 132, 156, 157, 161, 162,
 163, 164, 174, 176, 268
 Compensate · 261
 Competent · 172
 Compliance · 251
 component · 84, 202, 214, 218,
 219, 221, 284
 component things · 84, 202,
 214, 218, 219, 221
 composure · 74, 118, 199, 246
 concentration · 66, 74, 103,
 112, 113, 117, 118, 199,
 224, 237, 238, 239, 245,
 279, 286, 287
 concern · 57, 151, 157, 158, 188
 conclusion · 31, 33, 36, 45,
 120, 172, 177, 179, 214,
 215, 249, 270, 274, 313

concord · 209
 Conditioned Genesis · 260
 Conduce · 28, 44, 172, 184
 conducive · 28, 40, 44, 45, 103,
 106, 172, 184, 185, 225,
 229, 271
 conduct · 73, 101, 150, 197,
 210, 211, 216, 267
 conference · 160, 262
 confidence · 27, 30, 32, 34, 36,
 171, 177, 180, 211, 302
 confusion · 29, 31, 111, 117,
 173, 176, 235, 244
 connected · 40, 45, 57, 106,
 109, 114, 195, 188, 228,
 ...233, 234 241, 271
 conquer · 55, 86, 86, 205
 consciousness · 52, 58, 71, 98,
 104, 106, 110, 111, 112,
 114, 115, 150, 194, 200,
 220, 226, 229, 235, 240,
 241, 274, 286
 consolation · 30, 84, 202, 217
 consort · 55, 186
 constellation · 250
 consuming · 64, 65, 66, 72, 73,
 196, 197, 278
 contemplation · 104, 105, 106,
 107, 108, 110, 114, 115,
 226, 228, 230, 231, 233,
 234, 240, 241, 283
 controlled · 23, 64, 66, 67, 71,
 72, 74, 195, 199, 268, 279
 Converge · 261

*Và mang theo những khiên mộc ngọc trai.
 Thân phương Nam, Tạng Trưởng chính tên ngài,
 Đoàn kỵ mã, Cửu-bàn-trà đại quý,
 Cỡi ngựa xanh, mang khiên thanh ngọc quý,
 Thân phương Tây là Quảng Mục Thiên vương,
 Đoàn quân hầu là các vị Long thần
 Cỡi tuấn mã màu máu đào rực rỡ,
 Mang các tấm khiên bằng san hô đỏ.
 Đa Văn là chúa tể ở Bắc phương
 Đoàn Dạ-xoa hộ tống mặc toàn vàng
 Cỡi hoàng thổ, mang khiên vàng chói sáng.
 Các Thiên thần vẫn tàng hình hiện xuống
 Khiêng cáng và mặc y phục thường dân,
 Song thật ra là các đại lực thần
 Cùng rảo bước cùng phàm nhân hôm đó,
 Dù loài người không làm sao biết rõ:
 Trên cõi trời tràn ngập nỗi hân hoan
 Cũng chỉ vì hạnh phúc của trần gian
 Khi biết Phật Thế Tôn vừa giáng thế.*

*Việc này Tịnh Phạn vương không hiểu nghĩa,
 Các diêm kia làm chúa thượng lo âu,
 Cho đến khi người giải mộng trình tâu:
 –Hoàng tử sẽ cầm quyền khắp cõi thế,
 Là một Chuyển luân vương lên ngự trị,
 Một ngàn năm mới chỉ có một lần,
 Ngài chủ quyền luôn bảy thứ bảo trân:
 Bánh xe báu, ngọc thần kỳ, tuấn mã,
 Ngựa báu sẽ dẫm lên ngàn mây gió,
 Một tượng vương sắc như tuyết trắng ngần*

*Được sinh ra để chờ vị Thánh quân,
Đại thần giỏi và tướng quân vô địch,
Một hoàng hậu với dung nhan toàn bích,
Dáng yêu kiều hơn thần nữ Rạng đông.*

*Vì bảy báu kia cùng vị Đông cung,
Vua ra lệnh kinh thành khai đại lễ:
Mọi lối đi được quét chùi sạch sẽ,
Nước hoa hồng được rải khắp trên đường,
Cây treo đèn, cờ xí rợp mười phương,
Trong lúc quân chúng vui cười rạng rỡ
Há miệng nhìn người múa gươm, làm bộ,
Bọn tung cầu, nhử rắn, bọn leo dây,
Bọn lộn nhào và vũ nữ xinh thay,
Váy lấp lánh với chuông rung thánh thót
Như cười nhẹ quanh đôi chân nháy nhót,
Bọn mang mặt nạ da báo, hươu, nai,
Bọn đá chim, luyện hổ và quăng dây,
Bọn đánh trống và những bày đồ vật,
Làm mọi người thật hân hoan hạnh phúc.*

*Còn thương nhân tấp nập tự dưng xa
Nghe tin dân sinh, đem tặng lăm quà
Trong mâm vàng, đầy khăn quàng, ngọc biếc,
Cây hương liệu, sắc “trời chiều” tơ dệt
Thật mỏng manh dẫu xếp mười hai tầng
Cũng không sao che khuôn mặt thẹn thùng;
Những chiếc váy được thêu đầy ngọc trắng,
Gỗ đàn hương, từ thị thành phụ cận
Cung kính chào “Thái tử Đại Vinh Quang”,
Hay là “Sĩ-đạt-ta” ngắn gọn hơn.*

benefit · 15, 28, 32, 172, 178
Betake oneself · 85, 204
bhakti (P.) · 177
Bhāvanā · 104, 198, 227
Bhāvanā (P.) · 198
Bhavāsava (P.) · 190
Bimbisāra (P.) · 55, 186
Biodiversity · 261
Biology · 259
blameless · 22, 28, 29, 35, 72,
172, 174, 196, 268, 322
Blameworthy · 22, 28, 172
blind · 31, 32, 33, 125, 176,
177, 179, 302
bliss · 136, 218
blood-besmeared · 95, 232
Boast · 262
Bodhi · 16
body contemplation · 92, 106,
229
boundless · 24, 30, 51, 52, 56,
163, 164, 174, 188, 268, 274
bow · 39, 42, 44, 184, 271
bowstring · 39, 44, 184, 271
Brahma-faring · 38, 39, 40, 43,
44, 45, 80, 183, 184, 270,
271, 272, 281
Brahmajala Sutta (P.) · 175
Brahmin Dona (P.) · 222
breathe in · 93, 106, 229, 230
breathes out · 93, 106, 229
Bring comfort · 202
Brotherhood · 79, 85, 203, 280
Buddha · 10, 14, 16, 17, 18

Buddha-recollection · 117, 244
Buddhism · 14, 16, 17, 18
Buddhist · 14, 15
Bulis (P.) · 222

C

Cakkavatti (P.) · 217
calculating · 56, 188
calming · 40, 45, 93, 185, 271,
283
Canker of (false) views · 190
Canker of becoming · 190
Canker of ignorance · 190
cankers · 11, 60, 61, 64, 65,
66, 68, 69, 72, 73, 74, 75,
76, 77, 131, 190, 191, 192,
196, 197, 199, 200, 210,
275, 278, 279, 321, 322
care · 14
Cattāro Satipathānā (P.) · 226
Catu Brahmaviharā · 30, 175
ceasefire · 164, 263
cemetery · 95, 108, 121, 232
cemetery reflections · 121, 232
Censure · 29, 173
ceremonies · 33, 36, 64, 115,
179, 242, 278
cessation · 40, 44, 45, 65, 73,
103, 115, 119, 135, 184,
185, 198, 225, 241, 242,
247, 271, 278, 279
Chakra-ratna (S.) · 140, 255
Chakravartin · 255

Arahant (P.) · 21, 26, 29, 50,
55, 124, 169, 173, 186, 199,
200, 211, 219, 267
Arahantship · 69, 100, 115, 120,
124, 192, 205, 219, 242, 248
ardent · 79, 85, 92, 105, 205,
227, 228, 281
ardour · 105, 106, 228
Arouse · 253
Arouse fear and awe · 253
Arousings · 104, 105, 120, 226,
227, 249
arrow · 39, 44, 184, 270, 307
Articulate · 261
Arupa Jhāna · 223
asamāhitam cittam(P.) · 237
ascetic · 30, 175, 218
ascetic practices · 30, 175
Aspiration · 261
Assailable · 253
Assert · 258
Attadīpā Viharatta (P.) · 204
Attain the close of pain · 257
attained · 24, 30, 35, 53, 130,
132, 175, 216
attained Enlightenment · 30, 175
attentiveness · 103, 225
Atthaloka-dhamma (P.) · 172
attitude · 31, 43, 161, 164, 176,
183, 301
Augur · 255
Authority · 21, 27, 31, 33, 132,
171, 172, 176, 179, 215,
252, 267, 302

Aversion · 45, 185
Avijjāsava · 68, 190
avimuttam cittam (P.) · 237
Avoid · 73, 197
Avoid sitting · 197
Avoidance · 197
Avow one's belief · 43, 183
Avow s.t · 43, 183
Avowal · 183
Avyākata (P.) · 182
Awakening · 29, 33, 74, 99, 116,
122, 130, 131, 173, 179,
198, 213, 242, 279, 307
Ayoniso manasikāram · 69, 191

B

Bases of Mindfulness · 120,
185, 248, 328, 338
basic · 10, 135, 146, 151, 152,
161, 185
basis · 34, 158, 162, 181, 258,
263
Be anointed · 252
Be delivered · 252
Be qualified for · 252
behaviour · 57, 87, 189, 206,
261
Behold · 84, 201, 202, 219
beliefs · 30, 31, 33, 36, 171,
175, 176, 179
believe · 14, 33, 85, 164, 171,
178, 204, 302
beneficial · 28, 172

*Giữa khách lạ từ phương xa từng đám,
Một bậc Thánh tóc râu màu tro xám,
A-tư-dà, người có một đôi tai
Dài chấm đất, nghe âm hưởng từ trời,
Khi cầu nguyện dưới gốc cây sung mãi,
Các Thiên thần đồng ca bài "Phật đản".
Người siêu phàm kiến thức bởi cao niên,
Và giới hạnh. Người đến, dáng uy nghiêm,
Vua đành lễ và mẫu hoàng ra lệnh.
Đưa vương nhi đặt dưới chân bậc Thánh.
Nhưng khi nhìn Thái tử, lão Hiền nhân
Thốt tiếng kêu: –Đừng làm vậy, nương nương!
Và đặt khuôn mặt héo tàn lập tức
Tại chỗ ấy, tám lần người chạm đất
Nói: –Ta xin đành lễ, đấng Hải đồng!
Ngài thật là vị cứu thế chính tông!
Với hồng quang lòng bàn chân có ấn,
Cuộn lông mềm uốn theo hình chữ Vạn
Bà mươi hai tướng tốt của Thánh hiền,
Và tám mươi tướng phụ đó hiển nhiên
Ngài quả thật chính là người Giác ngộ,
Ngài sẽ thuyết Pháp lành và cứu độ
Những người nào được học Pháp sau này,
Dù chẳng bao giờ ta sẽ nghe Ngài,
Vi ta sắp phải lìa đời quá sớm,
Ta trước đây chỉ mong ngày số tận,
Tuy nhiên nay ta vừa thấy được Ngài.
Phải biết rằng, tâu chúa thượng, ở đời,
Đây chính Đóa Hoa trên cây nhân loại,
Muôn triệu năm mới nở ra sáng chói,*

Nhưng nở rồi làm tràn ngập thế gian
 Với Hương thơm của Trí tuệ viên thông,
 Và mật ngọt của lòng từ quảng đại,
 Do gốc rễ của vương gia hiện tại
 Một đóa Hoa Sen Thiên giới nở ra,
 Ôi, muôn vàn hạnh phúc: hỡi vương gia!
 Tuy nhiên cũng chẳng hoàn toàn ân phước
 Vì một lưỡi gươm kia đành xuyên suốt
 Cõi lòng bà, do Thái tử ra đời.
 Trong lúc bà, hỡi chánh hậu tuyệt vời!
 Được Thiên thần và mọi người yêu quý
 Vì đã sinh bậc vĩ nhân kỳ vĩ,
 Nên từ nay bà quá đổi thiêng liêng
 Không thể nào phải chịu lăm lăm ưu phiền,
 Mà cuộc đời này chính là khổ hải,
 Do vậy trong vòng bảy ngày trở lại,
 Lệnh bà không đau đớn dứt sầu bi.
 Việc xảy ra: Vào thứ bảy đêm kia
 Vương hậu Ma-gia mỉm cười say ngủ,
 Và từ ấy đức bà không đi nữa,
 Thật hài lòng lên cõi Đâu-suất-đà,
 Vô số Thiên nhân sùng bái đức bà
 Và hầu hạ mẫu hoàng thành Thiên nữ.
 Còn vương gia tìm mẹ nuôi vương tử,
 Đó chính là di mẫu Go-ta-mi,
 Bầu sữa thanh cao nuôi nấng ấu nhi,
 Đồi môi ấy ban vui toàn thế giới.

**

*

INDEX OF TECHNICAL TERMS

Pāli (P.); Sanskrit (S.)

A

- abandon · 51, 52, 56, 97, 98,
 106, 115, 188, 229, 241,
 274, 286, 287
 Abuse · 27, 170, 252
 abusive · 27, 64, 72, 170, 197
 acceptance · 43, 183
 access-concentration · 237
 Accomplished · 56, 187
 achievement · 14, 33, 104, 180,
 225
 address · 31, 36, 55, 145, 156,
 157, 176, 187
 Address a problem · 258
 Adhivāsanā(P.) · 197
 admiration · 32, 178
 admission · 43, 183
 admit s.t · 43, 183, 261
 admonition · 103, 224
 Adorn · 250
 advantage · 162, 263
 aeon · 213
 affected · 29, 173
 agga-padasmim (P.) · 189
 Aggregates · 116, 122, 149,
 240, 243, 260
 Agitation and worry · 113, 239
 Agreeable · 251
 agreement · 57, 153, 189
 Alam (P.) · 170
 alert · 106, 229
 All-honoured · 254
 Allot s.t · 84, 201
 almsfood · 64, 72, 76, 196,
 278
 aloofness · 65, 73, 198, 279
 Alter · 259
 Alteration · 259
 amahaggatam cittam(P.) · 236
 Ambalattika(P.) · 210
 Ambapāli(P.) · 212
 ambrosia · 132, 252
 analyse · 31, 176, 302
 Anāsava(P.) · 200
 Anguish · 253
 Annihilate · 195
 Annihilation · 195
 annihilationism · 68, 190
 Annihilationist · 195
 anuttaram cittam(P.) · 236
 Āsavā (P.) · 190
 Appreciate s.o/ s.t · 26, 169
 appreciation · 14, 26, 147, 169
 approval · 14
 approve · 43, 183

Bài đọc thêm số 4:

PHẬT GIÁO – SINH THÁI HỌC VÀ ĐẠO ĐỨC TOÀN CẦU

(Tham luận Anh ngữ của HT. THÍCH CHƠN THIÊN & LS Ngô Bá Thành
tại Hội đồng Hòa bình Thế giới họp ở Hà Nội 28-4-1999)

TRẦN PHƯƠNG LAN dịch

NHẬP ĐỀ:

Các quốc gia, dân tộc trên thế giới đang chuẩn bị bước vào thế kỷ 21 trong một thời kỳ nhân loại đang đi tìm những mối tương quan mới có thể khủng hoảng môi trường thường đe dọa chính sự hiện hữu của mọi hình thái sống trên hành tinh này.

Trong khi những nguyên nhân và cách giải quyết đặc biệt đang được các nhà khoa học, kinh tế, luật gia, chính trị gia thảo luận, thì những sự kiện về sức tàn phá rộng lớn đang báo động trong nhiều khu vực và vấn đề được đặt ra: **“Con người có phải là một chủng loại có thể hoạt động đơn độc trên một hành tinh bị nguy cơ hủy diệt không?”**

Đối với nhiều người, cuộc khủng hoảng môi sinh ở phạm vi rộng lớn và phức tạp như vậy không chỉ là kết quả của vài yếu tố xã hội, chính trị, và kinh tế, nó còn là cuộc khủng hoảng tinh thần và đạo đức mà muốn giải quyết, sẽ cần phải có sự hiểu biết rộng hơn trong phạm vi triết lý và tôn giáo về bản thân chúng ta như là những tạo vật của thiên nhiên, được đặt vào chu kỳ sống và tùy thuộc vào các hệ sinh thái. Do vậy đạo Phật cần được xem xét lại theo quan điểm của cuộc khủng hoảng môi trường hiện nay để tạo nên những quan điểm về thế giới và đạo đức làm nền

tăng cho những thái độ và giá trị căn bản của các nền văn hóa và xã hội khác nhau.

Trong khi chúng ta thảo luận các vấn đề trực diện với chúng ta trên thế giới, thì truyền thống Phật giáo phải được xem xét lại là điều tất nhiên. Ta cần xác nhận rằng đạo Phật là một trong các tôn giáo lớn nhất theo con số tín đồ. Địa vị của Phật giáo ở Á châu đã ổn định. Mãi cho đến thời kỳ cận đại, đó là tôn giáo duy nhất hay truyền thống xã hội duy nhất được tìm thấy trong khắp mọi lãnh vực văn hóa Á châu. Ảnh hưởng của đạo Phật trên tính cách lịch sử và hiện trạng phát triển văn hóa và xã hội ở Á châu, do đó, rất vĩ đại.

Hơn nữa, đạo Phật đưa ra một khuôn mẫu dành cho một kỷ nguyên của các lịch sử văn hóa quốc tế. Ta có thể nói rằng đạo Phật là tôn giáo đầu tiên của thế giới, vì đó là tôn giáo đầu tiên vượt lên các biên giới ngôn ngữ, mô hình gia tộc, cơ cấu chính trị, phạm vi văn hóa. Trong thế kỷ vừa qua, đạo Phật đã trở thành một tôn giáo "di động" và nhờ năng lực của các xã hội Á châu hiện đại thúc đẩy, nó đang tìm được nhiều trú xứ mới ở những nơi thật xa cách nhau như: Brazil, Australia, Đông-Tây Âu, Mỹ quốc. Vấn đề chính trước mắt chúng ta là liệu chúng ta có tìm thấy một cách giải quyết các vấn đề sinh thái trong đạo Phật không.

Cuộc khủng hoảng môi trường thế giới đã thúc đẩy những người đảm trách tôn giáo và quan tâm đến xã hội đi tìm các tài nguyên trong các truyền thống của họ để cố gắng hiểu những nguyên nhân căn bản của cuộc khủng hoảng này, và công nhận tiềm năng dồi dào của bình diện chung giữa Phật giáo và sinh thái. Việt Nam cũng không

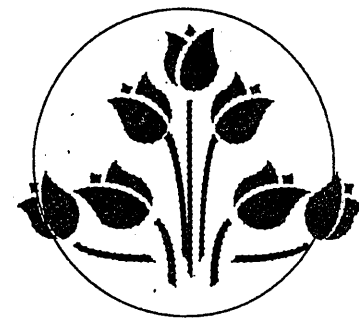
khác biệt về quan điểm chính trị, chúng ta càng ý thức sâu sắc lời dạy của đức Phật và khuynh hướng tự nhiên ham sống sợ chết trong tất cả mọi loài chúng sinh.

Vậy điều hiển nhiên là Phật tử chúng ta phải nỗ lực tối đa để truyền bá giáo lý từ bi của đức Phật khắp thế giới trong hoàn cảnh hiện nay.

Xin cảm ơn sự chú ý của quý vị.

Bản Anh ngữ do Trần Phương Lan dịch

The end of Book III

*Bất cứ chúng sinh nào, dù loài mạnh hay yếu
Dù dài, ngắn hay vừa, dù lớn hay là nhỏ
Loài được thấy hoặc không, dù ở xa hay gần
Loài được sinh, chưa sinh, mong chúng đều hạnh phúc*

*Giống như một bà mẹ che chở con độc nhất,
Dẫu hiểm nguy tính mạng, cũng vậy đối mọi loài
Hãy tu tập từ tâm thấm nhuần khắp thế giới
Trên dưới và bề ngang không có gì ngăn trở
Không hận sân, thù địch, hãy tu tập từ tâm.*

Chúng tôi tin tưởng rằng chính lòng từ bi bao la của đức Phật đã mở đường cho thái độ tôn trọng sự sống đối với mọi loài và lý tưởng cao đẹp phụng sự thế giới được mọi Phật tử khắp nơi theo đuổi không ngừng.

Chính lòng từ bi này đã thúc giục Y sĩ Jivaka phục vụ đức Phật và Tăng chúng với tất cả khả năng y học và tài sản của mình, hay ông Cấp Cô Độc và bà Tỳ-xá-khư đã hiến dâng tài sản của họ vì lợi ích của Giáo hội, hay Hoàng đế A-dục tuyên bố chấm dứt chiến tranh, phục hồi hòa bình và thường xuyên tạo nên các tiện nghi tinh thần lẫn vật chất cùng truyền bá Chánh pháp vì lợi ích của dân tộc mình và nhiều dân tộc khác trong khu vực, và đặc biệt là biết bao thế hệ Tăng, Ni nỗ lực tối đa để truyền bá bức thông điệp về tình thương và hòa bình khắp nơi, bất kể những nỗi khó khăn nguy hiểm mà họ gặp phải.

Ngày nay, chúng ta càng chứng kiến nạn khủng bố, bạo động và chiến tranh liên tục xảy ra hầu hết khắp nơi trên thế giới và các xung đột tôn giáo hay chủ nghĩa dân tộc cực đoan, và nhất là sự cấm vận kinh tế đối với một số nước do

phải là ngoại lệ. Bài thuyết trình này là một phần trong số các bài nghiên cứu được thực hiện tại Viện Nghiên cứu Phật học Việt Nam tại Tp. Hồ Chí Minh liên hệ đến **Phật giáo và sinh thái, quan niệm Phật giáo về môi trường và đạo đức môi sinh...** nhằm tạo thành phần đóng góp khiêm tốn của các cộng đồng trí thức Phật giáo và môi trường ở Việt Nam vào cuộc đối thoại về cuộc sống chung hòa bình và thái độ thân thiện trong một thế giới ngày càng bị đe dọa nặng nề, và cuộc hội thảo về nhu cầu đạo đức toàn cầu, và đồng thời kêu gọi sự hợp tác giữa các cộng đồng trí thức Phật giáo và môi trường trên thế giới, nhất là của các nước trong khối Asean để thúc đẩy một vài sức hồi quang có hiệu lực về các vấn đề này.

I. QUAN NIỆM VỀ MÔI TRƯỜNG VÀ ĐẠO ĐỨC MÔI TRƯỜNG:

QUAN NIỆM CĂN BẢN VỀ MÔI TRƯỜNG VÀ KHỦNG HOẢNG MÔI TRƯỜNG.

A. Quan niệm về môi trường:

Sinh thái học là một khoa tương đối mới liên quan đến những nguyên lý khác nhau điều khiển các tương quan giữa sinh vật và môi trường của chúng. Có nhiều định nghĩa về sinh thái học. Ở đây chúng tôi đề cập định nghĩa của P.D Sharma (F.N.I.E, Ban Sinh vật, Đại học Delhi) trong quyển sách của ông có nhan đề **“Sinh thái học và môi trường”**:

“Ngày nay, Sinh thái học đang đóng góp rất nhiều vào các chính sách xã hội, kinh tế, chính trị và các lãnh vực tương tự trên thế giới. Ta thường gặp nhiều cách đề cập sinh thái học trong các bài viết, các tạp chí, tuần báo hay nhật báo về xã hội, kinh tế...”

Sinh thái học quả thật đang đóng một vai trò quan trọng trong hạnh phúc nhân loại. Trước hết đây là một đề tài thực tiễn và khoa sinh thái học hiện đại liên hệ đến các tương quan tùy thuộc lẫn nhau trong chức năng hoạt động giữa các sinh vật và môi trường của chúng.

P.D Sharma nói thêm: *“Không những môi trường ảnh hưởng đến đời sống của các sinh vật, mà các sinh vật cũng biến đổi môi trường như là kết quả của sự sinh trưởng, phân tán, tái tạo, tử vong của chúng. Do vậy, môi trường phải chịu biến đổi do các hoạt động của sinh vật. Môi trường năng động và các sinh vật dọn đường cho sự phát triển nhiều loại sinh vật khác nhau qua tiến trình được gọi là liên tục. Tiến trình này tiếp diễn cho đến khi sự phát triển của một cộng đồng có đủ khả năng tự thích ứng trong quân bình với môi trường chung quanh. Giai đoạn cuối cùng này của cộng đồng được gọi là cực điểm”*.

Hai đoạn trích dẫn trên chứng tỏ có một quan hệ sinh động giữa loài người và môi trường, mối liên hệ ấy liên tục bất khả phân và tự nhiên. Chính mối tương quan mật thiết này nói lên rằng vi phạm môi trường có nghĩa là vi phạm đời sống mọi cá nhân, như ta có thể thấy từ cuộc khủng hoảng môi trường hiện nay.

b. Cuộc khủng hoảng môi trường:

Từ “ô nhiễm” được “Nhóm Hội thẩm về Ô nhiễm môi trường thuộc Ủy ban Cố vấn về Khoa học của Tổng thống (Ấn Độ) định nghĩa trong bảng báo cáo **“Phục hồi đặc tính của môi trường”** như sau:

“Ô nhiễm môi trường là sự thay đổi bất lợi của môi trường, hoàn toàn hay một phần lớn được xem như phó phẩm

chúng ta vì họ nói ngôn ngữ khác, suy nghĩ cách khác, nhưng chúng ta quên sự thật là ngoài những khác biệt nhỏ về ngôn ngữ và văn hóa, con người đều giống nhau, tất cả mọi người đều ham sống, sợ chết.

Chúng ta phải nhận thức sự thật căn bản này của đời sống con người để tính từ bi của ta có thể vượt lên mọi biên giới quốc gia, từ đó chiến tranh có thể chấm dứt và hòa bình có thể được phục hồi trên hành tinh này.

Đức Phật Thế Tôn trải rộng lòng từ bi của Ngài vượt qua những giới hạn của mọi truyền thống và quy ước xã hội, vì Ngài quán triệt niềm ước vọng đối với đời sống và nỗi chán ghét khổ đau trong mọi chúng sinh.

Tâm Phật không phải là tâm của một người Ấn độ mà là tâm Giác ngộ vượt lên mọi biên giới quốc gia, dân tộc và thấy bản chất như thật của nhân loại: mọi sinh vật đều bình đẳng trước vấn đề sống chết hay hạnh phúc và khổ đau.

Vì vậy, bài học vĩ đại mà chúng ta có thể rút ra từ Phật pháp là bỏ qua tính ích kỷ thông thường được che dấu dưới chính nghĩa quốc gia hay niềm tự hào dân tộc để nhận thức chân lý phổ quát của bản tính nhân loại. Vậy thì có đáng gì phải phân biệt mình và người chỉ vì những khác biệt nhỏ nhoi về ngôn ngữ và văn hóa?

Thực ra chúng tôi hiểu tầm quan trọng của ngôn ngữ và văn hóa dân tộc trong sự phát triển của mỗi dân tộc và cá nhân, nhưng cao thượng hơn là lòng từ bi của đức Phật vượt lên mọi biên giới quốc gia, dân tộc và trải rộng đến muôn loài.

Trong kinh Lòng Từ (Mettā) đức Phật dạy:

Mong mọi loài chúng sinh được hạnh phúc an ổn,

Ước mong tâm trí chúng được vui vẻ lạc an.

là lòng từ bi do quy ước, được thúc giục từ bên ngoài, chứ không phải lòng từ bi phát xuất từ sự hiểu biết đúng như thật về nguyên tắc căn bản của đời sống con người.

Do truyền thống và quy ước xã hội con người thúc giục, lòng từ bi của chúng ta thường bị giới hạn trong khuôn khổ của chính truyền thống và quy ước xã hội ấy. Chúng ta thường yêu một số người và đối xử nhân từ với họ, chứ không phải với những người khác.

Thông thường truyền thống và quy ước xã hội chỉ cho phép ta trải rộng tình thương trong giới hạn của nó và hiếm khi nó khích lệ ta phát triển tình thương xa hơn.

Đặc tính chủng tộc, biên giới quốc gia và văn hóa dân tộc là những rào chắn vững chắc được mọi quốc gia dựng lên để làm phương tiện bảo vệ mình và phô bày ưu thế của mình đối với nước khác. Chúng ta có khuynh hướng khoe cái tốt và che cái xấu của mình đối với người khác.

Chính bản sắc của quốc gia, dân tộc là nguồn tự hào của dân tộc thường làm rào chắn phân chia chúng ta với các nước khác và ngăn cản chúng ta trải rộng tình thương đến với họ. Mục đích của các biên giới quốc gia này là tạo ra sự khác biệt càng nhiều càng tốt giữa các dân tộc để giành phần thắng về mình.

Theo lệ thường, mọi quốc gia, dân tộc đều tự xem mình tốt hơn nước khác ở một số phương diện nào đó, nhưng ít dân tộc quốc gia nào nhận ra những sự tương đồng làm căn bản của tính cách nhân loại. Do đó những sự sai biệt nhỏ nhất giữa dân tộc hay quốc gia thường được phóng đại, trong khi những điểm tương đồng lớn lao thường bị lãng quên.

Chúng ta luôn thấy các quốc gia, dân tộc kia khác với

của các hành động do con người gây ra qua các hậu quả trực tiếp hay gián tiếp trong các khuôn mẫu năng lượng, cấp độ phóng xạ, sự cấu tạo hóa học hay vật lý và sức tăng trưởng phong phú của các sinh vật. Những thay đổi này có thể ảnh hưởng trực tiếp hay gián tiếp trong các khuôn mẫu năng lượng, các cấp bậc phóng xạ, sự cấu tạo hóa học hay vật lý và sức tăng trưởng phong phú của các sinh vật. Những thay đổi này có thể ảnh hưởng trực tiếp đến con người, hoặc qua sự cung cấp nước và các sản phẩm nông nghiệp hay sinh học khác, hoặc các tài sản vật chất hay các cơ hội giải trí, thích thú thiên nhiên.

Về vấn đề “**Năng lượng hạt nhân. Cừu độ hay Trùng phạt**” E.F. Schumaker đã viết trong quyển sách của ông nhan đề “**Nhỏ là Đẹp**”: “Trong tất cả các sự thay đổi do con người đưa vào ngôi nhà thiên nhiên, thì sự phân tán hạt nhân (để tạo năng lượng hay gây nổ) ở quy mô lớn chắc chắn là sự kiện nguy hiểm và sâu xa nhất. Kết quả là sự bức xạ năng lượng để tạo i-on đã trở thành tác nhân gây ô nhiễm nghiêm trọng nhất đối với môi trường và là mối đe dọa lớn nhất đối với sự sinh tồn của con người trên quả đất. Không gì đáng ngạc nhiên khi bom hạt nhân đã thu hút sự chú ý của con người thông thường, mặc dù ít nhất cũng còn cơ may là bom hạt nhân có thể chẳng bao giờ được sử dụng nữa. Mối nguy hiểm đối với nhân loại do cái được gọi là “**sử dụng năng lượng hạt nhân vì hòa bình**” có thể còn lớn hơn nhiều.

Ngoài ra, đối với sự ô nhiễm quả đất và nguồn nước thì việc đưa chất phế thải vào đại dương do các “**cường quốc**” thực hiện, sự tống khứ các chất thải “**cao cấp**” vào biển trong khi các chất thải “**trung cấp**” và “**hạ cấp**” được trút xuống

sông ngòi hay trực tiếp vào mặt đất, những khí thải do giao thông vận tải, các vụ cháy rừng... đều là nguyên nhân chính gây ô nhiễm. Khối lượng khí carbonic phát ra ngày càng nhiều làm cho bầu không khí quanh quả đất ấm dần và làm thay đổi khí hậu rất có hại cho đời sống con người. Sự ô nhiễm môi trường hiện nay thật nguy hiểm biết bao! Đời sống nhân loại trên quả đất bị đe dọa biết chừng nào!

Sự ô nhiễm này hẳn là kết quả tất yếu của nền văn minh khoa học hiện đại với sự phát triển nhanh chóng không thể kiểm soát được của các nền công nghệ và kinh tế. Nền văn minh này, đến lượt nó, lại là kết quả của sự phát triển cao độ của cách tư duy hữu ngã, vị kỷ và hưởng thụ lạc thú của loài người. Như vậy, các nguyên nhân chính của sự **khủng hoảng môi trường trọng đại đang được báo động là vô minh (avijjā) và khát ái (tanhā) của loài người.**

Ở đây một câu hỏi có thể được đặt ra là liệu giáo lý của đức Phật về chân lý của Duyên khởi và Ngũ uẩn có đem lại giải pháp cho cuộc khủng hoảng môi trường hiện nay không?

II. QUAN NIỆM CỦA ĐẠO PHẬT VỀ MÔI TRƯỜNG:

A. Lý Duyên khởi (Paticca Samuppāda):

Chân lý Duyên khởi do đức Phật Gotama chứng ngộ nói rõ: “Do duyên vô minh (Avijjā), hành (Sankhāra), sinh khởi. Do duyên hành, thức (Vijñāna) sinh khởi; danh sắc (nāmarupā)...; lục nhập, xứ (chabbithāna); Xúc (phassa)...; Thọ (Vedāna)...; Ái (Tanhā)...; Thủ (Upadāna)...; Hữu (Bhava)...; Sinh-tử (Jāti-Marana)...; Sầu (Soka) trong đó Danh Sắc không bao giờ có thể tách rời nhau và cũng không bao giờ có thể tách

đắc và giảng dạy các đệ tử Ngài, từ đó xuất phát lòng từ bi đưa đến thái độ tôn trọng sự sống của muôn loài chúng sinh và duy trì hòa bình thế giới cùng an lạc xã hội. Đó là nguyên lý bình đẳng giữa người và người cũng như giữa muôn loài hữu tình.

Trong kinh Pháp cú, đức Phật dạy:

“Mọi người đều run sợ trước hình phạt và tử vong”.

So sánh mình với người khác:

“Ta không giết hại, cũng không bảo (ai) giết hại.”

Bất cứ ai đi tìm hạnh phúc lại dùng roi vọt hành hạ những người khác đang mong cầu hạnh phúc, thì sẽ gặp bất hạnh đời sau.”

Đức Phật tôn trọng sự sống và hạnh phúc của mọi loài vì một lý do duy nhất: Mọi loài đều ham sống sợ chết, mọi loài đều mong hạnh phúc, ghét khổ đau. Ngài chứng ngộ sự thật này qua kinh nghiệm bản thân. Trong khi nhìn khắp thế giới với Phật nhãn đức Thế Tôn thấy mọi loài chúng sinh đều yêu quý bản thân nhất. Vì vậy Ngài dạy:

“Nếu ta yêu tự ngã, ta đừng làm hại tự ngã người khác”.

Chúng tôi muốn nhấn mạnh đặc biệt chân lý phổ quát của nguyên tắc căn bản này đã được đức Phật chứng ngộ để chứng tỏ rằng tâm từ bi của Ngài thật vô biên, không thể lấy tâm thường tình đo lường được. Nó hoàn toàn khác với tâm chúng ta vì nó được Nhãn quan về Chân lý của Ngài soi sáng chứ không phải do truyền thống hay ước lệ xã hội.

Chúng ta thường biểu lộ lòng từ bi của mình đối với người khác vì chúng ta được dạy bảo rằng lòng từ bi phải được ca ngợi và nuôi dưỡng. Truyền thống và quy ước xã hội khích lệ chúng ta nuôi dưỡng lòng từ bi nhưng chúng chỉ

Bài đọc thêm số 5:

LÒNG TỪ MỞ RA, KHỔ ĐAU KHÉP LẠI

(Tham luận của Hòa thượng Thích Minh Châu, Trưởng trung tâm quốc gia ABCP Việt Nam tại hội nghị ABCP thứ 10 họp tại Lào, tháng 2 năm 2003)

Kính thưa chư Tôn Đức,
Thưa quý Đại Biểu,

Cho phép chúng tôi thay mặt Giáo hội Phật giáo Việt Nam, trung tâm ABCP quốc gia Việt Nam và toàn thể Phật tử Việt Nam, kính gửi đến hội nghị lời chào trân trọng và lời cầu chúc tốt đẹp nhất. Hơn nữa, chúng tôi xin chân thành cảm tạ trung tâm ABCP quốc gia Lào đã có nhã ý mời chúng tôi tham dự Hội nghị quan trọng và đầy ý nghĩa này.

Kính thưa quý vị,

Chúng ta đang sống trong một thế giới đầy hận thù và lo sợ vì nạn khủng bố, bạo động và chiến tranh thường xảy ra hầu như khắp nơi trên quả đất. Tình hình thế giới trong những năm gần đây đã khiến chúng ta giật mình kinh hãi vì nhiều người đã bị tước đoạt mạng sống, những ước mơ hòa bình của chúng ta đang tàn dần và niềm an lạc hạnh phúc của nhân loại thường xuyên bị đe dọa vì bức tranh ảm đạm của sự bất ổn toàn cầu. Vì thế Phật tử chúng ta phải mạnh mẽ nêu cao và thực hiện phương châm “Hòa bình–Hòa hợp–Công lý” được hội nghị ABCP lần thứ 10 này đề ra trong sứ mạng truyền bá Chánh pháp vì “lợi ích an lạc và hạnh phúc của nhiều người”.

Để góp phần vào mục đích của Hội nghị, chúng tôi xin thảo luận một nguyên lý phổ quát do chính đức Phật chứng

rời khỏi mười một yếu tố kia của lý Duyên khởi. Cũng vậy, đối với Tam giới (Tibhava). Do vậy Sắc bao gồm thân thể con người và thế giới vật chất. Hoạt động của Sắc có nghĩa là hoạt động của tinh thần con người và ngược lại. Điều này chứng tỏ rằng đời sống con người và môi trường có quan hệ hỗ tương.

B. Ngũ uẩn (Panca-Khandhas):

Cũng vậy đối với hoạt động của ngũ uẩn. Đức Phật dạy: “Này các Tỷ-kheo; ta sẽ dạy các vị năm uẩn và năm uẩn này có liên hệ với chấp thủ. Các vị hãy lắng nghe. Và này các Tỷ-kheo, năm uẩn đó là gì? Mọi sắc thân, dù quá khứ, hiện tại, vị lai, nội hay ngoại, thô hay tế, cao hay thấp, xa hay gần, đều được gọi là sắc uẩn. Mọi cảm thọ, tương, (nhận thức) mọi hành, mọi thức, dù quá khứ, tương lai, hay hiện tại, nội hay ngoại.v.v... đó được gọi là “Thức uẩn”.

Ở đây, cái được gọi là Sắc uẩn của thân người bao gồm thân thể và thế giới vật chất bên ngoài.

Nói cách khác, môi trường là một thành phần thân thiết của thân thể vật chất từng người: Nếu thiên nhiên hay môi trường bị ô nhiễm nghiêm trọng thì thân thể vật chất hay đời sống sẽ lập tức bị hủy diệt.

Ta có thể nói rằng khoa sinh thái học và hiểm họa ô nhiễm môi trường đang đưa ra cho nhân loại một hình ảnh rõ ràng không có giới hạn về thể chất của con người. Cơ thể con người không chỉ giới hạn vào mức độ của thân thể cá nhân, hoặc của đất nước mình hay bất cứ lục địa nào. Đây là ý nghĩa thực sự của tính cách vô ngã của sắc thân con người. Cũng vậy đối với các uẩn kia. Làm sao Giáo lý Duyên khởi lại không có thể trở thành giải pháp cho cuộc khủng hoảng môi trường?

III. ĐẠO ĐỨC MÔI TRƯỜNG:

A. Đạo đức:

Từ điển Giáo dục Mc Graw. Hill định nghĩa: “*Sự nghiên cứu hành vi của con người không phải chỉ để tìm thấy chân lý của vạn vật đúng như thật, mà còn để tìm hiểu giá trị của tính thiện trong hành động con người, đó là khoa học về phép xử thế của con người, liên hệ đến cách phân xét các phần sự (đúng, sai, nên làm...) và cách phân xét các giá trị (thiện hay ác).*”

Trong ý nghĩa nhân bản, Đạo đức là “*Lý thuyết cho rằng các khuôn mẫu chân thật và các mục đích chính đáng phải được tìm thấy trong sự an lạc về xã hội và sinh lý của mọi cá nhân tạo thành xã hội*”.

B. Đạo đức môi trường:

Như chúng ta có thể nghĩ và thấy con người sinh ra để được hạnh phúc, chứ không phải để chịu khổ đau. Vì thế khuôn mẫu chân chánh về các hành động thiện phải được đặt nền tảng trên sự an lạc về tâm sinh lý và xã hội của loài người. Người ta cần phải lựa chọn giữa hai giá trị ấy. Để làm được điều này, họ cần phải quan tâm đến các điểm trọng yếu sau:

1. Hầu hết mọi giá trị của nền văn hóa nhân loại hiện hành đều được đặt trên căn bản **tư duy hữu ngã** (vị kỷ) hay **vô minh** (Avijjā), vì vậy chúng phải được soi rọi dưới ánh sáng của lý **Duyên khởi** (hay **tư duy vô ngã**: Vijjā). Nói cách khác, giáo lý Duyên khởi cần được phổ biến càng rộng càng tốt cho quần chúng trong thế giới giáo dục và xã hội, để cho một dòng văn hóa mới về bảo vệ môi trường có thể được thành lập.

các nguồn tài nguyên cạn dần. **Đạo Phật như vậy có thể được xem là thân thiện với sinh thái.** Dĩ nhiên trong khi đạo Phật cũng chịu ảnh hưởng của phong trào “Hòa bình Xanh” bảo vệ môi trường, bản tham luận này đề nghị những đường lối trong đó **đạo Phật hiện đại với thế giới quan và phương pháp tu hành đã thâm nhập cộng đồng các nhà môi trường học trong việc giải quyết cuộc khủng hoảng môi trường và được sử dụng như phương tiện trình bày những quan điểm đặc biệt của Phật giáo về các vấn đề Môi trường và Hòa bình đang được nhiều sự quan tâm.**

Chúng tôi xin cảm tạ Hội đồng Hòa bình Thế giới và Ủy ban Hòa bình Việt Nam đã tạo cho chúng tôi cơ hội đóng góp một phần khiêm tốn vào sự thành công của Hội nghị Quốc tế hợp thời này được tổ chức tại Hà Nội, thủ đô yêu chuộng hòa bình và thân thiện với môi trường của nước Cộng hòa Xã hội Chủ nghĩa Việt Nam./.

**
*

góp vào các biện pháp đa dạng này.

Hiện nay kiến thức khoa học phong phú về cuộc khủng hoảng môi trường đang sẵn sàng cho ta sử dụng và nhiều bản báo cáo về kinh tế và chính trị đã được thành lập. Điều hiện nay đang thiếu là cách tham gia thực sự vào việc biến đổi cuộc khủng hoảng môi trường từ cách nói văn hoa trên giấy tờ thành một chính sách hữu hiệu trong hành động. Nhiều người dần dần đồng ý rằng hiện nay đạo Phật có thể đóng một vai trò có ý nghĩa, cũng như trong quá khứ nó đã bảo tồn nhiều cá nhân và nhiều nền văn hóa khi đối diện với những mối đe dọa nội tại hoặc ngoại lai.

Bài tham luận này được soạn ra nhằm triển khai cuộc bàn thảo đang tiến hành trong một vài nhóm người, để mở rộng và đào sâu nền tảng suy tư về sự hợp tác cao hơn vào một đề tài được sự quan tâm chung của nhiều người: **số phận của quả đất như là trách nhiệm của đạo Phật**. Chính là với một tinh thần khiêm tốn và trách nhiệm mà chúng tôi tham gia vào cuộc thử thách **“Phật giáo và Sinh thái”** mới này, không chỉ vì giả thiết rằng thế giới quan Phật giáo, nhất là Phật giáo Á châu, từ **trong bản chất rất thân thiết đối với môi trường**, mà đó còn là bước khởi đầu vào một phạm vi nghiên cứu sẽ ảnh hưởng đến đạo Phật lẫn môi trường.

Trên một mặt, ngành môi trường học có thể công nhận Phật giáo đã giúp hình thành những thái độ đối với thiên nhiên, và trên mặt khác, vì đạo Phật có lòng tôn trọng đối với thiên nhiên, nên nó có thể tạo ra những năng lượng biến cải những tập tục đạo đức để bảo vệ những hệ sinh thái đang có nguy cơ bị tàn phá, nhiều chủng loại bị đe dọa và

2. Giáo lý Duyên khởi nói rằng **“một”** hiện hữu trong **“tất cả”** và **“tất cả”** hiện hữu trong **“một”**. Điều này có nghĩa là sự ô nhiễm hay rối loạn nơi này chính là sự ô nhiễm hay rối loạn ở các nơi khác trên thế giới. Điều này đòi hỏi mọi cá nhân, mọi tổ chức và mọi quốc gia có bổn phận và trách nhiệm bảo vệ môi trường đồng thời với sự tồn tại của nhân loại.
3. Chân lý Duyên khởi cần được thêm vào khoa Sinh thái học như một lý thuyết căn bản và phải được xem là triết lý và đạo đức môi trường.
4. Ngoài các điểm được đề nghị trên, lời kêu gọi đình chỉ mọi thí nghiệm hóa học và hạt nhân cần được lập đi lập lại nhiều lần. Cũng vậy đối với sự kêu gọi giới hạn việc sử dụng năng lượng hạt nhân vào các mục đích gọi là **“hòa bình”** và tạo ra một biện pháp an toàn cho việc tống khứ chất thải từ các xí nghiệp và công nghệ.
5. Các biện pháp hạn chế chất khí độc hại thoát ra trong không khí.
6. Biện pháp bảo vệ rừng và sự vật khỏi bị tàn phá.
7. **Điều quan trọng nhất là giúp mọi người hiểu biết và chế ngự tham ái hay dục vọng (tanhā) là nguyên nhân chính trong mọi nguyên nhân ô nhiễm môi trường**. Điều này có nghĩa là sự giải thoát khỏi ô nhiễm trong tinh thần con người đòi hỏi giáo dục môi trường cho mọi cá nhân và bổn phận cùng trách nhiệm của mọi cá nhân. Nếu các dục vọng về cảm quan và giới tính cứ tăng mãi như hiện nay, nghĩa là tham, sân, si tăng mãi, thì không có phương cách gì bảo vệ môi trường được như chúng ta có thể thấy rõ

từ giáo lý Duyên khởi: “Chỉ còn lại một điều là: suy tàn, khổ đau và hủy diệt dành cho mọi loài hữu tình trên thế giới”.

8. Các biện pháp xây dựng một nền hòa bình bền vững trên thế giới.

IV. ĐẠO ĐỨC TOÀN CẦU, LUẬT QUỐC TẾ VÀ PHẬT GIÁO:

A. Nhu cầu đạo đức toàn cầu:

Trong khi chúng ta đang bước qua ngưỡng cửa không chỉ đi vào một thế kỷ mới, mà còn là một thiên niên kỷ mới, suốt một thời kỳ đầy những biến động xã hội bất ngờ, chúng ta phải đương đầu với việc xây dựng một thế giới hòa bình bền vững và phát triển một nền đạo đức toàn cầu mới hướng trọng tâm vào cách tư duy về kiến tạo xã hội, để đáp ứng những nhu cầu của môi trường thế giới đang thay đổi.

* **Nhu cầu về các giá trị đạo đức chung cho cả thế giới là điều căn bản bức thiết:** Trong khi các lực lượng kỹ thuật và kinh tế đang tạo ra một cộng đồng toàn cầu mới, và tiến trình toàn cầu hóa không thể nào chặn đứng được thì những cuộc cách mạng kỹ thuật và công nghệ lan tràn khắp hành tinh đang gây nên những vấn đề toàn cầu nghiêm trọng chỉ có thể được giải quyết bằng những phương pháp và sự cộng tác toàn cầu liên hệ đến mọi thành phần trong xã hội. Phận sự của đạo đức toàn cầu là phác họa những đổi thay về giá trị cần thiết để hướng dẫn các lực lượng ấy tạo thành một cộng đồng toàn cầu xuất hiện theo các hướng sáng tạo xúc tiến nền an lạc khắp hành tinh.

Ý tưởng xây dựng một thỏa hiệp về đạo đức sống chung trong một thế giới đa văn hóa liên hệ chặt chẽ với nhau về sinh

sinh thái và các chủng loại với tình thương xót (từ bi) đối với muôn loài hữu tình?

Theo quan điểm đạo Phật, sự khổ đau của các loài sinh vật không phải loài người do con người tạo ra phải được xác định là một vấn đề đạo đức. Một nguyên tắc như vậy đã được chấp nhận trong Hội Liên hiệp Quốc tế về Bảo vệ Thiên nhiên và Tài nguyên Thiên nhiên (IUCN). Tôn chỉ về việc cư xử đối với các sinh vật khác loài người được nêu ra ở mục “**Quan tâm đến quả đất**” (Gland Switzerland, 1991) xác nhận: “*Con người phải đối xử hợp lý với mọi loài vật và bảo vệ chúng khỏi sự tàn ác, khổ đau có thể tránh được và giết hại không cần thiết.*”

Ở đây, một lần nữa, ta có thể xác nhận rằng đạo Phật với các truyền thống đạo đức của mình có thể giúp đỡ thế giới đang trải qua những sự biến đổi có tính cách tàn phá hệ sinh thái mong manh của nó.

KẾT LUẬN:

Bản tham luận này trình bày trong Hội nghị về Hòa bình do Hội đồng Hòa bình Thế giới và Ủy ban Hòa bình Việt Nam tổ chức tại Hà Nội, được đặt trên tiền đề là đạo Phật có thể ích lợi trong việc giải quyết các tình thế nan giải về đạo đức do cuộc khủng hoảng môi trường gây ra. Chúng ta hoàn toàn ý thức rằng sự phức tạp của vấn đề đòi hỏi những biện pháp liên kết từ nhiều phạm vi như: khoa học, kinh tế, chính trị, luật pháp, y tế, chính sách cộng đồng. Trong khi cộng đồng nhân loại luôn nỗ lực tạo ra những thái độ khác nhau đối với thiên nhiên và nêu rõ những quan niệm rộng rãi hơn về đạo đức bao trùm khắp các chủng loại và hệ sinh thái, thì đạo Phật cũng có thể là một phần đóng

được nữa, nếu một chủng loại nào đó bị đe dọa tiêu diệt.

2. Chúng ta tin rằng đạo Phật với những truyền thống đạo đức ấy đang ở trong vị trí duy nhất yêu cầu cộng đồng quốc tế phải có một dự định rõ ràng để cộng tác trong sự bảo vệ muôn loài sinh vật khỏi sự đối xử tàn ác của loài người và phải chịu những khổ đau vô ích. Tứ Thánh Đế (Bốn Sự Thật Cao thượng) tập trung sự chú ý vào khổ đau là vấn đề căn bản mà mọi loài sinh vật đều muốn tìm cách thoát ra, và Đạo đức Phật giáo xem lòng Từ bi (thương xót) trước nỗi khổ đau của muôn loài là đức tính tối thượng.

Đạo đức thế giới sa sút như đã được diễn tả trong Luật Quốc tế nói rõ các nguyên nhân khác nhau của nỗi khổ nhân loại (nghèo đói, bất công, ngu dốt, chiến tranh, suy thoái môi trường...), tuy thế Luật Quốc tế hiện hành không xác nhận nỗi khổ đau của các loài sinh vật khác con người là vấn đề đạo đức. Luật ấy có quan tâm đến các chủng loại và sự bảo vệ đa dạng của sinh vật, nhưng nó lại không quan tâm đến các sinh vật riêng biệt không phải con người, ngoại trừ trường hợp chúng là đại diện của một loài có nguy cơ tuyệt chủng.

Luật Quốc tế có giúp vào việc giảm bớt nỗi khổ đau của các loài vật khác loài người bằng cách kêu gọi sự bảo vệ các hệ sinh thái, nhưng sự quan tâm ấy đi kèm với sự lành mạnh của hệ sinh thái và sự toàn vẹn của các cộng đồng sinh vật phù hợp với đạo đức về địa cầu của Aldo Leopold, chứ không phải với sự khổ đau của các loài sinh vật riêng biệt.

Luật quốc gia trong nhiều nước cũng đã nói đến vấn đề tàn ác và lạm dụng các sinh vật. Nên chăng Luật Quốc tế liên kết mối quan tâm của các nhà môi trường về các hệ

thái, kinh tế, xã hội, đã được Ủy ban Thế giới Liên hiệp Quốc tế về Môi trường và Phát triển nêu ra năm 1987, khi Ủy ban này kêu gọi việc sáng lập một Hiến chương mới có thể đề xuất những khuôn mẫu mới về cách xử sự của mỗi quốc gia và liên quốc gia cần thiết để duy trì sinh kế và cuộc sống trên hành tinh chung của chúng ta.

Kể từ Tuyên ngôn Stockholm do Hội nghị LHQ về Môi trường Nhân loại thành lập năm 1972, nhiều tiến bộ quan trọng đã được thực hiện để phát triển luật Quốc tế liên hệ đến môi trường và sự phát triển lâu dài. Nhưng điều mà đạo đức toàn cầu đòi hỏi là những tài liệu về các "luật lệ khá mềm dẻo" trong lãnh vực luật Quốc tế, đó là những đề án không có tính cách trói buộc về pháp lý mà chỉ là những căn bản biểu lộ các nguyện vọng và dự định của các quốc gia liên hệ. Vấn đề được nêu ra ở đây là: **những nguyên tắc nào từ quan điểm Phật giáo tạo thành cốt lõi của nền đạo đức toàn cầu đang xuất hiện?** Một số nhận xét và vấn đề liên hệ đạo đức toàn cầu và Phật giáo có thể giúp vào sự thúc đẩy một vài suy tư có kết quả về các vấn đề này.

B. Một vài yếu tố căn bản đóng góp của đạo Phật và nền đạo đức toàn cầu đang xuất hiện.

1. Luật Quốc tế hiện đại đang sử dụng ngày càng nhiều quan điểm về thế giới phát xuất từ các ngành vật lý, sinh lý tiến hóa và sinh thái học để chứng minh nhiều nguyên lý và phương châm đang được phát triển. Người ta nhấn mạnh đến sự tương quan tùy thuộc của nhân loại và thiên nhiên, mối tương quan chặt chẽ giữa các thành phần trong một cộng đồng sinh hoạt rộng lớn hơn, và tầm quan trọng của tính đa dạng về sinh lý cũng như văn hóa. Sự thật là một số tài liệu

nghiên cứu nêu rõ là hình như có một sự hội tụ đầy ý nghĩa giữa triết lý đạo Phật và các khoa vật lý, sinh thái học và đạo đức môi trường hiện đại.

Triết gia Khổng giáo Tu Weiming trong bài viết **“Hướng về khả năng một cộng đồng toàn cầu”** nhấn mạnh tầm quan trọng căn bản của **“Luật Vàng”**: *bước đầu tiên sáng tạo một trật tự thế giới mới là nêu rõ ý định chung, về việc thành lập một nền cộng đồng toàn cầu. Điều này đòi hỏi ở mức độ tối thiểu, sự thay thế nguyên tắc tư lợi dù được định nghĩa rộng rãi ra sao đi nữa, bằng quy luật mới bằng vàng: “Đừng làm cho người khác những gì bạn không muốn người khác làm cho bạn”*.

Trong đạo Phật, Hòa thượng Thích Minh Châu giải thích: *“Hại người/ vật vô tội cũng giống như ném bụi ngược gió với kết quả là ta phải chịu hậu quả của hành động mình”*. Đức Phật khi quán sát khắp thế giới, nói rõ rằng, mọi loài hữu tình đều xem bản thân họ là vật yêu quý nhất. Vậy nếu ai yêu bản thân mình, thì không nên làm hại bản thân người/ vật khác”.

Đức Phật Gotama dạy: *“Hành động của bạn phải phù hợp với tên bạn. Bạn không được làm hại ai cả”*.

“Người nào không làm hại ai về thân, khẩu, ý, người nào không làm hại bất cứ sinh vật nào, người ấy quả thật là người Bất hại”.

Đức Phật tôn trọng sự sống, bất cứ sự sống nào, ngay cả sự sống của côn trùng hay cây cỏ. Ngài khuyên ta không giết hại, vì mọi loài hữu tình đều run sợ trước dao, gậy, đối với mọi loài, sự sống đều thân thiết. Giới điều đầu tiên mà người tại gia phải nhận là sự tôn trọng này đối với đời sống, tránh giết các loài sinh vật. Cũng như một vị Bà-la-môn (tu

sĩ thanh tịnh) xứng đáng với tên gọi, một người hiền trí phải là người thực hành sự tôn trọng này đối với đời sống, hoàn toàn trọn vẹn”.

Như vậy, đối với đạo Phật, nguyên tắc giúp đỡ chứ không làm hại được phổ biến bao trùm mọi mối tương quan giữa con người với mọi loài hữu tình, chứ không chỉ loài người mà thôi.

Vấn đề là liệu nguyên tắc của Luật Vàng này có được xem là lý tưởng đạo đức căn bản nhất được mọi người chấp nhận chăng. Nó đã được nêu lên trong “Báo cáo của Ủy ban Thế giới Liên Hiệp Quốc về Môi trường và Phát triển (**“Tương lai chung của chúng ta”**) trong Phần Liên hệ đến **“Các Nguyên tắc về Luật mới của Quốc tế được đề nghị”** để đề phòng các tác hại môi trường xuyên biên giới. Bản báo cáo ấy khuyến dụ rằng mọi quốc gia, trong mối tương quan với các quốc gia khác, phải chấp nhận nguyên tắc: **“Không được làm cho các nước khác những gì bạn không muốn làm cho dân nước mình”**. Người ta thừa nhận rằng nguyên tắc căn bản nhất về sự bảo vệ môi trường hiện nay được công nhận rộng rãi để trở thành một biến thể của đề tài Bất hại (Ahimsa)

Dự thảo Công ước Quốc tế về Môi trường và Phát triển do Hiệp hội Quốc tế để Bảo vệ Thiên nhiên và Tài nguyên thiên nhiên soạn xác nhận trong Phần các Nguyên tắc căn bản: *“Việc bảo vệ môi trường được thực hiện tốt nhất bằng cách đề phòng các tác hại đối với môi trường hơn là cách cố gắng sửa chữa và đền bù các tác hại ấy”* (Điều 6). Nguyên tắc này được xem là đặc biệt quan trọng trong những tình huống có nguy cơ tác hại môi trường không thể sửa chữa

BAN THỰC HIỆN:

Trần Phương Lan
Thích Tâm Khanh
Thích Nữ Huệ Hương
Nguyễn Hữu Trọng
Trần Kim Phượng
Trần Kim Hiền

conversation · 56, 187, 210
convince · 55, 186
Copper-coloured nails · 251
Core · 261
correct · 31, 80, 81, 86, 87, 88,
175, 206, 208, 281, 282,
301, 329
corruptions · 53, 68, 190
Council · 16, 17
creator · 102, 224
cremation · 222, 223
Cripple · 27, 170
crisis · 144, 147, 158
criticise · 27, 29, 170, 173
criticism · 29, 173
cult · 178
Cultivate · 73, 198
cultivation · 11, 42, 61, 65, 66,
74, 182, 199, 275
Cultivation · 69, 73, 198
culture · 104, 116, 120, 123,
151, 163, 227, 243
Cunda(P.) · 215
customs · 171

D

damage · 27, 170
Damn · 259
Damnation · 147, 259
Dassanā · 192
Debate · 258
decay · 55, 126, 186
Decease · 7, 78, 82, 201, 223

decently · 64, 72, 157, 196
decline · 60, 64, 69, 191, 210,
211, 275, 276, 278
defilements · 68, 73, 105, 106,
109, 112, 116, 118, 190,
198, 228, 229, 233, 237,
242, 246, 321, 322
define · 51, 52, 56, 58, 188,
274
Degradation · 261
Degrade · 261
dejection · 79, 86, 92, 105, 106,
205, 227, 228, 281
Deliver · 254
Deliver men from ignorance · 254
Deliverance · 213
delusion · 22, 23, 29, 35, 96,
103, 111, 173, 225, 235,
268, 285
Dependent Origination · 260
Depreciate s.o/ s.t · 169
depreciation · 26, 169
deprived · 160, 262
Desire · 261
destructive · 64, 65, 66, 72, 73,
157, 196, 197, 278
detached · 231
detachment · 40, 45, 74, 118,
185, 199, 246, 271, 307
determine · 32, 177
deva · 12, 129, 130, 131, 135,
250
deva tour · 250
Deva-potency · 250

devaputta(P.) · 250
 deva-youth · 129, 250
 devoid · 69, 192, 218
 Dhamma · 10, 15, 16
 Dhamma vicaya Sambojjhanga
 (P.) · 198
 Dhammādāsa (P.) · 211
 Dhammapada · 16, 18
 Dhamma-recollection · 117, 244
 Dhamma-Vision · 33, 178
 Dīgha · 16, 18
 dilemma · 261
 diligence · 214, 219
 disapprove · 43, 183
 Disavow · 43, 183
 Disavow one's belief · 183
 Discharge · 260
 discomposed · 112, 237
 discourage · 32, 178
 discourse · 11, 12, 36, 46, 58,
 60, 68, 75, 120, 133, 175,
 191, 209, 217, 249, 274,
 275, 301
 disgust at · 45, 185
 dispassion · 65, 73, 198, 279
 Dispel · 253
 Dispersal · 259
 Disperse · 259
 Disposál · 260
 Dispose · 260
 dissolution · 93, 96, 97, 98,
 107, 110, 114, 230, 234,
 284, 285
 dissolve · 107, 218, 221, 231
 distract · 96, 111, 236, 285
 Ditthāsava (P.) · 190
 Divine · 250, 252
 Do a deed of demerit · 253
 Do a deed of merit · 253
 dogmatic beliefs · 175
 dogmatised · 33, 36, 179
 Dominance · 255
 Dominate · 255
 Doubt · 27, 170, 251
 doubtful · 21, 27, 62, 70, 170,
 171, 193, 276
 Downfall · 212
 dream reader · 254
 Dukkha (P.) · 185
 dustless · 33, 178
 duties · 81, 88, 208, 209, 282,
 329
 dwell · 55, 186
 Dynamic · 259
 dysentery · 215

E

Earthly · 252
 earthquake · 213, 220
 Ecofriendly · 261
 Ecological · 259
 Ecologists · 45, 185
 Ecology · 7, 8, 13, 145, 146,
 151, 158, 259
 eco-system · 258
 effort · 14, 30, 78, 103, 113,
 175, 212, 224, 239

BUDDHISM THROUGH ENGLISH READING (III)

TRẦN PHƯƠNG LAN

Chịu trách nhiệm xuất bản : TRẦN ĐÌNH VIỆT
 Biên tập : NGUYỄN VIỆT CÔNG
 Sửa bản in : TRẦN PHƯƠNG LAN
 Kỹ thuật vi tính : HUỆ HƯỚNG
 Trình bày bìa : TRẦN KIM PHƯƠNG

NHÀ XUẤT BẢN THÀNH PHỐ HỒ CHÍ MINH
 62 NGUYỄN THỊ MINH KHAI Q.1

Đ.T: 8225340 - 8296764 - 8222726 - 8296713 - 8293637

FAX: 84-8-222726. Email: nxbtpHCM@bvn.vnd.net

V

Vajjians · 210
value · 26, 32, 150, 153, 169, 177
Vassavatin · 251
Vatta (P.) · 192
Venerable · 18
versed · 193, 215
Vesāli (P.) · 213
Viable · 258
views · 11, 30, 31, 40, 44, 62,
68, 70, 71, 75, 108, 175,
176, 184, 190, 193, 194,
195, 231, 271, 277, 321
Vigour · 74, 199
Vikkhittam cittam (P.) · 236
Vimuttam cittam (P.) · 237
Vinodanā (P.) · 198
Violate · 259
vipallāsa (P.) · 226
vipassanā · 227, 245
Viriya Sambojjhanga (P.) · 199
Vision · 69, 131, 192, 275
Vitadosam cittam (P.) · 235
Vitamoham cittam (P.) · 235
Vitarāgam cittam (P.) · 235
vivatta (P.) · 192
Vulture's Peak · 209, 210

W

waver · 21, 27, 170, 171
Wavering · 27, 171

well-experienced · 209
well-educated · 56, 187
Well-Farer · 24, 80, 86, 205,
221, 267
well-grasped · 215
well-taught · 55, 187, 211
well-trained · 63, 80, 86, 187,
277, 281, 321, 322
Well-wrought · 250
wholesome · 28, 31, 110, 111,
151, 172, 176, 235
Wield authority · 252
wilderness of views · 62, 71,
194, 277
wisely reflective · 64, 65, 72, 196
wit · 50, 54, 56, 187, 273
witticism · 187
Wonderful · 24, 52, 53, 57, 189
Wondrous · 142, 256
World-honoured · 254
worldly conditions · 28, 29, 173
worldly feeling · 95, 233
worship · 33, 179
wrongly grasped · 214

Y

Yoniso manasikāram · 69, 191

Z

zealous · 105, 228

**
*

ehi-passika (P.) · 178
Eight worldly conditions · 28,
172
ekāyana(P.) · 224
elders · 209, 215
Elements · 108, 116, 232, 243
Eliminate · 73, 198
Elimination · 198
embedded in life cycles · 144,
258
Emerge from an attainment · 252
Emission · 260
Emit · 252, 260
Emit one's rays · 252
encourage · 31, 176
Endanger · 258
end-maker · 74, 199, 200
end-maker of suffering · 200
Endure · 72, 197
energy · 34, 66, 105, 113, 116,
118, 147, 148, 152, 181,
228, 239, 243, 246, 259,
279, 286, 287
enjoy seclusion · 196
enlightenment · 115, 117, 173,
212, 242, 244
enmeshed · 62, 71, 194, 195,
277
enmity · 24, 30, 113, 119, 164,
174, 238, 246, 268, 269
enter upon the retreat · 78, 83,
88, 201
entertain · 210, 212
Entrance · 250
entry · 105, 132, 133, 227, 252
environmental crisis · 144, 145,
146, 147, 148, 149, 150,
158, 159, 258
Environmental pollution · 147,
259
equanimity · 24, 28, 30, 74, 99,
118, 122, 173, 174, 199,
245, 246, 268, 287
equilibrium · 259
Esoteric · 85, 202
essential · 185
esteem · 209
eternal · 38, 40, 43, 62, 71,
182, 194, 270, 277
eternalism · 68, 190
Eternalism · 195
Eternity · 195
Ethics · 144, 146, 150, 152,
258, 260
eulogy · 137, 220
even-minded attitude · 28, 173
even-mindedness · 66, 74, 118,
199, 246, 279
evenness of mind · 74, 119,
199, 246
evil · 28, 54, 65, 67, 69, 73,
80, 86, 125, 126, 172, 191,
197, 198, 206, 210, 213,
278, 279, 302
Evil One · 80, 86, 206, 213
evil-doer · 210
examination · 31, 32, 74, 116,
176, 177, 198, 243

examine · 32, 36, 83, 177
Excellences · 30, 113, 175, 239
Exertion · 74, 113, 199, 239
exhorted · 32, 178, 213, 221
exists · 38, 43, 51, 52, 56, 70,
102, 107, 118, 151, 182, 188,
193, 224, 231, 246, 270
Exoteric · 85, 202
expert · 114, 239, 286
expound · 21, 27, 68, 170, 191
external · 79, 80, 85, 98, 107,
115, 122, 158, 162, 204,
230, 241, 281, 287, 328
externally · 93, 96, 97, 98, 99,
107, 108, 230, 232, 284,
285, 286
extinction · 214, 225
extinguish · 73, 198

F

factors · 74, 102, 107, 115,
116, 144, 149, 198, 224,
230, 242, 243, 245
Faculties · 213
faith · 13, 27, 32, 34, 37, 43,
135, 171, 177, 180, 181,
183, 210, 253, 302
false · 34, 68, 80, 87, 126, 180,
190, 206, 281
falsehood · 11, 33, 179, 267
Fathom · 74, 199
faultless · 72, 196
faultlessness · 64, 72, 196, 278

feel doubtful about · 27, 170
feel/ have doubt about · 170
fetter of views · 62, 71, 194, 277
fettors · 53, 66, 74, 104, 115,
199, 227, 242, 278, 279,
322
finite · 38, 43, 182, 270
firm · 27, 82, 135, 170, 171,
253
flavour · 29, 174
flesh · 34, 94, 95, 139, 142,
181, 232, 254, 257, 284
fleshless · 95, 232
foster · 64, 72, 143, 196, 257,
278
Four Arisings of Mindfulness · 213
Four Great Authorities · 214, 215
Four Sublime states · 175
freedom from greed · 23, 29,
35, 173, 268
freedom from ignorance/
delusion · 173
freedom from ill-will · 29, 173
fundamental · 40, 45, 144, 153,
154, 155, 156, 163, 185,
208, 213, 271
Fundamentals · 185
funeral pyre · 222

G

gain · 28, 82, 172, 322
Generate · 258
Gijjhakuta (P.) · 210

time-honoured · 31, 176, 302
Tolerance · 198
Tolerate · 73, 198
Toranavatthu (P.) · 186
track · 34, 180
traditions · 30, 31, 171, 175,
176, 302
training · 38, 43, 183, 270, 283
tranquility · 74, 113, 117, 118,
199, 239, 244, 246, 286
Transcend · 258, 263
Transcendence · 258
transcendental · 103, 226
transient · 218
Triple Gem · 15
Truth · 31, 32, 33, 34, 36, 79,
80, 85, 87, 110, 118, 125,
161, 171, 175, 177, 178,
179, 180, 204, 206, 211,
212, 216, 234, 242, 245,
251, 301, 302, 328

U

udumbara (P.) · 135, 253
unanswered · 39, 40, 42, 44,
182, 183, 307
Unassailable · 253
unattached · 108, 231
uncalmed · 112, 237
unconcentrated · 97, 112, 237,
285
uncontrolled · 71, 72, 148, 195,
196

uncreated · 53, 102, 126, 224
underdeveloped · 96, 111, 236,
285
Underlie · 258, 263
undesirable · 28, 173
Unearthly · 252
unexplained · 38, 40, 43, 44,
182, 184, 270, 271
unfairness · 261
Unfathomable · 188
uninstructed · 61, 62, 70, 71,
75, 192, 195, 275, 277
universe · 38, 43, 111, 182,
236, 270
unlawful · 73, 197
unprofitable · 22, 23, 28, 172,
268
unrest · 160, 262
unrevealed · 11, 43, 182, 186
unskilled · 61, 70, 110, 192,
193, 235, 275
unstable · 27, 170, 171
untrained · 61, 70, 192, 193, 275
unwavering · 27, 34, 135, 171,
180, 253, 302
unwholesome · 22, 28, 31, 65,
73, 110, 172, 176, 198, 235,
267
Upacāra Saṃādhi (P.) · 237
Upekkhā Saṃbojjhāṅga (P.) · 199
upekkhā (P.) · 246
Uplifted · 251
Uppalavannā (P.) · 55, 186
utterance · 33, 179

Sloth and Torpor · 113, 239
Socratic method · 31, 177, 274
soil · 103, 225
solitary · 38, 42, 182
Sotāpattimagga (P.) · 192
soul · 43, 104, 107, 109, 182,
226, 227, 231, 233
Sparkle · 251
speak falsehood · 21, 27, 170
speak truth · 21, 27, 170
species · 144, 156, 157, 158,
159, 258
sphere of · 118, 220, 236
spiritual · 31, 32, 95, 109, 144,
164, 176, 177, 233, 234,
285, 301
spiritual effort · 31, 176
spiritual feeling · 95, 233, 285
splendid · 251
Spread a couch · 254
spring · 51, 56, 161, 188, 274
sprinkle · 81, 87, 88, 141, 207,
252, 282, 329
stable · 27, 62, 71, 170, 171,
194, 277
Stainless · 178
stains · 68, 103, 117, 190, 225,
244
Stimulate · 259, 262
Stimulus · 262
stopping of feelings and
perceptions · 220
straightforward · 39, 43, 183
straightforwardness · 43, 183

stream · 32, 53, 114, 132, 133,
139, 177, 252, 286
strives · 34, 180
struggle of views · 62, 71, 194,
277
Subhadda(P.) · 218
Subhaddhā(P.) · 217
subjection · 218
Sublime · 30, 113, 125, 175, 239
succession · 147, 259
Successor · 87, 207
Suffer · 252
Suffuse s.t · 29, 174
Superiority · 262
superknowledge · 40, 45, 185
supramundane · 103, 106, 225,
226, 229
surgeon · 39, 44, 184
Suspect · 73, 197
Suspicion · 197
Sustain · 72, 196, 258
Sustainable · 260
sustenance · 72, 196
Svastika (S.) · 142, 257
Sympathetic · 114, 239

T

Take comfort · 84, 202
Tendency · 263
Terrorism · 262
Therigāthā (P.) · 186
Threaten · 258, 262
thupa · 217, 222

gladden · 28, 173
global · 144, 152, 258, 260
globalization · 153, 260
Globalize · 260
goal · 40, 45, 53, 185, 198, 271,
272, 281, 307, 322, 338
gradual · 16, 33, 180
gratitude · 14
Greed · 29, 173

H

Hanker for s.t · 86, 205
hankering · 79, 86, 92, 105,
205, 227
Happiness & pain · 28, 173
harm · 27, 28, 155, 156, 161,
170, 172
harmful · 28, 148, 172
harmonize · 52, 57, 189, 214,
215, 274
harmony · 11, 34, 57, 58, 181,
189, 209, 274, 313
Hasti-ratna (S.) · 140, 255
Hate · 29, 173
hatred · 24, 29, 30, 101, 103,
113, 152, 160, 164, 173,
174, 225, 238, 268, 286
Have qualifications · 252
Hearsay · 171
hereafter · 30, 161, 175, 307
Hindrances · 32, 97, 117, 122,
177, 245, 285
Hold fast to s.t · 85, 204

holy · 11, 43, 45, 64, 68, 72,
88, 117, 139, 142, 183, 185,
190, 196, 208, 212, 244,
257, 278, 307, 322, 338
Honour · 251
honoured · 12, 81, 88, 137,
207, 216, 254, 282
Humanism · 260
Humanistic · 260
hurtful · 64, 72, 197
hymns · 221

I

ideal · 155, 164, 263
identity · 162, 262
Ignorance · 29, 149, 151, 173
Ignore · 42, 182, 263
illumine · 21, 27, 170
illusion · 29, 104, 152, 173,
226, 283
illustrate · 34, 180
ill-will · 22, 23, 29, 35, 65, 73,
110, 173, 174, 198, 235,
238, 279
immaterial · 111, 236
Immeasurable Freedom of mind
· 175
Immerse · 261
impartiality · 118, 119, 246
implications · 103, 224
imply · 203
improper · 65, 69, 73, 191,
197, 278

impure · 104, 126, 226, 259
Impurity · 108, 232
in-and-out-breathing · 106, 230
Inclination · 263
incline · 14, 162, 263
inconsistent · 52, 57, 189, 274
increase · 60, 69, 108, 116, 152,
191, 231, 243, 275, 276
independent · 231
indolence · 111, 113, 239
Inequity · 261
Infer an opinion · 172
Inference · 172
Inferior · 262
infinite · 38, 43, 161, 182, 220
infinite consciousness · 220
influence · 209, 258
Inhabit · 251
inner · 202, 203
Inquire · 260
insight · 104, 107, 112, 227,
230, 237
instruction · 34, 181
insubstantial · 104, 226
Insult · 252
internal · 98, 107, 115, 122,
158, 230, 241, 287
internally · 93, 96, 97, 98, 99,
107, 108, 230, 232, 283,
285, 286
interrelated · 149, 260
investigate · 31, 176, 302
Investigation · 99, 116, 122,
243

Ionize · 259
Ionizing radiation · 259
Irreversible · 261
Istri-ratna (S) · 140, 255

J

Jhāna (P.) · 223
Jhāpana (P.) · 223
Jhāyati (P.) · 223
Jiva (P.) · 182
Judge · 260
judgement · 31, 176
jungle · 31, 62, 67, 71, 175,
194, 195, 277, 321
jungle of views · 62, 71, 175,
194, 277

K

Kālāmas · 7, 8, 10, 169
Kanthaka · 7, 8, 9, 12, 129,
130, 250, 340
Kanthaka's Mansion · 7, 8, 12,
250
Kāmacchanda(P.) · 238
Kāmāsava (P.) · 190
Kesaputta · 7, 8, 10, 21, 169,
267, 291, 296
Khemā(P.) · 7, 8, 11, 50, 52,
55, 57, 58, 59, 186, 273,
292, 308, 310, 311, 313
Khīnāsava (P.) · 200

Rhetoric · 261
Right Efforts · 213
ritual · 33, 179
Roads to Psychic Power · 213
robes · 64, 72, 76, 94, 140,
196, 215, 278, 284
rotten · 95, 232, 284
rumour · 26, 50, 55, 169, 171,
187, 273
Rūpa Jhānā · 223

S

sacred · 12, 81, 88, 90, 142,
207, 208, 216, 257, 282
Saddhā (P.) · 177
sadosam-cittam(P.) · 235
Sakyas(P.) · 222
salvation · 214, 219
Samādhi (P.) · 210, 237
Samādhi Sambojjhangh(P.) · 199
samāhitam cittam(P.) · 237
samatha · 227
Sambojjhanga(P.) · 198
Sammāditthi (P.) · 192
samoham cittam(P.) · 235
Samsāra · 69, 192, 204
Samvarā (P.) · 195
sanctify · 103, 225
sanctions · 165, 263
Sangha-recollection · 244
Sankhāras (P.) · 192
sankhittam cittam(P.) · 235
Sāla Grove · 216, 218, 221

Sāriputta · 17
sarāgam cittam(P.) · 235
Sarira-Jhāpanakicca(P.) · 223
Sati-Sambojjhanga(P.) · 198
Sattānam Visuddhiyā(P.) · 225
suttaram cittam(P.) · 236
Savaka(P.) · 217
Save · 259
Saviour · 137, 254
Sayings · 16
Scriptures · 21, 31, 113, 171,
176, 239, 286, 302
scuffle · 67, 71, 195
scuffling of views · 62, 71, 194,
277
secluded · 42, 72, 182, 196,
209
seclusion · 38, 42, 64, 72, 182,
196, 278
seeker · 31, 126, 175, 302
self-possessed · 205
Self-thought · 260
Senerity · 244
serenity · 66, 74, 117, 199,
279, 287
sermon · 103, 224
Shrine · 214, 222
Sīla (P.) · 210
sinew-bound · 95, 232
Six-rayed · 254
Six-tusked · 138, 254
skeleton · 95, 232, 284
skilled · 63, 110, 111, 135, 187,
193, 235, 277

Pure Abodes · 30, 113, 120,
175, 239, 248
purification · 92, 100, 103, 120,
225, 249, 283, 339
Purify · 251
Purify the Dhamma vision · 251
purity · 104, 227, 283

Q

quietude · 54, 104, 227

R

Radiance · 251
Radiate · 259
Rapture · 74, 199
rational · 31, 69, 176, 192
Read a dream · 254
realise · 34, 180
reasoning · 172
Recollection of Dāna · 117, 244
Recollection of Sila · 117, 244
Recollection of the devas · 117
reflection · 69, 104, 112, 113,
114, 116, 117, 118, 146,
153, 154, 191, 238, 239,
240, 243, 244, 245, 246,
284, 286
refuge · 24, 32, 79, 80, 82, 83,
85, 86, 89, 135, 178, 204,
212, 269, 281, 328
Refute · 87, 206

Regents · 137, 139, 254
reject · 22, 28, 31, 171, 172,
176, 215, 267, 302
relevant · 56, 57, 188
religious · 30, 31, 116, 144,
145, 164, 175, 176, 218,
243
remain · 47, 118, 120, 216,
221, 222, 245, 248
remove · 32, 34, 36, 117, 132,
178, 180, 244, 302
renunciation · 65, 73, 109, 198,
233, 279
reputation · 21, 26, 55, 58, 169,
187, 267, 274, 313
requisites · 64, 72, 196, 278
reside · 50, 55, 186
residence · 50, 55, 57, 186,
273
resident · 55, 186
resolute · 34, 180
respect · 22, 28, 32, 79, 85, 88,
94, 155, 171, 177, 203, 208,
221, 251, 267, 329
respiration · 107, 230, 231
Respire · 107, 231
responsibility · 31, 151, 152,
158, 176
retinue · 129, 250
Return to secular life · 43, 183
reverence · 81, 88, 207, 282
Reverend · 256
Reversible · 261
Revile · 27, 170

Kilesa (P.) · 198
Kindred Sayings · 186
Kīṭāgiri Sutta (P.) · 180
Koliyas (P.) · 222
Kosalans · 21, 50, 169
Kusāvati (P.) · 217
Kusinārā (P.) · 215

L

lamentation · 40, 44, 92, 100,
103, 120, 184, 225, 249,
271, 283
language · 10
latent · 74, 82, 199
latent pride · 199
laziness · 113, 239
learner · 10
Licchavis (P.) · 222
life-principal · 43, 182
limbs of Awakening · 213
lineage · 210
Live controlled · 195
live in seclusion · 72, 196
live uncontrolled · 195
lodgings · 64, 72, 76, 196, 278
logic · 21, 27, 171, 172, 267
logical conclusion · 177
lokiya (P.) · 226
lokuttara (P.) · 226
loneliness · 42, 182
Lore · 256
loss · 22, 23, 26, 28, 29, 172,
174, 267, 268

losses · 210
lovely · 26, 50, 55, 71, 129,
135, 136, 138, 169, 187,
194, 273
lower fetters · 32, 177
Lustre · 251

M

magical · 33, 179
mahaggatam cittam (P.) · 236
mahāpadesa (P.) · 214
Mahā-Sudassana (P.) · 217
Majesty · 50, 55, 187
make an effort · 34, 180
Makuta-Bandhana (P.) · 222
Mallas · 81, 215, 216, 218,
221, 222
Mansion · 7, 8, 13, 130, 131,
252
Marvellous · 24, 52, 53, 57, 189
mass of Ill · 192
master · 32, 33, 36, 74, 87,
133, 178, 180, 199, 206
medicines · 64, 72, 76, 196,
278
mendicant · 85, 205
mental attitude · 31, 175
mental culture · 42, 69, 73, 118,
182, 198, 246
mental objects · 65, 73, 79, 86,
92, 97, 98, 99, 105, 106, 122,
198, 205, 212, 227, 229, 279,
281, 283, 287, 338

metaphysical · 42, 182, 307,
313
mettā · 113, 161, 238
Middle Path · 30, 175
millennium · 152, 260
Minor · 16
Mirror of Truth · 211
Misbelief · 251
miserable · 65, 72, 132, 197,
252
Mistreat · 252
Moriyas(P.) · 222
Multicultural · 260
mundane · 103, 106, 225, 226,
229

N

Nālandā (P.) · 210
neighbourhood · 237
neither-perception-nor-non-
perception · 220
neither-pleasant-nor-painful
feeling · 95, 234
Netlike · 251
Netlike hands · 251
Nibbāna · 12, 32, 40, 44, 45
No self · 260
No self-thought · 260
Noble Path · 117, 119, 213,
243, 247
Noise s.t. abroad · 26, 169
non greed · 173
Non-Decline · 209, 210

non-hate · 29, 173
non-hatred · 29, 173
non-resident · 55, 186
Non-Returning · 115, 120, 181,
242, 248, 287
No-self · 31, 177
No-self Characteristic · 177
nothingness · 220
nourishment · 72, 196
Nuclear energy · 259
Nuclear fission · 259

O

ocean · 51, 52, 56, 148, 188,
204, 273, 274
Ode · 7, 8, 13, 254
Ode to the Buddha's Birth · 13,
254
one-natured · 105, 227
one-pointedness · 74, 117, 199,
244, 245
opinions · 21, 28, 31, 171, 176,
267
ordination · 55, 186
organism · 146, 259
Originate · 107, 231
origination · 93, 96, 97, 98,
107, 110, 114, 149, 230,
231, 234, 241, 284, 285
overcome · 79, 84, 86, 92, 105,
113, 122, 201, 205, 227,
228, 239, 281, 286, 328,
339

Overlord · 250
Overspread · 250

P

Pacceka-Buddha(P.) · 217
Pajāpati Gotamī (P.) · 186
palm tree · 56, 188, 274
Pangless · 139, 254
Pañca Nivaranāni(P.) · 237
Pañña (P.) · 210
Parinibbāna (P.) · 178
partial · 112, 113, 237, 238
Passaddhi Sambojjhanga (P.) ·
199
passions · 117, 220, 221, 244,
328
patience · 73, 133, 197
Patisevanā(P.) · 196
peace · 30, 49, 108, 135, 138,
152, 159, 160, 161, 163,
164, 175, 231, 263
Peepul · 256
penetrate · 33, 159, 179
perceive · 62, 71, 194, 276
Perfect Net · 30, 175
personal cult · 32, 178
philosophers · 30, 175
pinnacled · 129, 250
Pious · 254
pippala · 256
Pipphalivana(P.) · 222
Prti Sambojjhanga (P.) · 199
planes of existence · 111, 236

planetary · 153, 260
Pliant · 253
Plunge into a state · 253
Plunge into deathlessness · 253
poisoned · 39, 44, 184, 270,
307
Pollute · 259
Pollution · 147, 259
Portable · 258
portent · 255
Powers · 148, 213
Praise & blame/ dispraise · 173
praiseworthy · 28, 172, 302
precepts · 80, 82, 86, 87, 206,
281, 282, 329
Preeminent · 55, 186
Prescribe · 211
Preserve · 262
prevailing · 30, 175
pride · 55, 66, 74, 115, 162,
163, 186, 199, 242, 279
profess · 30, 175
Profit · 28, 172, 254
Profit all flesh · 254
profitable · 22, 23, 28, 29, 35,
172, 174, 268
profound · 33, 34, 101, 148,
180, 181, 287
progress · 14, 32, 153, 177
promise · 43, 183, 270
Promote · 260
Prosper · 211
Prosperity · 211
psychological · 68, 151, 190